

T.C.
MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

KASTAMONU İLİ, MERKEZ İLÇESİ,
BOYACIZADE KONAĞI' NIN RESTORASYONU

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ahmet SEVGİLİOĞLU

Tez Danışmanı
Prof.Dr. İlder BÜYÜKDİĞAN

İSTANBUL- 2017

T.C. Maltepe Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğüne,

18.05.2017 tarihinde tezinin savunmasını yapan Ahmet SEVGİLİOĞLU'ya ait "Kastamonu İli, Merkez İlçesi, Boyacızade Konağı'nın Restorasyonu" başlıklı çalışma, Jürimiz Tarafından Fen Bilimleri Mimarlık Anabilim Dalı, Restorasyon Tezli Yüksek Lisans Programında Yüksek Lisans Tezi Olarak **Oy Birliği/Oy Çokluğuyla** Kabul Edilmiştir.

Prof.Dr. İter BÜYÜKDİĞAN
(Başkan)
(Danışman)

Prof.Dr. Demet BİNAN
(Üye)

Yrd. Doç. Dr. Yekta ÖZGÜVEN
(Üye)

YEMİN METNİ

18/04/2017

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “KASTAMONU İLİ, MERKEZ İLÇESİ, BOYACIZADE KONAĞI’ NIN RESTORASYONU” adlı çalışmanın, proje safhasından sonuçlanmasına kadar olan bütün süreçlerinde bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın tarafımda yazıldığını ve yararlandığım bütün eserlerin “Kaynakça”da gösterilenlerden oluştuğunu, “Kaynakça”da yer alan bu eserlerden metin içinde atıf yaparak yararlanmış olduğumu belirtir ve onurumla doğrularım.

12 14 18 205

Ahmet SEVGİLİOĞLU

ÖZET

“KASTAMONU İLİ, MERKEZ İLÇESİ, BOYACIZADE KONAĞI” NIN RESTORASYONU”

Bu çalışma Kastamonu ili Merkez ilçesinde yer alan sivil mimari örneklerden Boyacızade Konağı'nı konu etmektedir. Yapımına yirminci yüzyılın ilk yıllarında başlanan Boyacızade Konağı Kastamonu ili, Merkez ilçe Hepkebirler Mahallesi 282 ada 17 parselde yer almaktadır. Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14.05.1990 tarih ve 1223 sayılı karar ile “korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı” olarak tescil edilen yapının rölöve çalışmalarında nokta detaylarından, vaziyet planlarına kadar 1/2 ölçeğinden 1/500 ölçeğe kadar gerekli bütün rölöve çizimleri yapılmıştır. Rölöve çizimleri neticesinde yapıda görülen malzemelere ve hasarlara göre analizler hazırlanmış, malzeme ve hasar tespitleri yapılmıştır. Restitüsyon çalışmalarına ışık tutması amacıyla tez konusu yapının bulunduğu Şamlıoğlu Sokak ile devamı niteliğindeki 75. Yıl Cumhuriyet Sokakları'nda 1/200 vaziyet planı rölöveleri hazırlanarak detaylı analiz araştırması yapılmıştır. Bu analizlerin restitüsyona kaynak olması yanında kentin en fazla korunabilmiş bu sokaklarında yakın tarihte yapılabilecek sağlıklılaştırma ve cephe iyileştirme çalışmalarına da ışık tutması hedeflenmiştir.

Genel olarak iyi korunmuş Boyacızade Konağı'nın restitüsyon çizimleri için gerekli bu analizlerin yanında ulaşılabilen eski fotoğrafları, yapı sahiplerinden alınan bilgilerden de yararlanılmıştır. Bu çizimler kesitler, kat planları, görünüşler ve vaziyet planlarından oluşmaktadır. Restitüsyon çizimlerinin neticesiyle restorasyon çizimleri yapılmıştır. Restorasyon çizimlerinde de detaylar, kesitler, planlar, görünüşler ve vaziyet planı çizilmiştir. Aynı konut işlevine yönelik müdahaleler ve koruma ilkeleri belirlenmiş ve müdahale analizleri hazırlanmıştır. Yapının bulunduğu bölge ve sokakların daha fazla zarar görmeden korunması için sokak bazında analizler ve müdahale yöntemleri önerilmiştir.

Bu çalışma ile konağın ve bulunduğu sokaklardaki yapıların bugünkü durumu incelenerek analizler ve tarihi araştırmalar ile özgün durumları araştırılmıştır. Bilimsel nitelikte ele alınarak uygulaması yapılan örneklerin sayısının artmasını sağlayacak bu çalışmaların yapılması, Türkiye'de risk altında bulunan tarihi ve kültürel mirasımızın korunmasına büyük katkıda bulunması hedeflenmektedir.

Bu tez 2017 yılında yapılmıştır ve 291 sayfadan oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kastamonu, Boyacızade Konağı, Geleneksel Konut, Yöresel Mimari, Restorasyon

ABSTRACT

"THE CENTRAL DISTRICT OF KASTAMONU PROVINCE, RESTORATION OF BOYACIZADE MANSION"

This study focuses on Boyacıade Mansion, one of the civil architectural examples located in the central district of Kastamonu province. Boyacıade Mansion, whose construction started in the first years of the twentieth century, is located in Kastamonu Province, Central District, Hepkebirler Neighbourhood, 282 block and 17 parcel. All the necessary survey drawings from the point details to the layout plans, from 1/2 scale to 1/500 scale were made for the building registered as "immovable cultural property required to be protected" by the 14.05.1990 dated, 1223 numbered decision of the Board of Protection of Cultural and Natural Assets of Ankara. Material and damage determinations were made and analyzes were made according to the materials and damages seen in the building as a result of the surveying. In order to shed light on the restitution studies, a detailed analysis research was done by preparing 1/200 layout plan surveys of Şamlioğlu Street and its continuation 75. Yıl Cumhuriyet Street where the subject building of the thesis is located. In addition to being a source of restitution, these analyzes are also aimed to shed light on the health and façade improvement studies that can be done to these most well preserved streets of the city.

In addition to these analyzes required for Boyacıade Mansion's, which is well preserved in general, restitution drawings, reachable old photos and the information from the building owners were benefited. These drawings are made up of sections, floor plans, views and layout plans. Restoration drawings were made as a result of restitution drawings. In the restoration drawings, details, sections, plans, views and layout plans are drawn. Interventions and conservation principles for the same residential function were identified and intervention analyzes were prepared. Street-based analyzes and intervention methods have been proposed to protect areas and streets where construction is being carried out without further damage.

With this study, analysis were made by investigating the current situation of the mansion and the buildings located in its street, and the original status was analyzed with the historical researches. It is aimed to make a great contribution to the preservation of our historical and cultural heritage which is at risk in Turkey by carrying out these studies which will increase the number of the samples which are applied by being treated in the scientific nature.

This thesis was prepared in 2017 and consists of 291 pages.

Keywords: Kastamonu, Boyacıade Mansion, Traditional House, Vernacular Architecture, Restoration

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET.....	I
ABSTRACT.....	II
İÇİNDEKİLER.....	III
EKLER LİSTESİ.....	IV
ŞEKİLLERİN LİSTESİ.....	VII
ÇİZELGELER LİSTESİ.....	XI
1.GİRİŞ.....	1
1.1.Çalışmanın Amacı.....	3
1.2.Çalışmanın Kapsamı.....	4
2.KASTAMONU.....	6
2.1.Coğrafi Konumu ve Özellikleri.....	6
2.2.İklim ve Bitki Örtüsü.....	8
2.3.Tarihsel Gelişimi.....	9
2.4.Kastamonu kent dokusu ve İmarı.....	15
2.5.Kastamonu Geleneksel Konut Tipolojisi.....	22
2.5.1. Plan Özellikleri.....	24
2.5.2. Cephe Özellikleri.....	34
2.5.3. Malzeme ve Yapım Tekniği.....	41
3.BOYACIZADE KONAĞI'NIN KASTAMONU MEKÂNSAL YAPISI İÇERİSİNDEKİ YERİ ve FİZİKSEL ANALİZLERİ.....	46
3.1.Yakın Çevresinin Dokusal Özellikleri.....	46
3.2.Boyacızade Konağı'nın Yakın Çevresi Bağlamında Değerlendirilmesi.....	49
3.3.Alanın Fiziksel Analizleri.....	52
3.4.Alandaki Yapılar.....	64
3.4.1. Tescilli ve Tescili Önerilen Yapılar.....	65
3.4.2. Dokuya Uygun Yapılar.....	78
3.4.3. Dokuya Aykırı Yapılar.....	87
3.5. Sorunlar ve Öneriler.....	89
3.5.1. Alan Ölçeğinde Sorunlar.....	89
3.5.2. Yapısal Ölçekte Sorunlar.....	90
3.6. Müdahale Yöntemleri.....	90

3.6.1. Tescilli ve Tescile Önerilen Yapılar İçin Müdahaleler	91
3.6.2. Dokuya Uygun Yapılar Ve Aykırı Yapılar İçin Müdahaleler	95
4. BOYACIZADE KONAĞI'NIN ANALİZİ	98
4.1. Analiz Metodolojisi	98
4.2. Boyacıoğlu Konağının Tanımlanması	100
4.2.1. Yapının konumu ve genel özellikleri	102
4.2.2. Plan Özellikleri	104
4.2.3. Cephe Özellikleri	113
4.2.4. Taşıyıcı sistem ve taşıyıcı elemanlar	117
4.2.5. Mimari elemanlar	117
4.2.6. Çatılar	135
4.2.7. Malzeme kullanımı	136
4.2.8. Değişim, Bozulmalar ve Yapısal Durum	136
5.RESTİTÜSYON	185
5.1. Yöntem	185
6.BOYAZCIZADE KONAĞI'NIN RESTORASYONU	187
6.1. Genel Değerlendirme	187
6.2. Boyacizade Konağı'nın Restorasyon Yaklaşımı	188
6.3. İşlevsel Öneriler	189
6.4. Konut İşlevi İçin Mekân Kullanımı	190
6.5. Fiziksel Koruma İşlemi.....	191
6.6. Restorasyon Müdahale Biçimleri.....	191
7.SONUÇ	196
KAYNAKLAR	199
ÖZGEÇMİŞ.....	201
EKLER LİSTESİ.....	202
EK -1- Mekân Kodları Ön Cephe	203
EK -2- Mekân Kodları Sağ Cephe	204
EK -3- Mekân Kodları Arka Cephe	205
EK -4- Mekân Kodları Sol Cephe	206
EK -5- Rölöve Vaziyet Planı	207
EK -6- Rölöve Bodrum Kat Planı	208
EK -7- Rölöve Zemin Kat Planı	209
EK -8- Rölöve 1. Kat Planı	210
EK -9- Rölöve Cihannüma Kat Planı	211
EK -10- Rölöve Çatı Planı	212
EK -11- Rölöve Ön Cephe	213
EK -12- Rölöve Sağ Cephe	214

EK -13- Rölöve Arka Cephe	215
EK -14- Rölöve Sol Cephe	216
EK -15- Rölöve A- A Kesiti	217
EK -16- Rölöve B – B Kesiti	218
EK -17- Rölöve Ana Kapı Detayı	219
EK -18- Rölöve İç Kapı Detayı	220
EK -19- Rölöve Dolap Detayı	221
EK -20- Rölöve Pencere Detayı	222
EK -21- Rölöve Diğer Detaylar	223
EK -22- Rölöve Tavan Detayı	224
EK -23- Değişim Ve Bozulmalar Vaziyet Planı	225
EK -24- Değişim Ve Bozulmalar Bodrum Kat Planı	226
EK -25- Değişim Ve Bozulmalar Zemin Kat Planı	227
EK -26- Değişim ve Bozulmalar 1. Kat Planı	228
EK -27- Değişim Ve Bozulmalar Cihannüma Kat Planı	229
EK -28- Değişim Ve Bozulmalar Çatı Planı	230
EK -29- Değişim Ve Bozulmalar Ön Cephe	231
EK -30- Değişim Ve Bozulmalar Sağ Cephe	232
EK -31- Değişim Ve Bozulmalar Arka Cephe	233
EK -32- Değişim Ve Bozulmalar Sol Cephe	234
EK -33- Değişim Ve Bozulmalar A –A Kesiti	235
EK -34- Değişim Ve Bozulmalar B –B Kesiti	236
EK -35- Değişim Ve Bozulmalar Tavan Detayı	237
EK -36- Restitüsyon Kaynakları Vaziyet Planı	238
EK -37- Restitüsyon Kaynakları Bodrum Kat Planı	239
EK -38- Restitüsyon Kaynakları Zemin Kat Planı	240
EK -39- Restitüsyon kaynakları 1. Kat planı	241
EK -40- Restitüsyon Kaynakları Cihannüma Kat Planı	242
EK -41- Restitüsyon Kaynakları Çatı Planı	243
EK -42- Restitüsyon Kaynakları Ön Cephe	244
EK -43- Restitüsyon Kaynakları Sağ Cephe	245
EK -44- Restitüsyon Kaynakları Arka Cephe	246
EK -45- Restitüsyon Kaynakları Sol Cephe	247
EK -46- Restitüsyon Kaynakları A – A Kesiti	248
EK -47- Restitüsyon Kaynakları B – B Kesiti	249
EK -48- Restitüsyon Vaziyet Planı	250
EK -49- Restitüsyon Bodrum Kat Planı	251
EK -50- Restitüsyon Zemin Kat Planı	252
EK -51- Restitüsyon 1. Kat planı	253
EK -52- Restitüsyon Cihannüma Kat Planı	254
EK -53- Restitüsyon Çatı Planı	255
EK -54- Restitüsyon Ön Cephe	256
EK -55- Restitüsyon Sağ Cephe	257
EK -56- Restitüsyon Arka Cephe	258
EK -57- Restitüsyon Sol Cephe	259
EK -58- Restitüsyon A - A Kesiti	260
EK -59- Restitüsyon B - B Kesiti	261

EK -60- Restorasyon Müdahaleleri Vaziyet Planı	262
EK -61- Restorasyon Müdahaleleri Bodrum Kat Planı	263
EK -62- Restorasyon Müdahaleleri Zemin Kat Planı	264
EK -63- Restorasyon Müdahaleleri 1. Kat Planı	265
EK -64- Restorasyon Müdahaleleri Cihannüma Kat Planı	266
EK -65- Restorasyon Müdahaleleri Çatı Kat Planı	267
EK -66- Restorasyon Müdahaleleri Ön Cephe	268
EK -67- Restorasyon Müdahaleleri Sağ Cephe	269
EK -68- Restorasyon Müdahaleleri Arka Cephe	270
EK -69- Restorasyon Müdahaleleri Sol Cephe	271
EK -70- Restorasyon Müdahaleleri A – A Kesiti	272
EK -71- Restorasyon Müdahaleleri B– B Kesiti	273
EK -72- Restorasyon Vaziyet Planı	274
EK -73- Restorasyon Bodrum Kat Planı	275
EK -74- Restorasyon Zemin Kat Planı	276
EK -75- Restorasyon 1. Kat planı	277
EK -76- Restorasyon Cihannüma Kat Planı	278
EK -77- Restorasyon Çatı Planı	279
EK -78- Restorasyon Ön Cephe	280
EK -79- Restorasyon Sağ Cephe	281
EK -80- Restorasyon Arka Cephe	282
EK -81- Restorasyon Sol Cephe	283
EK -82- Restorasyon A – A Kesiti	284
EK -83- Restorasyon B –B Kesiti	285
EK -84- Boyacızade Konağı'nın Tapu Senedi	286
EK -85- Boyacızade Konağı'nın İmar Durumu	287
EK -86- Boyacızade Konağı'nın Harita Plan Örneği	288
EK -87- Boyacızade Konağı'nın Tescil Fişi - a	289
EK -88- Boyacızade Konağı'nın Tescil Fişi - b	290
EK -89- Boyacızade Konağı'nın Tescil Fişi - c	291

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 2.1-Kastamonu'nun Türkiye'deki konumu	6
Şekil 2.2-Kastamonu'nun İlçeleri haritası	7
Şekil 2.3-Kastamonu'nun Coğrafi Haritası	7
Şekil 2.4-Kastamonu'nun Karayolları Haritası	8
Şekil 2.5-Kastamonu Ormanları	9
Şekil 2.6-Frenkşah Hamamı	10
Şekil 2.7-Atabey Cami	11
Şekil 2.8-Nasrullah Camii ve Meydanı	12
Şekil 2.9-Kastamonu Tarihi dokusunda yer alan hanlar ve ticaret merkezleri ..	13
Şekil 2.10-İsmailbey Külliyesi	14
Şekil 2.11-Dere kenarı Çarşısı Mevki.....	16
Şekil 2.12-Kastamonu Kentsel Sit Alanındaki Mahalleler	17
Şekil 2.13-Kastamonu Kültür Varlıkları Sayısı	18
Şekil 2.14-Kastamonu İmar Sınırları	20
Şekil 2.15-Kastamonu Kentsel Sit Sınırları	21
Şekil 2.16-Kastamonu Kalesi ve Şehir dokusu	22
Şekil 2.17-Kastamonu Kalesi ve Şehir dokusu	23
Şekil 2.18-Sofalı Plan	24
Şekil 2.19-Dış Sofalı Plan	24
Şekil 2.20-İç Sofalı Plan Tipleri	24
Şekil 2.21-Orta Sofalı Plan Tipleri	24
Şekil 2.22-Kastamonu Konutları Plan Tipolojisi a	25
Şekil 2.23-Kastamonu Konutları Plan Tipolojisi b	26
Şekil 2.24-Sofa Örneği (Ünsürler Konağı)	27
Şekil 2.25-Sofa Örneği (İdrisoğlu Konağı)	27
Şekil 2.26-Oda Örneği (Ünsürler Konağı)	28
Şekil 2.27-Hela Örneği (Ünsürler Konağı)	29
Şekil 2.28-Taş lavabo Örneği (Ünsürler Konağı)	29
Şekil 2.29-Ahır ve Odunluk Örneği (Ünsürler Konağı)	30
Şekil 2.30-Ahır ve Odunluk Örneği (O.Zühtü Yanık Konağı)	30
Şekil 2.31-Mutfak Örneği (Ünsürler Konağı) Tipolojisi	31
Şekil 2.32-Mutfak Örneği (İdrisoğlu Konağı)	31
Şekil 2.33-Sevim Nuran Çiçek Evi	32
Şekil 2.34-Çevikoğlu Konağı.....	32
Şekil 2.35-Papaz Evi	33
Şekil 2.36-Mahiye Koç evi	33
Şekil 2.37-Kastamonu Konutları Çıkma Tipolojisi	35
Şekil 2.38-Aycılar Konağı	36
Şekil 2.39-Kebeli Konağı	36
Şekil 2.40-Kastamonu Konutlarında Pencere Tipolojileri	38
Şekil 2.41-Kastamonu Konutları Pencere Örnekleri.....	39
Şekil 2.42-Kastamonu Konutları Pencere Örnekleri	39
Şekil 2.43-Kastamonu Konutları Cümle Kapısı Örnekleri	40
Şekil 2.44-Kastamonu Konutu (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)	41

Şekil 2.45-Taş ve Kerpiç Duvar (Melekoğlu Konağı)	42
Şekil 2.46-Bağdadi Duvar i (M.Ali Aslan Evi)	43
Şekil 2.47-Taban Döşemesi (Ünsürler Konağı)	44
Şekil 2.48-Tavan Kaplaması (Ünsürler Konağı)	44
Şekil 2.49-Akdeli ve 75.yıl Cumhuriyet Sokağı	45
Şekil 3.1-Boyacızade Konağı'nın çevresinden görüntüler	46
Şekil 3.2-75.yıl Cumhuriyet Sokağı	47
Şekil 3.3-Akdeli Sokağı Batı Kolu.....	47
Şekil 3.4-Akdeli Sokağı Doğu Kolu	47
Şekil 3.5-Boyacızade Konağı Ön Cephe ve Selamlık Girişi.....	48
Şekil 3.6-Boyacızade Konağı'nın yakınındaki yapılardan bazıları.....	50
Şekil 3.7-Tez Konusu Yapının Sınırları.....	52
Şekil 3.6-Kullanım Durumu Analizi.....	53
Şekil 3.9-Kat Adedi Analizi.....	54
Şekil 3.10-Arazi Kullanım Analizi	55
Şekil 3.11-Özgün İşlev Analizi.....	56
Şekil 3.12-Kronolojik Analiz	57
Şekil 3.13-Yapım Tekniği Analizi	58
Şekil 3.14-Tescil Durumu Analizi	59
Şekil 3.15-Bina Durumları Analizi	60
Şekil 3.16-Strüktürel Durum	61
Şekil 3.17-Mülkiyet Analizi.....	62
Şekil 3.18-Öneri Müdahale Biçimleri	63
Şekil 3.19-Yapı Stoğu	64
Şekil 3.20-Hepkebirler Camii	65
Şekil 3.21-Hepkebirler Çeşmesi	66
Şekil 3.22-247 ADA 3 PARSEL de bulunan yapı	67
Şekil 3.23-247 ADA 58 PARSEL de bulunan yapı	67
Şekil 3.24-247 ADA 5 PARSEL de bulunan yapı	68
Şekil 3.25a-284 ADA 27 PARSEL de bulunan yapı	68
Şekil 3.25b-284 ADA 27parseldeki yapının inşa Tarihi	68
Şekil 3.26-284 ADA 61 PARSEL de bulunan yapı	69
Şekil 3.27-282 ADA 40 PARSEL de bulunan yapı	69
Şekil 3.28-282 ADA 19 PARSEL de bulunan yapı	70
Şekil 3.29-282 ADA 17 PARSEL (Tez Konusu Yapı).....	70
Şekil 3.30-282 ADA 36 PARSEL de bulunan yapı	71
Şekil 3.31-283 ADA 4 PARSEL de bulunan yapı	71
Şekil 3.32-247 ADA 9 PARSEL de bulunan yapı	72
Şekil 3.33-247 ADA 9 PARSEL Ön Cephe	72
Şekil 3.34-247 ADA 9 PARSEL Arka Cephe	72
Şekil 3.35-247 ADA 22-21 PARSEL de bulunan yapı	75
Şekil 3.36-247 ADA 22-21 PARSEL	75
Şekil 3.37-248 ADA 7 PARSEL de bulunan yapı	74
Şekil 3.38-247 ADA 22-21 PARSEL (A. 1 numaralı K.V.K.B.K.Arşivi)	74
Şekil 3.39-284 ADA 30 PARSEL de bulunan yapı	75
Şekil 3.40-284 ADA 29 PARSEL de bulunan yapı	75
Şekil 3.41-284 ADA 28 PARSEL de bulunan yapı	76

Şekil 3.42-282 ADA 32 PARSEL de bulunan yapı	76
Şekil 3.43-282 ADA 35 PARSEL de bulunan yapı	77
Şekil 3.44-247 ADA 5 PARSEL de bulunan yapı	77
Şekil 3.45-284 ADA 1 PARSEL de bulunan yapı	78
Şekil 3.46-284 ADA 62 PARSEL de bulunan yapı	78
Şekil 3.47-247 ADA 59 PARSEL de bulunan yapı	79
Şekil 3.48-284 ADA 33 PARSEL de bulunan yapı	79
Şekil 3.49-284 ADA 31 PARSEL de bulunan yapı	80
Şekil 3.50-282 ADA 1 PARSEL de bulunan yapı	80
Şekil 3.51-247 ADA 8 PARSEL de bulunan yapı	81
Şekil 3.52-282 ADA 18 PARSEL de bulunan yapı	81
Şekil 3.53-247 ADA 50 PARSEL de bulunan yapı	82
Şekil 3.54-247 ADA 48 PARSEL de bulunan yapı	82
Şekil 3.55-282 ADA 20 PARSEL de bulunan yapı	83
Şekil 3.56-282 ADA 38 PARSEL de bulunan yapı	83
Şekil 3.57-282 ADA 37 PARSEL de bulunan yapı	84
Şekil 3.58-283 ADA 2 PARSEL de bulunan yapı	84
Şekil 3.59-282 ADA 33 PARSEL de bulunan yapı	85
Şekil 3.60-248 ADA 8 PARSEL de bulunan yapı	85
Şekil 3.61-249 ADA 7 PARSEL de bulunan yapı	86
Şekil 3.62-247 ADA 64 PARSEL de bulunan yapı	87
Şekil 3.63-282 ADA 34 PARSEL de bulunan yapı	87
Şekil 3.64-284 ADA 33 PARSEL de bulunan yapı	88
Şekil 4.1-Boyacızade Konağı	100
Şekil 4.2-Kentsel Sit Sınırları	101
Şekil 4.3-Boyacızade Konağının Yeri	102
Şekil 4.4-Boyacızade Konağının Bulunduğu Bölgedeki Yakın Sokaklar.....	103
Şekil 4.5-Batı cephesi	114
Şekil 4.6-Güney cephesi	115
Şekil 4.7-Doğu cephesi	116
Şekil 4.8-K15 kapısı	118
Şekil-4.9-İç Mekânlarda yer alan kapı örnekleri	119
Şekil 4.10-Bodrum katında yer alan kapı örnekleri	120
Şekil 4.11-Zemin Katta yer alan kapı örnekleri	121
Şekil 4.12-1. Katta yer alan kapı örnekleri	122
Şekil 4.13-Cihannüma Katta yer alan kapı örnekleri	123
Şekil 4.14-Boyacızade Konağı'nın pencere görüşleri	124
Şekil 4.15-Boyacızade Konağı'nın ön ve sol cephesinde yer alan pencere Örnekleri	124
Şekil 4.16-Boyacızade Konağı'nın sağ cephesinde yer alan pencere örnekleri	125
Şekil 4.17-Boyacızade Konağı'nın arka cephesinde yer alan pencere örnekleri	125
Şekil 4.18-Zemin katta Z03 nolu odada yer alan dolaplar	127
Şekil 4.19-Zemin katta Z10 nolu odada yer alan dolaplar	127
Şekil 4.20-katta 102 nolu odada yer alan dolaplar	128
Şekil 4.21-1. katta 104 nolu mutfakta yer alan dolap	128

Şekil 4.22-Bodrum katta mutfakta yer alan ocak	129
Şekil 4.23-Zemin katta Z04 nolu odada yer alan ocak	129
Şekil 4.24-Zemin katta Z06 nolu mutfakta yer alan ocak	130
Şekil 4.25-Ön Cephe çıkması	130
Şekil 4.26-Ön Cephe payandaları	131
Şekil 4.27-Boyacızade Konağı'ndan tavan kaplaması örnekleri	132
Şekil 4.38-Boyacızade Konağı merdiveni korkuluk ve Basamakları	133
Şekil 4.29-Saçak Altı Süslemeleri	134
Şekil 4.30-Bodrum kat seviyesindeki kesme taş duvarlar	134
Şekil 4.31-Damlalıklı profilli ahşap kat silmesi	134
Şekil 4.32-Bodrum kat seviyesindeki kesme taş duvarlar	135
Şekil 4.33-Damlalıklı profilli ahşap kat silmesi	135
Şekil 4.30-Analiz açıklama şeması	138

ÇİZELGELER LİSTESİ

Çizelge 4.1-Ön Cephe mekânının tanımlama çizelgesi-1	139
Çizelge 4.2-Sağ Cephenin tanımlama çizelgesi-1	141
Çizelge 4.3-Sol Cephenin tanımlama çizelgesi-1.....	143
Çizelge 4.4-Arka Cephenin tanımlama çizelgesi-1	145
Çizelge 4.5-Bodrumn Kat Kodlar Planı	147
Çizelge 4.6-Zemin Kat Kodlar Planı.....	148
Çizelge 4.7-Birinci Kat Kodlar Planı	149
Çizelge 4.8-Cihannüma Kat Kodlar Planı.....	150
Çizelge 4.9-B01 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi	151
Çizelge 4.10-B02 Mutfak mekânının tanımlama çizelgesi	152
Çizelge 4.11-B03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	153
Çizelge 4.12-B03 Geçiş mekânının tanımlama çizelgesi	154
Çizelge 4.13-Merdiven mekânının tanımlama çizelgesi	155
Çizelge 4.14-B04 Depo mekânının tanımlama çizelgesi	156
Çizelge 4.15-B05 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	157
Çizelge 4.16-B06 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi	158
Çizelge 4.17-B07 Hela mekânının tanımlama çizelgesi	159
Çizelge 4.18-B08 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	160
Çizelge 4.19-Z01 Giriş mekânının tanımlama çizelgesi	161
Çizelge 4.20-Z02 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi	162
Çizelge 4.21-Z03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	163
Çizelge 4.22-Z04 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	164
Çizelge 4.23-Z05 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi	165
Çizelge 4.24-Z06 Mutfak mekânının tanımlama çizelgesi	166
Çizelge 4.25-B05 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	167
Çizelge 4.26-B06 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi	168
Çizelge 4.27-B07 Hela mekânının tanımlama çizelgesi	169
Çizelge 4.28-B08 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	170
Çizelge 4.29-Z01 Giriş mekânının tanımlama çizelgesi	171
Çizelge 4.30-Z02 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi	172
Çizelge 4.31-Z03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	173
Çizelge 4.32-Z04 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	174
Çizelge 4.33-Z05 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi	175
Çizelge 4.34-Z06 Mutfak mekânının tanımlama çizelgesi	176
Çizelge 4.35-107 Lavabo mekânının tanımlama çizelgesi	177
Çizelge 4.36-108 Hela mekânının tanımlama çizelgesi	178
Çizelge 4.37-109 Banyo mekânının tanımlama çizelgesi	179
Çizelge 4.38-110 Depo mekânının tanımlama çizelgesi	180
Çizelge 4.39-111 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	181
Çizelge 4.40-Ç01 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi	182
Çizelge 4.41-Ç02 Depo mekânının tanımlama çizelgesi	183
Çizelge 4.42-Ç03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi	184

1.GİRİŞ

Tarihi geçmişinde, özellikle Türk – İslam medeniyeti ile tanıştığı günden bu tarafa Anadolu'nun önemli bölgelerinden birisinin merkezi olarak dikkat çekmiş olan Kastamonu; Çobanoğulları ve Candaroğulları Beyliklerine başkentlik yapmış, Osmanlı Devleti'nin de önemli sancak merkezlerinden birisi olmuştur. Kastamonu tarihi, doğal, kültürel, dini, folklorik birçok zenginliğe birden sahip olan nadir ilerimizden birisi olmasına rağmen, bu değerlerini maddi bir şekilde ilin ekonomisine ve tanıtımına yansıtamamıştır.

Kastamonu'nun ekonomik ve endüstriyel değerleri arasında en önemlileri olarak sarımsak, pirinç, siyez bulguru gibi tarımsal ürünler ile Küre bakır madenleri, Kastamonu Entegre gibi sanayide ilk 500 şirket arasında yer alan güçlü firmaların işlediği bakır ve ahşap zenginliği ön plana çıkmaktadır.

Doğal zenginlikleri arasında da Pınarbaşı ilçesindeki Ilgarini Mağarası, Ilıca Şelalesi, Valla Kanyonu; Azdavay ilçesindeki Saray Köyü Şelalesi, Medil Mağarası, Tosya İlçesindeki Dipsizgöl, Cide ilçesindeki Gideros Koyu, Bozkurt ilçesi Beldeğirmeni köyü Anıt Çınarı ilk akla gelenler olmakla birlikte, doğal zenginlikleri oldukça fazladır.

Geçmişten bugüne gelen kültürel mirasının da oldukça zengin olduğu Kastamonu, Anadolu'nun kültür turizmi sahasının önemli coğrafyalarından birisi olarak dikkat çekmektedir. Anadolu'nun ilk lisesi olan Abdurrahman Paşa Lisesi binası (1885), ilk sanayi mektebi binası (1882), ilk kız muallim mektebi binası (1881), Türk Ocağı binası (1920), İlk Belediye Hizmet Binası (1924), ülkemizin en güzel idari yapılarından birisi olan ve ilk meclis binasının da mimarı Vedat Tek tarafından yapılan Hükümet Konağı binası (1902) kültürel zenginliğin önde gelen örnekleri olarak sıralanabilir.

Dini yapı ve miras açısından ülkemizin önde gelen yörelerinden birisi olan Kastamonu; Sahabeden Kays'ül Hemedani el – Asgar (R.A.) Türbesi, Hz. Pir Şeyh

Şaban-ı Veli Türbesi, Müfessir-i Alaaddin Efendi Türbesi, Aşıklı Sultan Türbesi, Fatih Sultan Mehmet'in halasının medfun bulunduğu Hatun Sultan Türbesi gibi onlarca evliya ve eren türbesine sahip olmasının yanında sekiz asırdır minberine kılıç kuşanılarak çıkılan Atabeygazi Camii, Mehmet Akif'in meşhur Milli Mücadele vaazının yankılandığı Nasrullah Camii, Fatih Sultan Mehmet'in dayısı ve Candaroğulları Beyliği'nin son hükümdarı Kemalettin İsmail Bey'in yadigarı İsmail Bey Camii, dünya kültür mirası listesine giren ve ahşap işçiliği ile bitkisel motif süslemeleriyle göz kamaştıran, Kasaba köyü Mahmut Bey Camii gibi yüzden fazla ibadethaneyi de barındırmaktadır.

Türbe ve camilerden başka birçok han, hamam, medrese, sıbyan mektebi ve külliye, yüzlerce tescilli konak ve sivil mimari Kastamonu'yu bir açık hava müzesi haline getirmiştir.

Kastamonu'nun yöreye has diğer bir zenginlik kaynağı da folklorik yapısıdır. Azdavay ve Pınarbaşı ilçesinden yaklaşık bin yıldır yaşayan Sayvanlı olarak isimlendirilen giyim – kuşam örnekleri, Cide'nin sarı yazması, Daday'ın çar'ı Kastamonu yöresinin giyim – kuşam mirasının en belirgin örnekleridir.

Tüm bunların yanında yemekleri ve mutfak kültürü, türküleri, manileri ve ezgileri, efsane ve destanları Kastamonu'nun vazgeçilmez kültür zenginlikleri arasındadır.

Son yıllarda özellikle Kastamonu Belediyesinin ortaya koyuş olduğu sivil mimari varlığı ahşap yapıların satın alınıp onarılarak fonksiyonel hale getirmesi, sokak sağlıklılaştırma çalışmaları kültürel gelişimi, ekonomisi açısından güzel bir hamle olmakla birlikte tek başına yeterli değildir. Halkın, sivil toplum kuruluşlarının ve kamunun bu çalışmalara destek vermesi gerekmektedir. Dini ve tarihi anıtsal yapılar sahasında da Vakıflar Bölge Müdürlüğü tarafından yürütülen restorasyon çalışmaları alanında çok büyük bir hizmeti ifa etmekle birlikte, yine sivil toplumun bu çalışmalara adaptasyonu ve desteğinin eksikliği dikkatlerden kaçmamaktadır.

Tez konusu olarak seçilen Boyacızade Konağı'nın bulunduğu Kastamonu kenti, tarihi dokusunu büyük ölçüde korumuştur. Cumhuriyet döneminden sonra il merkezi konumuna getirilmesine rağmen, ekonomisi tarıma dayalı olduğundan ve

sanayileşme gerçekleşmediğinden gelişmesi ve kentsel yapılanması durgunluk dönemine girmiştir. işsizlik nedeniyle nüfus kaybetmeye başlamış, bu durum geleneksel dokunun bozulmadan kalmasını sağlamıştır.

Zaman içinde gelişen Kastamonu da, geleneksel mimariyi oluşturan malzemeler ve yapım tekniği yerini çağdaş malzeme olan betonarme yapım sistemine bırakmıştır. Bu nedenle il merkezinde Kastamonu ya özgü geleneksel yapılar gün geçtikçe azalmaktadır. Kırsal kesimdeki geleneksel konutlar il merkezine oranla daha iyi korunsa da, buralarda da insanlar çağın ihtiyaçlarına uygun olarak eski yapılarının yerine yenilerini yapmakta ya da kimi bölümlerini değiştirerek getirdikleri niteliksiz eklerle yapıların özgünlüğünün kaybolmasına sebep olmaktadır. Konutlarını maddi imkânsızlıklar yüzünden değiştiremeyenlerin veya onaramayanların yapıları ise bakımsızlıktan dolayı yıkılma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Sahip olduğu dini, kültürel, anıtsal ve sivil mimari açısından önemli sayılabilecek örnekleri kültürümüze kazandırarak turizm girdisi sağlamaya çalışan bu ilin en önemli yapılarından birisi de Boyacızade Konağı'dır. Geleneksel tarzda yapılan sivil mimari örneklerindedir. Mimari elemanları, detayları, kendine has zarafeti ve kibarlığı ile ilgi çekmeyi başarmaktadır. Ahşap işçiliğinin nitelikli örneklerinin yansıtıldığı yapının konumu, plan tipleriyle yapım tekniği de onu ayrıcalıklı bir konuma getirmektedir. Gerek mülkiyet durumu gerekse mülk sahiplerinin ekonomik durumlarının iyi olması nedeniyle aynı emsaldeki birçok yapıdan iyi durumdadır. Mülkiyeti tek bir kişiye ait olması, mülk sahibinin ata yadigârı olarak görmesi ve önemsemesi ile bakımını düzenli yapması, yılda birkaç ay kullanmasından dolayı ayakta kalabilen şanslı kültür varlıklarımızdan biridir.

1.1. Çalışmanın Amacı

Kent merkezi içinde kendini en çok koruyabilmiş sokaklardan biri Şamlıoğlu ve devamındaki 75.Yıl Cumhuriyet Sokağıdır. 2002 yılında Valiliğin yaptığı gibi gelecekte de bu sokakların iyileştirmesi kaçınılmazdır. Bu sokaktan çalışılacak bir yapı ileride yapılacak koruma projelerine ve uygulamalarına ışık tutacaktır. Araştırmalar sırasında eski bir büyüğümüz olan sahibi Sayın Metin Boyacıoğlu'nun

ata yadigârı evini tespit ettik. Nevi şahsına münhasır bir beyefendi olan eski Kaymakam Metin Bey bir dönem kentin en önemli tüccarlarından birisidir. Metin Bey köklü bir aile yapısına sahiptir. Hepkebirler Mahallesi Şamlıoğlu Sokaktaki 282 ada 17 parselde bulunan tescilli yapıları, Boyacıoğlu olarak anılan ailenin şehirde atadan kalma birçok geleneksel yapılarından biridir. Özgün işlev ve mimari yapısını büyük ölçüde koruyabilmesi nedeniyle tez konusu olarak çalışmanın uygun olacağı kanaatiyle çalışmalara başlanmıştır.

Gelişen şartlar içerisinde kültür turizmi açısından önemli merkezlerden biri haline gelme yolundaki Kastamonu ilinde, değerli bir kültür varlığı olan Boyacızade Konağı'nın mevcut durumunu belgelenmek, değer ve sorunlarını ortaya koymak, değerlerin korunması ve sorunların çözülmesine yönelik müdahale kararlarını oluşturmaktır. Sadece Kastamonu'nun değil bölgenin önemli yapılarından biri olması nedeniyle yapılmakta olan gelişim planlarının en önemli halkalarından birini teşkil etmekte olan yapıya farklı bir işlev verilmeden müdahale şartlarını belirlemektir.

Sorunların ve müdahalelerin tespitinde doğru sonuçlara ulaşabilmek için yapının bulunduğu Şamlıoğlu Sokak ve devamı niteliğindeki 75. Yıl Cumhuriyet Sokağı üzerindeki yapıların incelenmesi de yapılarak geleneksel mimari dokunun bütünlük ve süreklilik sağlayarak korunması hedeflenmiştir.

Tez çalışmasında analizler, belgeleme ve yazılı tanımlama metodu ile yapılmış olup, genelden özele doğru ilerleyen bir analiz yöntemi uygulanmış ve tüm bilgiler değerlendirildikten sonra sentez bölümünde detaydan bütüne doğru ilerleyen çalışma yöntemi uygulanmıştır.

1.2.Çalışmanın Kapsamı

Kastamonu'nun değerleri, sorunlarının değerlendirildiği, tezin amaç ve yönteminin verildiği bu bölümden sonra, ikinci bölümde Kastamonu'nun coğrafî ve tarihsel gelişimi, kent dokusu , yapı tipolojileri incelenmiştir.

Üçüncü bölümde Boyacızade Konağı'nın Kastamonu mekânsal yapısı içerisindeki yeri ve bulunduğu sokağın doku analizleri ile yapının yakın çevre ilişkileri bağlamında değerlendirilmesi yapılmıştır.

Dördüncü bölümde ise çalışma yöntemleri anlatılmış, yapı detaylı tanımlanarak, mekânlardaki değişim ve bozulmaların analizi ile birlikte kullanılan malzemelerin sistematik belgelenmesine geçilmiştir.

Beşinci bölümde, Restitüsyonda değişim evreleri incelenerek, çizili, resimli, sözlü, görsel ve yazılı belgelerden elde edilen bilgiler doğrultusunda karşılaştırmalı çalışma yapılarak bilimsel restitüsyonu hazırlanmıştır.

Altıncı bölümde, tez çalışmasının uygulanabilir olması için kullanıcı istekleri dikkate alınarak, yapının özgünlüğünü bozmadan, modern hayatın teknoloji ve konforunu da içinde barındıracak şekilde restorasyon projesi izahı yapılmış, Kastamonu geleneksel yapılarının estetik, zarafet ve fiziksel değerleri ile uyumlu, uygulanabilir bir restorasyon önerisi getirilmiştir.

2.KASTAMONU

2.1.Coğrafi Konumu ve Özellikleri

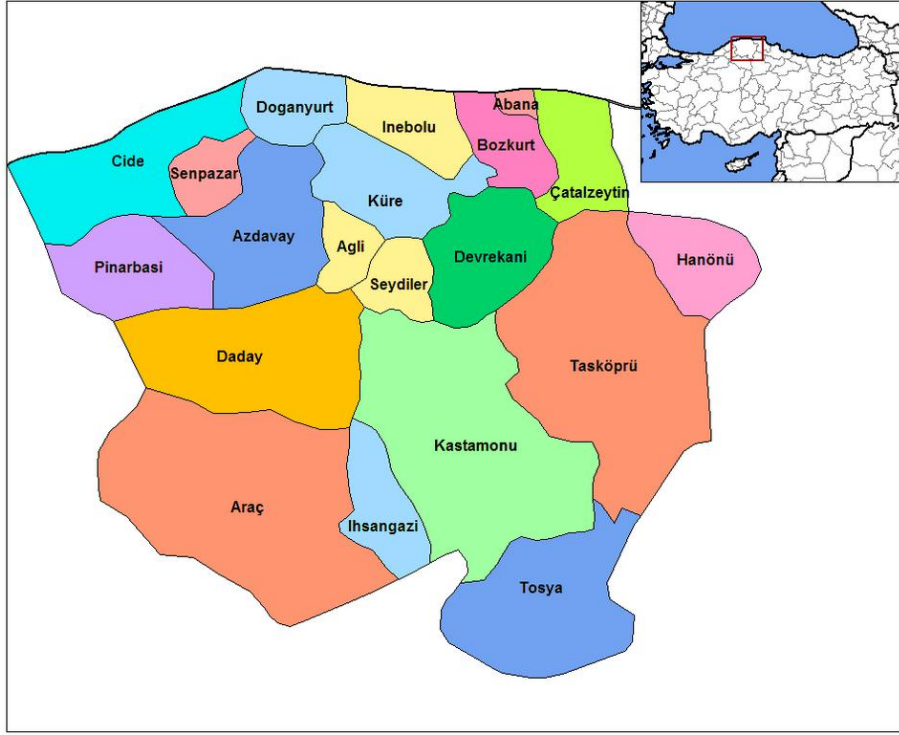
Kastamonu Türkiye'nin kuzeyinde, bir kısım toprakları Karadeniz kıyısındadır (Şekil 2.1). Doğuda Sinop, Güneyde Çankırı, Kuzey-batıda Bartın, Kuzeyde Karadeniz, Batıda Karabük, Güney-doğuda ise Çorum illeri ile çevrilidir. Kapsadığı 13.108 km²'lik alan ile Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bütün illerden daha büyüktür.

Şekil 2.1 - Kastamonu'nun Türkiye'deki konumu

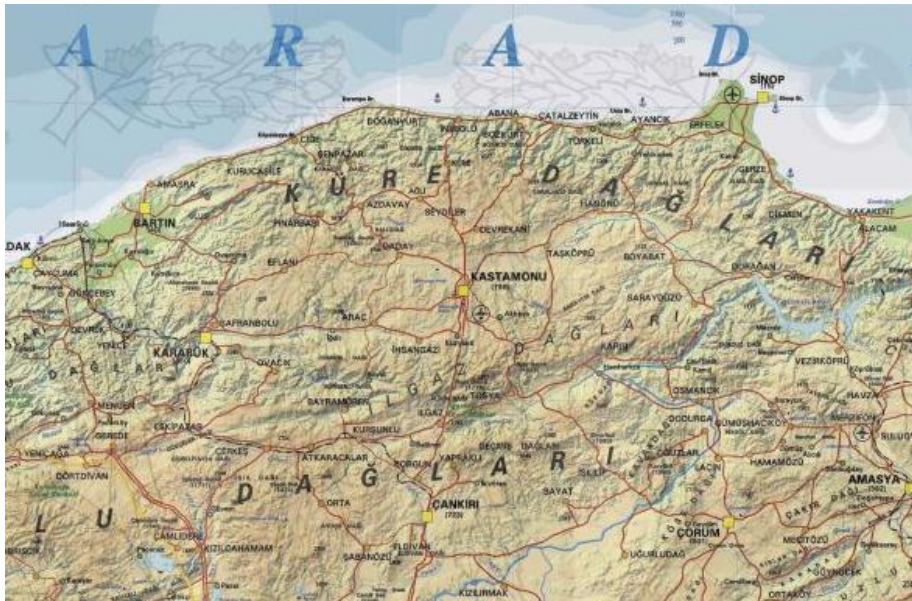
Deniz seviyesinden yüksekliği 775m.dir. Kastamonu'nun İlçeleri; Abana, Ağlı, Araç, Azdavay, Bozkurt, Cide, Çatalzeytin, Daday, Devrekâni, Doğanyurt, Hanönü, İhsangazi, İnebolu, Küre, Merkez, Pınarbaşı, Seydiler, Şenpazar, Taşköprü ve Tosya'dır.(Şekil 2.2)

Kastamonu ili çoğunlukla engebeli arazilerden oluşmaktadır, ilin kuzeyinde Batı Karadeniz Dağları bulunmaktadır. Karadeniz sahiline paralel olarak uzanan İsfendiyar (Küre) Dağları il merkezinin kuzeyinde, yine doğu batı uzantılı Ilgaz Dağları ise güneyinde yer alır (Şekil 2.3). Kızılırmak nehrinin iki önemli kolu olan Gökırmak, Taşköprü'den, Devrez Çayı ise Tosya'dan geçer. İki ırmak civarındaki

Şekil 2.2- Kastamonu'nun İlçeleri haritası
([https://tr.wikipedia.org/wiki/Kastamonu_\(il\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Kastamonu_(il)))

vadi-ovalar, Kastamonu nun tarıma en elverişli alanlarını oluşturur. Kastamonu'nun yüzölçümünün %74,6'sı dağlık ve ormanlık, %21,6'sı plato ve %3,8'i oavadan oluşur. Dağılımdan da anlaşılacağı gibi ilin tarıma elverişli geniş alanları yoktur. Ancak vadiler etrafında küçük ovalar göze çarpar. Bunlardan önemlileri Daday ve Taşköprü

Şekil 2.3- Kastamonu'nun Coğrafi Haritası

ovalarını içine alan Gökırmak ile Tosya tarım alanını kapsayan Devrez Vadileri'dir. Ayrıca Araç,Cide ve Devrekâni çay yatakları çevresinde de ekim ve dikime elverişli alanlar bulunmaktadır(Şekil 2.4),(<http://www.kastamonu.gov.tr/cografi-yapisi>).

Yüzölçümünün büyük kısmının dağlık ve ormanlık oluşundan dolayı 3600'den fazla yerleşim yeri ortaya çıkmıştır. Kastamonu ilinin nüfusu 2016 yılına göre 376.945'dir. İl merkezinin ise 146.103 kişidir (Türkiye İstatistik Kurumu verileri).

Şekil 2.4- Kastamonu'nun Karayolları Haritası
(<http://www.kgm.gov.tr/SiteCollectionImages/KGMimages/Haritalar/b15.jpg>)

2.2. İklim ve Bitki Örtüsü

İlde iki çeşit iklim hüküm sürer. Kuzeyinde Karadeniz iklimi güneyinde ise İç Anadolu'nun kara iklimi görülür. Kıyıya paralel olarak uzanan İsfendiyar Dağları, Karadeniz ikliminin iç kısma girmesini önler. Kıyılarda yağış daha fazladır. Sıcaklık $-26,9^{\circ}$ ile $+38,7^{\circ}\text{C}$ arasında seyrederek. Senelik yağış miktarı bölgelere göre 450 mm ilâ 1215 mm arasında değişir.

Bitki örtüsü: İl bitki örtüsü bakımından çok zengin sayılır. İl topraklarının % 67'si orman ve fundalıklarla, % 29'u ekili-dikili alanlarla, % 6,5'i çayır ve mer'alarla kaplıdır. % 1,5'i tarıma elverişsiz topraklardır. Ormanlarda kayın, köknar, çam, karaağaç, gürgen, kestane ve ıhlamur ağaçları bulunur. Azdavay-Devrekâni arasında ise çam ağaçları çoğunluktadır.(Şekil 2.5).

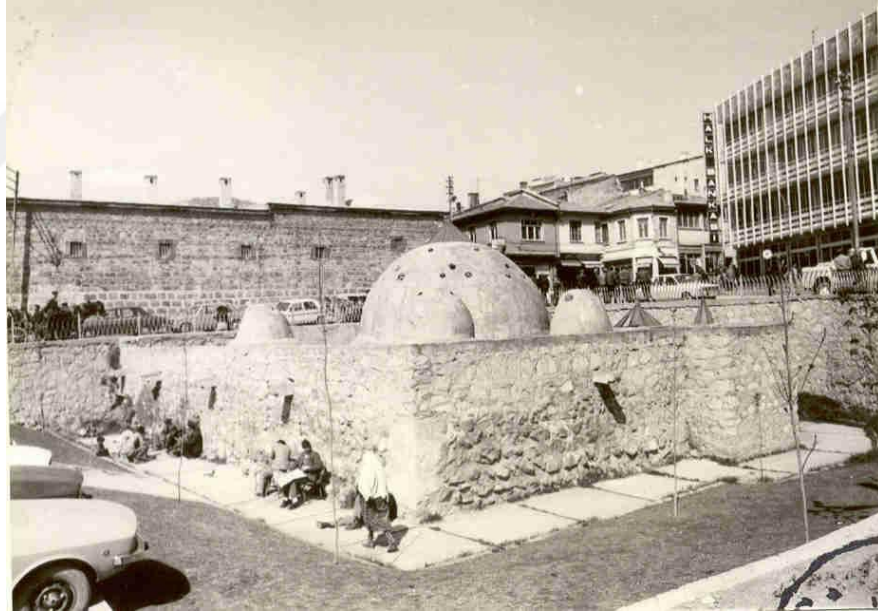
Şekil 2.5- Kastamonu Ormanları (Kastamonu Belediyesi)

2.3.Tarihsel Gelişimi

Anadolu arkeolojisi içerisinde bölge üzerine pek araştırma olmaması nedeniyle Kastamonu üzerine bilgiler de özellikle erken dönemler için çok yetersizdir. Arkeolojik alanı olan Kalesinde ve eteklerinde yapılan araştırmalarda Orta Tunç Çağı'ndan Osmanlı Dönemi'ne kadar kesintisiz devam eden seramik parçaları ve yine Orta Tunç Çağı'ndan obsidyen bir bıçak parçaları bulunmuştur. Kastamonu kent merkezinin bilinen tarihinin en doğru nereye kadar uzandığını göstermektedir. (Donceel 1979; Akok 1945).

Kent ve çevresi, eski tarihsel kaynaklarda “Paflagonya” olarak adlandırılmaktadır. Kastamonu kenti yerleşim izleri, yapılan arkeolojik kazılarda M.Ö. 2. binlerden Hititlere ait buluntularla ortaya çıkmaktadır. Kent sırasıyla Hitit, Frig, Lidya, Pers, Helen, Pontus, Roma ve Bizans egemenliklerinde kalmıştır. Kent, M.S. 13. yüzyılda ise Türk hâkimiyetine geçmiştir.

Kastamonu'nun ilk fethi Anadolu Selçuklu hükümdarı Süleyman Şah dönemindedir. Danişmendname adlı eserde Kastamonu ve çevresinin Danişmend hükümdarı Ahmed Gazi'nin komutanlarından Karatekin tarafından ele geçirildiğinden söz edilmektedir (Turan,R., 2001). 11. ve 12. yüzyıllar boyunca Bizanslılar ve Türkler arasında geçen mücadeleler sonunda sürekli el değiştiren Kastamonu, politik ve askeri bir çekişme konusu haline gelerek, 12.yüzyıl sonlarında kesin olarak Türk hâkimiyetine geçmiştir (Bilici, 2000).

Şekil 2.6- Frenkşah Hamamı (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

1211-1212 tarihinde Kayı Boyundan Emir Hüsameddin Çoban Bey tarafından Türklerin hâkimiyetine geçirilen bölgede yaklaşık 1295’li yıllara kadar hüküm süren Çobanoğulları Beyliği kurulmuştur. Selçuklulara bağlı olan Hüsameddin Çoban, Kastamonu’yu, bir başkent gibi kullanmıştır (Kankal, 2004). Kastamonu kentinin

başkent statüsünde bulunması, kentin bu dönemde iktisadi yönden gelişmesini olumlu yönde etkilemiştir. Çobanoğulları döneminde, önemli bir ticaret merkezi olan kent Beylik merkezi olmasından sonra Frenkşah Celaleddin Hamamı, Yılanlı Medrese, Atabey Camii, Türbesi gibi önemli eserler kazanmıştır(Şekil 2.6,Şekil 2.7).

Şekil 2.7-Atabey Cami (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

Çobanoğulları Beyliği döneminden sonra kent, Eflani tımarına bağlı Şemsettin Yaman Candar yönetimindeki Candaroğulları Beyliği tarafından alınmıştır. Kastamonu, Şemsettin Yaman Candar'dan sonra başa geçen Süleyman Paşa döneminde beyliğin başkenti olmuştur.

Yönetim merkezi işlevini alması, Kastamonu kentleşmesi açısından önem arz etmektedir. Ticaret ve üretim faaliyetlerinde ortaya çıkan hareketlilik, kent yaşamına katkıda bulunmuştur. Beyliği 1330'lu yıllarda ziyaret eden gezgin İbn-Batuta, seyahatnamesinde kentteki gelişmiş şehir hayatı ve devlet örgütünden, aynı zamanda fiyatların ucuz olmasından bahsetmektedir (Turan,R., 2001). Fiyatların ucuz olması, üretilen ya da ticareti yapılan malların fazlalığına, dolayısıyla kentteki canlı üretim ve ticaret ortamının varlığına işaret etmektedir. Bu dönemde kentte çok sayıda eser yapılmış ve bunların birçoğu günümüze kadar ulaşmıştır. Bunlar arasında Vakıf Hamamı ve İsmailbey Hamamı da vardır.

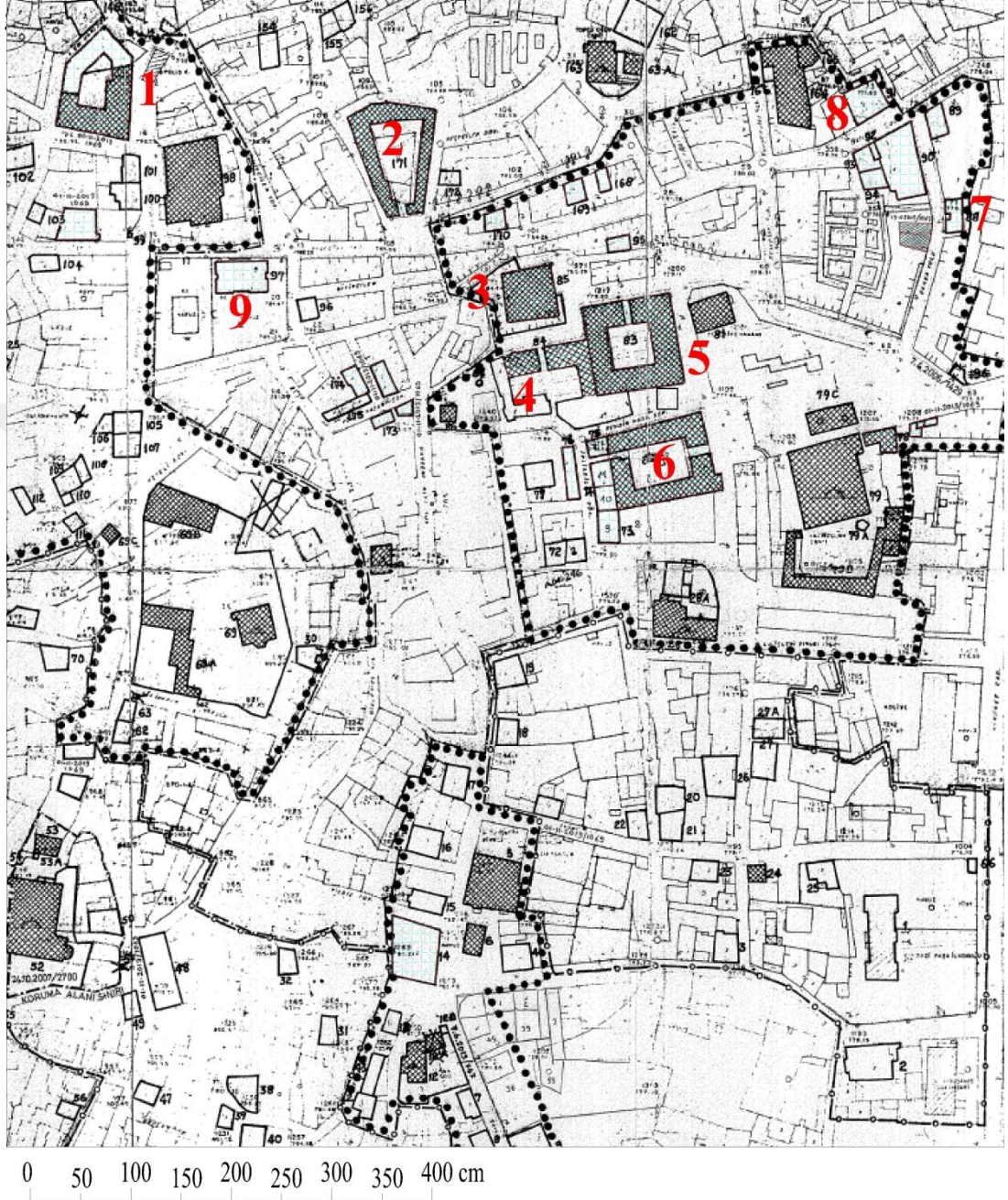
Yönetimin İsfendiyar Bey'e geçişinden sonra Kastamonu Beyliği "İsfendiyaroğulları Beyliği" adını almıştır. Kastamonu kenti; İsmailbey Külliyesi bünyesinde toplanan önemli bilim adamları ile bu dönemde önemli bir bilim şehri olmuş ve Türk-İslam dünyasında saygın bir konum kazanmıştır. Candaroğulları Beyliği, 1291'den 1461 tarihine kadar olan dönemde 176 yıl hüküm sürmüştür (Behçet, M., 1925). Kastamonu kenti, Fatih Sultan Mehmet tarafından 1462'de Osmanlı topraklarına katılmış ve Anadolu Eyaleti'ne bağlı bir sancak merkezi olmuştur. Kastamonu ilinde Küre'de bakır madeninin bulunması, denizaşırı ticarete önemli bir nokta olan Kırım'a açılan kapı konumunda yer alan İnebolu ve Sinop'a giden tali yolun Kastamonu kentinden geçiyor olması nedeni ile, Osmanlı döneminde de ticari hareketlilik sürmüştür(Kankal, 2004). Osmanlı dönemine kadar kentin önemli bir bilim ve kültür merkezi olma niteliği, Osmanlı döneminde de devam etmiştir.

Şekil 2.8-Nasrullah Camii ve Meydanı (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

Kastamonu Osmanlı döneminde tam bir ticaret, endüstri ve kültür şehridir (Turan, 2001). Günümüzde halen varlıklarını sürdüren bedesten ve hanların varlıkları, ticaret ve endüstrinin önemini açıklayıcı örnekler olmaktadır. (Şekil 2.9).

Bu yüzyıl ülke yönetimi ve taşraya yansması açısından sıkıntılı bir döneme

1. Acem Hanı	6. Reisülkütab Hanı (Aşir Efendi Hanı)
2. Yanık Han	7. Eski Osmanlı Bankası
3. Cem Sultan Bedesteni	8. Sümerbank
4. Balkapanı Hanı	9. Eski Belediye Binası
5. İsmail Bey Hanı (Kurşunlu Han)	

Şekil 2.9- Kastamonu Tarihi dokusunda yer alan hanlar ve ticaret merkezleri
(Kastamonu Belediyesi)

etmiştir. Bu devirden sonra şehir Doğu Avrupa'daki siyasal değişiklikler ve Osmanlı Devleti'nin Avrupa ülkelerinin sanayileşmesine ayak uyduramaması nedeniyle olumsuz etkilendi (Turan, 2001). Gerçekleştirilen zanaat faaliyetlerinin meşruiyetini yitirmeleri, ticaret ve endüstri kollarındaki gerileme, aynı gerilemenin tarım ve hayvancılıkta da ortaya çıkması sonrası ortaya çıkan ekonomik yapıdaki olumsuz dönüşüm sosyal yapıyı da olumsuz etkilemiştir.

Kastamonu şehri, 1846'da gerçekleştirilen idari bir düzenleme ile vilayet merkezi durumuna getirilmiş, Sinop, Bolu, Kengırı (Çankırı) olmak üzere 4 sancağı, 21 ilçesi, 3908 köyü bulunmaktadır. O tarihte bu eyalette 970.692 kişinin yaşadığını bilinmektedir. Doğuda Samsun, batıda İzmit, güneyde Kalecik, kuzeyde Karadeniz sahili ile imparatorluğun geniş bir vilayeti olarak Cumhuriyete kadar bir idari merkez olma durumunu sürdürmüştür. Bolu'nun 1907'de, Sinop ve Çankırı'nın 1918'de bağımsız il oluşları, 1927'de Safranbolu'nun 1953'te de Kargı'nın ayrılışları ile Kastamonu bugünkü sınırlarına ulaşmıştır.

Şekil 2.10- İsmailbey Külliyesi (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

Kastamonu şehri, Çanakkale Savaşları ile birlikte Milli Mücadele'de önemli bir rol üstlenmiştir. Kurtuluş Savaşında İnebolu-Ankara lojistik hattında kent önemli

yararlılıklar göstermiştir. Milli Mücadelenin en güvenli yolu olan İnebolu-Kastamonu-Çankırı-Ankara yolundan savaşın devamını sağlayan mühimmatın önemli bir bölümü nakledilmiştir. Cumhuriyetin kurulması ile gerçekleşen önemli toplumsal devrimlerden biri olan Şapka ve Kıyafet İnkılabı, 23 Ağustos 1925 tarihinde Kastamonu’da gerçekleştirilmiştir.

Cumhuriyet döneminden sonra il merkezi konumuna getirilmesine rağmen ekonomisi tarıma dayalı olduğundan ve sanayileşme gerçekleşmediğinden gelişmesi ve göreceli olarak kentsel yapılanması durgunluk dönemine girmiş olan kent, işsizlik nedeniyle nüfus kaybetmeye başlamıştır. Bu durum geleneksel dokunun bozulmadan kalmasını sağlamış, Kastamonu’yu geleneksel konut dokusu, mekânsal özellikleri ve kentsel öğeler açısından nadir Anadolu kentlerinden biri konumuna getirmiştir (Biçer E., 2002).

2.4. Kastamonu Kent Dokusu ve İmarı

Kastamonu Anadolu-Türk kentleri içerisinde karakteristik bir yapıya sahiptir. Özellikle yirminci yüzyılın son yarısında başlayan çarpık yapılaşma düzgün olmayan sokak dokuları üzerinde yoğun bir şekilde görülmeye başlamıştır.

Doğal çevre ile kent yapısı arasındaki birleşmenin iyi bir örneği olan kentte, çarşı etrafında yoğunlaşma dere boyunca kuzey ve güney yönlerinde yeşil dokuyu bozmadan uzanmaktadır. Ancak, Kastamonu’da, çarşıyla dere boyu arasında kalan bölgede ve derenin doğu sahilinde kâgir, betonarme yapılar geleneksel yapıların yerlerini almaya başlamıştır. (Kuban, 2001) (Şekil 2.11).

Kuban, Kastamonu’nun Tarihsel Yapısı ve Bu Yapının İmar Planında Değerlendirilmesi ile İlgili Raporu’nda şu tespitte bulunmuştur: “Kastamonu’nun eski şehir mimarisine hâkim olan konut tipi, Anadolu’nun alt katları oldukça sağır, üst katları pek çok pencere ile sokağa açılan karakteristik evleri olmakla birlikte, bazı zengin semtlerde, herhalde 19.yüzyıl sonunda ortaya çıkmış bir eğilimin ifadesi olarak üç veya dört katlı, çok odalı eşraf evleri, Anadolu evi ile İstanbul evi arasında

bir ara ürün sayılabilir. Bunlar değişik ölçüleriyle kent için bazı pitoresk görüntülerini, perspektiflerini yaratırlar. (Kuban, 2001).

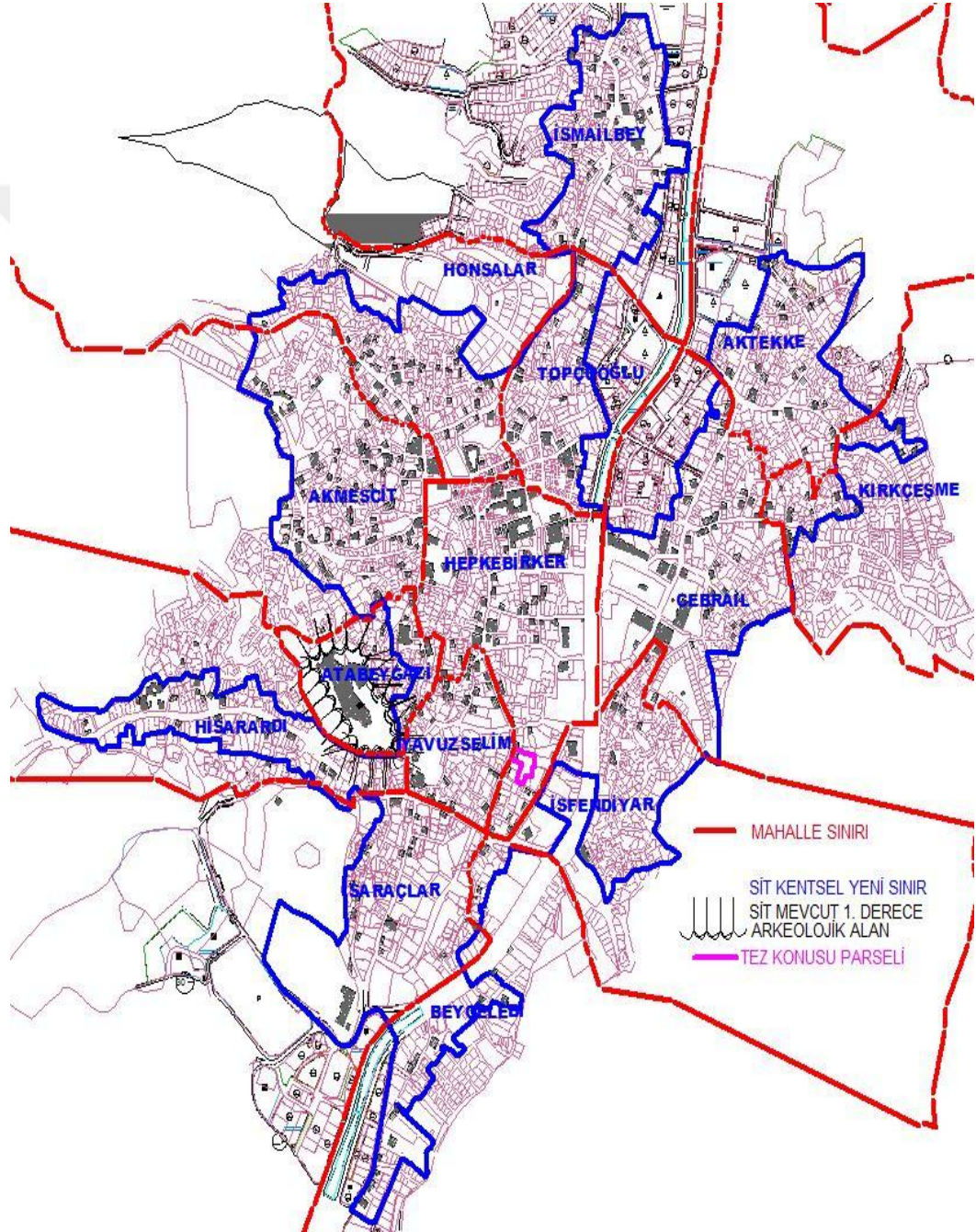

Şekil 2.11- Dere kenarı Çarşı mevki (2017)

1714-1715 yıllarında büyük bir yangın yaşamış olan Kastamonu'da, merkez ilçeyi meydana getiren mahalleler ve bunların dönüşümü hakkında tahrir kayıtları ve şer'iyeye sicil defterlerindeki ifadelerden; Abdulcabbar, Akmescid, Aktekke, Alacamescid, Alpaslan, Arız, Atabeygazi, Aycılar, Bedirgazi, Beyçelebi, Budamış, Cebrail, Cemalağa, Çevgani, Deveciler, Frenkşah, Gökdere, Hacıdursun, Hacıhamza, Halife, Hamzaağa, Honsalar, Hüseyinçelebi, İbn-i Neccar, İbn-i Sa'di, İbn-i Süle, İsfendiyarbey, İsmailbey, Kabalı, Kanara, Hebkebirler, Kırkçeşme, Kübcügez, Medrese-İ Atabeg, Musafakih, Muzafereddin, Püre, Saraçlar, Seydiler, Sofular, Şadibey ve Tahirfakih, Topçuoğlu olmak üzere 43 tanesinin mevcut olduğu, ayrıca Akçeşme, Dürüdgerzade, Elyarslan ve Türbe mahallesi adlarının farklılık gösterdiği görülmektedir. (Güzey,2000)

1461 yılında Anadolu Eyaleti'ne bağlı bir sancak merkezi durumuna gelen Kastamonu hakkında en eski bilgiler onbeşinci ve onaltıncı yüzyılın tapu tahrir defterlerinden alınmaktadır. Bunlardan en eski tarihli olanı ve bize kadar ulaşanı 1487 tarihli tapu tahrir defteridir (Kankal, 2004). 1487 tarihli tapu tahrir defterinde kayıtlı 32 mahalleden; Alacamescid, Alpaslan, Atabeymedresesi, Cemal Ağa,

Cevkani, Kanara, Gökdere, Küpciğez, Honsalar, İsfendiyar Bey, İsmail Bey, Hepkebirler, Kubbeli, Musa Fakih, Muzaferreddin, Tahir Fakih, Saraçlar, Şazi Bey, Arız, İbn Neccar, Aktekke isimlerindeki yirmi bir mahallenin yeri tespit edilememektedir. Yeri tespit edilemeyen on bir mahallenin zaman içerisinde adları değiştirilmiş olduğu düşünülmektedir (Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.12- Kastamonu Kentsel Sit Alanındaki Mahalleler

(<http://www.korumakurullari.gov.tr/TR,88389/tasinmaz-kultur-varliklari.html>)

Yapılaşma olarak genişleyen Kastamonu da günümüzde mahalle sayısı on dokuzdur. Bunlar; Akmescit, Aktekke, Atabeygazi, Beyçebebi, Candaroğulları, Cebrail, Esentepe, Hepkebirler, Hisarardı, Honsalar, İsfendiyar, İsmailbey, İnönü, Kırkçeşme, Kuzezykent, Mehmet Akif Ersoy, Saraçlar, Topçuoğlu, Yavuz Selim mahalleleridir. Koruma alanı içinde, Akmescit, Aktekke, Atabeygazi, Beyçebebi, Cebrail, Hepkebirler, Hisarardı, Honsalar, İsfendiyarbey, İsmailbey, Kırkçeşme, Saraçlar, Topçuoğlu, Yavuzselim'den oluşan on dört mahalle vardır (Şekil 2.12).

Günümüzde Kastamonu ili genelinde 1.827 adet tescilli eser mevcuttur (Şekil 2.13).

Kültür ve Turizm Bakanlığı verilerine göre il merkezinde bulunan 731 adedinin sadece 467 tanesi konut niteliğinde yapıdır (http://www.kulturvarliklari.gov.tr/TR,44799/illere-gore-korunmasi-gerekli-tasinmaz-kultur-varligi-i-.html)2017.

Ancak Eyüpgiller'in 1992 yılında yapmış olduğu tespitlerde 797 tarihi nitelikli konutun yer aldığı tespit etmiştir. 797 konuttan 351'i 1.derecede, 446'sı 2. derecede mimari ve estetik değerli görülmüştür. Yapılan çalışmalar sonucu konutların korunmuşluk durumlarına göre, %10,65'i iyi, %52,59'u orta ve %36,76'sının ise kötü durumda olduğu belirtilmektedir (Eyüpgiller, 1999).

KASTAMONU	
TAŞINMAZ KÜLTÜR VARLIKLARI	
Sivil Mimarlık Örneği	1,319
Kalıntılar	8
Dinsel Yapılar	161
Kültürel Yapılar	171
İdari Yapılar	37
Askeri Yapılar	19
Endüstriyel ve Ticari Yapılar	61
Mezarlıklar	47
Anıt ve Abideler	4
TOPLAM	1,827

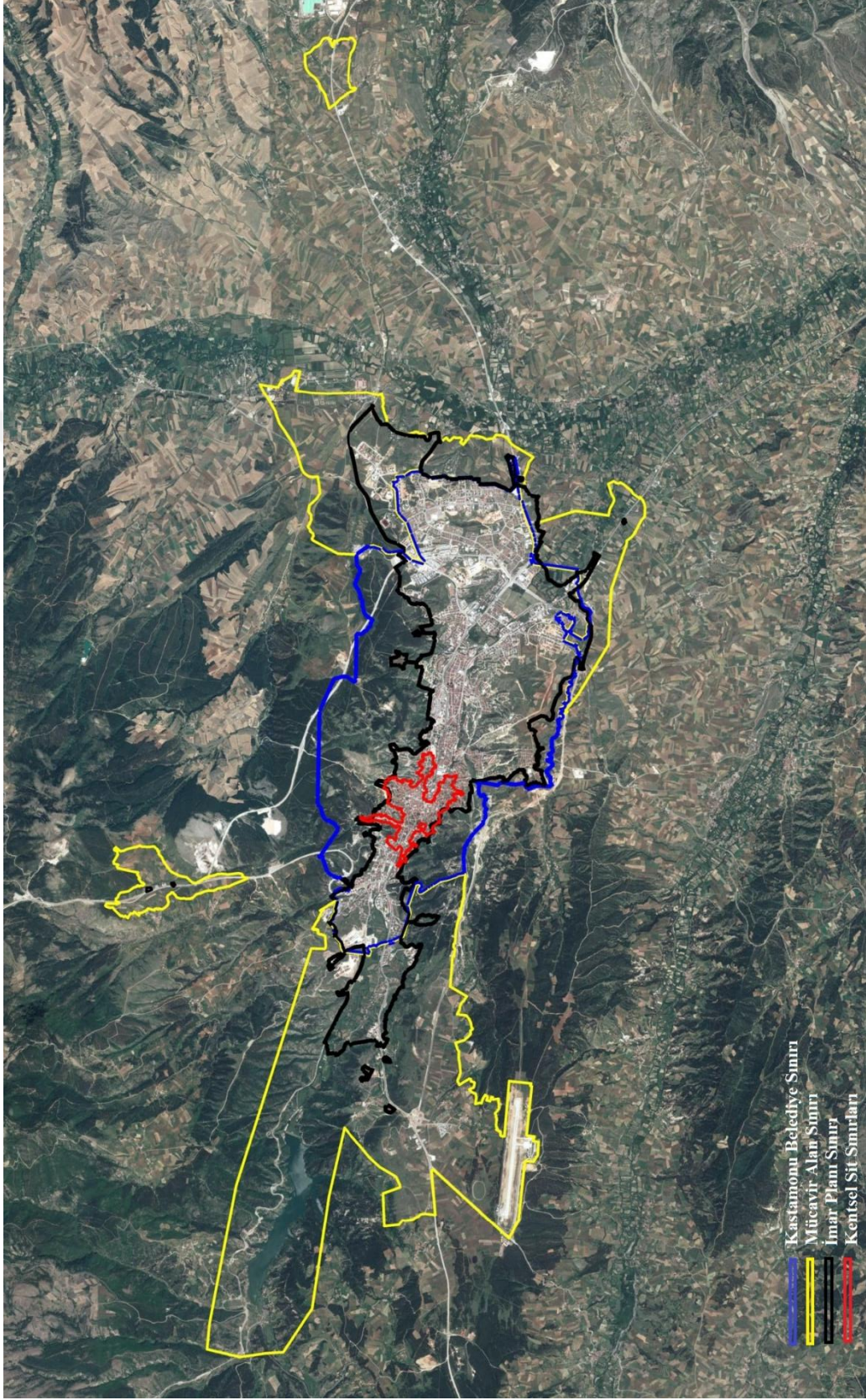
Şekil 2.13- Kastamonu Kültür Varlıkları Sayısı

(http://www.korumakurullari.gov.tr/TR,88389/tasinmaz-kultur-varliklari.html)

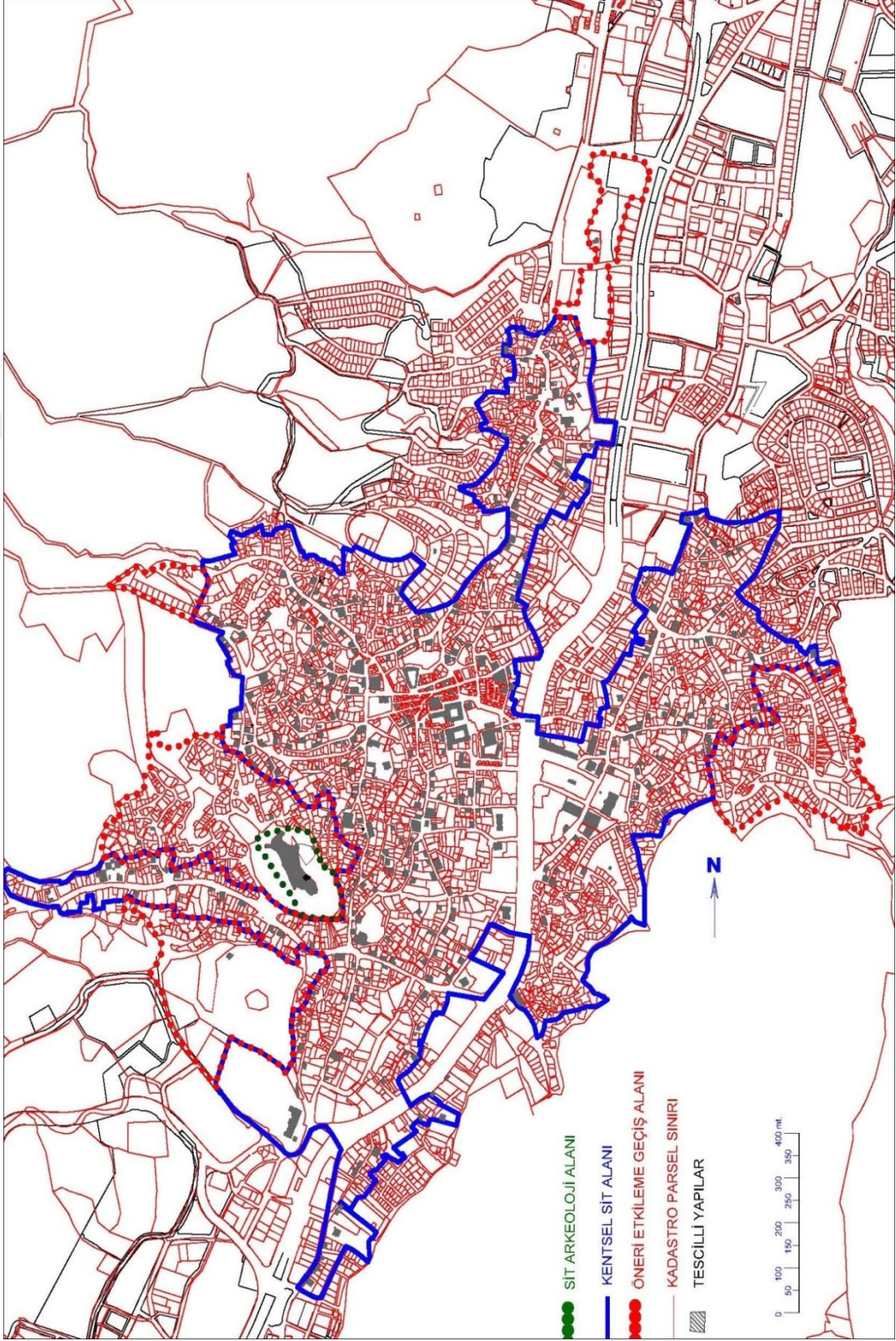
Kastamonu'da ilk imar planı girişimi 1969 yılında şehre kadastro gelmesi ile yapılmaya başlanmıştır. İller Bankası tarafından hazırlanan Nazım İmar Planının devamında 1970 yılında Uygulama imar planı hazırlanmış. Ancak kentin hızla büyümesi nedeniyle, yetersiz kalan plan, kentin haritaları yeniden alınarak yenilenmiş ve 1976 ve 1985 yıllarında mevcut plan büyük ölçüde revize edilmeye ve ilave imar planları yapılmaya başlanmıştır. Fakat bu ilave planlarda yetersiz kalarak 1992 yılında yeniden uygulama imar planı hazırlanmıştır. Kentin kuzey ve güney tarafına uzamasından dolayı bu bölgelerde yeni imar planları hazırlanmıştır. Kentin en büyük mahallesi olan Kuzeykent ve Candaroğlu mahallelerinde revize imar planları hazırlatılarak yürürlüğe girmiştir. 2016 yılında Belediye kenti güneyden kuzeye ilerleyen Karaçomak deresi etrafına sıkıştırmamak için uzun yazı bölgesi diye bilinen Örencik, Budamış ve Bulacık köylerinin bir kısmını kapsayan havaalanını da içine alan bölgede mücavir alan oluşturmuştur. Günümüzde şehirdeki uygulama imar planı büyüklüğü 2312 ha. dır. Mücavir alan ise 7060 ha. la uygulama imar planının üç katı kadardır (Şekil 2.14).

Kentte ilk olarak 1974 yılında Kültür Bakanlığı Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu Başkanlığının 8047 sayılı kararı ile korunması gerekli eski eserler tespit edilmiştir. Yine aynı Kurulun 12.1.1979 günü A-1492 sayılı kararı ile 1974 yılında alınan 8047 sayılı kararların iptal edilerek, 9.6.1978 gün ve A-1203 sayılı kararı ile belirtilen sit alanları sınırları ve koruma-geliştirme geçit dönemi kararları alınmıştır(Kastamonu Belediyesi Arşivi). Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 1226 sayılı kararı ile kentsel sit sınırları 28.05.1990 tarihinde yeniden düzenlenmiştir. Aynı tarihli kararda 2,5 ha. lık alanı ile Kastamonu Kalesi 1. Derece Arkeolojik sit alanı ilan edilmiştir. 26 sayılı kararla 246 hektarlık alanı kapsayan sit sınırları son olarak Ankara Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğünün 05.02.2015 tarih ve 2133 sayılı kararı ile 127 ha. düşürülmüştür (Şekil 2.15).

Atabey, Akmesic, Beyçelesi, Cebrail, İsmailbey, Hepkebirler, Hisarardı, Honsalar, Saraçlar, Topçuoğlu, Yavuz Selim, mahalleleri kapsayan sit sınırlarının yanında toplamı 37,9 ha. olan dört adet etkileşim geçiş alanı oluşturulmuştur (Kastamonu Belediyesi,2017).

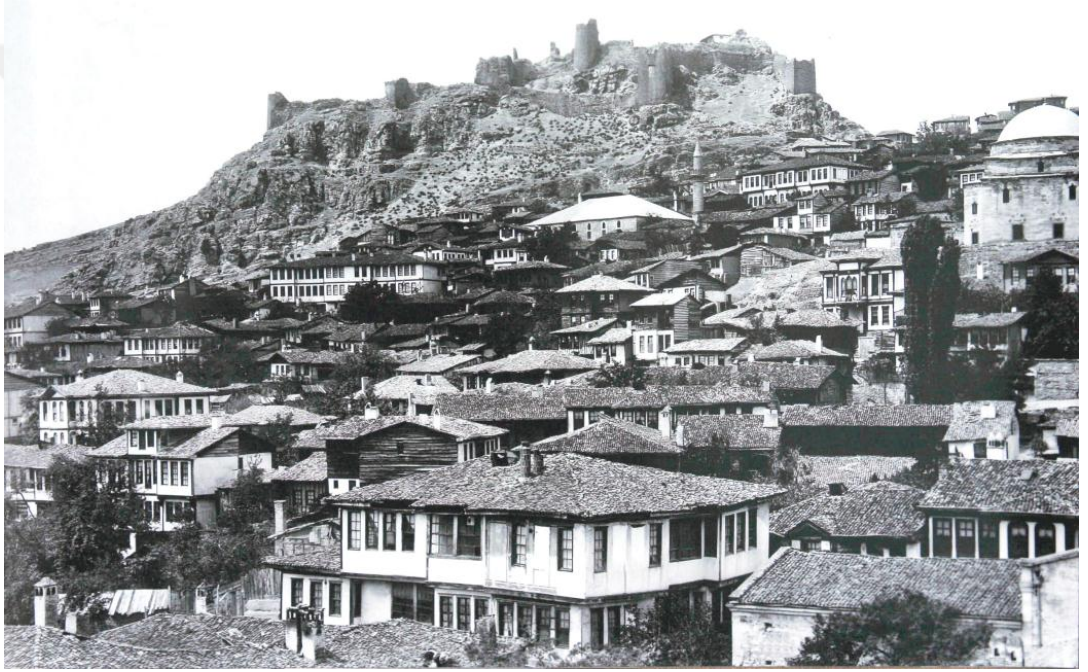

Şekil 2.14- Kastamonu İmar Sınırları (Kastamonu Belediyesi)

Şekil 2.15-Kastamonu Kentsel Sit Sınırları (Kastamonu Belediyesi)

Sit sınırları içinde bulunan tescilli yapıların birçoğu oturulamaz halde olup çoğu sahipleri tarafından kullanılmamaktadır. Bu yapılardan kullanımda olanlar düşük gelir grupları tarafından barınak olarak kullanılmakta olup bir bölümü de depo olarak kiraya verilmiştir. Bu şekilde bilinçsiz kullanımlara konu olan bu türdeki geleneksel yapıların birçoğu aykırı malzemelerle yapılan onarımlarla bozulmuştur. Ayrıca zamanın ve atmosfer şartlarının tahribine terk edilmiş oldukları için yıkılmaya yüz tutan, kasıtlı olarak yakılmış olan veya tescilden düşürmek için bilinçli olarak tahrip edilmiş olan yapılar mevcuttur.

Şekil 2.16- Kastamonu Kalesi ve Şehir dokusu(Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

2.5. Kastamonu Geleneksel Konut Tipolojisi

Anadolu'da geleneksel konutların oluşumu, doğaya ve yaşama bağlı olan Türklerin çadır hayatının yerleşik hayata yansması gibidir. Bu yüzden bu konutlarda estetik ve biçim kaygısından çok gerçekçi ve fonksiyonel bir tutum sergilenmiştir. Planın ve strüktürün oluşumunda topoğrafyaya ve çevre koşullarına uyulmuştur. Kastamonu'da da Karaçomak deresinin oluşturduğu vadinin doğu ve batı yakaları

topografik yapısı nedeniyle araziye oturan konutların plan şemaları arazi eğim çizgilerinin etkisi ile şekillenmiştir. Anadolu kentlerinin hemen hepsi için karakteristik olan yamaca yerleşme olgusunun yol açtığı bu zorluklara, diğer kentlerde olduğu gibi Kastamonu’da da ustaca çözümler bulunmuş, yol ve konutların eğim çizgilerini takip etmeleriyle, araziye en az müdahale ile yapılaşma olanağı elde edilmiştir. Geleneksel dokusunun büyük bölümü, eğim çizgilerine paralel oluşturulmuş sokaklar ve vadi yamacına kurulmuş konutlardan oluşmuştur (Eyüpgiller, 1999) (Şekil 2.16-Şekil 2.17). Eğim çizgisine dik oluşan sokaklarda yer alan konutların ise genellikle küçük ölçekli ve bitişik düzende yapıldığı görülmektedir (Avcı, 2004). Kastamonu konutlarının zemin katları kâgir, üst katları hımmış sistemli yapılardır. Zemin üzerinde bir, iki ve üç katlı olan bu konutlar alaturka kiremit örtülü kırma veya beşik çatılıdır. Çok az da olsa bazı konutlarda topuz ve haç biçimi çatı örnekleri de görülmektedir.

Şekil 2.17- Kastamonu Kalesi ve Şehir dokusu (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

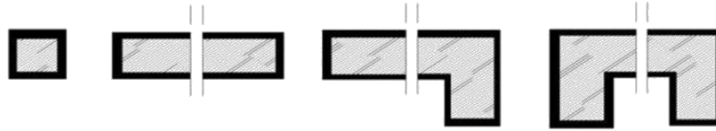
Kastamonu konutları için cepheyi etkileyen diğer bir tespit ise çatı odalarının varlığıdır. Eyüpgiller, bol ışıklı ve havadar olarak tanımladığı çatı odalarını cihannüma olarak adlandırmış ve bunları iki grupta incelemiştir. Birinci grup beşik

çatı eğiminin sağladığı boşluktan oluşturulanlar ve ikinci grup ise konutun genel çatı düzeninden bağımsız, kütle olarak daha yüksek, kendine ait çatısı olan mekânlardır (Eyüpgiller, 1999).

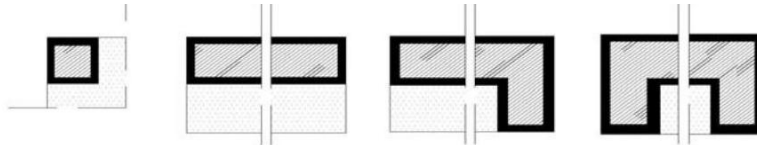
2.5.1. Plan Özellikleri

Geleneksel Türk Anadolu Evlerinin plan tipleri ile ilgili en kapsamlı tipolojik çalışmayı Sedat Hakkı ELDEM yapmıştır (Eldem, 1968; Eldem, 1984). Eldem, geleneksel Anadolu konutunun karakteristik unsuru olan sofa mekânının konumlanışına göre tanımlayarak dört ana gruba ayırmıştır;

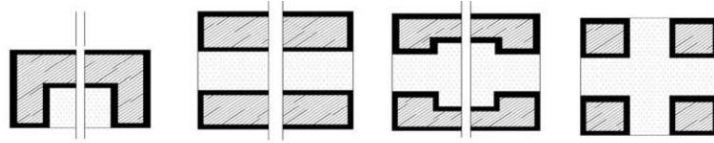
sofasız plan tipleri,
dış sofalı plan tipleri,
iç sofalı plan tipleri
orta sofasız plan tipleridir. (Şekil 2.18-2.19-2.20-2.21)

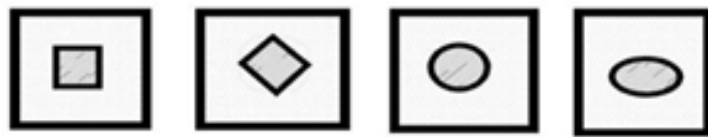
Şekil 2.18- Sofalı Plan (Eldem,1987)

Şekil 2.19- Dış Sofalı Plan (Eldem,1987)

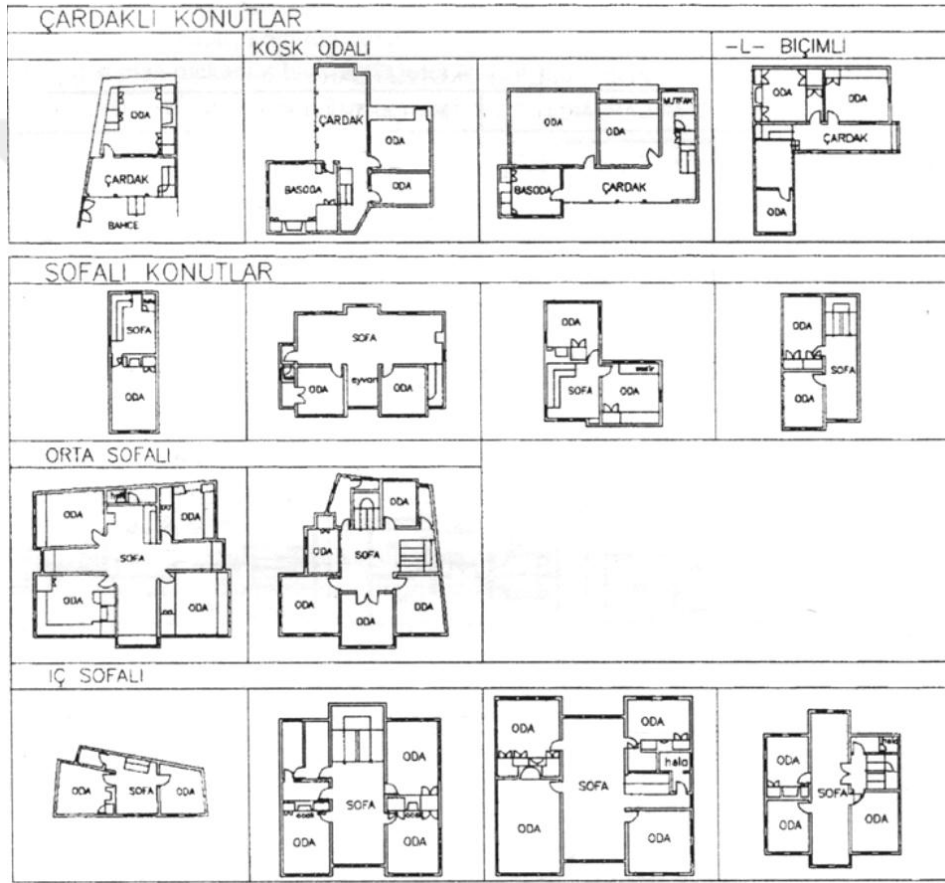

Şekil 2.20- İç Sofalı Plan Tipleri (Eldem,1987)

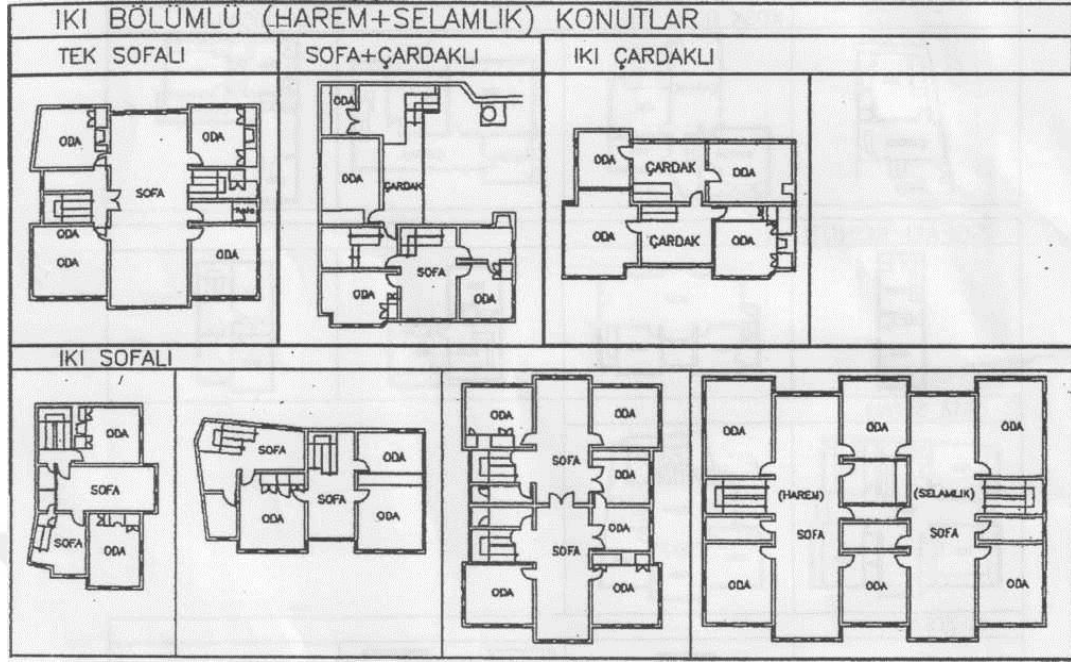
Şekil 2.21- Orta Sofalı Plan Tipleri (Eldem,1987)

Kastamonu konutlarının plan tasarımında temelde iki yaklaşım olduğu görülmektedir. Sofası dış hava koşullarına açık “çardaklı konutlar” ve sofası dış hava koşullarına kapalı “iç sofalı konutlar” olarak ayrılan konutlar dışında, her iki yaklaşımın farklı birleşimlerinin bir arada kullanıldığı karmaşık yapıda konut örnekleri de bulunmaktadır (Şekil 2.22-2.23).

Şekil 2.22- Kastamonu Konutları Plan Tipolojisi (Eyüpgiller, 1999)

İkili kullanıma sahip (harem ve selamlık) bu konutlar geleneksel Kastamonu konutları arasında üçüncü bir grup oluşturmaktadır. Eyüpgiller, kronolojik evrelere bağlı kalmadan, plan tasarımlarına göre yapmış olduğu bu tipoloji çalışmasında, üç türü kendi içinde sınıflara ayırmıştır (Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.23- Kastamonu Konutları Plan Tipolojisi (Eyüpgiller, 1999)

Çardak ve Sofa

Sedad Hakkı Eldem' e göre Türk evinde odalar yinelenirken ortak bir alan olarak odaların önünde sofa ortaya çıkmıştır. Dışa sofalı plan şemasında bir ara öge olarak eyvanın eklenmesi ve dış sofanın kendi içinde gelişmesi ile eyvanlı ve köşklü plan şeması oluşmuştur. Bu plan şemasını "iç sofalı" ve "orta sofalı" plan şemaları izlemiştir. Türk evinin plan tipolojileri bu şekilde oluşmaktadır. (Eldem, 1955)

Kastamonu geleneksel konutlarının en karakteristik ögesi ve planı etkileyen önemli mekânlardır. Sirkülasyon ve mekânlar arası ortak geçiş alanlarıdır. Yapının dışa açık ve kapalı oluşuna göre çardak veya sofa adını almaktadır. Çardak, yapının ana kütleli içinde bahçeye açık cephesi olan mekânlardır. Bahçe duvarı korkuluk veya müşabakla ayrılır (Şekil 2.24-2.25). Sofalar ise dış cephe ile duvar ile kapalıdır. Bu duvarlarda pencereler bulunur.

Sofa ve çardak, Büyük ataerkil ailelerin alt birimlerinin aile içi ortak yaşantılarını sürdürdükleri genellikle yapının en büyük mekânlarındandır. Bu nedenle en iyi

manzara ve ışığa sahiptir. Sofa odalar arası ilişkinin sağlandığı ortak bir alandır. Odaların birbiriyle bağlantıları olmayıp doğrudan sofaya açılırlar.

Sofada geçit ve dolaşım dışında oturmaya ayrılmış yerler de vardır. Ayrıca sofa geçit ve odalar arası bağlantıyı sağlamanın yanı sıra bir toplantı yeri ve ev halkının her türlü merasimine tanık olduğu bir mekândır(Eldem, 1984). Sofanın bir diğer önemi de katlar arasındaki bağlantıyı sağlamasıdır. Bağlantıyı sağlayan en önemli birim merdivendir. Merdivenler, sofanın yerine göre dışarıda veya kat içinde uygun bir yerde yer alır.

Şekil 2.24- Sofa Örneği (Ünsürler Konağı) 2013

Şekil 2.25- Sofa Örneği (İdrisoğlu Konağı) 2011

Oda

Anadolu kentlerindeki geleneksel konutlarda olduğu gibi Kastamonu konutlarında da odalar, toplumsal özellikler ön planda tutularak oluşturulmuş, içindeki düzenleri belirli ilkelerle sınırlandırılmış ve ortak kullanım alanı oluşturmak üzere düzenlenmiş birimlerdir (Küçükerman, 1996).

Kastamonu geleneksel konutlarında odaların en önemli özellikleri, kendi başlarına yapı içinde birçok ihtiyaca cevap verebilmeleridir. Sofa ve çardak çevresinde konumlandırılan odalar ataerkil ailenin en küçük birimlerinin bağımsız yaşadığı alanlardır (Şekil 2.26).

Kastamonu konutlarında oda girişlerinde "sekialtı"na rastlanmaktadır. Bazı konut örneklerinde "sekialtı"lı düzene ek olarak, oda girişinde ahşap paravan oluşturularak (oda-sofa) iç-dış bağının koparıldığı görülmüştür (Eyüpgiller, 1999).

Odalarda, yüklük, ocak ve gusülhane gibi birden fazla birim vardır. Bu birimlerin hepsine yer veren düzenlemeler olduğu gibi bir yüklük ve bir ocaktan oluşan veya yalnızca yüklüğe yer veren örnekleri de vardır. Bu birimler yapıların iç duvarında veya sağır cephe duvarında yer alır.

Şekil 2.26- Oda Örneği (Ünsürler Konağı) 2013

Hela

Yapı dışında, bahçede düzenlenen hela örneklerinde az sayıda ve çardaklı yapılarda görülmektedir. Genellikle sofadan ulaşılan bir köşede konumlanmıştır. İçerisinde abdestlik ve hela mekânlarından oluşur. Bu iki mekân ahşap bir kapı ile ayrılır (Şekil 2.27,2.28). Hela ve abdestlik taşları taş veya mermerden oyularak imal edilmiştir. Eyüpgiller, Kastamonu konutlarındaki lavabo ve hela taşlarının özenli bir işçiliğe ve temizlik kültürüne işaret ettiğinden bahsetmektedir (Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.27- Hela Örneği (Ünsürler Konağı) 2013

Şekil 2.28- Taş lavabo Örneği (Ünsürler Konağı) 2013

Ahır ve Odunluk

Kastamonu, çok eski tarihli yapılar haricinde kırsal niteliği baskın olmayan bir kent olduğundan, ağıl ve ahırların konut tasarımına etkisi olmamıştır. Genellikle günlük ihtiyaçlarını karşılayan hayvanlar için konutlarının giriş ve yarı gömme bodrumların katlarında bir mekânı ağıl veya ahır olarak düzenlemişlerdir. Bu mekânların cephe duvarlarına ışık ve hava alabilmeleri için delik biçiminde küçük boşluklar açılmıştır(Şekil 2.29,2.30). Ağıl ve ahırlar ile benzer niteliklere sahip olan odunluklara bina içinden ulaşım olduğu gibi sokaktan ayrı girişi olan örnekleri de vardır.

Şekil 2.29- Ahır ve Odunluk Örneği (Ünsürler Konağı) 2013

Şekil 2.30- Ahır ve Odunluk Örneği (O.Zühtü Yanık Konağı) 2015

Mutfak

Konut içerisinde konumlandırılan örnekleri olduğu gibi konut alanının dışında, bahçe içerisinde ayrı bir yapı olarak oluşturulan tek katlı, ahşap veya kâgir örnekleri de vardır. Her iki gurubun düzenleri içinde fırınlı bir ocak, yekpare taş tezgâh, ahşap sergen ve raf bulunmaktadır (Şekil 2.31,2.32). İç düzenleri işlevin tüm gereksinimlerini karşılayacak biçimde ele alınan bu yapılarda fırınlı bir ocak, taştan yekpare tezgâh, bazı örneklerde kuyu ve su haznesi bulunmaktadır. Kastamonu konutlarında, geçmişte, evden eve akan ve her evde su haznelerinde biriken bir "ma-i cari" (akarsu) düzeni olduğu bilinmektedir (Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.31- Mutfak Örneği (Ünsürler Konağı) 2013

Şekil 2.32- Mutfak Örneği (İdrisoğlu Konağı) 2011

Merdivenler

Kastamonu konutlarında merdivenlerde taş ve ahşap malzeme kullanılmıştır. Yapıların dış cephelerinde ve cümle kapıları önünde bulunan merdivenler kesme taştan oluşur. İç mekânlardaki bütün merdivenlerde her ahşap kullanıldığı görülmüştür. Merdivenlerin korkuluk ve küpeşterleri ise ahşap ve tornalarda işlenmiştir(Şekil 2.33,2.34).

Eyüpgiller, Kastamonu konutlarında merdivenleri şöyle sınıflandırmıştır. İç merdivenlerin; tek kollu, iki kollu, birbirine paralel iki kollu, üç kollu, aynı kottan birbirine paralel iki kol ile ulaşan, sahanlıktan ortadaki tek kol ile üst kata varan üç kollu, dönel biçimleri olduğu tespit edilmiştir (Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.33 -Sevim Nuran Çiçek Evi (Sarı Konak) 2013

Şekil 2.34 Çevikoğlu Konağı (2012)

Cihannüma

Çoğunlukla konut derinliği uzanan, yalın dörtgen planlı cihannümadır. Konutun en üst kotunda yer almaları nedeniyle bol ışıklı ve havadar mekânlar olan cihannümaların Kastamonu'da iki ayrı türünde tespit edilmiştir. Beşik çatı eğiminin içerisinde kalan ilk türde, çatı eğiminin sağladığı yüksekliğin değerle amacının güdüldüğü anlaşılmaktadır (Şekil 2.35). İkinci tip cihannümalar, konutun genel çatı düzeninden bağımsız, kütle olarak da kendine ait çatısı olan mekânlar biçimindedirler (Şekil 2.36) (Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.35- Papaz Evi -2013

Şekil 2.36- Mahiye Koç evi-2010

2.5.2. Cephe Özellikleri

Anadolu geleneksel konutları aynı bina üzerinde farklı karakterde iki cepheye sahiptir. Yapı, içinde devam eden yaşam gereği içe dönük ve dışa kapalı bir karakterdedir. Bu nedenle, evin sokak cephesi ile bahçeye veya avluya bakan cepheleri farklıdır. Bahçe yönünde yer alan “hayat”ın ve sofanın cephesi, diğerlerine nazaran daha hafif ve şeffaf inşa edilmektedir. Böylelikle yaşamın büyük kısmının geçtiği hayat ile dış mekân arasında doğal ilişki sağlanmış olmaktadır.

Kastamonu konutlarının, erken dönem örneklerinde, sağır kâgir duvarlar üzerine oturan, ahşap karkas iki katlı, olabildiğince yalın bir giriş kapısı, pencerelerde cam yerine lokma parmaklık ve ahşap kapakların olduğu, bazıları tepe pencereli, kırma çatılı cepheler görülürken; ondokuzuncu yüzyılda kat âdetinin arttığı, camlı pencerelerin oranlarının ve sayılarının büyüdüğü, giriş kapısının özenli ve vurgulu hale geldiği, çatıda hareketlenmelerin olduğu, süslemelerin eklendiği, simetrik cepheli konutlar yapıldığı görülmektedir(Avcı,2004).

Çıkma Tipolojisi

Çıkma, geleneksel Anadolu konutlarında olduğu gibi Kastamonu konutlarının büyük çoğunluğunda da kullanılan karakteristik bir detaydır. Yapının cephe görünümünü etkileyen etkenlerden en önemlisi olan cumba ve çıkma genel olarak oda hacmini büyütme, daha geniş bir görüş alanı oluşturmak ve girişleri güneş, kar ve yağmur gibi dış etkenlerden korumak amacıyla yapılmıştır(Şekil 2.37).

Bina cephesine ve sokak dokusuna hareket kazandıran bu en önemli yapı elemanları, konsollar, silmeler, duvarlar ve pencerelerden

oluşur. Çıkmalar ilk bakışta iç hayatın dış mekâna doğru yönelmesi gibi görünse de ihtiyaçlar sonucu oluşmuştur.

KASTAMONU KONUTLARI / ÖN CEPHEDE ÇIKMA DÜZENİ						
TEK ÇIKMA						
İKİLİ ÇIKMA						
CEPHE BOYU						
TESTERE DİŞİ						

Şekil 2.37- Kastamonu Konutları Çıkma Tipolojisi (Eyüpgiller, 1999)

Yerleşme düzeni içerisinde uygulanmış olan açık (balkon) ve kapalı çıkmaların cephe yüzeyindeki konumu dar cepheli konutlarda tek çıkma, çoğunlukla geniş cepheli konutlarda ikili çıkma, cephe boyu ya da gönyeli olarak görülmektedir. Kastamonu konutlarında çıkmanın cepheler arasında ayırım gözetilmeden tüm cephelerde uygulandığı görülmekle birlikte, zengin görünümlü dekoratif öğelerin ön cephe çıkmalarında ağırlık kazandığı tespit edilmiştir (Eyüpgiller, 1999). Kastamonu konutlarında çıkma, ayırım gözetilmeden yapının tüm cephelerinde uygulanmıştır. Konutun ön cephesinde olduğu kadar, arka ve yan cephelerinde de zengin görünümlü ve büyük boyutlu çıkmalar sıkça rastlanmakla birlikte, dekoratif öğelerin ön cephe çıkmalarında ağırlık kazandığı görülür.

Şekil 2.38 Aycılar Konağı 2013

Şekil 2.39 Kebeli Konağı 2015

Kastamonu konutlarında sık görülen bir başka uygulama, cephenin ister ortasında, ister bir kenarında olsun, alt kattaki mekânın içe doğru

çekilmesiyle tek çıkmaya daha kuvvetli bir etki kazandırılmasıdır(Şekil 2.39). Tek çıkmanın yan cepheden gelen çıkmaya birleştiği kompozit örnekler de vardır (Eyüpgiller, 1999).

Çoğunlukla cephesi geniş olan konutlarda uygulanan "ikili çıkmanın temel uygulama prensipleri "tek çıkma" ile aynıdır. İkili çıkmanın etkileyici görünümlü, değişik örnekleri olmakla beraber, en çekici uygulamaları çoğunlukla harem ve selamlık, yani iki bölümlü konutlardadır

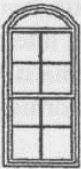
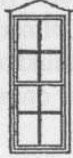
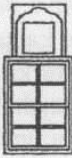
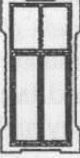

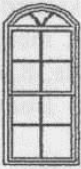
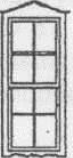
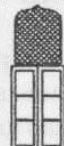
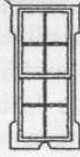
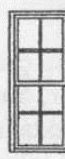
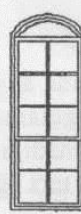

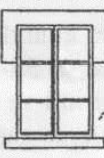
Alt katlarda oluşan çarpık mekânları üst katlarda belli bir geometriye oturtma kaygısının sonucu olan "testere dişi çıkma", Kastamonu konutlarında da yaygındır (Şekil 2.38). Bu tip çıkma ana cepheyi genellikle tamamen kavramakta, kimi örneklerde yan cephe çıkmalarıyla bütünleşmektedir. Her bir çıkma dışının taşıma boyutu, strüktür ögesi olan ahşabın boyutu ve kullanım biçimine koşut olarak belirlenmektedir. Kastamonu konutlarında çıkmanın kendi kendini taşıyan örnekleri olduğu gibi, payanda ile desteklenen, ahşap veya taş ayaklar üzerine oturtulan örnekleri de bulunmaktadır.

Pencere Düzeni

Kastamonu geleneksel konutlarında pencerelerin düzeni, ait oldukları mekânın boyutları, işlevi, statüsü gibi etkenlere bağlı olarak belirlenmektedir. Bu bağlamda en bol pencereli mekânlar sofanın olup, ardından statülerine bağlı olarak odalar ve servis mekânları gelmektedir. Mekânın bulunduğu kat, pencere düzenini belirleyen en önemli etkidir. Alt katlarda sağır yüzeyler egemen tutulup, pencereler kimi zaman basit birer delik olarak düzenlenirken, üst katlar dışarıya daha açık, bol ışık ve hava almayı sağlayan çok sayıda pencere ile donatılmıştır. Konutun çevresinin açık veya kapalı oluşu, manzara yönü pencere düzeni seçimini etkilemektedir.

Pencere Tipleri

Kastamonu konutunda bir bağımsız mekânın pencere sayısı, ışık, hava gereksinimine bağlı olarak birden dörde kadar çıkabilir. Ancak dairesel kemerli ve üçgen alınlıklı pencereler kullanıldığında bu sayının ikiden az olmadığı ve üçü aşmadığı tespit edilmiştir. İncelenen örneklerde, tepe pencere uygulamalarında her zaman için üçlü düzene yer verildiği izlenmiştir. Üçlü düzenlemelerde, dikdörtgen biçimli ve dairesel kemerli pencerelerin veya dikdörtgen biçimli ve-üçgen alınlıklı pencerelerin alması ilginçtir(Şekil 2.40). Sofa pencerelerinin biçim olarak, zaman zaman diğer mekânların pencerelerinden ayrı düzenlendiği örnekler vardır. Bazılarında diğer pencerelere nazaran daha geniş yüzeyli pencere kullanıldığı görülür(Şekil 2.41-2.42).

	YALIN	KEMERLİ	ÜÇGEN ALINLIKLIL	TEPE PENCERELİ	ÖZEL
KASTAMONU KONUTLARI/PENCERE TIPLERİ					
					
					

Şekil 2.40- Kastamonu Konutlarında Pencere Tipolojileri(Eyüpgiller, 1999).

Şekil 2.41- Kastamonu Konutları Pencere Örnekleri (2016)

Şekil 2.42- Kastamonu Konutları Pencere Örnekleri (2016)

Kapılar

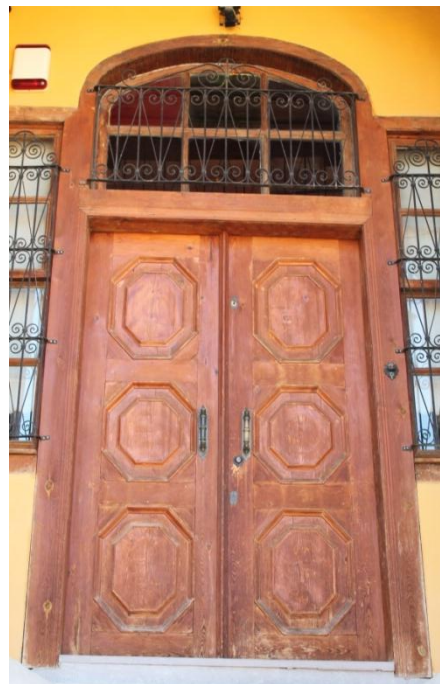
Eyüpgiller, Kastamonu konutlarında dış kapıları, ana yapıları itibariyle; çakma ve tablalı kapılar olarak ikiye ayırmaktadır. Dövme demirden yuvarlak başlı çiviler, yine dövme demirden kapı kulpu ve kilitler ile süslenen çakma kapılara, daha eski tarihli olduğu sanılan konutlarda rastlanılmaktadır(Şekil 2.43-a). Üzerine ahşap çıtalar ile süsleme yapılan çakma kapılar da bulunmaktadır.

Kastamonu'da tablalı kapıların birbirinden farklı çok sayıda örneğine rastlamak olasıdır. Bu tür kapılar yalın dikdörtgen, sekizgen ya da çokgen biçimli tablalı olabilmekte, bazı örneklerde tabla etrafına çıtalarla bordür dönüldüğü görülmektedir (Şekil 2.43-b).

Dış kapıların gösterişliliğine karşın Kastamonu konutlarının iç kapılarının daha yalın olduğu tespit edilmiştir. Kastamonu'nun en eski tarihli konutlarından bir kaçında geçmeli kapı örneklerine rastlanılmışsa da diğer konutlarda çoğunlukla yalın tablalı kapılarla karşılaşmıştır.

(a)

(b)

Şekil 2.43- Kastamonu Konutları Cümle Kapısı Örnekleri (2016)

2.5.3. Malzeme ve Yapım Tekniği

Temel

Kastamonu'da, doğal zemin kotunun altında kat oluşturulmaması nedeniyle, temellerin derinlikleri çok azdır. Kastamonu konutlarında en sık rastlanan temel biçimi, büyük boyutlu düşey taşların, düşey taşıyıcı olan ahşap dikmelerin altına yerleştirilmesidir. Bu uygulamada taş bir miktar kazılarak yerine konulmaktadır. Ahşap dikme ile taş arasında herhangi bağlayıcı bir öğe görülmemiştir. Bütün dikmelerin altına bu taşlardan yerleştirildikten sonra, cepheye gelen dikmelerin arası taşıyıcı özelliği olmayan moloz veya kaba yonu, bazen ahşap hatıllı duvarlar ile doldurulmaktadır (Eyüpgiller, 1999) (Şekil 2.44).

İkinci tür temel ise sürekli taş temeldir. Derin yapılmayan bu tür temelin taş duvarla uygulandığı görülmüştür.

Şekil 2.44- Kastamonu Konutu (Rıfat Ilgaz Kültür Merkezi Arşivi)

Duvar

Kastamonu konutlarında taş duvar, çoğunlukla temel niteliği taşıyarak, su basman hizasına örülmüştür. Zemin kat pencereleri altına ya da zemin kat tavan hizasına kadar taş duvar yapıldığı da görülmektedir. Kastamonu'da bazı konutlarda kullanılan kesme taşın dışında, ahşap hatıllı kaba yonu moloz taşla örülü duvarlarda tespit edilmiştir. Taş duvar, konutun dış duvarlarında ve ön cephede uygulanmıştır(Şekil 2.45).

Şekil 2.45-Taş ve Kerpiç Duvar (Melekoğlu Konağı) 2011

Alt katlarda sık görülen bir başka uygulama, ahşap dikmeler arasına ahşap hatıllı kerpiç yapılmasıdır. Bu tür duvarlarda taşıyıcılık ahşap dikmelerde olmakta, kerpiç duvarlar yalnızca dolgu görevi görmektedir.

Konutların üst kat dış ve iç duvarlarının her zaman için çaprazlama destekli ahşap olduğu belirlenmiştir. Dış duvarlar, sayılı örneklerde ahşap kaplanırken, yaygın uygulama veya tuğla dolgu üzerine saman katkılı çamur ve alçı sıva yapılmasıdır. Ahşap karkas strüktürün iç duvarlarda bağdadi çıtaları+sıva ile örtülmesine rastlanılmıştır(Şekil 2.46). Aynı uygulamanın bazı dış duvarlarında görülmesine karşın, özgün olmadığı, onarım niteliği taşıdığı anlaşılmaktadır.

Şekil 2.46-Bağdadi Duvar i (M.Ali Aslan Evi) 2011

Döşeme Ve Tavan

Odaların en süslü tarafları tavan, halı ve döşemeleridir. Ocak ve yüklükler ayrıca dekor değeri taşımaktadır. Duvarlarda bulunan dolaplar, raflar, ahşap işçilikleri odayı zenginleştirmektedir.

Kastamonu konutlarında bodrum ve altında başka kat olmayan giriş katlarında ahır, depo gibi servis mekânlarının döşemeleri sıkıştırılmış topraktır. Bu katlarda, kapıdan üst katlara ulaşımı sağlayan merdivene kadar olan bölümün ve varsa mutfak mekânlarının döşemeler taşlarla kaplandığına rastlanmıştır. Bu uygulamanın dışında, Kastamonu konutlarında tabanlar daima ahşap kirişler üzerinde ahşap kaplamadan oluşur(Şekil 2.45).

Anadolu konut mimarisinde en çok özenilen ve süslenen kısım tavadır. Bunun nedeni yapının dış görünümündeki sadeliğe rağmen, evin içinde süslenmiş estetik yüzeyler görme isteğidir. Kastamonu geleneksel konutlarında da bu özelliği görmek mümkündür. Tavanlar ahşap kirişleme üzerine, tahta kaplanarak yapılır. Üzerinde oluşturulmak istenen desene

göre ince çubuklarla çeşitli motifler yapılır. Bu çubuklarla kenarda çerçeve veya ortada göbek oluşturabilir (Şekil2.46).

Bodrum tavanları dışındaki mekânların tavanları yine ahşap kaplıdır.(Eyüpgiller,1999). Ahşap kirişler üzerinde toprak dolgu+taş kaplamadan oluşan döşeme biçimine nadiren bazı konutların ıslak mekânlarında rastlanılmıştır. Hacimlerde yapılan özellikler tavanda da tekrarlanır. Oda girişlerinin tavanı, oda tavanından alçak ve ayrıktır. Tavan süslemesi evlere ve odalara göre değişmektedir. Tavan çeşitleri ters tavan, düz tavan ve tekne tavan olarak karşımıza çıkmaktadır

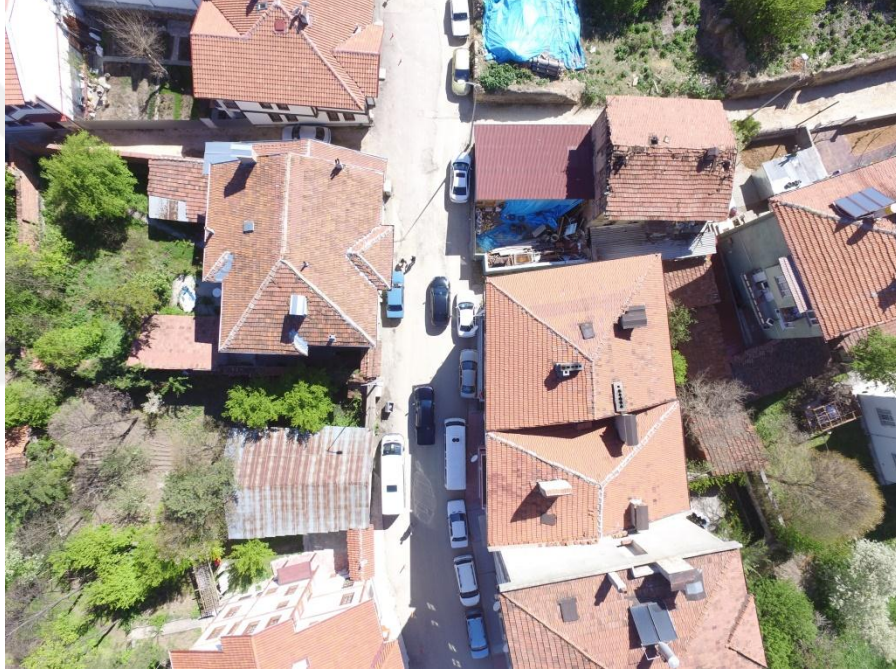
Şekil 2.47- Taban Döşemesi (Ünsürler Konağı) 2013

Şekil 2.48- Tavan Kaplaması (Ünsürler Konağı) 2013

Çatı

Yapıların özgününde oluklu kiremit diye bilinen alaturka kiremit kaplıdır. Özelliğini kaybeden çatılarda marsilya kiremitleri ile değiştirilmişlerdir. Saçaklarda alaturka kiremitle özgü bir detay olan kiremit tutucu çita, Kastamonu konutların çoğunda bulunmakta, ancak olmadığı örnekler de görülmektedir.

Şekil 2.49- Şamlıoğlu Sokağı 2017

3. BOYACIZADE KONAĞI'NIN KASTAMONU MEKÂNSAL YAPISI İÇERİSİNDEKİ YERİ VE FİZİKSEL ANALİZLERİ

3.1. Yakın Çevresinin Dokusal Özellikleri

Boyacızade Konağı, Kastamonu'nun merkez ilçesinin Hepkebirler Mahallesiinde bulunmaktadır. Yapı, inşasına ilk başlayan çarşı esnaflardan Hafız Sadık Efendi tarafından, ticari kimliği nedeniyle kent merkezinde, tarihi ticari merkeze yakın bir konumda Karaçomak deresine yakın ve paralel giden Şamlıoğlu sokakta konumlandırılmıştır(Şekil 3.1). Çobanoğulları döneminden itibaren varlığı bilinen mahalle kentin en az nüfuslu mahallelerindedir. Kentte en çok anıtsal yapının olduğu mahallede geleneksel yapılarda oldukça fazladır(Şekil 3.2). Şamlıoğlu sokak ve 75. Yıl Cumhuriyet Sokak güzergâhında bulunan bölgedeki anıtsal yapılar; Hepkebirler Camisi, Türbesi ve Çeşmesidir.

Şekil 3.1- Boyacızade Konağı'nın çevresinden görüntüler, 2017

Binanın bulunduğu sokaklardaki yapıların %64'ü tescilli değildir. Konak çevresinde bulunan ve yaklaşık aynı gabaride olan diğer yapılar, genelde geleneksel tekniklerle inşa edilmiş yapılardır.

Günümüze erişebilen sokaklardaki tescilli yapıların büyük bir bölümü de ahşap tavanlı, hımış sistemli yapılardır. İklim şartlarına ve malzeme kaynağına bağlı olarak yapılan bu yapılar, gereç ve yapım teknikleriyle aynı tekrarı yapmıştır. Bu durum yapı sahiplerinin ekonomik gücüne bağlı olarak farklılıklar göstermiştir.

Yapı gereci olarak bölgede kolay temin edildiğinden genellikle, taş, tuğla, kerpiç ve ahşap kullanılmıştır.

(a) Güney yönüne bakış

(b) Kuzey yönüne bakış

Şekil 3.2- 75.yıl Cumhuriyet Sokağı 2017

Taşlar genellikle kesme ve yontma olarak temelde, duvarlarda, döşemede ve cephe giriş merdivenlerinde, bazen ahşap, karkas yapılarda dolgu olarak da kullanılmıştır. Kerpiç, kalıplara dökülerek ahşap karkas yapılarda dolgu olarak tercih edilmiştir. Ahşap, geleneksel bütün yapılarda iç mekânlarda tavan, taban, merdiven, pervaz, süpürgelik, pencere ve kapılarda, çatı örtü elemanı olarak, yapıların strüktüründe, dikme, kirişleme ve destek, cephelerde payanda, silme, pervaz ve bezeme elemanları olarak her yerde hissedilir şekilde kullanılmıştır.

Şekil 3.3- Akdeli Sokağı Batı Kolu 2017

Şekil 3.4- Akdeli Sokağı Doğu Kolu 2017

Yapının bulunduğu bölgedeki geleneksel yapılar genellikle, zemin üzerine bir, iki ve üç katlıdır. Çatıları kırma veya beşik olup alaturka kiremit örtülüdür. Kastamonu geleneksel yapılarının çardaklı örneği bu sokaklarda sadece 247 ada 9 parselde olduğunu arşiv kayıtlarından biliyoruz. Kastamonu konutlarında cepheyi tamamlayan çatı odaları ve cihannümalarda görülmektedir.

Şekil 3.5- Boyacızade Konağı Ön Cephe ve Selamlık Girişi 2016

Sokaklardaki konutların, sokağa bakan cephelerin yalın bir mimariye sahiptir. Zeminde sağır kâgir duvarlar üstüne, ahşap karkas üst katlar oluşturulmuştur. Bir bina tepe pencereli ve topuz çatılıdır.

Sokak, konut, bahçe ilişkisinde, bahçeler mahremiyet açısından dış ortamdandır gizlenmiş ve geri planda tutulmuştur. Bitişik nizam yapılmış konutlarda binaya ulaşım direk sokaktan sağlanırken, bu yapıların bahçesi arka tarafta oluşturulmuştur. Yapıların birçoğunda bahçe kısmında fırın, kümes ve kuyu gibi ihtiyaca binaen yapılmış öğelere rastlanmaktadır.

Konutların sokak cepheleri diğer cephelerine nazaran daha hareketlidir. Yapıların cümle kapıları oturduğu parselin sokağa en yakın tarafından verilecek şekilde düzenlenmiştir. Geleneksel yapılarının cepheleri sokakta bir bütünlük oluşturur, yapı sahiplerinin çevrede yaşayan halka karşı saygısını göstererek diğer yapıların manzara ve güneşini kesmez.

Kastamonu'nun mekânsal yapısına bakıldığında Boyacızade Konağı yapım tekniği, süsleme ve planlama açısından geleneksel Kastamonu sivil mimari tarzla inşa edilmiştir (Şekil 3.5).

Kastamonu'nun geleneksel dokusunda yapılan incelemelerden elde edilen bulgular göz önüne alınarak değerlendirildiğinde; Boyacızade Konağı'nın

Kastamonu geleneksel konut dokusu içerisinde birçok özelliğinin aynı olduğu görülmektedir. Kastamonu konutları incelendiğinde Boyacızade Konağı'nın plan ve cephe özellikleri açısından benzer özellikler göstermektedir.

Boyacızade Konağı'nın plan geometrisi incelendiğinde gerek sofaların konumu, merdivenlerinin biçimi gibi özellikleri, gerekse de odaların iç düzeni ve boyutları açısından geleneksel biçimde olduğu göze çarpmaktadır. Boyacızade Konağı'nın Kastamonu konutları plan şemasına bakıldığında karniyarık plan tipine sahip olduğu görülmektedir. Kastamonu'da yer alan çok sayıda geleneksel konut, sokak cepheleriyle diğer cephelerine kıyasla daha etkileyicidir. İnşa edildikleri parsel içerisinde giriş kapıları sokağa birinci dereceden bağlantı sağlayacak şekilde konumlanan konutların giriş ve üst katları işlevselliğini simgeleyecek şekilde düzenlenmiştir. Konutta zemin kat ve üst kat tamamen ana kullanıma hizmet etmektedir. Bodrum kat ise servis mekânlarına ayrılmıştır. Cephe özellikleri bakımından da cephelerin sıvalı oluşu, pencere boyutları, genelde cepheye çıkma yapan sofa kısmının payandalarla desteklenmiş olması, kullanılan malzeme özellikleri ile de geleneksel Kastamonu konutları ile benzer özellikler taşıdığını görülmektedir. Kastamonu evlerinde mekânsal kurgu, geniş ailelerin yaşantısına uygun olarak düzenlenmiştir. Bu yapılarda Boyacızade Konağı'nda olduğu gibi çoğu kez üç kuşak bir arada yaşamıştır. Boyacızade Konağı çatı stillide olarak da birinci gruba girmektedir.

3.2. Boyacızade Konağı'nın Yakın Çevresi Bağlamında Değerlendirilmesi

Köklü bir tarihe sahip olması ve özellikle Osmanlı döneminde eyalet başkenti olması sebebiyle Kastamonu pek çok anıtsal yapıya ve günümüze kadar korunagelmış çok önemli bir kentsel dokuya sahiptir. Kentsel dokunun ayakta kalabilmesini sağlayan en birincil unsur şüphesiz ki dokuyu oluşturan elemanların kullanılıyor olmasıdır. Kastamonu'nun sokaklarında gezildiğinde ahşap evlerin işlevlerini sürdürdüklerini çok sevindiricidir. Kastamonu kenti sahip olduğu kültürel mirası görmek için gelen yerli ve yabancı turistlere yılın her dönemi ev sahipliği

yapmaktadır. Ancak gözlemlenen odur ki kentin turizm potansiyeli aslında mevcut durumun çok üstündedir. Tarihi bir kent için turizm politikası geliştirmek çok hassas dengeler gerektirmektedir. Kastamonu da sahip olduğu turizm potansiyelini hayata geçirmek için adımlar atan bir kenttir.

Kenti oluşturan değerlerin sadece anıtsal yapılar değil, bunların çevresindeki mevcut doku da olduğunun bilincinde, tarih ile yaşamı çatıştırmadan güncel sorunları da daima göz önünde bulundurarak bölgenin sahip olduğu tarihi dokuyu korumak çalışmanın en önemli prensibini oluşturmaktadır.

(a)

(b)

(c)

(d)

Şekil 3.6- Boyacızade Konağı'nın yakınındaki yapılardan bazıları

- (a) Güney Yönündeki Yapı (b) Kuzey Yönündeki Yapı
(c) 90 mt. Güneyindeki Yapı (d) 135 mt Kuzeyindeki Yapı

Tarihçesi binlerce yıl öncesine dayanan önemli uygarlıklar merkezi olan ve kültür şehri olarak gelişen Kastamonu, zengin tarihi ile arkeolojik bakımdan zengin illerimizden biridir. Bunun yanında Anadolu Türk-İslâm kültürünün önemli

merkezlerinden biridir. Bu kültür, yörenin Türkler tarafından fethinden sonra Beylikler-Selçuklu-Osmanlı ve Cumhuriyet döneminde inşa edilen ve bir kısmı günümüze kadar gelen mimarî eserler ve yer isimleri yanında halkın günlük yaşantısında etkili örf, âdet ve geleneklerde de kendini göstermektedir.

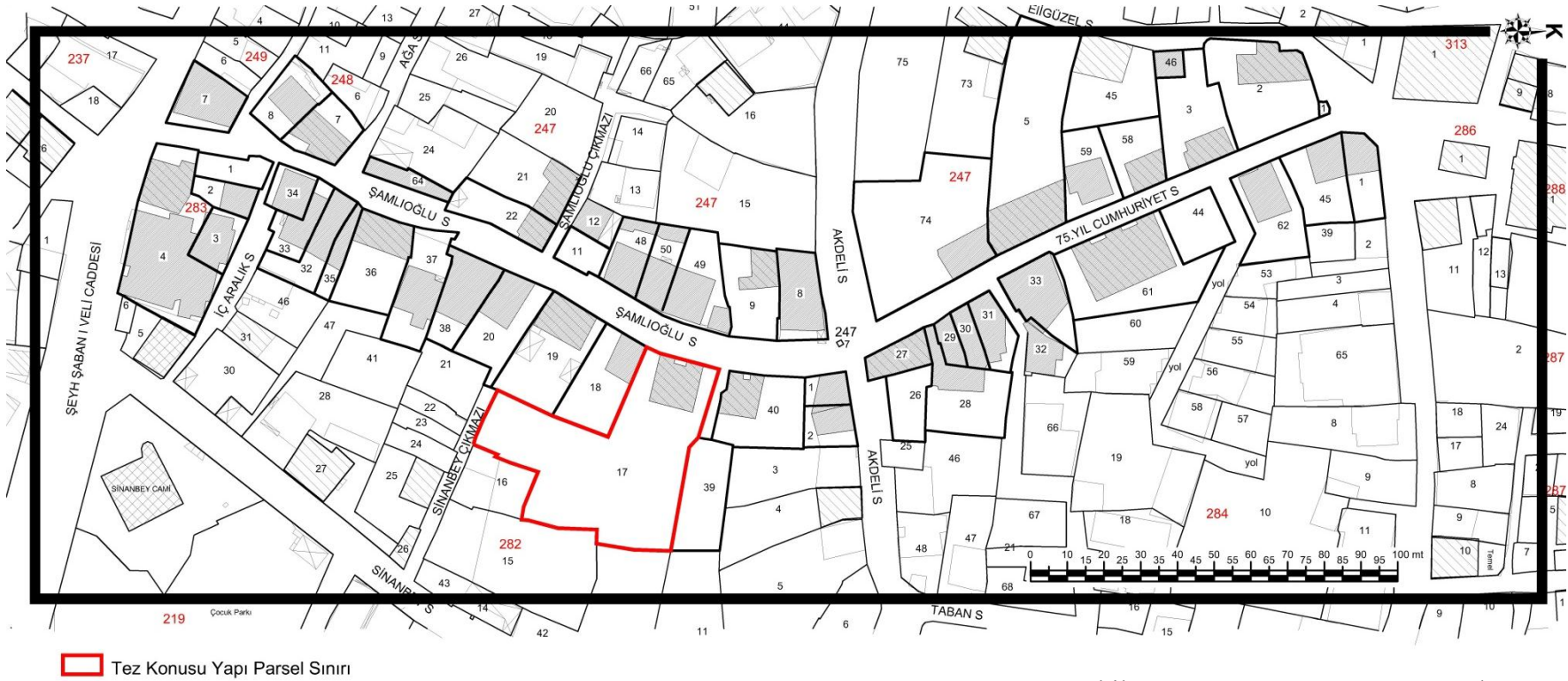
Boyacızade Konağı'na restorasyon müdahalelerin yapılması halinde, çevresindeki kentsel dokunun da altyapı ve mali kaynak anlamında ilerleme sağlaması muhtemeldir. Bu nedenle yapının gerekli onarımının yapılması yakın çevresine ticari olarak da getiri sağlayacaktır.

3.3. ALANIN FİZİKSEL ANALİZLERİ

3.3.1. PARSEL ANALİZİ

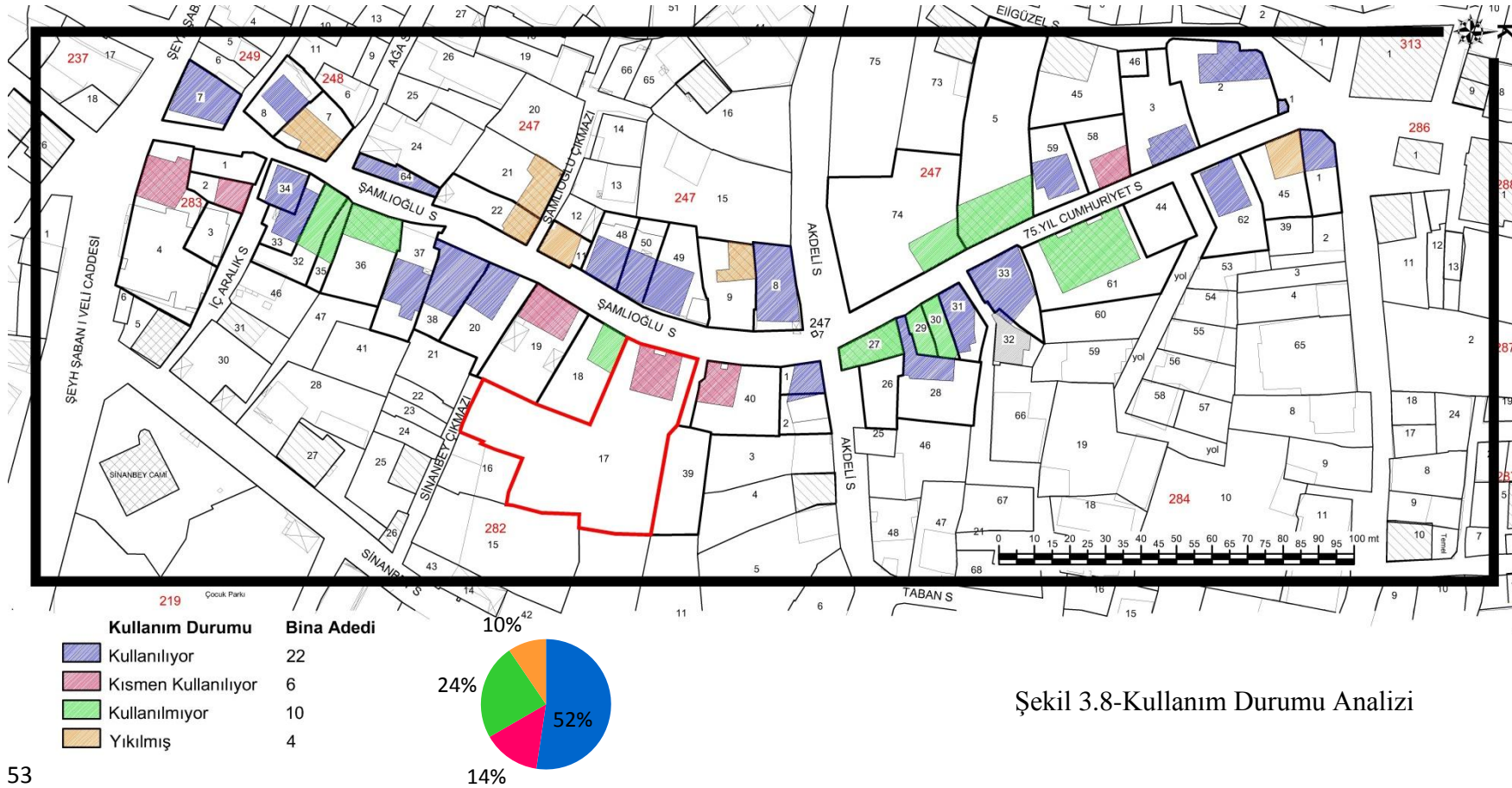
Hazırlanan parsel çalışmasının diğer aşamalarında analizlere altlık olması açısından ilk çalışma olarak yapılmıştır. Bu analizle çalışma alanı sınırları belirlenmiş ve alan içinde kalan parseller tanımlanmıştır.

Şekil 3.7-Tez Konusu Yapının Sınırları

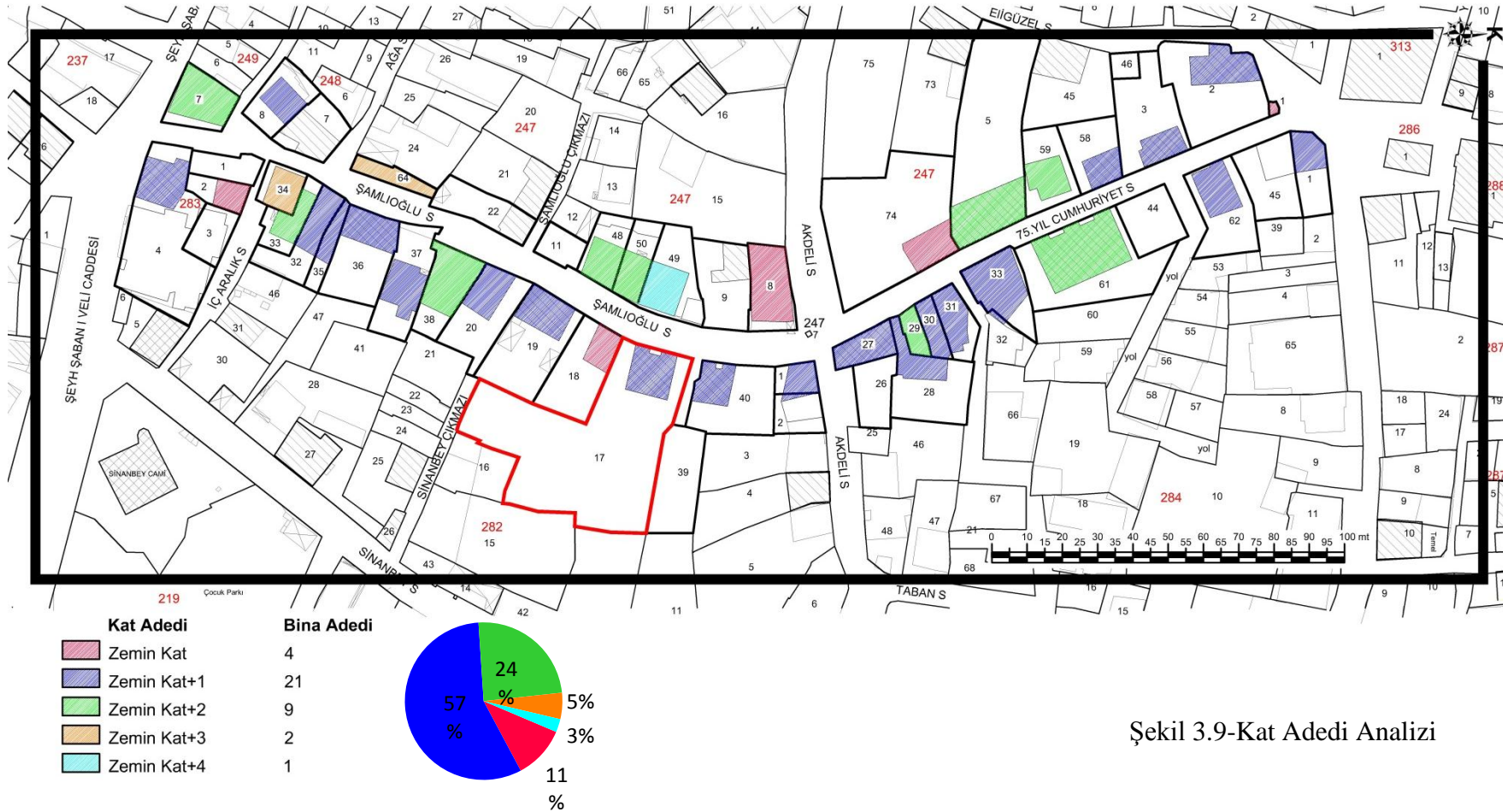
3.3.2. KULLANIM DURUMU ANALİZİ

Çalışma alanı içinde tespit edilen 22 yapı aktif olarak kullanılmaktadır. Bu sayı toplam yapı stoğunun %52' sini oluşturmaktadır. Yapıların %14'ü (6 adet) kısmi olarak kullanılmaktayken %24'ü (10 adet) atıl durumdadır. Çalışma alanı içinde yer alan 4 adet yapı yıkılmış olarak tespit edilmiştir.

3.3.3. KAT ADEDİ ANALİZİ

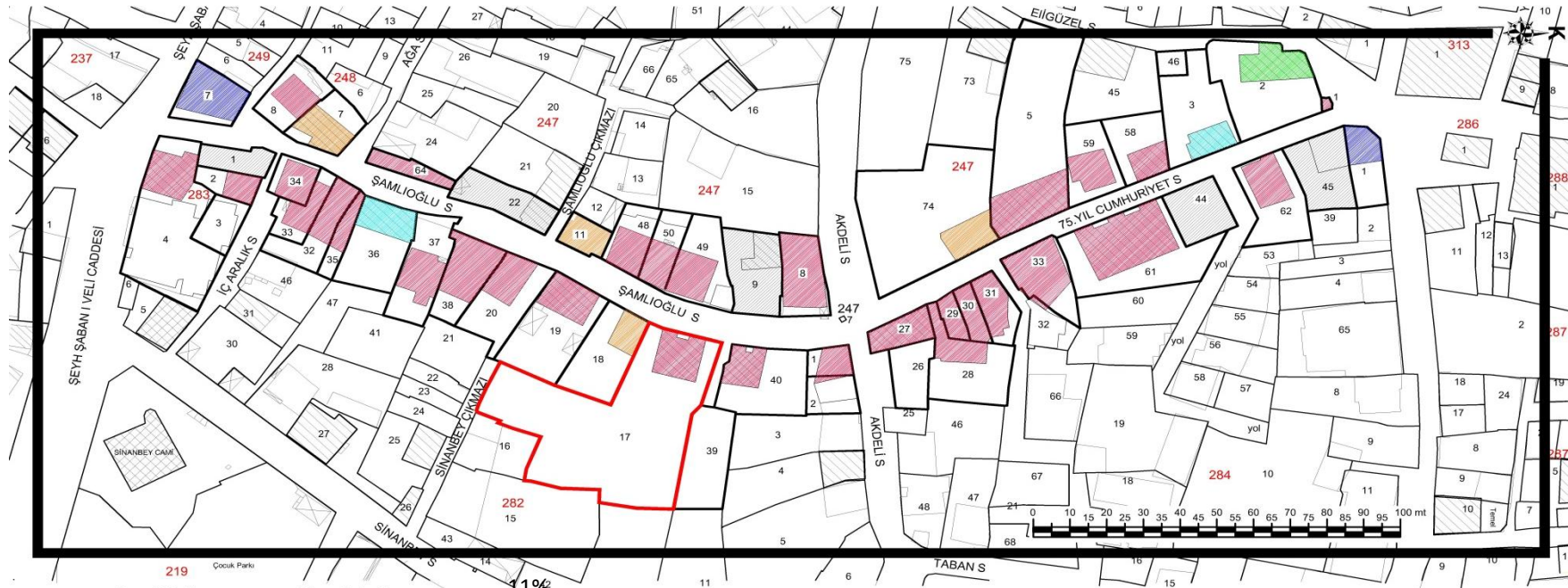
Çalışma alanı içinde analizleri yapılan binalardan 4 âdeti sadece zemin kattan ibaret olup %11'lik dilimi, 21 adedi zemin üzerine bir katlı olup, %57'lik en fazla oranı oluşturmaktadır. Alanda, zemin kat üzeri iki kat %24'lük orana sahip 9 adet yapı, 2 adet zemin kat üzeri üç kat ve 1 adet zemin kat üzeri dört kat yapı bulunmaktadır.

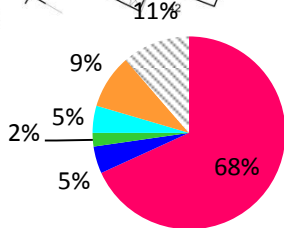
Şekil 3.9-Kat Adedi Analizi

3.3.4. ARAZİ KULLANIM ANALİZİ

Günümüzde çalışma alanı sınırları içinde kalan yapıların kullanım şekilleri sınıflandırıldığında 30 adedinin konut olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Alandaki yapı stoğu içinde %68'lik bir oranla diğer kullanım çeşitleri içinde en yaygın işlevin konut kullanım olduğu ortaya çıkmıştır. Konut ve ticari kullanımın bir arada olduğu yapılar 2 adettir ve yapı stoğu içinde %5'lik bir dilime tekabül etmektedir. %2 yi oluşturan 1 adet Dini yapı yanında 4 adette depo işlevi gören yapıda mevcuttur. 2 adet Eğitim-sosyal amaçlı kullanılan yapılar ile beraber %11 alana tekabül eden 5 adet boş parselde mevcuttur.. Alan içinde 1 adet çeşme tespit edilmiştir.

Arazi Kullanımı	Bina Adedi
Konut	30
Konut+Ticari	2
Dini	1
Eğitim+Sosyal	2
Depo	4
Boş Parsel	5

Şekil 3.10-Arazi Kullanım Analizi

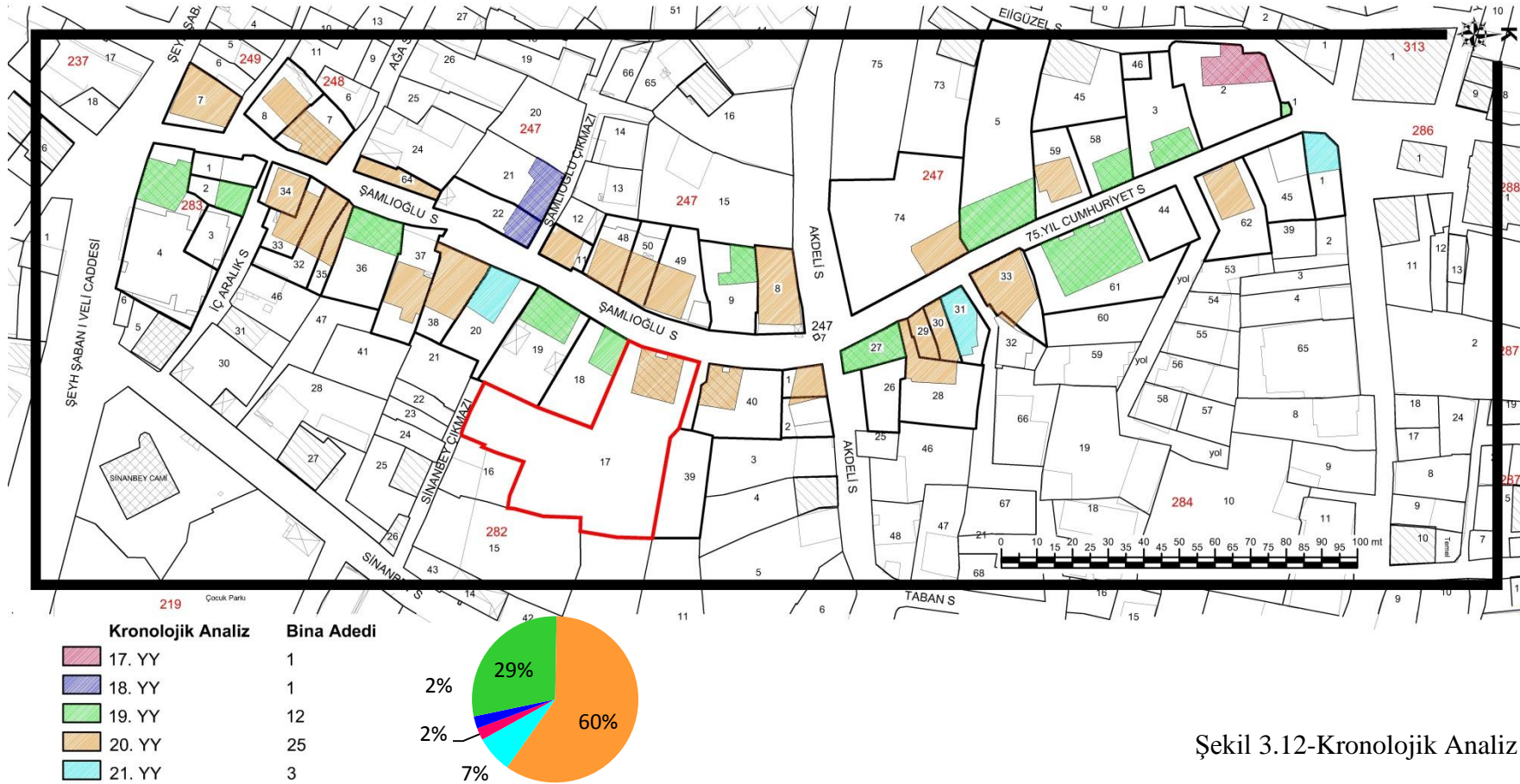
3.3.5. ÖZGÜN İŞLEV ANALİZİ

Yapılan arşiv çalışmaları, alandaki tespit ve analiz çalışmaları ve yerel halktan edinilen bilgilere göre yapıların özgün işlevleri tespit edilmiştir. 30 adet konut yapısı, alandaki yapı stoğunun %67'sine tekabül eder, Dini yapı ve çeşme 1'er adet olup her biri toplam yapı stoğunun %2'sidir. Konut ve ticari olarak kullanılan yapılar 2 adet olup toplam yapı stoğunun %5'idir. Alanda 2 adet Eğitim-sosyal yapısının yanında %11 orana sahip 4 adet boş parseller yer almaktadır.

3.3.6. KRONOLOJİK ANALİZ

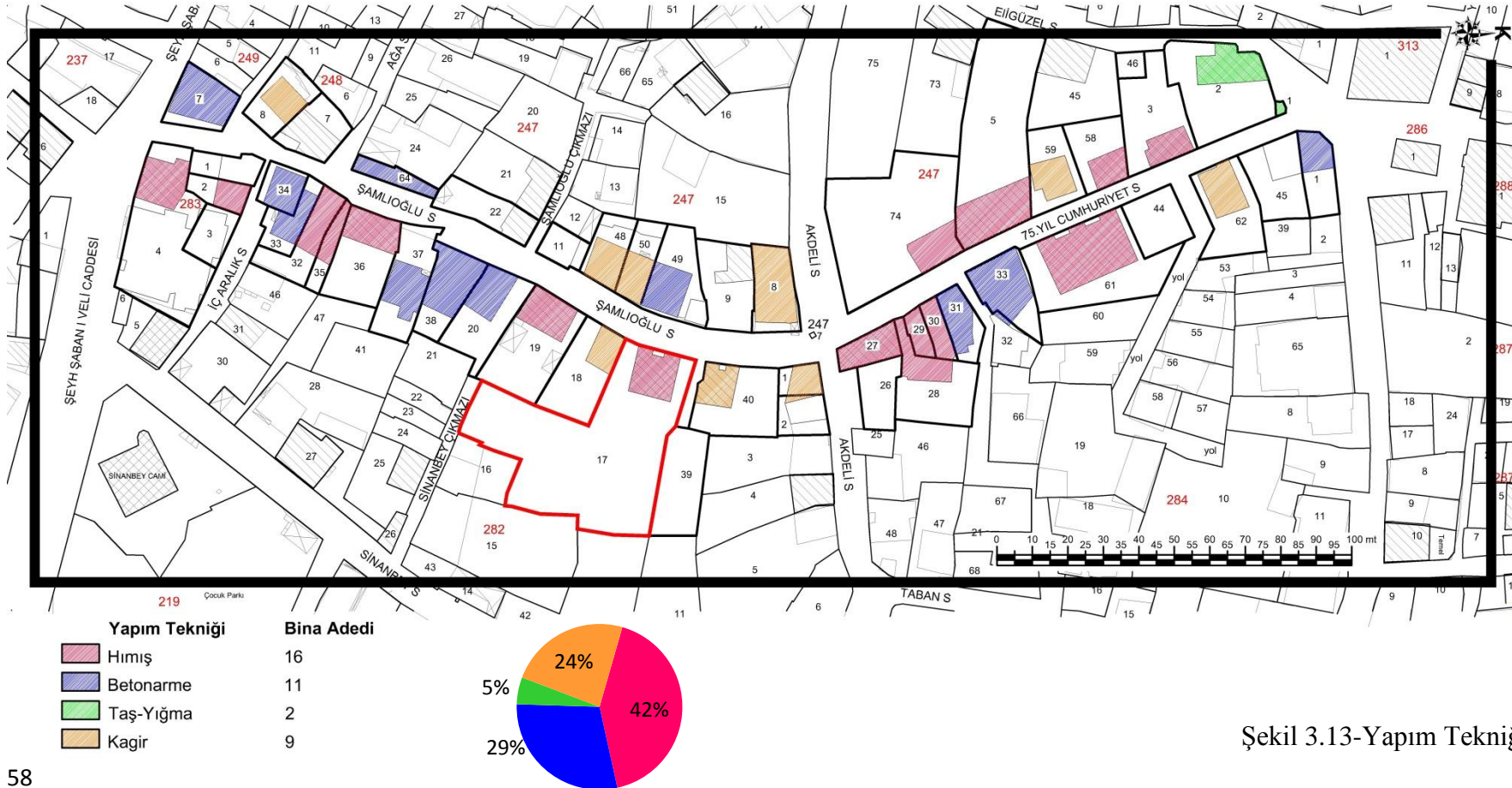
Alandaki yapıların yapım tarihi, yapı sahiplerinden edinilen bilgiler, yapım teknikleri ve analizleri sonucu yaklaşık olarak belirlenmeye çalışılmıştır. Bu sonuçlar ışığında %60'lık dilim ile çoğunluğu oluşturan yapıların 1950 yılı ve sonraki yıllarda inşa edildiği sonucuna ulaşılmıştır. Alandaki yapılarda %2'şerli oranla 17. ve 18. yy. lara ait 1'er yapı, %29'u 19.yy, ve kalan %7'si ise 21.yy yapılarıdır.

Şekil 3.12-Kronolojik Analiz

3.3.7. YAPIM TEKNİĞİ ANALİZİ

Çalışma alanı sınırları içinde kalan yapılar üzerinde yapılan analizlerin sonuçlarına göre binaların yapım tekniği genelde hımiş sistemidir. Hımiş olarak yapılmış 16 yapı, alanın %42'sini oluşturmaktadır. Kalan %29'luk kısmı betonarme iken 9 adet Kagir yapı %24 lük alana sahiptir.

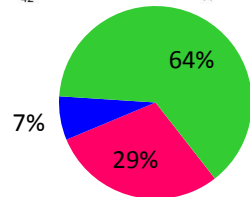

3.3.8. TESCİL DURUMU ANALİZİ

Alanda %64'lük dilime sahip olan 26 adet yapı tescilli değildir. 12 adet yapı tescilli olup, toplam yapıların %29'unu oluşturmaktadır. Alanda 3 adet yapı ise yıkılmış, parseli tescilli olup toplam alanın %7'sini oluşturmaktadır.

Tescil Durumu	Bina Adedi
Tescilli	12
Yıkılmış-Parseli Tescilli	3
Tescilli Olmayan	26

Şekil 3.14-Tescil Durumu Analizi

3.3.9. BİNA DURUMLARI ANALİZİ

Alandaki tescilli yapıların %40'ı iyi durumdadır. Yapıların %20'si yıkılmıştır. Kalan %40'lık kısmı orta durumda korunmuştur.

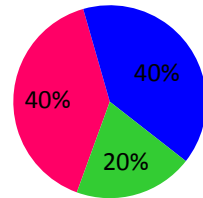
219 Çocuk Parkı

Korunmuşluk (Tescilli Arsalar)

- İyi
- Orta
- Kötü (yıkılmış)

Bina Adedi

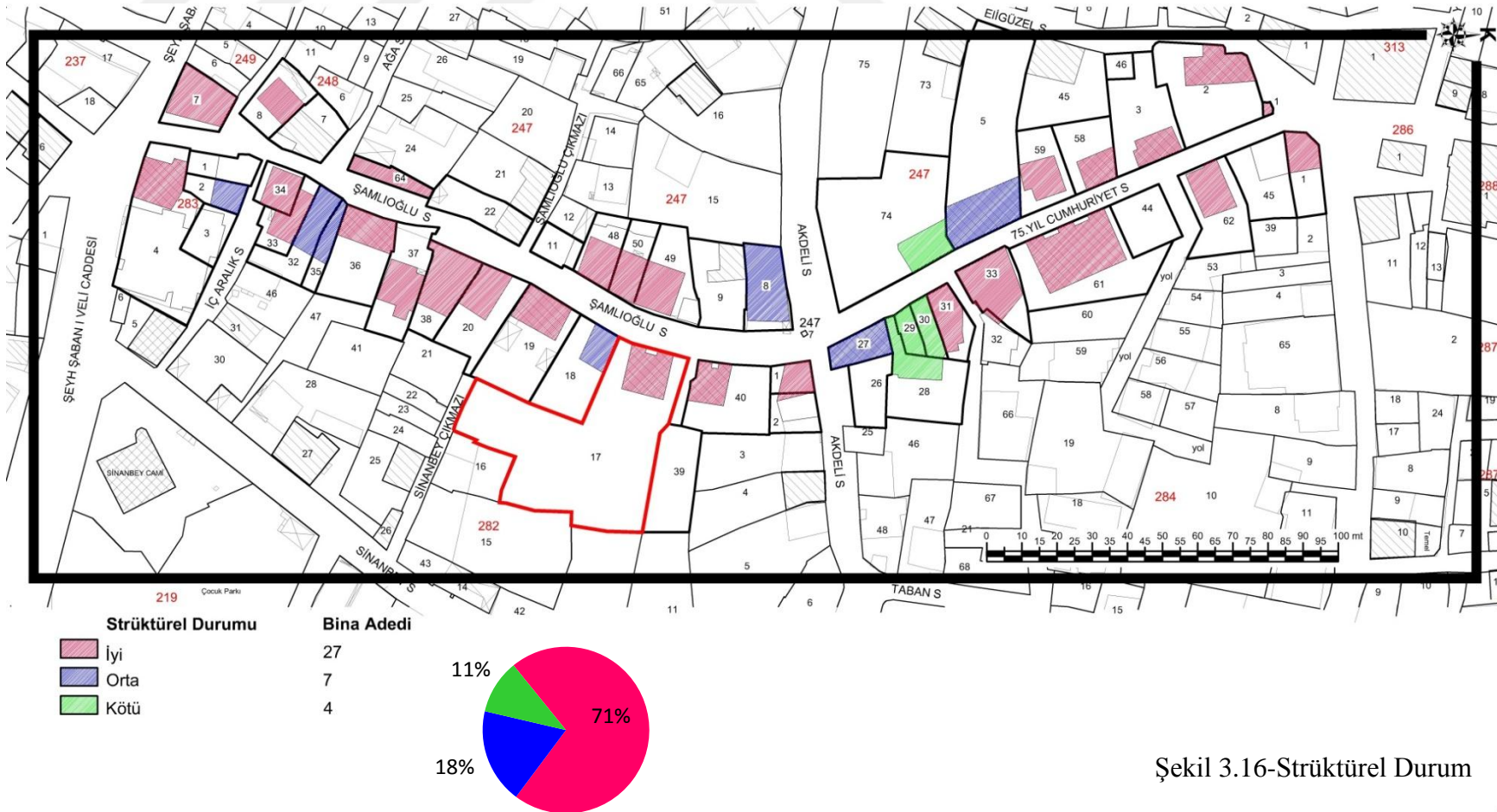
- 6
- 6
- 3

Şekil 3.15-Bina Durumları Analizi

3.3.10. STRÜKTÜREL DURUM ANALİZİ

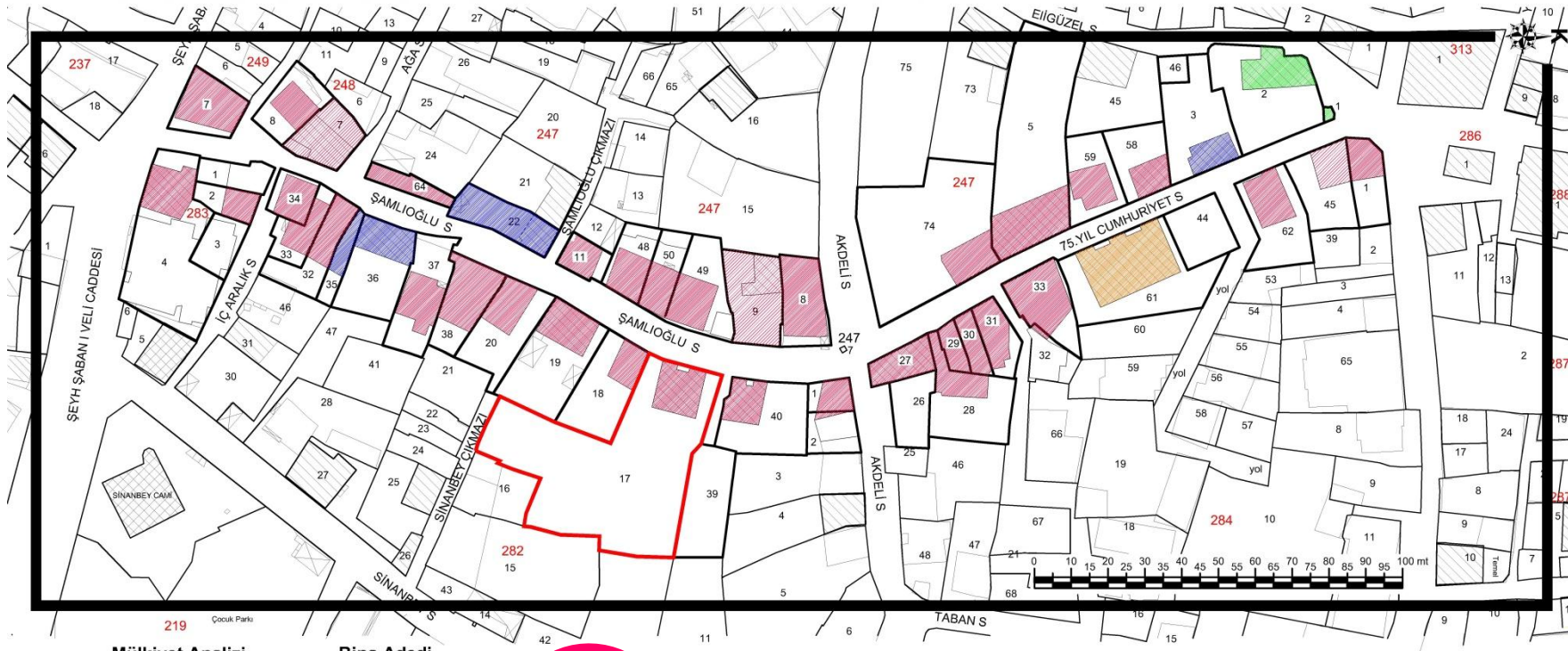
Alandaki yapıların %71'lik çoğunluğu strüktürel olarak iyi durumdadır. Çalışma alanı sınırları içinde kalan diğer yapıların ise %11'i kötü durumda, %18'i ise strüktürel olarak orta durumdadır.

Şekil 3.16-Strüktürel Durum

3.3.11.MÜLKİYET ANALİZİ

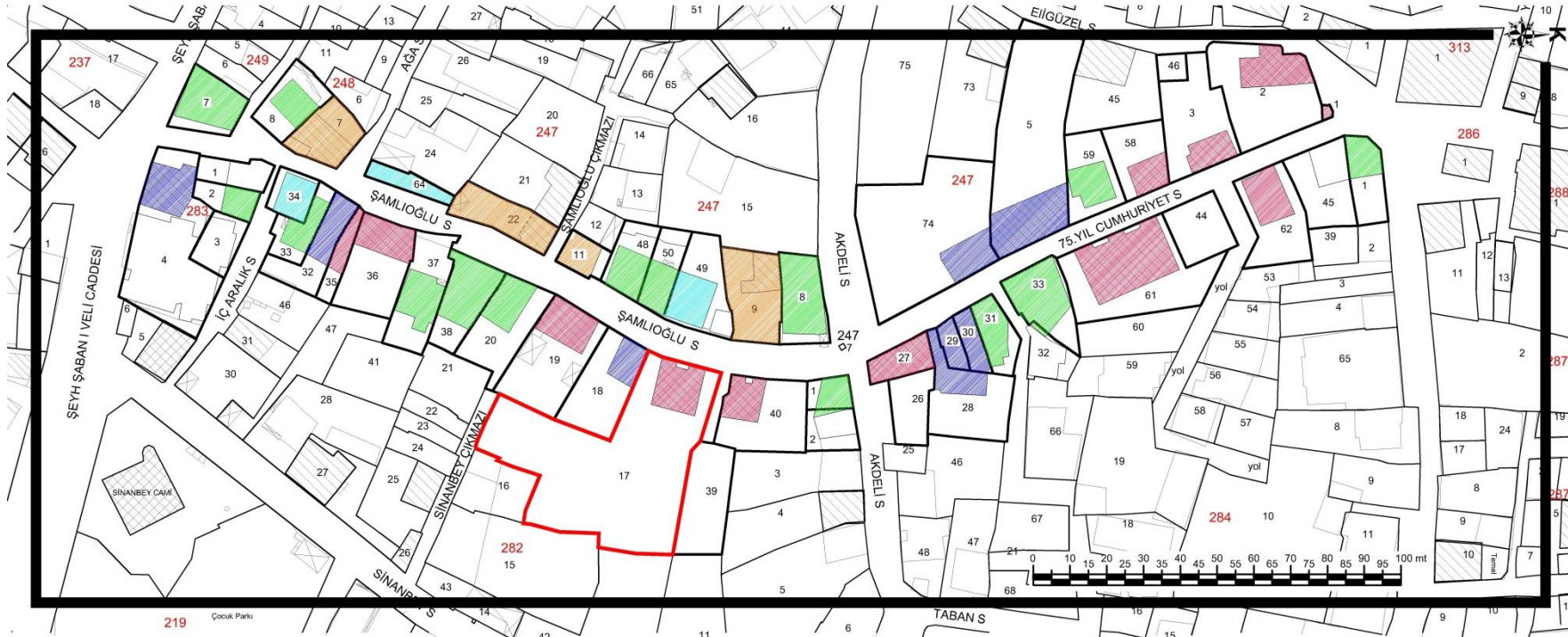
Yapılan araştırmalara dayanarak ortaya çıkan sonuçlara göre alandaki yapıların %84'ü özel mülkiyettir. %5'lik dilimle Vakıflar Genel Müdürlüğüne %2 dilimle Kastamonu Belediyesine ait olan yapılar bulunmaktadır. Kamu yapıları ise %9'luk bir orana sahiptir.

Şekil 3.17-Mülkiyet Analizi

3.3.12. ÖNERİ MÜDAHALE BİÇİMLERİ

Müdahale paftası ile belirlenen alan hakkında öne çıkan tespitlere getirilen çözümlerin dağılımı görselleştirilmiştir. Yapılar için belirlenen müdahale tanımlamaları şu şekildedir; koruyucu bakım, esaslı onarım, rekonstrüksiyon, yeni yapı ve yıkım.

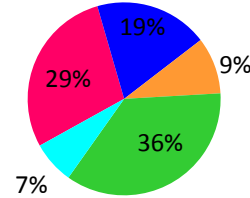

Müdahale Biçimleri

	Koruyucu Bakım
	Esaslı Onarım
	Rekonstrüksiyon
	Yeni Yapı
	Yıkım (Fazla Katlar)

Bina Adedi

12
8
4
15
3

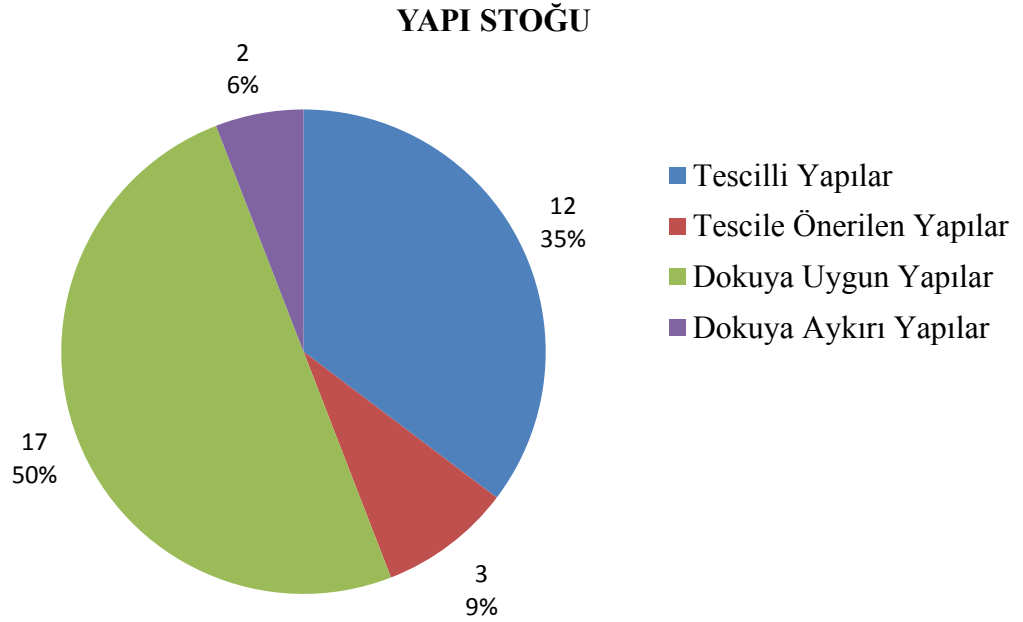

Şekil 3.18-Öneri Müdahale Biçimleri

3.4. ALANDAKİ YAPILAR

Çalışma alanında 38 yapı bulunmaktadır. 32 adedi konut olan yapıların içinde sivil mimarlık örneği tescilli yapılar bulunmaktadır (Şekil 3.19). Tescilli bina adedi 12'dir. Alanda yapılan çalışmalar, literatür çalışmaları ve başka kentlerde yapılan koruma amaçlı imar planlarının kriterleri değerlendirilerek alandaki yapı stoğu dört kategoriye ayrılmıştır:

- Tescilli Yapılar
- Tescile Önerilen Yapılar
- Dokuya Uygun Yapılar
- Dokuya Aykırı Yapılar

Şekil 3.19-Yapı Stoğu

3.4.1. Tescilli Ve Tescili Önerilen Yapılar

Alanda 12 adet tescilli yapı bulunmaktadır. Bu yapılar camii, çeşme ve sivil mimarlık örneklerinden oluşmaktadır. 3 adet yapı tescile önerilmektedir.

TESCİLLİ YAPILAR (ANITSAL)

Şekil 3.20. Hepkebirler Camii 247 ADA 2 PARSEL

Cami, 247 ada 2 parselde 75.Yıl Cumhuriyet Sokağı başlangıcında yer almaktadır. Yapılış tarihi bilinmemekle birlikte 1086 H. tarihinde var olduğu şer-iye sicillerinden anlaşılmaktadır. 2014 yılında geniş çaplı şekilde restore edilip şuan ki halini almış ve ibadete açılmıştır.

Şekil 3.21. Hepkebirler Çeşmesi 247 ADA 1 Parsel

Sivri kemerli alınlığın üzerindeki kitabesine göre H.1829-1830 yılında yaptırılmıştır. Kastamonu Mütessellimi Memiş Ağa tarafından 1870-1871 yılında onarılmıştır. Beşgen biçiminde eş kenarlı olmayan plan şemasına sahip çeşme üç cephesi yola, iki cephesi Hepkebirler camisinin haziresine bakmaktadır. Kesse taş malzeme ile yapılmış üstü kiremit kaplıdır. Son olarak 1997 yılında onarılmıştır.

TESCİLLİ YAPILAR (SİVİL MİMARLIK ÖRNEKLERİ)

Şekil 3.22- 247 ADA 3 Parselde Bulunan Yapı

Zemin+1 kattan oluşan yapı Kastamonu Valiliği mülkiyetindedir. Genellikle eğitim ve sosyal faaliyetlerde kullanılmaktadır. Yapı sistemi hımiş tekniğinde olan yapı 75.Yıl Cumhuriyet etkinlikleri için valiliklere gönderilen kutlama ödenekleri ile satın alınmış ve onarılmıştır. Yapım tarihi bilinmemekle beraber yapı tipolojisinden 19.yüzyılın son çeyreklerine tarihlendirilmektedir.

Şekil 3.23- 247 ADA 58 Parselde Bulunan Yapı

Yapı sahiplerinden edinilen bilgiye göre 1925 yılında yapıldığı bilinmektedir. Bodrum+2 katlıdır. Yol seviyesinden 100 cm. yüksekliğine kadar kesme taş duvarla yükseltilmiş yapının diğer katları hımiş sistemi ile tamamlanmıştır. Konut olarak kullanılan yapı uzun süredir terk edilmiş durumdadır.

Şekil 3.24- 247 ADA 5 Parselde Bulunan Yapı

Yapı sahiplerinden edinilen bilgiye göre 1910' larda yapıldığı bilinmektedir. Zemin+2 katlıdır. Yapının tamamı hımiş sistemi ile yapılmıştır. Altı yıl önce onarımına başlanmış ve tamamlanamamıştır. Sokaktaki nitelikli ve atıl vaziyetteki binalardandır.

Şekil 3.25a- 284 ADA 27 Parselde Bulunan Yapı

Şekil 3.25b- 284 ADA 27
Parseldeki Yapının İnşa Tarihi

Kesme taş köşe pahında yazan kitabesine göre H.1285-M.1859 yılında yapılmıştır. Zemin+1.kattan ibaret olan yapı zemin katta kullanılan kısmi kesme taş, moloz taş duvarların haricinde kalan kısımların tamamı hımiş sistemi ile yapılmıştır. Sokağın en eski yapılarından olan bina zamana karşı koyamayarak cephe konturları haricinde bir çok detayını kaybetmiştir.

Şekil 3.26- 284 ADA 61 Parselde Bulunan Yapı

19. yüzyılın son çeyreğinde yapılan bina kentin en büyük sivil mimarlık örneklerindedir. Simetrik yapılan harem ve selamlık kapıları mevcuttur. Her kapıya çift kollu altışar kesme taş basamakla ulaşılır. Bu girişler cephe yüzeyine gömme olarak yerleştirilmiş, üst katlarda ise sokağa çıkma yapmıştır. Bodrum,zemin ve 1.kattan ibaret olan yapının harem ve selamlık giriş aksı, ana çatıdan yükseltilerek ayrı bir kat daha oluşturulmuştur.Günümüze kadar konut olarak kullanılmıştır. Kastamonu Belediyesi tarafından satın alınıp otel olarak turizme kazandırılacaktır.

Şekil 3.27- 282 ADA 40 Parselde Bulunan Yapı

1930'lu yıllarda yapılmıştır. Kargir sistemde yapılan bina döneminin özelliklerini yansıtmaktadır. Halen konut olarak kullanılan yapı bodrum, zemin+1.kattan ibarettir. Yapıda, aynı sokakta daha önceki yıllarda yapılmış binaların konturlarını görmek mümkündür.

Şekil 3.28- 282 ADA 19 Parselde Bulunan Yapı

Yapı tipolojisi bakımından 1890'lı yıllara tarihlendirilebilir. Hımiş sistemi ile yapılan binanın cephe boşlukları ve hareketleri bakımından tez konumuz olan komşu 17 parseldeki yapıya örnek olmuştur. 70'li yılların merakı olan yağlı boya bu binadada etkisini göstermiştir. Cephedeki bütün ahşap elemanlar koruma amaçlı yağlı boya ile boyanmıştır. Bodrum,zemin+1 katlı olan yapının geneline bakıldığında doğrama içleri ve boya haricinde özgünlüğünü korumaktadır.

Şekil 3.29- 282 ADA 17 Parselde Bulunan Yapı (Tez Konusu Yapı)

1900 yılında inşasına başlanan yapı, 1920 yılında tamamlanmıştır. Bodrum,Zemin+1 katlı olan yapı çatı odasına sahiptir. Sokağa kimlik veren binalardandır. Bodrum katın toprak altında kalan duvarları, moloz ve kesme taşla kalan duvarları ve yapıdaki diğer katların tamamı hımiş sistemi ile yapılmıştır. 19 parselde olduğu gibi bu yapıda da cephedeki bütün ahşap elemanlar koruma amaçlı yağlı boya ile boyanmıştır.

Şekil 3.30- 282 ADA 36 Parselde Bulunan Yapı

Sokağı hatta kentin en eski elde kalan geleneksel sivil mimarlık örneği diyebiliriz. Tahir Efendi Evi olarak bilinen binanın tepe pencereleri , kündekari kapıları ile ilk günkü mütevaziliğini, estetik ve kibarlığını korumaktadır. Alçı tepe pencerelerinden birinin üzerinde 1819 tarihi yazmaktadır (Avcı, 2004, s.85). Hıms tekniği ile yapılan bina 2002 yılında Kastamonu Valiliğince kamulaştırılıp Kültür Bakanlığının desteği ile onarılmıştır. Bu güne kadar bir çok eğitim ve sosyal faaliyette kullanılmıştır. Dışardan zemin+1 kat gözükken yapının içte kış odası olan bir de ara katı vardır.

Şekil3.31- 283 ADA 4 Parselde Bulunan Yapı

Köşe başı parselde oturan geleneksel yapıların bir çok özelliği özgün hali ile halen sergilenmektedir. Ana cephesi Şeyh Şaban-ı Veli Caddesine bakarken batı cephesi Şamlıoğlu Sokağına bakmakta ve bu sokağın ilk yapısıdır. Zemin+1 katlı iken çatı eğimi arasında oluşan mekanda çatı odası oluşturulmuştur. Esaslı onarımla kültür varlıkları arasında hak ettiği yeri alacaktır.

Şekil3.32- 247 ADA 9 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Şekil 3.33- 247 ADA 9 Parsel Ön Cephe
(Ankara 1 Numaralı Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Arşivi-1987)

Şekil 3.34- 247 ADA 9 Parsel Arka Cephe
(Ankara 1 Numaralı Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Arşivi-1987)

20.yy. başlarında hımiş sistemi ile yapılan bina, parselin arka kısmına oturtulmuştur. Günümüzde yıkılmış ve kullanılmaz durumda olan yapının, arşiv kayıtları ve resimleri ile restitüsyon projesi hazırlanarak yeniden kültürümüze kazandırılmalıdır. Dış sofalı plan şemasına sahip olan yapı, plan tipolojisi bakımındanda kentteki elde kalan sayılı binalardandır.

Şekil 3.35- 247 ADA 22-21 Parselde bulunan yapı (Nisan 2017)

Şekil 3.36- 247 ADA 22-21 Parsel
(Ankara 1 Numaralı Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Arşivi-1987)

Nalbantoğlu olarak anılan yapı, bindirme tekniği ile sokağa yapılan çıkması, tepe pencereleri, yapı elemanları kesit kalınlarının fazla oluşu, kerpiç dolgu malzemesi, lokma parmaklıklarıyla (2005 yılında koruma kurulunca onaylanan rölöve, resim ve raporlarından görüldüğü kadar) 18.yy. yapısı olduğu söylenebilir. Aynı sokakta bulunan 282 ada 36 parseldeki Tahir Efendi Evi ile aynı mimari özellikleri sahiptir. Fakat aynı kaderi yaşayamamıştır. Bakımsızlık ve terk nedeni ile yıkılma tehlikesi olan yapı 2005 yılında alınan mâil-i inhidâm kararı ile yıkılmıştır. Zemin+1 kattan ibaret olan yapının eski kadastro planlarında 21 parselde devamı oldu görülmektedir. Onaylanan rölöve raporlarına göre rekonstrüksiyon olarak yeniden inşa edilebilecek verilere sahiptir.

Şekil 3.37- 248 ADA 7 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Şekil 3.38- 247 ADA 22-21 Parsel
(Ankara 1 Numaralı Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Arşivi-1997)

Yamuk sınırlı köşe parselde oturan zemin kat, üst katlarda mekanların sokağa yaptığı çıkımlarla doksan derecelik kullanım alanlarına dönüştürülmüştür. Zemin kat duvarları, ahşap hatıllar arası moloz taş duvarla örülmüş, üst katlarda ise hımiş sistemi ile tamamlanmıştır. 1998 yılında yanan binanın yeri şimdilik depo olarak kullanılmaktadır.

TESCİLE ÖNERİLEN YAPILAR

Şekil 3.39- 284 ADA 30 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

20. Yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilmektedir. Sokağın yalın binalarındandır. Zemin+1.kattan ibarettir. Konut olarak kullanılan binanın yapım tekniği hımiş sistemindedir. Farklı dönemlerde onarımlardan geçtiği, cephedeki birbirine benzemeyen detaylardan anlaşılmaktadır.

Şekil 3.40- 284 ADA 29 Parselde bulunan yapı (Nisan 2017)

Hımiş tekniği ile yapılan binanın yapım yılı bilinmemekle beraber 20. Yüzyılın ilk yarısına tarihlendirilir. Zemin+2 katlıdır. Zaman zaman yapı sahipleri tarafından kullanılmaktadır. Sokağın yalın binalarındandır.

Şekil 3.41- 284 ADA 28 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Sokağın en dar ve yalın cepheli yapılarından biridir. Halen konut olarak kullanılan yapıda sahipleri tarafından günümüz konforunu yakalayabilmek için doğramalar pvc ve demire çevrilmiş, dış cephede mantolama yapılmıştır. Çatıda arap saçağı detaylarını halen yansıtan binanın yapım tekniği hıms sistemindedir.

Şekil 3.42- 282 ADA 32 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Zemin+1 kat olan yapı 20.yy.'ın ilk yarısında yapıldığı bilinmektedir. Hıms sistemi ile yapılmıştır. Yalın bir cephesi olan yapı günümüzde kullanılmamaktadır. Esaslı bir onarımla sokaktaki hak ettiği yeri alabilecektir.

Şekil 3.43- 282 ADA 35 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Sokağın en dar cepheli binasıdır. Hımiş tekniği ile yapılan bina zemin+1 kattır. Sokak cephesinden çift kanatlı tek kapı ile girilen yapı arkaya doğru ilerledikçe genişlemektedir. Yapının yan binalarla ilişkisi, saçak yüksekliği ve pencere detaylarına bakıldığında yapının bulunduğu parselin daha önce bahçe boşluğu olduğu sonra konuta dönüştürüldüğü görüntüsü vermektedir. Bu da 20.yy. başlarına tarihlendirilebilir.

Şekil 3.44- 247 ADA 5 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Yapının arka sınırına bitişik 73 no.lu parselde bulunan yapının müstemilatı olarak yapılmıştır. Hımiş sisteminde yapılan bina zemin+1 kattan ibarettir. Zemin kat depo ve ahır üst kat ise yardımcı elemanlara ait konut olarak kullanılmıştır.

3.4.2.Dokuya Uygun Yapılar

Şekil 3.45- 284 ADA 1 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

2008 tarihinde zemin+1 kat olarak yapılmıştır. Betonarme yapım sistemine sahip yapı, Hekkebirler çeşmesi ile karşılıklı 75.Yıl Cumhuriyet sokağının girişinde ilk yapılardandır. Zemin kat ticari, üst kat ise konut olarak kullanılmaktadır.

Şekil 3.46- 284 ADA 62 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1972 yılında yapıldığı bilinmektedir. Bodrum+zemin+1 kat olarak kargir sisteminde yapılan bina konut olarak kullanılmaktadır.

Şekil 3.47- 247 ADA 59 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1961 yılında komşu 5 parselin sahibi tarafından yaptırılmıştır. Bodrum+zemin+2 kat olarak kargir sisteminde yapılmıştır. Konut olarak bütün katları kullanılmaktadır. Üç cephesi tescilli yapı ile çevrili bina gabari olarak dokuya uygundur. Küçük müdahalelerle sokak silüetine uygun hale getirilebilir.

Şekil 3.48- 284 ADA 33 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1993 yılında betonarme olarak yapılan bina bodrum,zemin,1.kat ve çatı kattan ibarettir. Konut olarak kullanılmaktadır.

Şekil 3.49- 284 ADA 31 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1996 yılında betonarme olarak yapılan bina bodrum,zemin,1.kattan ibarettir. Konut olarak kullanılan yapı iki cephesinden de yola çıkma yapmıştır.

Şekil 3.50- 282 ADA 1 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1935 yılında yapılan bina köşe parseli olmasına rağmen diğer yapılar gibi cephelerde sokağa çıkma yapmamıştır. Mülk sahipleri tarafından konut olarak kullanılan bina, kargir sisteminde yapılmıştır.

Şekil 3.51- 247 ADA 8 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1970' li yıllarda yapıldığı tahmin edilmektedir. Tek katlı kargir sistemde yapılmıştır. Günümüzde halen konut olarak kullanılmaktadır. Basit müdahalelerle sokak silüetine uyum sağlayabilecek yapılardandır.

Şekil 3.52- 282 ADA 18 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1895'te bu yapı yerinde ahşap bir bina olduğu bilinmektedir. Tez konusu olan 282 ada 17 parselde bulunan yapı 1900'lerde yapıldığında burası depo olarak kullanılmaya başlamıştır. Günümüzde de garaj ve depo olarak kullanılmaktadır. Tek katlı depo kargir sisteminde yapılmıştır.

Şekil 3.53- 247 ADA 50 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Kargir sistemle 1970 yılında inşa edilen yapı gabari olarak sokağa uygun yapılarıdır. Pencere oranlarına yapılacak müdahalelerle dokuya uygun hale gelebilir.

Şekil 3.54- 247 ADA 48 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Komşu 50 parselle bitişik nizamda ve aynı zamanda yapılan binanın yapım sistemi kargirdir. 50 parseldeki yapı gibi basit müdahalelerle sokağa uyumlu hale gelebilir.

Şekil 3.55- 282 ADA 20 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

2013 yılında betonarme olarak yapılan bina imarı üç kat olmasına rağmen mülk sahipleri tarafından iki katlı olarak yapılmıştır. Zemin+ 1 katlıdır. Sokaktaki tescilli binaların detaylarına sahip bina, mütevazî yapısı ile sokaktaki yerini hak etmiştir.

Şekil 3.56- 282 ADA 38 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Betonarme olarak 1994 yılında yapılan bina bodrum, zemin+1 kattan ibarettir. Bodrum kat yüksekliğinin yarısı toprak üstünde olması ilk bakışta üç kat görüntüsü vermektedir. Cephe ve boşlukları oranları ile basit müdahalelerle sokak silüetine uyumlu hale getirmek mümkündür.

Şekil 3.57- 282 ADA 37 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Betonarme olarak 1994 yılında yapılan bina bodrum, zemin+1 kattan ibarettir. Bodrum kat yüksekliğinin yarısı toprak üstünde olması ilk bakışta üç kat görüntüsü vermektedir. Cephe ve boşlukları, oranları ile basit müdahalelerle sokak silüetine uyumlu hale getirmek mümkündür.

Şekil 3.58- 283 ADA 2 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Sokağa cephe veren ve şu anda üzerinde yapı olmayan 283 ada 1 parsel arkasında kalan 2 parsel de bulunan yapı 1950'lerde hımış tekniği ile yapılmıştır. Zamanla bir çok tadilat gören yapı, zemin+1 katlıdır. Bu şekli ile kapsamlı onarımı gerektirmektedir.

Şekil 3.59- 282 ADA 33 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Betonarme olarak 1993 yılında yapılan binanın cephesi, komşu binalardan içerde yapılarak üst katlarda tam cephe çıkma yapılmıştır. Zemin+1 kat olan binanın çatı katında cihannüma oluşturulmuştur. Cephe kaplamalarında, yapay taş kaplama uygulanmıştır. Cephelerdeki bu taş kaplamalar kaldırılarak yapı sokağa uyumlu hale getirilebilir.

Şekil 3.60- 248 ADA 8 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1957 yılında kargir sistemde yapılan bina sokaktan geri çekilerek zemin+1 katlı olarak inşa edilmiştir. Günümüzde de aktif olarak kullanılmaktadır. Basit onarımlarla sokak silüetine uyum sağlayabilir.

Şekil 3.61- 249 ADA 7 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Şeyh Şaban ı Veli Caddesinden Şamlıoğlu sokağına girişteki ilk yapıdır. 2008 yılında betonarme olarak yapılmıştır. Cephe boşlukları olarak sokaktaki geleneksel yapılara benzetilmeye çalışılmış, zemin+2 kat olarak inşa edilmiştir. Şamlıoğlu sokağa cephe veren çatı kalkan duvarına müdahale gereklidir.

3.4.3. Dokuya Aykırı Yapılar

Şekil 3.62- 247 ADA 64 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

1950 yılında betonarme olarak yapımına başlanan bina 1988 yılında son halini almıştır. Sokaktaki en çirkin yapı diyebiliriz. Zemin+2 kat olmasına rağmen çatı katına yapılan ilavelerle 3. katı oluşmuş durumdadır. Bulunduğu arsaya tam oturtulan yapı üç cephesinden de sokağa çıkma yapmıştır. Sokak sağlıklaştırma çalışmalarında proje müelliflerini ve idareyi oldukça zorlayacaktır.

Şekil 3.63- 282 ADA 34 Parselde Bulunan Yapı (Nisan 2017)

Betonarme olarak 1979 yılında yapılan bina sokakta en yüksek yapılar arasındadır. Bodrum, Zemin+3 katlı olarak inşa edilmiştir. Doksanlı yılların başında çatısı kaldırılarak teras sıkıştırılmış olan yapı cephe ve orantıları açısından sokaktaki en aykırı yapıdır.

Şekil 3.64- 284 ADA 33 PARSEL de bulunan yapı (Nisan 2017)

Betonarme olarak yapılan bina sokağın en yüksek katlı yapısıdır. Bodrum, Zemin+4 katlı olarak 1977 yılında yapılmıştır. Döneminin en prestijli binası olduğu söylenebilir. Sokak sağlıklaştırma çalışmalarında en çok problem yaşanacak yapılardandır.

3.5. SORUNLAR VE ÖNERİLER

ICOMOS'un Ahşap Tarihi Yapıların Korunması ilkelerinin 4. Maddesinde belirtildiği gibi her müdahale uygun araştırma ve değerlendirmelere dayandırılmalıdır. Sorunlar mevcut koşul ve gereksinimlere göre, yapının estetik ve tarihi değerlerine, tarihi yapının veya sitin fiziksel bütünlüğüne saygı göstererek çözümlenmelidir.

Tespit çalışmalarında önce alan sonra yapısal ölçekte sorunlar tespit edilmiştir. Devamında müdahale yöntemleri açıklanmıştır.

3.5.1. Alan Ölçeğinde Sorunlar

Çalışma alanında tespit edilen en belirgin problem, yayaların hareket sınırlılığı olmaktadır. Kaldırımların yüksek oluşu, kimi yerlerde bir insanın bile geçişine imkan vermeyecek kadar dar oluşu alandaki yaya hareketini kısıtlamaktadır. Taşıt trafiğinin düzensizliği ve sürücülerin sürat kurallarına uymaması da hem yayalar için hem de sokak köşelerindeki yapılar için tehdit oluşturmaktadır. Geleneksel yol kaplamasının kaybedilip, tamamen asfaltla kapanmış olması da alan ölçeğindeki sorunlardan bir diğeridir. Benzer şekilde, kaldırımın kaplaması da dokuya uyumsuzdur.

Yol ve kaldırım kotunun zaman içinde yükselmesi, yapılara giriş- çıkışlarda da problemlere sebep olmaktadır. Kimi durumlarda özgün bahçe duvarları yola gömülmüş, kimi durumlarda da kapı girişlerine ulaşabilmek için sonradan basamaklar eklenmiş yada kapı girişleri değiştirilmiştir.

Alanda, çevreyle ilgili yönlendirme ve bilgilendirme eksiği vardır. Tarihi kent merkezinin içinde yer almasına rağmen, niteliksiz yeni yapılar nedeniyle doku bütünlüğü zarar görmüştür.

3.5.2. Yapısal Ölçekte Sorunlar

Farklı dönem yapılarının bir arada yer aldığı çalışma alanında yapısal ölçekte farklı sorunlarla karşılaşmaktadır. Gözlemlenen sorunlar, genelde yapı dışında yapılan çalışmalara dayanmaktadır. Kimi yapılar için basit kimi yapılar içinse kapsamlı müdahale gerektiren sorun vardır. Sorunların çözümü için; yapıların mekân kurgusunun incelenmesi, taşıyıcı sisteminin kontrolü ve gereken durumlarda sıva raspasının ardından yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir.

Tespit edilen sorunların bazıları şunlardır: Pencere ve kapı doğramalarında ahşabın plastik esaslı malzemeyle değiştirilmesi, cephe düzeni değişiklikleri, yapıya sonradan yapılan ekler, bahçelere ek yapı yapılması, parselin tümüne oturan geç dönem betonarme yapılar, ruhsatsız yapılar, çok katlı yapılar, sonradan kapatılan teras katları, dokuya uyumsuz çatılar, hasarlı çatılar, taşıyıcı sistem sorunları, malzeme kayıpları, sıva dökülmeleri, zemin katta mekânsal değişiklikler vb.

Kullanıcı değişikliklerine bağlı olarak konutun bölünmesi ve farklı ailelerce kullanılması, birden fazla giriş kapısı yapılarak cephe düzeninin bozulmasına sebep olmuştur. Yangınlar ve sürekli bakımın eksikliği özellikle tescilli yapılara zarar vermiş, bazı yapılarda rekonstrüksiyona varan restorasyon çalışmaları gerekliliği doğmuştur.

3.6. MÜDAHALE YÖNTEMLERİ

Tarihi kentsel alanların ve yapıların onarımları için ne kadar az müdahale yapılırsa hedef olan gelecek nesillere aktarma görevi de o kadar sağlıklı olacaktır. Korumanın hedefi kalıcı olması, sürekliliğinin sağlanmasıdır (*Venedik Tüzüğü 4. Maddesi*). Yine ICOMOS'un Ahşap Tarihi Yapıların Korunması ilkelerinin 5. maddesinde belirtildiği gibi önerilen müdahaleler tercihan; a) Geleneksel yöntemleri izlemeli, b) Teknik olarak mümkünse, geri dönüşümlü olmalı veya, c) Gelecekte

yapılacak koruma çalışmalarını engellememeli ve d) Yapının bünyesinde barındırdığı izlere ulaşılmasını engellememelidir.

Bu tespitler ışığında yapılara uygulanacak müdahale yöntemleri yapıların niteliklerine göre farklılık göstermektedir. Tescilli ve tescile önerilen yapılar için korumaya yönelik ortak müdahale yöntemleri belirlenirken; dokuya uygun yapılar ve aykırı yapılar için ruhsata bağlı tadilat çerçevesinde ortak müdahaleler önerilmiştir. Tescilli ve tescile önerilen yapılarda müdahale yaklaşımları ‘‘Basit Onarım’’ ve ‘‘Esaslı Onarım’’ olarak iki kapsamda ele alınmıştır. Aykırı yapılar için ise tadilat önerilerine ek, ‘‘Kat Eksiltme’’, ‘‘Yıkım’’ ve ‘‘Yeni Yapı’’ gibi daha ağır müdahaleler önerilmiştir.

Sadece yıkılmış yada yok olmuş tescilli yapılarda, projesini hazırlamak için yeterli veri var ise rekonstrüksiyon önerilmiştir. Yapı türlerine göre uygulanan müdahale türleri şöyle sıralanmaktadır:

3.6.1. Tescilli ve Tescile Önerilen Yapılar İçin Müdahaleler

Müdahalelerde tarihi yapı bir bütün olarak ele alınmalı, taşıyıcı ögeler, dolgu panoları, dış kaplama, çatı, kapı ve pencereler dahil olmak üzere tüm malzeme eşit ilgi görmelidir. Temel ilke mevcut malzemeyi olabildiğince yerinde tutmaktır. Koruma sıva, boya, kaplama, duvar kağıdı gibi bitirme ayrıntılarını da kapsamalıdır. Eğer sıva vb. yüzeylerin yenilenmesi gerekirse, olabildiğince özgün malzemelere, yapım tekniklerine ve yüzey dokularına sadık kalınmalıdır. (*ICOMOS'un Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İlkeleri 7. Maddesi*)

KORUYUCU BAKIM

Sadece yapının yaşamını sürdürmeyi amaçlayan; tasarımda, malzeme, yapıda ve mimari öğelerde değişiklik gerektirmeyen müdahalelerdir. Yakın zamanda restorasyon geçirmiş yapılar için koruyucu bakım önerilmiştir. Uzun vadede tüm tescilli ve geleneksel yapılar için koruyucu bakım uygulanmalıdır.

BASİT ONARIM

Esaslı onarım kapsamına girmeyen, yapı elemanlarına ağır bir müdahale gerektirmeyen onarımlardır. Yapıların; ahşap, taş, metal vb. çürüyen ya da bozularak eksilen mimari öğelerinin, özgün biçimlerine uygun olarak aynı malzeme ile değiştirilmesi, bozulan dış sıvaların, kaplamaların, renk ve malzeme uyumu sağlanarak, özgün biçimlerine uygun olarak yenilenmesi bu kapsamda tanımlanmıştır.

- **Yapı Elemanı Onarımı**

Cephede zarar görmüş yapı elemanlarının bakımı, bütünlenmesi ve gerektiğinde aynı biçimde yenilenmesini kapsar. Pencere doğramaları, kapı doğramaları, çatı aktarımı, silme vb. yapı elemanlarının onarımları bu kapsamdadır.

- **Yapı Elemanı Değişimi**

Yapının özgün kapı ve pencere özellikleri, bezeme ve bezeme elemanları, kaplama elemanlarının kullanılmadığı ya da niteliksiz yenileriyle değiştirildiği durumlarda eleman değiştirme önerisi getirilmiştir. Tescilli ve tescile önerilen yapılarda kanatlı pencerelerin giyotin pencere ile değiştirilmesi, pvc doğramaların ahşap doğramayla değiştirilmesi, metal kapıların ahşap kapılarla değiştirilmesi, merdiven ve balkon korkuluklarının özgünleriyle değiştirilmesi, bu kapsamda yapılacak müdahalelerdir. Geleneksel yapılarda ise pencere ve kapı değişimleri, oluşturulan geleneksel yapı tipolejisine ya da binada mevcut bulunan özgün doğramalara göre yapılmalıdır. Doğrama izleri, sıva raspası yapıldıktan sonra daha iyi belirlenecektir. Alandaki tüm yapılar için ahşap pencere doğraması kullanımı esas alınmıştır.

- **Cephenin Eklerinden Arındırılması**

Cephede bulunan, silüeti bozduğu düşünülen kablo, tesisat gibi malzemelerin kaldırılması veya yerine yeni elemanlar tasarlanması. Cephede bulunan doğalgaz ve elektrik kutularının gerekli olanlar için ahşap hasır kutularla gizlenmesi de bu kapsamdadır.

- Cephe Sıva Onarımı

Cephe sıvasında bulunan çatlakların, dökülmelerin onarılmasını içerir. Tescilli ve tescile önerilen yapılar için kireç esaslı sıva kullanılırken diğer yeni yapılarda, yapıda mevcut bulunan sıvanın içeriğine göre çimento sıva da kullanılabilir.

- Renk Değişimi

Mevcut durumda bulunan boyanın önerilecek olan uygun renk seçeneklerine göre yenilenmesi veya değiştirilmesi bu müdahale kapsamındadır. Tescilli/tescile önerilenler ve geleneksel yapılar için aşağıdaki renk seçeneklerinden tercih yapılacaktır.

Tescilli yapılarda raspa yapılarak özgün renk saptanacak, raspa sonucu özgün renk belirlenemiyorsa Kastamonu konutlarında kullanılan renkler (beyaz, küf sarısı, çivit mavisi) diğer yapılarda ise beyaz kullanılabilir.

ESASLI ONARIM

Kültür varlıklarının basit onarımla çözülemeyen sorunlarına yönelik, çoğu kez birkaç müdahale tekniğinin bir arada kullanıldığı, projeye dayalı uygulamalardır. Müdahalelerin derecesi, yapıdaki hasarların niteliği ve çağdaş kullanımın gerektirdiği donatıların eklenmesi gerekliliğine göre değişir. ICOMOS'un Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü'nün Koruma İlkeleri 2. Maddesinde belirtildiği gibi "Geleneksel yapılara, yapı guruplarına ve yerleşmelere yapılacak çağdaş müdahaleler onların kültürel değerlerine ve geleneksel karakterlerine saygı göstermelidir". Hasarlı, ya da eksik olan kesimlere yapılacak müdahale, yapının sunumu ve/veya kullanımıyla bağlantılı olarak malzemelerinin sağlamlaştırılmasından, yeniden yapımına doğru artar.

- Ek Kaldırma

Yapıya sonradan eklenmiş olan ve silüeti bozan yapısal eklerin kaldırılmasını kapsar. Kapının önüne eklenmiş olan pvc ek vb.nin kaldırılması bu müdahale kapsamındadır.

- Çatı Yenileme

Hasar görmüş durumda olan çatıların strüktürel ve malzeme onarımlarını içeren müdahaledir. Yok olmuş çatıların, özgün detayına, özgün yapım sistemine uygun olarak yeniden yapılmalıdır. Alaturka kiremitli çatıların yine alaturka kiremitle, marsilya kiremitli çatıların yine marsilya kiremitiyle örtülmesi önerilmektedir. Mevcut durumda hem alaturka, hem marsilya kiremit görülüyorsa, alaturka kiremitle onarım tercih edilmelidir. Bu onarım çatı strüktürü, çatı malzemesi, çatı saçakları ve bacaları kapsar.

- Yapısal Güçlendirme

Yapının taşıyıcı elemanlarında oluşmuş olan hasarların onarımlarını içerir Yapısal güçlendirmeye ihtiyaç olup olmadığı, sıva raspasından sonra daha iyi anlaşılacaktır.

- Cephe Düzenleme

Özellikle geleneksel yapılar için oluşturulmuş olan tipolojiye ve yapı cephesinde bulunacak izlere göre yapının cephesinin yeniden ele alınmasını içerir. Pencere ve kapı boşluklarının değiştirilmesi, yapıya ahşap silmeler eklenmesi vs. gibi.

- Bütünleme

Malzeme ve mimari öğelerde kayıplar yaşamış yapılara önerilen müdahaledir. Bezeme ve bahçe duvarlarının bütünlenmesi bu kapsamda değerlendirilecektir. Tescilli ve tescile önerilen yapılar için gereken tüm müdahaleler, ayrıntılı rölöve, restitüsyon ve restorasyon projeleri hazırlandıktan sonra yapılmalıdır. Proje kapsamında önerilen müdahaleler ön araştırma niteliğindedir. Geleneksel yapılara önerilen müdahaleler sıva raspası sonrası yeniden değerlendirilmelidir. Geleneksel yapım sisteminin devamı niteliğindeki bu yapıların ekonomik ömrünü uzatmak ve tipolojik özelliklerini korumak, kentsel dokunun bütünlüğünü korumak bakımından önemlidir.

REKONSTRÜKSİYON

Tescilli ama yıkılmış ya da ayakta duramayan yapılar için önerilmektedir. Yapının rölöveye dayanan restitüsyon ve rekonstrüksiyon projeleri ve diğer belgeleri dikkate alınarak, aynı kütle ve gabaride, özgün plan şeması, malzeme ve yapım tekniği kullanılarak koruma kurulu onayıyla yeniden yapılmasıdır. Rekonstrüksiyonu yapılan yapının, sağlam yapısal öğeleri (örneğin kagir zemin kat duvarları, sağlam ahşap dikmeleri) ve bezeme öğeleri kullanılmalı, yapı tamamen yıkılıp yeniden yapılmalıdır.

3.6.2. Dokuya Uygun Yapılar Ve Aykırı Yapılar İçin Müdahaleler

TADİLAT (RUHSATA BAĞLI ONARIM)

Tadilat, dokuya uygun yapılar ve aykırı yapılar için belediye ruhsatına bağlı olarak yapılacak onarımları içerir. Yalnız farklı dönemlerin geçerli katkılarına saygı gösterilmelidir. (*Venedik Tüzüğü 11.Madde*)

- Cephe Düzenleme

Renk değiştirme, cephenin eklerden arındırılması, cephe sıva onarımı, yapı elemanı onarımı-değişimi ve ek kaldırma gibi basit ve kapsamlı cephe müdahalelerini içerir.

Yapıların mekânsal özellikleri göz önünde bulundurularak pencere boşluklarının tek iki tipe indirilmesini ve kapı boşluklarının düzenlenmesini içermektedir. Tescilli/tescile önerilen ve geleneksel yapılardan farklı olarak, pencere ve kapılarda ahşap doğramalar tercih edilmelidir.

Dokuya uygun ve aykırı yapılar için önerilen renk seçenekleri sadece beyaz ve kirli beyaz şeklindedir.

- Çatı Yenileme

Hasar görmüş çatıların strüktürel ve malzeme onarımlarını içerir.

- Kat Eksiltme

Gabari olarak silüete zarar veren yapıların katlarında eksiltmeye gidilmesini, sonradan kapanan teras katlarının kaldırılmasını içeren; aykırı yapılar için uygulanan bir müdahale yöntemidir.

YIKIM

Aykırı yapılardan yapısal ömrünü doldurmuş olanlarla, ruhsatsız yapılar için yıkılarak yenileme önerilmiştir.

Aykırı yapılarda yapının;

- Ruhsatsız olması,
- Gerekli güvenlik gereksinimlerini sağlayamaması,
- Yapım tekniğine uygun yapılmamış olması
- Kullanım ömrünü tamamlamış olması

Durumlarından biri veya birkaçı bulunduğu durumlarda yapı için yıkım kararı önerilmiştir.

YENİ YAPI

Yeni binalar yapılması gerektiğinde veya eskileri uyarlanırken, mevcut mekânsal oluşum saygı görmeli, özellikle ölçek ve parsel boyutuna dikkat edilmelidir. Çevreye uyumlu çağdaş öğeler yöreyi zenginleştirebileceğinden, yeni tasarımlar engellenmemelidir. (ICOMOS. Tarihi Kentlerin Ve Kentsel Alanların Korunması Tüzüğü 10. maddesi).

Bu bağlamda, yeni yapılaşmalarda bölgenin geleneksel mimari karakteri göz önünde bulundurularak, doku bütünlüğünü zedelemeyecek uygulamalara izin

verilecektir. Alanda yıkım kararı verilen yapıların bulunduğu parseller için yeni yapı yapılması önerilmiştir. Yeni yapıların kütle ve gabarileri belirlenen ölçülerde kalmak üzere tasarım alternatifleri geliştirilebilir. Ahşap taşıyıcı sistemlerin çağdaş kullanımına imkân verilecek uygulamalar teşvik edilmelidir.

4. BOYACIZADE KONAĞI'NIN ANALİZİ

ICOMOS'un Ekim 1999'da 12. Genel Kurulu'nda kabul edilen Ahşap Tarihi Yapıların Korunması ilkelerinin 1. maddesinde belirtildiği gibi yapının ve bileşenlerinin durumu ve uygulama sırasında kullanılan malzemeler dikkatle belgelenmelidir. Yapıdan çıkarılan malzemelerle ilgili örnekler de dahil olmak üzere, her tür belge ve geleneksel sanatlar ve tekniklerle ilgili bilgiler toplanmalı, tasnif edilmeli ve gerektiğinde ulaşılabilecek şekilde uygun bir yerde saklanmalıdır. Belgeleme onarım için seçilen malzeme ve yöntemlerle ilgili açıklamaları da içermelidir.

4.1. Analiz Metodolojisi

Boyacızade Konağı'nın analizinde iki çeşit belgeleme metodolojisi kullanılmıştır. Bu metotlarla binanın tüm elemanları tanımlanmış; yapılacak analiz çalışmalarında tanımlamalar kullanılmıştır.

Grafik belgeleme metodolojisi

Rölöve çalışması, bir yapının mevcut durumunun 1/1 ölçeğinde ölçümü, fotoğraf çekimi, stampaj gibi çeşitli metotlarla tespit edilmesi ve çizilerek belgelenmesidir.

Boyacızade Konağı'nın rölöve ölçümleri Abidat Restorasyon Mimarlık personeli ve harita mühendislerinden oluşan beş kişilik bir ekiple yapılmıştır.

Çalışmalara yapının vaziyet planı, kat planları, kesit ve görünüş krokileri çizilmesi ile başlanmıştır. Daha sonra yapıdaki tüm mekânlardaki yüzeylere birer numara verilmiştir. Ayrıca yapının içten ve dıştan tüm mekânların detaylı fotoğrafları çekilmiş ve tespiti yapılmıştır. Rölöve ölçümlerinde kat planlarında klasik teknikler uygulanırken, vaziyet planı, cepheler, kesitler ve tavan planları ile ilgili ölçümlerde total-station aleti kullanılmış, noktaların koordinatları ölçülerek hazırlanan poligon bilgileri Autocad programına aktarılmış ve çizimleri yapılmıştır. Klasik yöntemlerle ölçülen kat planları ve kesitlerde lazermetre ve çelik şeritmetreler kullanılmıştır. Bütün mekânlarda kenar ölçüleri running metodu ile alınmış,

üçgenleme metodu ile en az 6 çapraz ölçü alınarak planlar oturtulmuştur. Ölçümler sırasında tespiti yapılan değişme ve bozulmalar not alınarak krokilere işlenmiştir. Yapının içerisinde bulunan pencere, kapı, merdiven, dolap vb. gibi elemanların detaylı ölçümleri yapılarak fotoğraflanmıştır. Plan ölçümlerinin bitirilmesi ile, cephe ölçümleri yapılmıştır. Bu ölçümlerde nikon marka total-station aleti kullanılmıştır. Bunun için yapı çevresinde tespit edilen poligon ağının bütün röper noktaları ile rölöve çizimi için gerekli olan yapı noktaları arasındaki okumalar yapılarak, veriler aktarım programı ile Autocad programına aktarılmıştır. Tüm okumalar daha önce çizilmiş ölçeksiz krokiler ve fotoğrafların çıktuları üzerine not alınmış sonra çizim aşamasında bu notlardan faydalanılmıştır. Rölöve ölçümleri 2014 yılı Mayıs-Haziran ayları arasında onbeş günlük bir çalışma sonucu elde edilmiştir. Rölöve çizimlerinin tamamlanması ise aralıklarla çalışıldığı için altı aylık bir büro çalışması ile bitirilebilmiştir.

Yapının rölövesi sırasında öncelikle yapıyı tanımaya ve çözülemeye yönelik gözlemler yapılmış, inşa tekniği, malzemeleri ve birbiri ile ilişkileri, taşıyıcı sistemi, tüm mekân ve yüzeylerinin, süsleme öğeleri tespit edilerek belgelenmiştir. Daha sonra, yapının sorunları gözle tespit edilerek, yapıdaki fiziksel değişim ve kimyasal, biyolojik bozulmalar araştırılmıştır. Çalışmalar neticesinde yapının; rölöve, tanımlama, bozulmalar, değişim ve sorunlar bağlamında belgeleme yapılmıştır.

Tanımsal belgeleme metodolojisi

Yapının tanımsal belgelemesinde, yapının genel özelliklerinden başlayarak tüm elemanların detaylarına kadar ulaşan başlıklar halinde, tümdengelim yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle, yapının dışında ve içinde bulunan elemanları ve yakın çevresi belgelenmiştir. Referans verilmesini ve anlaşılmasını kolaylaştırmak için, tüm mekân ve elemanlara çizimler üzerinde birer kod numarası verilmiştir.

4.2. Boyacızade Konağı'nın Tanımlanması

Kastamonu İli, Merkez İlçe Hepkebirler Mahallesi 282 ada 17 parselde bulunan Boyacızade Konağı Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 2165 sayısı ile 18.04.1978 tarihinde “korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı” olarak tescil edilmiştir. Yapı sahibi Metin Boyacıoğlu'nun dedesi Hafız Sadık Efendi 1890 lı yıllarda üzerinde eski bina olan bugünkü yapının arsasını alır.

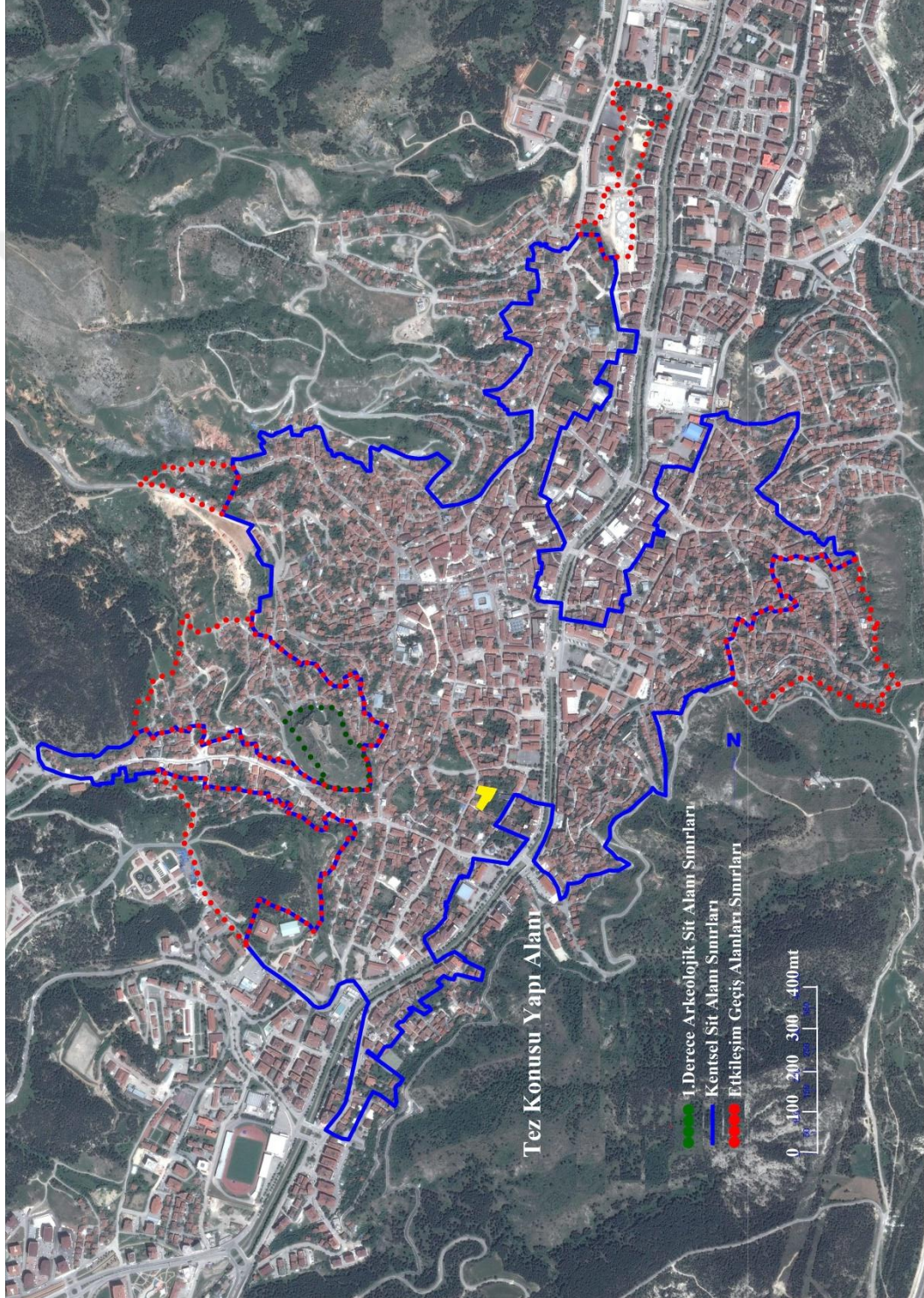
1900'lü yılların başında şimdiki evin bodrum ve zemin katı öncelikle inşa edilir. Aile bir süre bu katlarda ikamet eder. Hafız Sadık Efendinin kızı Firdevs Hanımın oğlu İsmail Bey (şu andaki mülk sahibi Metin Boyacıoğlu'nun Babası) 1900 yılında dünyaya gelir. İsmailbey gençlik döneminde hımiş evin üst kattaki 4 odası ile kiler ve çatı katındaki cihannüma odasının yapımını gerçekleştirir. Sayın Metin Boyacıoğlu'ndan aldığımız bu bilgiler ışığında yapının net yapım tarihi bilinmemekle beraber 1900-1920 yılları arası iki aşamada başlayıp tamamlandığını söyleyebiliriz. İsmail Bey yapının inşasında ermeni ustalarının katkısının büyük olduğunu bilhassa Hamparsum ustanın maharetlerinden çok bahseder ve onun yapı bilgisinin birçok mühendis ve mimardan daha üstün olduğunu söylemiş.

Evin inşaatı bittikten sonra, doğu tarafına bitişik kazan ocağı, içerisinde fırını, ahşap abdestliği, ocağı, odunluğu ve tuvaleti bulunan ünite ile günümüzde harap durumda olan ve köşk tabir edilen merdivenle çıkılan, alt kısmı odunluk olan bir adet

Şekil 4.1- Boyacızade Konağı (Kastamonu Belediyesi)

çalışma odası yapılmıştır. Bunlara ilave olarak yine bahçede şu anda günümüze ulaşmayan 3 adet büyükbaş hayvan barınabilecek, üst kısımda samanlık bulunan ahır yapılmıştır.

Şekil 4.2- Kentsel Sit Sınırları (Kastamonu Belediyesi)

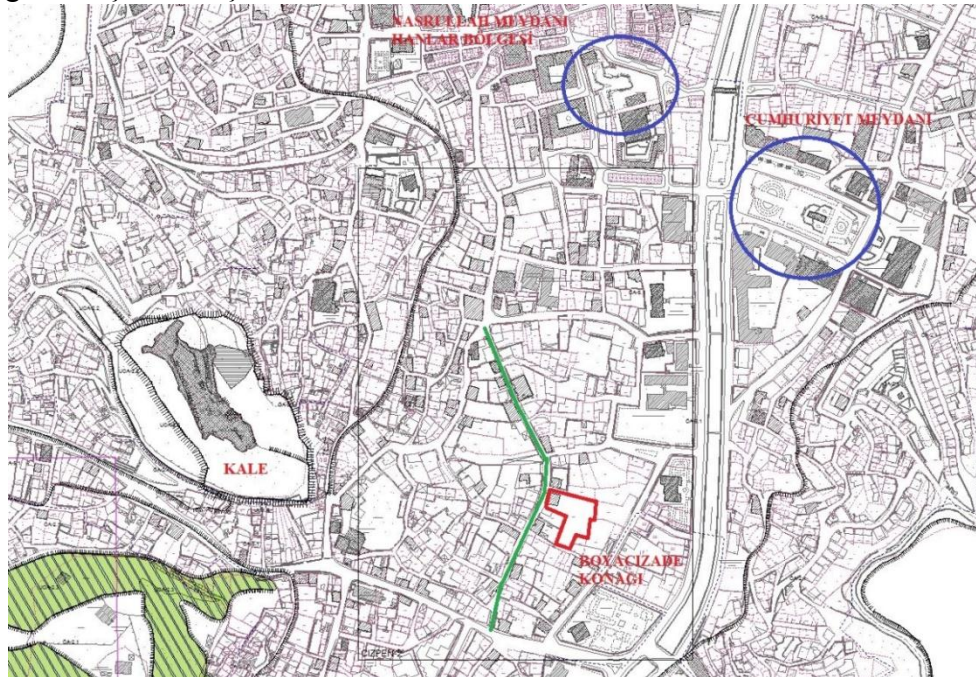
4.2.1. Yapının konumu ve genel özellikleri

Kastamonu, kuzeyden güney doğrutusuna akan Karaçomak deresi etrafına kurulmuş bir şehirdir. Kentsel sit alanı bu yerleşimin kuzey ucuna yakın bir alanda yer almaktadır (Şekil 4.2).

Boyacızade Konağı, Hepkebirler Mahallesi 282 ada 17 parselde, 1. Derece arkeolojik sit alanı olan kalenin etekleri ucunda ve doğusunda yer alır. Kentsel sit sınırları içindedir(Şekil 4.2-4.3) . Şeyh Şaban-ı Veli caddesinden başlayan, 75.Yıl Cumhuriyet sokağı ile Akdeli Sokağının birleştiği noktaya kadar gelen kuzey-güney doğrutusundaki Şamlıoğlu Sokakta bulunmaktadır. 75.Yıl Cumhuriyet Sokağı Şamlıoğlu sokağının devamı niteliğindedir(Şekil 4.4).

Alanda 12 tescilli yapı bulunmaktadır. Bu yapılar camii, çeşme ve sivil mimarlık örneklerinden oluşmaktadır. Taşınmazın yakınlarında yer alan anıtsal yapılar, Hepkebirler Camii ve Çeşmesidir.

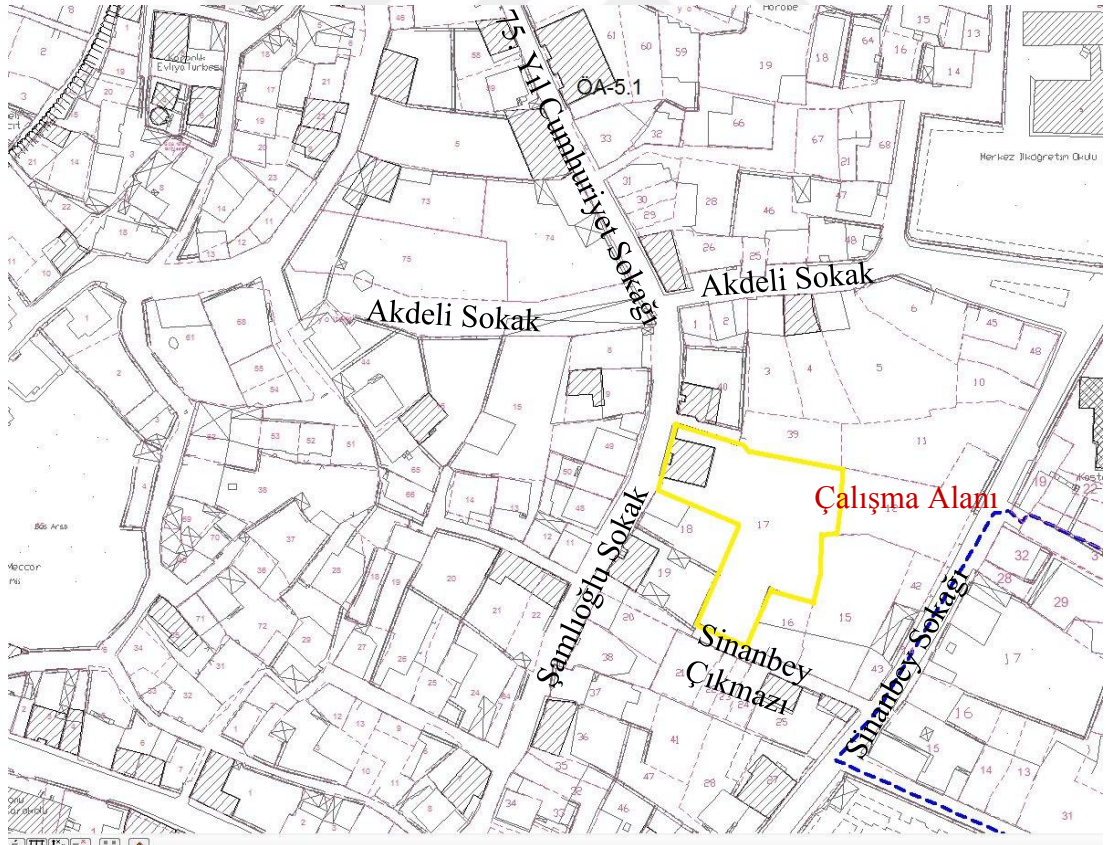
Yapı, 1969 m² lik L biçimli arsanın kuzey ucunda, 12,70x13,30 mt. ebatlarında oturuma sahiptir. Sokak tarafındaki saçak seviyesi 7.80 mt. iken arka bahçe saçak kotu 8,73 mt. gelmektedir. Bodrum+Zemin+Normal Kat+ Çatı Katından oluşmaktadır. Kesme taş duvar üzerinde ahşap iskeletli kerpiç dolgulu hıms tekniğinde inşa edilmiştir.

Şekil 4.3- Boyacızade Konağının Yeri (Kastamonu Belediyesi)

Yol çevresinde konumlanmış yapıda Sokak-Konut Bahçe dizilimi gözlenmektedir. Sokağa doğrudan açılım veren sofa üzerinden üst kat ve bodrum kata ulaşılmaktadır. Bahçeye ulaşım ise bodrum kat sofası üzerinden ve bodrum kat zemin kat arasındaki merdivenin sahanlık kısmında sağlanmaktadır. Bu sahanlık ayrıca yapıya güney cephesinden girişi sağlamakta olup haremlik kapısı olarak da kullanılmıştır.

Kastamonu geleneksel yapıları plan şemalarından iç sofalı, karniyarık plan şemasına sahip olan (EK-1) konutta zemin kat ve üst kat tamamen ana kullanıma hizmet etmektedir. Sofa etrafında kurgulanan bodrum kat ise servis mekânlarına ayrılmıştır. Üst kat sofasından ulaşılan Cihannüma katta sofa ve oda düzeniyle ana kullanıma hizmet etmektedir. Ayrıca zemin ve üst kat sofa merdiven kapıları kapatıldığında bodrum kattan çatı arasına sofalardaki insanlara görülmeden çıkılabilmektedir. Yapım döneminde mahremiyet açısından istenen bir detaydır.

Hz. Pir Şeyh Şaban ı Veli Caddesi

Şekil 4.4- Boyacızade Konağının Bulunduğu Bölgedeki Yakın Sokaklar (Kastamonu Belediyesi)

4.2.2. Plan Özellikleri

Bodrum Kat Planı (Çizelge 4.5)

Yapının su basmanını oluşturan bu kat 165 m² 'lik oturma alanına sahiptir. (EK-2) Yol cephesi olan batı duvarı ile bu duvar tarafında olan mekânların dış çeperleri 55 cm.lik taş duvarlarla örülmüştür. Bu kat diğer duvarları ahşap karkas olup içleri yeryer kerpiç, taş ve boşluktan ibarettir. Bodrum kata ulaşım; zemin kattan 12 rıhtlı ahşap basamaklarla inilerek, ön cephenin sağında bulunan K12 kapısıyla, arka cephedeki bahçe kısmından binanın ortasında bulunan çift kanatlı K1 kapısıyla ve sağ cephede yer alan ahşap çift kanatlı K9 kapısıyla sağlanmaktadır. Bu katta sofa, odalar, mutfak ve depo mekânları mevcuttur. Günümüzde kullanılmaması sebebiyle sıvalarında dökülme ve çatlak, malzeme bozulmaları, ahşap elemanlarda böceklenme gibi sorunlar gözlenmektedir.

B01 Sofa (Çizelge 4.9)

Sofa mekânı 31,4m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.12m'dir. Mekânın tabanı çimentolu şap kaplama olup, tavanlar ahşaptır. Tavanda kaplama yoktur, ahşap kirişler görülmektedir. Duvarların üzeri sıva ve boyayla kaplıdır. Sofadan arka bahçeye geçiş çift kanatlı ahşap kapıyla sağlanmaktadır. Kapının sağında ve solunda yer alan 2 adet demir şebekeli giyotin pencereyle (P2 penceresi) bu mekân aydınlatılmıştır. Bu katta yer alan diğer mekânlara sofadan dağılım vardır. Konak haremlik ve selamlık kısımlarından oluşmaktadır. Haremlik ve selamlık merdivenleri özgün detaylarını korumuştur. Her iki merdivende ahşap ve çift kollu olarak yapılmıştır. Haremlik merdiveni cihannüma kadar ulaşımı sağlamak amacıyla üç kat boyunca devam etmektedir. Haremlik merdiveninin başlangıcı direk olarak sofadan ulaşılmaktadır. Bu kısımda mutfaka ait fırının çıkıntısı üst kat merdivenlerinin altında mevcuttur.

B02 Mutfak (Çizelge 4.10)

Mutfak 14.0m² 'lik bir alan kullanılarak oluşturulmuştur. Sofadan D1 duvarında yer alan K2 kapısıyla ulaşılmaktadır. Kat yüksekliği: 1.76m oldukça basıktır. Bu mekânın tabanı ahşap kaplamalıdır. Tavanlar ahşap çitallı olarak düzenlenmiştir.

Mutfağın aydınlatması arka (D4) ve sağ cephelere (D1) açılan toplam 4 adet demir şebekeli pencere ile (P3 ve P4 pencereleri) sağlanmaktadır. Duvarların üzeri sıva ve boyayla kaplıdır. Yöredeki sivil mimari örneklerin bir çoğunda olduğu gibi fırınlı bir ocak mevcuttur. (D2 duvarında) Bu ocakların Kastamonu'daki yemek kültürüne yönelik olarak ayrı bir yeri vardır. Bu fırının ön kısmında geniş ocak arka tarafta da fırın bölümü mevcuttur. Ocağın yanında yemek yapımında kullanılan malzemelerin muhafaza edilmesi için kiler, diğer yanında ahşap dolap vardır. Bu mekânda bir de yekpare taştan 82cm genişliğinde tezgâh bulunmaktadır. Kilerin havalandırılması için küçük bir pencere yapılmıştır.

B03 Oda (Çizelge 4.11)

B03 no.lu oda 11.7m² bir alan kullanılarak oluşturulmuştur. Sofadan K3 kapısıyla ulaşılmaktadır. Kat Yüksekliği: 1,89m²'dir. Bu mekânın tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Ön (D2) ve Sağ Cepheye (D1) bakan duvarları yaklaşık 78cm. kalınlığında kesme taş malzemeyle yapılmıştır. Zemin katta yer alan mutfağa ait ocağın temeli bu katta tabana kadar inmektedir (D4 duvarında). Ön cephede (D2) dışa doğru daralarak oluşturulan bir pencere ile aydınlatılmıştır. Yine sağ cephesin de (D1) ön cephedeki pencereyle aynı özellikte pencere mevcuttur. D1 duvarından tek kanatlı ahşap K11 kapısıyla B03 no.lu geçiş mekânına ulaşılmaktadır.

B03 Geçiş (Çizelge 4.12)

Geçiş mekanı 4.6 m² lik bir alanı kaplamaktadır. D2 duvarından; ön cepheden tek kanatlı K12 ahşap kapısıyla, B03 no.lu odadan da K11 kapısıyla ve merdiven holünün ara sahanlığından K10 kapısıyla ulaşım sağlanmaktadır. Bu mekân sonradan oluşturulmuştur. Geçişin üzeri zemin kat ortalarında bir çatıyla kapatılmıştır. Sonradan yapıldığı bilinen bu mekân küçük 2 adet pencereyle (P8) aydınlatılmıştır.

B04 Depo (Çizelge 4.14)

Ahşap bir bölmeyle sofadan ayrılan bu mekan 4.7 m²'lik bir alanda oluşturulmuştur. Deponun D4 duvarından 2 adet ahşap kapıyla mekâna ulaşım vardır. Tavan ve tabanı ahşaptır. 1.67m. lik yüksekliğe sahiptir.

B05 Oda (Çizelge 4.15)

B05 nol.lu oda 17.2m² bir alan kullanılarak oluşturulmuştur. Sofadan K2 kapısıyla ve sol cepheden K5 kapısıyla ulaşılmaktadır. Kat Yüksekliği: 1,84m²'dir. Bu mekânın tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Ön (D2) ve sol (D3) Cepheye bakan duvarları yaklaşık 78cm. kalınlığında kesme taş malzemeyle yapılmıştır. Bu odanın girişinde kapının arka kısmında pahlı bir alan mevcuttur. Odada raflar yer almaktadır. Ön cepheye bakan (D2) dışa doğru daralarak oluşturulan bir pencere ile (P10) aydınlatılmıştır. Sol cephesinde D3 duvarında P11 no.lu pencere mevcuttur. Bu pencere de yine iç kısımdan dışa doğru daralarak yapılmıştır.

B07 Hela (Çizelge 4.17)

Hela 1.26m² alanda oluşturulmuştur. K7 kapısıyla B06 no.lu merdiven holünden ulaşılmaktadır. Kapının yanında küçük bir boşluk bulunmaktadır. Arka Cepheye bakan; D4 duvarında yer alan P6 penceresiyle aydınlatılmıştır. Tabanı seramik kaplama, tavanı ahşap kaplama, duvarları sıva ve boyalıdır. Hela taşı özgün değildir. Tuvaletin dışında merdiven holüne sonradan lavabo eklenmiştir.

B08 Oda (Çizelge 4.18)

B08 no.lu oda 15.3m² bir alan kullanılarak oluşturulmuştur. Sofadan K2 kapısıyla ulaşılmaktadır. Kat Yüksekliği: 1,94m²'dir. Bu mekânın tavanı ahşap kaplamalıdır. Tabanı ise çimentolu şap kaplamadır. Arka Cepheye bakan; D4 duvarında yer alan demir şebekeli ve giyotin 2 adet (P1) pencereleri ile aydınlatılmıştır.

Zemin Kat Planı (Çizelge 4.6)

Bu kat 165 m² 'lik oturma alanına sahiptir. Zemin katın kotu yol seviyesinin üzerinde olmasından dolayı bu kata ulaşımı sağlayabilmek için yapılan merdivenler nedeniyle sofa mekânı arka bahçeye doğru çekilerek oluşturulmuştur. Zemin kata yol kotundan 5 rıhtlı taş merdivenle ulaşılan; ahşap çift kanatlı kapıyla bağlantı sağlanmaktadır. Ön cephenin ortasında yer alan bu ana giriş kapısı K15 kapısıdır. Bu katta yine sıvalarında dökülme ve çatlak, malzeme bozulmaları, ahşap elemanlarda böceklenme gibi sorunlar gözlenmektedir. Zemin katta sofa, mutfak ve sofanın

etrafında oluşturulan odalar bulunmaktadır. Haremlik ve selamlık merdivenleriyle katlar arası sirkülasyon sağlanmaktadır.

Z01 Giriş (Çizelge 4.19)

Giriş mekânı 15.6m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.83m'dir. D2 duvarındaki kısımda; kapının önünde ayakkabılık yer almaktadır. Mekânın tabanı ahşap kaplama, tavan ise ahşap çitalı olarak yapılmıştır. Duvarlar sıva üzeri boyalıdır. Sofaya, haremlik merdivenine ve mutfağa D1 duvarından, Z07 no.lu oda ve banyoya D3 duvarından bu mekandan ulaşım sağlanmaktadır. Giriş kapısının sağında ve solunda yer alan 2 adet giyotin pencereyle (P17) aydınlatılmıştır. Ayrıca dikdörtgen formlu kapı üstü penceresi de (P17a) bu mekânın aydınlatmasını sağlamaktadır.

Z02 Sofa (Çizelge 4.20)

Sofa mekânı 23,4m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.84m'dir. Mekânın tabanı ahşap kaplama olup, tavanlar ahşap çitalıdır. Duvarların üzeri sıva ve boyayla kaplıdır. Sofa mekânı bu katta arka cepheye çıkma yapmıştır. Bu çıkma Bodrum katta Ahşap dikmelerle desteklenmiştir. D4 duvarında bulunan 2 adet P12 penceresi ile D1 ve D3 duvarlarında yer alan 1'er adet P20 penceresi ile mekânın aydınlatması sağlanmıştır. Sofadan giriş kısmına, bu katta yer alan odalara, haremlik ve selamlık merdivenlerine ulaşım vardır.

Z03 Oda (Çizelge 4.21)

Bu odaya sofadan K12 kapısıyla ve Z05 no.lu haremlik merdiveni holünden ulaşılmaktadır. Z03 no.lu oda 14.1 m² lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Kat yüksekliği 2,81m'dir. Tavan ve tabanı ahşap olup; D4 duvarından arka cepheye açılan 2 adet ve D1 duvarından sağ cepheye açılan 1 adet P12 penceresiyle aydınlatılmıştır. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Odada D2 duvarında ahşap bir dolap ve terece mevcuttur. Z04 no.lu odaya yine bu odadan D2 duvarından açılan kapıyla ulaşılmaktadır.

Z04 Oda (Çizelge 4.22)

Z03 no.lu odadan açılan çift kanatlı ahşap kapıyla bu odaya ulaşım sağlanmaktadır. Z04 no.lu oda 4.0m² alana sahiptir. Kat yüksekliği 2.81m'dir. Tavan ve tabanı ahşaptır. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. D4 duvarından arka cepheye açılan P13 ve D1 duvarından sağ cepheye açılan P14 pencereleri ile aydınlatılmıştır. Bu odada ahşap bir dolap ve bir de ocak mevcuttur.

Z05 Merdiven Holü (Çizelge 4.23)

Merdiven holü 11.9 m²'lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Çift kollu ahşap merdiven, haremlik merdivenidir. 3 Kat boyu devam ederek cihannüma kata kadar tüm katlarda mevcuttur. Özgün yapısını korumuş olup, ahşap korkulukları vardır. D3 duvarından girişe ve sofaya, D4 duvarından Z03 no.lu odaya, D2 duvarından da Z06 no.lu mutfığa ulaşım vardır. Merdiven holünün pencereleri sağ cepheye (D1) ve ön cepheye(D2) açılan toplam 2 adet P15 pencereleri ile aydınlatılmıştır.

Z06 Mutfak (Çizelge 4.24)

Mutfak 15.0 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.82m'dir. Z01 no.lu giriş ve Z05 no.lu merdiven holünden ulaşılmaktadır. Mekânın tabanı ahşap kaplama olup, tavanlar ahşap çıtalıdır. Duvarların üzeri sıva ve boyayla kaplıdır. Ön (D2) ve sağ yan (D1) cephelerine açılan toplam 3 adet P12 penceresiyle aydınlatılmıştır. D3 duvarında ana girişin yer aldığı kısma açılan P16 penceresi de mevcuttur. Bu mekânda D4 duvarında ahşap dolap ve ocak bulunmaktadır. D1 duvarında 45cm genişliğinde 1 adet evyenin olduğu tezgâh vardır.

Z07 Oda (Çizelge 4.25)

Oda 20.9 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.79m'dir. Z01 no.lu girişten K12 no.lu kapıyla mekâna ulaşılmaktadır. Taban ahşap kaplama, tavanı ahşap çıtalı tavan olup, tavan göbeği süslemesi vardır. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Ön (D2) ve sol (D3) cepheye açılan 3 adet P12 pencereleri ile aydınlatılmıştır. Yine taş merdivenlerin olduğu giriş kısmına açılan; D1 duvarında P16 penceresi mevcuttur.

Z08 Banyo (Çizelge 4.26)

Banyo 6.4m²'lik alan üzerine yapılmıştır. Kat Yüksekliği 2.77m'dir. Binanın özgün yapısında banyonun olmaması nedeniyle zamanla ihtiyaçlar dolayısıyla lavabo ve hela arasındaki bölme duvar kaldırılarak burası banyo olarak işlevlendirilmiştir. Giriş mekânından K14 kapısıyla ulaşılmaktadır. Tabanı seramik kaplama tavan ise sıvadır. Banyonun aydınlatması sol cepheye açılan D3 duvarında bulunan P18 penceresiyle sağlanmıştır. Bu mekanda klozet ve lavabo mevcuttur.

Z09 Merdiven Holü (Çizelge 4.27)

Selamlık merdiven holü 6.5 m²'lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Sofadan K12 kapısıyla ulaşılmaktadır. Bu merdiven çift kollu ve ahşaptır. Sol cepheye açılan D3 duvarında bulunan P19 penceresiyle aydınlatılmıştır.

Z10 Oda (Çizelge 4.28)

Oda 15.4 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.81m'dir. Z02 no.lu sofadan K12 no.lu kapıyla mekâna ulaşılmaktadır. Taban ahşap kaplama, tavanı ahşap çıtalıdır. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Arka cepheye açılan; D4 duvarında yer alan 2 adet P12 pencereleri ile aydınlatılmıştır. Oda da D2 duvarında yer alan 2 adet ahşap dolap bulunmaktadır.

1. Kat Planı (Çizelge 4.7)

Bu kat 168,7 m² 'lik oturma alanına sahiptir. Zemin kattan 16 rıhtlı ahşap haremlik merdiveni ile ulaşım sağlanmaktadır. Bu katta yer alan sofadan diğer tüm mekânlara dağılım vardır. Sıvalarında dökülme ve çatlak, malzeme bozulmaları, ahşap elemanlarda böceklenme gibi sorunlar gözlenmektedir. Bu katta sofa, odalar, mutfak, lavabo, hela ve banyo mekânları mevcuttur.

101 Sofa (Çizelge 4.29)

Sofa 31.3 m² lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Kat Yüksekliği 3.22mdir. Tabanı ahşap olup, tavanlara ahşap çıtalıdır. Tavan göbeği süslemesi vardır. Duvarları sıva üzeri boyadır. Zemin kattan 15 rıhtlı ahşap haremlik merdiveni ile bu kata ulaşım

vardır. 101 no.lu sofa özgün halinde ara bölme duvar olmadan ön cepheden arka cepheye kadar olan alanın tamamının üzerine yapılmıştır. Sofadan diğer tüm mekânlara dağılım sağlanmaktadır. Bu mekân ahşapla bölünerek 1 ada oluşturulmuştur. Sofa arka cepheye bu katta da zemin katta olduğu gibi çıkma yapmıştır. Arka cepheye açılan D4 duvarında bulunan 2 adet P21 penceresi ile, sağ yan (D1) ve sol yan (D3) cephelere açılan 1 er adet P22 pencereleri ile aydınlatılmıştır.

102 Oda (Çizelge 4.30)

Oda 18.0 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3.19 m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ve tavanı ahşaptır. Tavanında tavan göbeği süslemeleri vardır. Sofadan ve 103 no.lu merdiven holünden K16 kapıları ile bu mekâna ulaşılmaktadır. Bu odada Z04 no.lu odada yer alan ocağa ait bacanın çıkıntısı ile, ahşap dolap mevcuttur. Sağ yan (D1) ve arka (D4) cephelere açılan toplam 4 adet P21 penceresi ile aydınlatılmıştır.

103 Merdiven Holü (Çizelge 4.31)

Merdiven holü 11,3 m²'lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Çift kollu ahşap merdiven, haremlik merdivenidir. Cihannüma kata kadar tüm katlarda mevcuttur. Özgün yapısını korumuş olup, ahşap korkulukları vardır. Sofa ve 102 no.lu odaya ulaşımı sağlayan girişleri vardır. Ön (D2) ve sağ yan (D1) cepheye açılan 2 adet P23 penceresiyle aydınlatılmıştır.

104 Mutfak (Çizelge 4.32)

Mutfak 14,7 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3,25m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ahşap, tavanı ise ahşap çıtalı olarak inşa edilmiştir. 105 no.lu odadan K16 kapısıyla mekâna ulaşım sağlanmaktadır. Mutfakta D4 duvarında ahşap dolaplar ve D1 duvarında evyenin de olduğu tezgah mevcuttur. Ön (D2) ve sağ yan (D1) cepheye açılan 3 adet pençe ile aydınlatılmıştır. D4 duvarında Z06 no.lu mutfak baca çıkıntısı da dolabın hemen yanında görülmektedir. Bu baca çıkıntısının yanında devam eden bir dolap özgün yapısında yer alırken dolabın kaldırılmış olduğunu tavan izlerinden de anlamaktayız.

105 Oda (Çizelge 4.33)

Oda 17,4 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3.23 m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ve tavanı ahşaptır. Tavanında tavan göbeği süslemeleri vardır. Sofadan K18 kapısıyla ve mutfaktan K16 kapısıyla mekâna ulaşılmaktadır. Bu mekân sofanın devamı olup, sonradan ahşapla bölünerek oluşturulmuştur. Bu oda ön cepheye çıkma yapmış ve bu çıkmalar da payandalarla desteklenmiştir. D2 duvarında ön cepheye açılan yuvarlak kemerli 2 adet P21a pencereleri ile D1 duvarında sağ ve D3 duvarında sol yan cephelere açılan 1 er adet P22 penceresi ile aydınlatılmıştır.

106 Oda (Çizelge 4.34)

Oda 20,9 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3.20 m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ve tavanı ahşaptır. Tavanında tavan göbeği süslemeleri vardır. Sofadan K16 kapısıyla mekâna ulaşılmaktadır. Ön Cepheye (D2) ve sol yan (D3)cepheye açılan toplam da 4 adet P21 pencereleri ile aydınlatılmıştır.

107 Lavabo (Çizelge 4.35)

Lavabo 1,4 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.59 m'dir. Duvarları belirli bir yüksekliğe kadar seramik, kalan kısmı sıva üzeri boyalıdır. Tabanı karo mozaik kaplamadır. Tavanı sıvalıdır. Sofadan K16 kapısıyla mekâna ulaşılmaktadır. Buradan D4 duvarından helaya ve D3 duvarından da banyoya açılan kapılarla bağlantı sağlanmaktadır.

108 Hela (Çizelge 4.36)

Hela 1,0 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3,60 m'dir. Duvarları belirli bir yüksekliğe kadar seramik, kalan kısmı sıva üzeri boyalıdır. Tabanı karo mozaik kaplamadır. Tavanı sıvalıdır. Banyoyla bu mekân arasında D3 duvarında 1 adet pencere bulunmaktadır.

109 Banyo (Çizelge 4.37)

Banyo 5,9 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.79 m'dir. Duvarları belirli bir yüksekliğe kadar seramik, kalan kısmı sıva üzeri boyalıdır. Tabanı karo mozaik kaplamadır. Tavanı sıvalıdır. Lavabodan ahşap bir kapıyla mekâna ulaşım sağlanmaktadır. D3 duvarında bulunan sol cepheye açılan P18 penceresi ile aydınlatılmıştır. Klozet, lavabo ve kurna mevcuttur.

110 Depo (Çizelge 4.38)

Depo 5,9 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3.23 m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ve tavanı ahşaptır. Sofadan K16 kapısıyla mekâna ulaşılmaktadır. D3 duvarında bulunan; Sol yan cepheye açılan P21 penceresiyle aydınlatılmıştır.

111 Oda (Çizelge 4.39)

Oda 15,4 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 3.25 m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ve tavanı ahşaptır. Tavanında tavan göbeği süslemeleri vardır. Sofadan K16 kapısıyla mekâna ulaşım sağlanmaktadır. Arka (D4) ve sol yan (D3) cephelere açılan toplam 3 adet P21 penceresiyle mekânın aydınlatılması sağlanmıştır. Bu oda da D2 duvarında 1 adet ahşap dolap vardır.

Cihannüma Kat Planı (Çizelge 4.8)

Bu kat 59,0 m² 'lik oturma alanına sahiptir. 1. kattan 18 rıhtlı ahşap haremlik merdiveni ile ulaşılmaktadır. Kastamonu'daki sivil mimarlık örneklerinden bir çoğunda cihannüma katlar vardır. Boyacızade Konağı'nda beşik çatının eğiminden yararlanılarak bu alanı değerlendirilmek amacıyla yapılan cihannüma katını görmekteyiz. Cihannüma katları yüksek bir alanda yer alması sebebiyle bol ışık alan ve çevreyi rahat görebildiğimiz manzaraya hakim olmalarıyla önemlidir. Sıvalarında dökülme ve çatlak, malzeme bozulmaları, ahşap elemanlarda böceklenme gibi sorunlar gözlenmektedir. Bu katta sofa, depo ve oda mekânları bulunmaktadır. Ayrıca çatı arasında kalan kısımlar da depo olarak kullanılmaktadır.

Ç01 Sofa (Çizelge 4.40)

Sofa 27,9 m² lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Kat yüksekliği 2.99'mdir. Tabanı ahşap olup, tavanları ahşap çıtalıdır. Duvarları sıva üzeri boyadır. 1. kattan 18 rıhtlı ahşap haremlik merdiveni ile ulaşılmaktadır. Merdivene ait ahşap şerbetlik bulunmaktadır. Sofa sağ yan (D1) cepheye bakan 2 adet P24 penceresi ve ön ve arka (D4) cepheye bakan P26 pencereleri ile aydınlatılmıştır. Bu mekânda D1 duvarı önünde 80 cm genişliğinde ahşap sedir mevcuttur. Sofadan çatı arası kısımlarına D2 ve D4 duvarlarında yer alan ahşap K21 kapılarıyla bağlantı kurulmaktadır. Ç02 no.lu depoya K20 kapısı ve Ç03 no.lu odaya K19 kapılarıyla ulaşım sağlanmaktadır.

Ç02 Depo (Çizelge 4.41)

Depo 2,1 m²'lik alan üzerinde oluşturulmuştur. Kat yüksekliği 2.99m dir. Taban ve tavanı ahşap kaplamadır. Bu mekâna sofadan K20 kapısıyla ulaşılmaktadır. Zemin katta yer alan ocağa ait bacanın uzantısı D2 duvarında görülmektedir.

Ç03 Oda (Çizelge 4.42)

Oda 19,9 m²'lik alanı kaplamaktadır. Kat yüksekliği 2.98 m'dir. Duvarları sıva üzeri boyalıdır. Taban ve tavanı ahşaptır. Sofadan K19 kapısıyla mekâna ulaşım sağlanmaktadır. Sol yan (D3) cepheye açılan 2 adet P27 penceresi ve 1 adet P28 penceresi ile aydınlatılmıştır. Ayrıca ön (D2) ve arka (D4) cephelerde yer alan 1 er adet P26 penceresi vardır. Bu mekânda 80 cm genişliğinde ahşap sedir mevcuttur.

4.2.3 Cephe Özellikleri

Kastamonu'da sivil mimarlık örneklerinde çıkmalar yapıların her cephesinde görülmektedir. Ön cephelerde yer alan çıkmalarda dekoratif tasarımlar; diğer cephelere oranla daha fazladır. Cephelerde sıvalarda dökülme ve çatlak, ahşap malzemelerde böceklenme ve kırılmalar görülmektedir.

Ön Cephesi (EK 1-Çizelge 4.1)

Binada ön cepheye bakan bodrum kat duvarları 1.00m yüksekliğe kadar kesme taş malzemenen inşa edilmiştir (Şekil 4.5). Bölgedeki sivil mimarlık örneklerinin bir çoğunda alt katlarda yer alan pencerelerin mahremiyet etkisiyle diğer katlara oranla daha küçük ve tömek şeklinde yapıldığı gözlenmektedir. Bu durum Boyacızade Konağı'nda da görülmektedir. Cephede kat araları ahşap silmelerle ayrılmıştır. Mekânların köşelerinde cephe boyu uzanan dik pervazlar da mevcuttur. Cephe ortadan 2 kısma ayrıldığında simetrik bir yapıya sahiptir. Zemin kat ve üst katta yer alan pencereler aynı düzlem üzerinde ve aynı ebatlarda yapılmıştır.

Şekil 4.5- Batı cephesi (Sokak Cephesi)

Ana giriş kapısına yol kotundan 5 rıhtlı taş merdivenle ulaşılır. Kapının üzerinde dikdörtgen formlu ve demir şebekeli kapı üstü penceresi bulunmaktadır. Kapının sağında ve solunda yine demir şebekeli 2 adet giyotin pencere vardır. Üst katta sofa kısmı cepheye çıkma yapmış olup, bu çıkmalarda payandalarla desteklenmiştir. Sofaya ait cepheye açılan 2 adet yuvarlak formlu pencere mevcuttur. Bu cephede zemin kat pencereleri demir şebekeli olarak düzenlenmiştir. Zemin katta 4 adet P12 penceresi, 2 adet P17 penceresi ve kapı üstünde yer alan P17a penceresi bulunmaktadır. Üst katta 4 adet P21 penceresi ile, 2 adet P21a penceresi cepheye açılmaktadır. Cephenin sağındaki haremlik merdiveninin P15, P23 ve P26 pencereleri cephede yer almaktadır.

Sağ Yan Cephe (EK 2-Çizelge 4.2)

Katlar arası ahşap silmelerle ayrılmış olan cephede merdiven holünün çıkıntılı olarak yapıldığı görülmektedir. Yine dik pervazlar zeminden başlayarak cephe boyu uzanmaktadır. Bu cephede, bodrum katta merdiven sahanlığına girişi sağlayan çift kanatlı ahşap K9 kapısı bulunmaktadır.

Şekil 4.6-Güney cephesi (Sağ Yan)

Kapının üzerinde dikdörtgen formlu ve demir şebekeli P7 penceresi vardır. Kapının sağında ve solunda yine demir şebekeli 2 adet P6 penceresi yer almaktadır. Cephenin sağında sonradan yapılan B03 no.lu geçiş kısmına ait 2 adet P8 penceresi vardır. Bodrum katta mutfağın 2 adet demir şebekeli P4 penceresi bulunmaktadır. Zemin kat mekânlarına ait P16, P14, P20, 2 adet P12 penceresi cephede yer almaktadır. 1. katın 2 adet P22, 3 adet P21 ve 1 adet P23 penceresi cepheye açılmaktadır. Cihannüma katın 2 Adet P24 ve 2 adet P25 pencereleri cepheye açılmaktadır (Şekil 4.6).

Sol Yan Cephe (EK 4-Çizelge 4.3)

Sol yan cephede katlar arası ahşap silmelerle ayrılmıştır (Şekil 4.31). Bina köşelerinde ve çıkmalı kısımlarda cephe boyu uzanan ahşap dik pervazlar bulunmaktadır.

Bodrum katta B05 no.lu odaya ait P11 penceresi ve K5 kapısı bulunmaktadır. Zemin katta yer alan mekânlara ait 1 adet P20, 1 adet P19, 1 adet P18, 1 adet te P12 penceresi cepheye açılmaktadır. 1. Katın 2 adet P22, 4 adet P21 ve 1 adet P18 penceresi de yine bu cepheye açılmaktadır. Cihannüma kata ait 2 adet P25, 2 Adet P27 ve cephenin ortasında yer alan 1 adet yuvarlak kemerli P28 penceresi cephede yer almaktadır.

Arka Cephe (EK 3- Çizelge 4.4)

Bu cephede de yine katlar arası silmelerle ayrılmış ve köşelerde de ahşap dik pervazlar yer almaktadır (Şekil 4.7). Yapının ortasından çift kanatlı kapıyla binanın bodrum katına ulaşım sağlanmaktadır. Kapının sağında ve solunda 2 adet giyotin ve demir şebekeli P2 penceresi bulunmaktadır. Bodrum katta ayrıca 2 adet P3, 2 adet de P1 pencereleri vardır.

Şekil 4.7- Doğu cephesi (Arka Cephe)

Zemin katın aydınlatması için yapılan 6 adet P12 ve 1 adet te P13 penceresi cephede yer almaktadır. 1. kata ait 6 adet P21 penceresi cepheye açılmaktadır. Cihannüma katın 2 adet P26 penceresi de yine bu cephede yer almaktadır.

4.2.4. Taşıyıcı Sistem ve Taşıyıcı Elemanlar

Yapının bodrum katının ön cephe duvarı tamamı kesme taş, üst katları ise ahşap karkas sistemde inşa edilmiştir. Zemin katın taş olan ve ön cephede yer alan dış duvarları, yaklaşık 0,77 m kalınlıktadır. 1.ve 2. kat ile cihannüma katı dış duvarları 0,18m kalınlığında, dışta ve içte ise bağdadi tekniği ile kireç harcı sıvalı ve boyalı olarak inşa edilmiştir. Yine 0,18 kalınlığındaki iç duvarları, ahşap çatkılı ve bağdadi, kireç harcı sıvalı ve boyalıdır. Bodrum katta yer alan B08 oda, sofa ve depo haricindeki tüm mekânların tabanları ahşap kaplamalıdır. Bodrum kat tavanlarının tamamı yine ahşaptır. Bodrum kat, zemin kat ve üst katlarda da ıslak zeminler haricindeki tüm mekânların tavan ve tabanları ahşaptır.

Yapının üst katlarındaki ahşap döşemeler genel olarak ana taşıyıcı sistem üzerine oturan ahşap kirişler tarafından taşınırken, bu kirişlerin altında ahşap tavan kaplaması, üzerinde ise ahşap döşeme kaplaması bulunmaktadır. Sadece ıslak zemin mekânlarının bulunduğu banyo ve hela gibi bölümlerin betonarme olarak yapılmış olmaları nedeniyle, döşemeleri de betonarmedir ve üzerleri seramik ile kaplanmıştır. Yapıdaki tüm merdivenler ahşap taşıyıcılı olup, yapının tüm bölümlerinin üzeri yine ahşap taşıyıcılı oturtma çatıyla örtülmektedir. Yalnızca yol kotundan 5 rıhta ulaşımın olduğu ve dış mekânda yer alan merdivenler taşır.

4.2.5. Mimari Elemanlar

Yapıda mimari eleman olarak, kapı, pencere, çıkma, payanda, döşeme kaplaması, tavan kaplaması, dolap, ocak, niş, saçak, şerbetlik, merdiven ve korkulukları bulunmaktadır.

Kapılar

Boyacızade Konağı'nda 20 tip kapı grubu bulunmaktadır. Bu kapılar çizimler üzerinde Kx.x şeklinde notasyon verilerek gruplandırılmıştır. Yapıda bulunan tüm kapılar ahşaptan yapılmıştır, bodrum katına ve dışardan taş merdivenlerle ulaşılan zemin katına giriş için kullanılan dört adet giriş kapısı da ahşaptan yapılmıştır. (Şekil 4.8) Yapıda bulunan iç kapılar genelde ahşaptan, tablalı ve süslemelidir (Şekil 4.9).

Şekil 4.8-.K15 kapısı, Z01 mekânına açılan ve batı cephesinde bulunan, çift kanatlı ve özgün ahşap kapıdır. Yapının zemin kat ana giriş kapısıdır

(a)

(b)

(c)

(d)

Şekil-4.9 İç mekanlarda yer alan kapı örnekleri

(a) K12 kapısı , (b) Z01 Giriş ile Sofa arasında yer alan K13 kapısı, (c) B04 depoya ait k4 kapısı, (d) cihannüma katta oda ile sofa arasında yer alan K19 kapısı

K1 kapısı, bodrum kattan arka cepheye açılan çift kanatlı düz ahşap kapıdır.

K1 Kapısı

K2 Kapısı

K3 Kapısı

K6 Kapısı

K7 Kapısı

Şekil 4.10-Bodrum katında yer alan kapı örnekleri

K2 kapısı, bodrum katta B05, B08 odaları ile B02 mutfağa sofadan açılan ahşap tek kanatlı künde-kari kapıdır. Binanın yapıldığı döneme ait olmadığı için başka binalardan devşirilmiştir.

K3 kapısı 3 no.lu odaya açılan ahşap tek kanatlı ve özgün kapıdır.

K4 kapısı B04 no.lu depoya açılan ahşap düz bir kapıdır.

K6 kapısı B06 merdiven holüne açılan tek kanatlı ahşap kapıdır.

K7 kapısı B07 no.lu helaya açılan kapıdır.

K9 kapısı güney cephesinden (sağ yan cepheden) merdiven ara sağanlığına ulaşımı sağlayan ahşap çift kanatlı kapıdır.

K10 kapısı yine merdiven sahanlığından B03 geçişe ulaşımı sağlayan ahşap kapıdır.

K11 kapısı ön cepheden B03 no.lu geçiş mekânına ulaşımı sağlamaktadır.

K12 kapısı zemin kattan odalara açılan kapıdır. Z09 merdiven holü, Z10 oda, Z03 oda ve Z05 merdiven holünün kapıları K12'dir. Z06 oda ve Z07 no.lu mutfağın kapıları da yine K12'dir.

K13 kapısı Z01 Giriş ile Sofa arasındaki çift kanatlı ahşap kapıdır.

K14 kapısı Z08 no.lu banyoya ait kapıdır.

K12 Kapısı

K13 Kapısı

K14 Kapısı

K15 Kapısı

Şekil 4.11- Zemin katta yer alan kapı örnekleri

K15 kapısı bina zemin kattan ulaşımı sağlayan çift kanatlı ahşap ana giriş kapısıdır.

K16 kapısı 1 kata ait kapılardır. Sofadan ulaşımın olduğu 102,106,111 no.lu odalar, 104 mutfak, 107 lavabo ve 110 deponun kapıları K16'dır.

K16 Kapısı

K17 Kapısı

K18 Kapısı

Şekil 4.12- 1. Katta yer alan kapı örnekleri

K17 103 no.lu merdiven holünün ahşap ve çift kanatlı kapısıdır.

K18 muhdes kapı, sofayı camlı ahşap bölmeyle ikiye ayırmıştır. 105 no.lu mekân kapısıdır.

K19 cihannüma katta yer alan Sofa ile oda arasındaki ahşap ve çift kanatlı kapıdır.

K20 Ç02 no.lu deponun ahşap tek kanatlı kapısıdır.

K21 çatı aralarına ulaşımı sağlayan ahşap tek kanatlı, düz kapılardır.

K21 çatı aralarına ulaşımı sağlayan ahşap tek kanatlı, düz kapılardır.

K20 Kapısı

K21 Kapısı

Şekil 4.13- Cihannüma Katta yer alan kapı örnekleri

Pencereler

Boyacızade Konağı'nda 27 tip pencere grubu bulunmaktadır. Bu pencereler çizimler üzerinde Px.x şeklinde notasyon verilerek gruplandırılmıştır. Yapının özgün pencerelerinin tamamı ahşap doğramalıdır. Ana yapının üst katta ön cepheye bakan sofa pencereleri ile arka cephenin ortasında yer alan cihannüma kata ait 1 adet pencere yuvarlak kemerli olup, diğer pencereler odalarda $\frac{1}{2}$ oranında ve giyotin kanatlı yapılmıştır (Şekil 4.15).

Yapının tüm pencereleri, boşluklar ve pencere kasaları özgün olmakla birlikte sonradan ahşap doğramalı ve dikey eksenli pencereye dönüştürülmüştür. Bodrum katta ve ön cephede yer alan zemin kat pencereleri metal korkulukludur.

Tamamının doğramaları ahşaptan yapılmıştır.

(a)

(b)

(a) P12 no.lu ön cephe zemin kat pencere görünümü,

(b) P21 no.lu ön cephe üst kat pencere görünümü

Şekil 4.14- Boyacızade Konağı'nın pencere görünüşleri

Şekil 4.15- Boyacızade Konağı'nın ön ve sol cephesinde yer alan pencere örnekleri

Şekil 4.16- Boyacızade Konağı'nın sağ cephesinde yer alan pencere örnekleri

Şekil 4.17- Boyacızade Konağı'nın arka cephesinde yer alan pencere örnekleri

Boyacızade Konağı'nın arka cephesinde yer alan pencere örnekleri

P1 penceresi arka cephenin sağında yer alan demir şebekeli ve giyotin penceredir.

P2 penceresi arka cephede bodrum katta yer alan kapının sağında ve solunda giyotin ve demir şebekeli penceredir.

P3 penceresi arka cephenin solunda yer alan demir şebekeli ve giyotin penceredir.

P4 penceresi bodrum katta B02 no.lu mutfağın sağ cepheye açılan giyotin ve demir şebekeli pencereleridir.

P5 penceresi B02 no.lu kilerin küçük penceresidir.

P6 no.lu pencere sağ cephede çift kanatlı kapının sağında ve solunda yer alan giyotin ve demir şebekeli penceredir.

P7 penceresi sağ cephede yer alan çift kanatlı kapının üzerinde yer alan kapı üstü penceresidir.

P8 penceresi sağ cephede yer alan bodrum kattaki pencerelerdir

P10 penceresi bodrum katta ön cepheye açılan taş duvar kısmında dışa doğru daralan pencerelerdir

P11 penceresi B05 no.lu odada yer alan ve dışa doğru daralan penceredir.

P12 penceresi zemin katta yer alan odalara ait ahşap doğramalı ve dikey eksenli penceredir.

P13 penceresi Z04 no.lu odaya ait arka cephe tarafına bakan penceredir.

P14 penceresi Z04 no.lu odaya ait sağ cepheye açılan penceredir

P15 penceresi Z05 no.lu merdiven holüne ait penceredir.

P16 penceresi ön taraftaki taş merdivenlere ait 2 adet küçük penceredir

P17 penceresi ana giriş kapısının sağında ve solunda yer alan demir şebekeli pencerelerdir

P17a penceresi ana kapının üzerinde yer alan demir şebekeli penceredir.

P18 penceresi Z08 no.lu banyoya ait penceredir

P19 penceresi Z09 no.lu merdiven holünün aydınlatmasını sağlayan penceredir

P20 Zemin katta sofanın yanlarda yer alan pencereleridir.

P21 1. Kata ait odaların ahşap doğramalı pencereleridir

P21a sofanın ön cepheye çıkma yapan kısmında yer alan pencerelerdir

P22 sofanın çıkma yapan kısmında sağ ve sol cepheye bakan pencereleridir.

P23 103 merdiven holüne ait penceredir.

P24 Ç01 no.lu sofanın sağ cepheye bakan ahşap doğramalı pencereleridir

P25 çatı aralarında yer alan pencerelerdir

P26 Ç01 no.lu sofanın sağında ve solunda yer alan pencerelerdir

P27 Ç03 no.lu odaya ait yanlarda yer alan pencerelerdir.

P28 Ç03 no.lu odanın ortda yer alan penceresidir.

Dolaplar

Yapıda dolaplar her mekân için ayrı biçimde ve dl.x olarak kodlandırılmıştır. Toplam 8 adet dolap bulunmaktadır. Yapının her odasında dolap yoktur.

Şekil 4.18- Zemin katta Z03 no.lu odada yer alan dolaplar

Şekil 4.19- Zemin katta Z10 no.lu odada yer alan dolaplar

Şekil 4.20- Katta 102 no.lu odada yer alan dolaplar

Şekil 4.21- 1. katta 104 no.lu mutfakta yer alan dolap

Mevcut dolaplar mekânların özgün işlevine yönelik yerleştirilmiş, küçük ve ahşaptan yapılmış, özgün dolaplardır.

Ocaklar

Oda sayısı çok fazla olmamasına rağmen, yapıda üç tipte, toplam 3 adet ocak bulunmaktadır. Bodrum katta bulunan ocak fırınlıdır. Fırının hemen yanında kiler mevcuttur.

Şekil 4.22- Bodrum katta mutfakta yer alan ocak

Şekil 4.23- Zemin katta Z04 no.lu odada yer alan ocak

Şekil 4.24- Zemin katta Z06 no.lu mutfakta yer alan ocak

Çıkmalar

Yapıda 1. Katta 105 no.lu oda ön cepheye çıkma yapmış ve bu çıkmalarda payandalarla desteklenmiştir. Zemin kat ve 1. kata ait sofalar arka cepheye çıkma yapmıştır. Arka cephedeki çıkmlar bodrum katta ahşap dikmelerle desteklenmiştir.

Şekil 4.25- Ön cephe çıkması

Payandalar

Ana yapının batı cephesindeki (ön cephede) sofa çıkmasını desteklemek amacıyla yapılmış iki adet payanda bulunmaktadır. Profilli ve ahşaptan yapılmış bu payandalar, yapının önemli mimari elemanlarından (Şekil 4.26).

Şekil 4.26- Ön cephe payandaları

Döşeme Kaplamaları

Yapıda ahşap rabıta, karo seramik ve çimento harcı şap olmak üzere 3 ayrı çeşitte bulunan döşeme kaplamaları mekânların bulunduğu yere ve özgünlük durumuna göre değişiklik göstermektedir.

Tavan Kaplamaları

Ahşap çıtalı ve kireç harcı sıvalı şeklinde iki farklı tip tavan kaplaması bulunan yapıda tüm mekânların tavan kaplamaları her mekân için ayrı ayrı hazırlanan çizelgelerde ayrıca tanımlanmıştır.

(a)

(b)

(c)

(d)

(e)

(f)

Şekil 4.27- Boyacızade Konağı'ndan tavan kaplaması örnekleri

(a) B01 sofa tavanı (b) B05 mekânı tavanı (c) Z02 mekânı tavanı

(d) 106 mekânı tavanı (e) Z07 mekânı tavanı (f) Z03 mekânı tavanı

Şerbetlik ve Nişler

Yapının cihannüma katında Ç01 no.lu sofada merdivenin bitiminde yarım daire formunda ahşap şerbetlik mevcuttur. (Şekil 4.28)

Merdiven Korkulukları

Boyacızade Konağı'nda üç adet merdiven bulunmaktadır. Bunlardan harem ve selamlık bölümlerinde birer tane olmak üzere iki merdiven vardır. Taşıyıcı sistemleri ve basamaklarının tamamı ahşaptan yapılmış olan bu merdivenlerde ahşap korkuluk bulunmaktadır. Bir de binanın zemin katına ulaşımı sağlayan dış mekânda yer alan taş merdivenler bulunmaktadır. Bu merdivenlerin korkulukları yoktur. Binada yer alan her iki ahşap merdiven de, klasik çift kollu merdiven tipinde yapılmıştır (Şekil 4.28). Yapıda bulunan merdivenlerin rıht ölçüleri, merdivenin konumuna ve geçtiği katın yüksekliğine göre değişiklik göstermektedir. Yapıda bulunan tüm kapı ve pencere doğramaları ile merdiven basamak ve korkuluklarında dayanıklılığın artırılması açısından ahşap olarak çam ağacı kullanılmıştır.

Ç01 Şerbetlik ve ahşap korkuluklar,

103 mekanı merdiven ve

Z05 Merdiven Holü,

Sekil 4 28- Boyacızade Konağı merdiveni korkuluk ve basamakları

Z09 Merdiven Holü

Saçaklar

Yapının saçakları yaklaşık 1.00 m genişliğindedir. Ahşap merteklerle taşınan bu saçakların altları tahta ile kaplıdır ve kenarlarında ahşaptan yapılmış süsleme elemanları bulunmaktadır.

Şekil 4.29- Saçak Altı Süslemeleri

Bezeme Elemanları

Boyacızade Konağı, dışında ve içinde kullanılan süsleme elemanları ile son derece görkemli bir görünüşe sahiptir. Öncelikle dıştan yapının tüm köşeleri ve boşlukları belirginleştirilmiştir. Bu amaçla yapının bodrum kat ön cepheye bakan bodrum kat duvarı düzgün kesme taştan yapılırken; ahşap taşıyıcılı olan üst katlarda ise yapının köşelerine ahşap pervazlar ile kaplanmıştır (Şekil 4.30). Tüm kapı ve pencere boşlukları da ahşap pervazlı olarak yapılmıştır.

Şekil 4.30- Bodrum kat seviyesindeki kesme taş duvarlar

Şekil 4.31- Damlalıklı profilli ahşap kat silmesi

Payandalarla yapılan çıkmayla cepheye hareketlilik katılmış, saçak altlarında yer alan süslerle de görselliği artırılan yapıda ahşap damlalıklı profilli süslemeler ile de kat araları belirginleştirilmiştir(Şekil 4.31).

Yapının en önemli süsleme elemanlarından biri de tavan süslemeleridir. Bazı odalarda klasik Anadolu evlerinde olduğu gibi ortada bir tavan göbeği ve çevresinde motifler şeklinde yapılırken, bazı odalarda tamamen geometrik biçimlerde düzenlenmiş çitalar kullanılarak çeşitlilik sağlanmıştır. Tavan duvar birleşimleri ahşap kurt dişi ve oymalı bezemelerin desteklediği silmelerle belirginleşmiştir.

Yapıda yine göze çarpan önemli süsleme elemanlarından biri de merdiven korkuluklarıdır. Her biri aynı biçimde oyulmuş ahşap dikmeler üzerindeki profilli ahşap küpeşte ile bir bütünlük sergileyen korkuluklar bulunmaktadır. Yine cihannüma katta merdiven bitiminde yer alan şerbetlikte süsleme elemanları arasında gösterilebilir.

Şekil 4.32- Bodrum kat seviyesindeki kesme taş duvarlar

Şekil 4.33- Damlalıklı profilli ahşap kat silmesi

4.2.6. Çatılar

Boyacızade Konağı'nın tüm bölümlerinin üzeri ahşap taşıyıcılı beşik çatıyla kapatılmıştır. Yalnız sofa çıkmasının üzerinde yer alan çıkmalarda kırma çatı yapılmıştır. Cihannüma katının üzerindeki çift meyilli beşik çatının eğimi yaklaşık % 40 civarındadır. Çatı kiremitleri sonradan değiştirilmiş olup, marsilya tipi kiremit kaplaması yapılmıştır. Çatının çevresinde yağmur oluğu mevcuttur.

4.2.7. Malzeme Kullanımı

Taşıyıcı Elemanlarda Malzeme Kullanımı

Boyacızade Konağı'nda yığma ve ahşap karkas olmak üzere iki çeşit taşıyıcı sistem bulunmaktadır.

Yığma sistem: Yapının bodrum katının ön cepheye bakan kısmı bu sistemle inşa edilmiştir. Düzgün kesme taş malzeme kullanılmıştır.

Ahşap karkas sistem: Bu sistem yapının bodrum kattan itibaren üst katlarının tamamında görülmektedir. Ana yapıda 0,18m kalınlığında ahşap karkas duvar kullanılmıştır. Duvarlar dışta ve iç mekânlarda bağdadi üzeri horasan sıvalıdır. Taşıyıcı elemanlar açısından bakıldığında yapıda kullanılan malzemeler; moloz ve düzgün kesme taş, kireç harcı, baca tuğlası, kireç ve çimento harcı sıva ve ahşap malzeme kullanılmıştır.

Mimari Elemanlarda Malzeme Kullanımı

Yapıda bulunan mimari elemanlarda ahşap, metal, taş, kiremit, cam, seramik gibi malzemeler kullanılmıştır. Boyacızade Konağı'nın mekânsal yapısının incelenmesi sonucu restitüsyon çalışması için yeterli kaynak elde edilebilmesi nedeniyle sıva veya harç gibi malzemelerin analizlerinin yapılmasına gerek görülmemiştir. Ancak restorasyon uygulaması öncesinde, yapılacak sıva ve derz tamiratlarına temel olmak üzere, sıva ve harç analizlerinin yapılması gerekmektedir.

4.2.8. Değişim, Bozulmalar ve Yapısal Durum

Boyacızade Konağı, çok kaliteli yapı malzemeleri kullanılarak inşa edilmiştir. Ahşap taşıyıcı sistemi, kapı ve pencere doğramaları, merdiven basamak ve korkulukları ile dolapları ahşaptan yapılmıştır. Yapıda kullanılan bu malzemelerin kalitelerinin yüksek olması nedeniyle, ilk yapım tarihinden günümüze kadar geçen süre içerisinde yapısal bozulmalar oluşmamıştır.

Bozulmalar

Yapının fiziksel bozulmalar açısından en problemlili olan bölümü cepheleridir. Beden duvarları haricindeki yapının ahşap karkasla inşaa edilip, horasan sıvayla sıvanan yüzeylerinde sıvalarda dökülme ve çatlaklar gözlenmektedir.

Cephede kullanılan ve ince kesitli ahşaptan oyularak oluşturulmuş pencere söveleri, kat arası silmeleri, saçak altı süslemeleri, köşe süslemeleri gibi süsleme elemanları yine güneş ışığının zararlı etkileri sonucu bozulmuş, bazı bölümlerde kırılan veya deforme olan bu elemanlar, yapının bazı bölümlerinde tamamen yok olmuştur. Bunların dışında yapının hem iç hem de dış kısmında bulunan ahşap elemanlarda böceklenmeye dayalı fiziksel deformasyonlar gözlenmiştir. Bu bozulmalar genellikle ahşap elemanlar üzerinde yer alan küçük veya orta çaplı delikler olarak kendini belli etmektedir.

Değişimler

Boyacızade Konağı'nda yapılmış en önemli değişimler yapıdaki gusülhanelerin banyo işlevini yeterince yerine getirememesinden dolayı banyo mekânına dönüştürülen lavabo ve hela kısımlarıdır. Hela ile lavabo arasındaki bölme duvarlar kaldırılmış ve burası banyo olarak işlevlendirilmiştir. Yine 1. katta sofa ahşapla bölünerek burada oda oluşturulmuştur. Ayrıca ellili yılların yağlı boya merakı tavanları bir kısmının boyanmasıyla bu yapıda da giderilmiş. Bunun haricinde yapıda önemli bir işlev değişikliği yapılmamıştır.

Analiz Şemasının Açıklaması;

Onarım gerektiren bir yapıya doğru müdahalelerde bulunabilmek için tespitlerinde doğru yapılması gerekmektedir. Bu amaçla yapılan analizlerde; cephe ve mekânların ölçüleri, malzeme cinsleri, özgünlük durumu ve hasar tespitlerinin aynı pafta üzerinde yapılarak mekânlar tanımlanmıştır.

İnceleme yapılacak alanların kodları verilir isimlendirilmiş, biçimleri ve ölçüleri ile tanımlanmıştır.

Durum tespitinin yapıldığı bölümde, özgünlük durumu ve hasar tespitleri yapılarak önerilecek müdahalelere ışık tutması hedeflenmiştir.

ELEMENLER		H.S. Horasan Sıra		H. Hasatlıkları		E. Eklene		YB: Yeri Belli	
TAŞIYICI MİMARİ		KZ: Kaplamasız		EP: Eksik Parça		DE: Değişirme		YBD: Yeri Belli Değil	
BİÇİMİ		ÖLÇÜLER		M. Müdahale Gerektirmeyen		ÖZGÜN		ŞONARILMIS	
				MG: Müdahale Gerektiren		SAĞLAM		KAYBOL	
				TAŞIYICI		BOZULMUŞ		MUŞ	
				YÜZEY		M		YB	
				T		MG		YBD	
				A		H			
				TÇ		EP			
				A		E			
				HS		DE			
				KZ					

Alanlardaki taşıyıcı ve yüzeylerde kullanılan malzeme tanımları yapılmıştır.

Şekil 4.30- Analiz açıklama şeması

Çizelge 4.1- Ön Cephe mekânının tanımlama çizelgesi-1

T. Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sva KZ: Kaplamsız	M: Müdahale Gerekirmeyen MG: Müdahale Gerekiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil														
ELEMENLAR	BİÇİMİ	MALZEME										DURUM								
		ÖLÇÜLER		TAŞIYICI					YÜZEY			ÖZGÜN		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO			
		X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN	DEĞİL		YB	YBD				
TAŞIYICI	MİMARİ										M	MG	H	EP	E	DE				
D1		3,82	3,83																	
	P21a	0,85	2,10																	
	DİK.1	0,16	3,10																	
	DİK.1	0,16	3,10																	
	SİL.1	3,83	0,31																	
D2		8,28	3,83																	
	P21	0,85	1,85																	
	P21	0,85	1,85																	
	P21	0,85	1,85																	
	P21	0,85	1,85																	
	DİK.1	0,16	3,10																	
	DİK.1	0,16	3,10																	
	SİL.2	8,28	0,31																	
D3		8,28	3,08																	
	P12	0,85	1,80																	
	P12	0,85	1,80																	
	P12	0,85	1,80																	
	P12	0,85	1,80																	
	DİK.2	0,16	2,77																	
	DİK.3	0,16	1,38																	
	DİK.2	0,16	2,77																	
	DİK.3	0,16	1,38																	
	SİL.2	8,28	0,31																	
	PAY1	1,00	1,40																	
	PAY1	1,00	1,40																	

Çizelge 4.1- Ön Cephe mekânının tanımlama çizelgesi-2

T: Taş		A: Ahsap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil												
ELEMANLAR		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
					T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL			YB
											M	MG	H	EP	E	DE			
D4			3,46	3,13		●			●										
	K15		1,47	2,25		●								●					
	P17		0,60	1,00		●								●					
	P17		0,60	1,00		●								●					
	P17a		1,47	0,37		●								●					
D5			8,28	1,09		●			●										
	P10		0,30	0,48		●								●					
	P10		0,30	0,48		●								●					
	MERD.		3,48	1,00		●								●					
D6			1,03	7,64		●			●										
	P26		0,70	1,45		●								●					
	Dik.4		0,16	7,50															
	Sil.3		1,03	0,31															
	Sil.3		1,03	0,31															
D7			1,04	6,64		●			●										
	P26		0,70	1,45		●								●					
	P23		0,75	1,75		●								●					
	P15		0,70	1,75		●								●					
	Dik.5		0,16	6,64															
	Sil.3		1,03	0,31															
D8			4,60	2,61		●			●										
D9			3,55	2,71		●			●										
	K12		0,90	1,90		●								●					

Çizelge 4.2- Sağ Cephenin tanımlama çizelgesi-1

T: Taş		A: Ahşap TĞ: Tuğla		HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamaz		M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren		H: Hastalıklı EP: Eksik Parça		E: Eklene DE: Değiştirme		YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil						
ELEMANLAR		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME					DURUM								
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY		ÖZGÜN		ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ		KAYBOLMUŞ	FOTO NO	
					T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	ONARILMIŞ	YB	YBD	
											M	MG	H	EP				
D1			4,05	9,26														
	P24		0,70	1,62														
	P24		0,70	1,62														
	P23		0,75	1,10														
	P15		0,70	1,75														
	P14		0,70	1,00														
	Dik.12		0,16	8,73														
	Dik.13		0,16	7,56														
	Sil.10		4,05	0,31														
	Sil.11		3,07	0,31														
D2			10,98	1,70														
	P25		0,50	0,75														
	P25		0,50	0,75														
	Sil.12		4,55	0,31														
	Sil.13		4,05	0,31														
D3			4,55	3,41														
	P21		0,85	1,85														
	Dik.1		0,16	3,10														
	Sil.14		4,55	0,31														
D4			4,07	3,41														
	P21		0,85	1,85														
	P21		0,85	1,85														
	Dik.1		0,16	3,10														
	Sil.15		4,07	0,31														

Çizelge 4.2- Sağ Cephenin tanımlama çizelgesi-2

ELEMENLER		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
					T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	YB	YBD				
											M	MG	H	EP	E	DE				
D5			4,55	2,10																
	P12		0,85	1,80																
	Dik.14		0,16	4,27																
D6			4,07	3,24																
	P12		0,85	1,80																
	Dik.15		0,16	2,89																
	Sil.15		4,07	0,31																
D7			4,51	1,96																
	P8		0,42	0,45																
	P8		0,42	0,45																
D8			0,98	3,73																
	P6		0,40	1,25																
	P6		0,40	1,25																
	P7		1,22	0,60																
	K9		1,22	1,90																
	Dik.16		0,30	1,28																
D9			4,07	1,42																
	P4		0,96	0,65																
	P4		0,96	0,65																
	Dik.17		0,32	1,33																
D10			0,98	3,77																
	P22		0,75	1,85																
	Dik.17		0,16	3,42																
	Sil.16		0,98	0,31																
D11			0,95	8,48																
	P22		0,75	1,85																
	P20		0,75	1,80																
	Dik.18		0,16	6,53																
	Dik.19		0,24	1,65																
	Sil.17		0,95	0,31																
	Sil.17		0,95	0,31																
D12			1,70	2,50																
	P		0,55	0,99																

Çizelge 4.3 -Sol Cephenin tanımlama çizelgesi-1

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TG: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değişirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMANLAR		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME					DURUM						FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY		ÖZGÜN		ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		
					T	A	TG	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E		DE		YB
D1			3,73	9,34													
	P27		0,67	1,65													
	P27		0,67	1,65													
	P28		0,80	2,10													
	P21		0,85	1,85													
	P18		0,62	0,95													
	P18		0,62	0,95													
	P19		0,80	1,80													
	Dik.20		0,16	8,61													
	Dik.20		0,16	8,61													
	Sil.18		4,23	0,31													
	Sil.19		3,51	0,31													
	Sil.19		3,51	0,31													
D2			10,32	1,64													
	P25		0,50	0,75													
	P25		0,50	0,75													
	Sil.20		3,93	0,31													
	Sil.21		4,50	0,31													

Çizelge 4.3- Sol Cephenin tanımlama çizelgesi-2

T: Taş		A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli											
TÇ: Tuğla		KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değişirme	YBD: Yeri Belli Değil												
ELEMANLAR		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM							
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
					T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL		
				M	MG	H	EP	E	DE									
D3			3,93	3,57														
	P21		0,85	1,85														
	Dik.21		0,16	3,26														
	Sil.22		3,93	0,31														
D4			5,22	3,57														
	P21		0,85	1,85														
	P21		0,85	1,85														
	Dik.21		0,16	3,26														
	Sil.23		5,22	0,31														
D5			3,51	2,12														
D6			5,24	2,08														
	P11		0,73	1,00														
D7			0,95	5,22														
	P22		0,75	1,85														
	P20		0,75	1,80														
	Dik.22		0,16	5,22														
	Sil.24		0,95	0,31														
D8			0,98	3,73														
	P22		0,75	1,85														
	Dik.23		0,16	3,42														
	Sil.25		9,80	0,31														
D9			5,30	3,25														
	P		0,55	0,99														
	K		0,67	1,60														

Çizelge 4.4- Arka Cephenin tanımlama çizelgesi-1

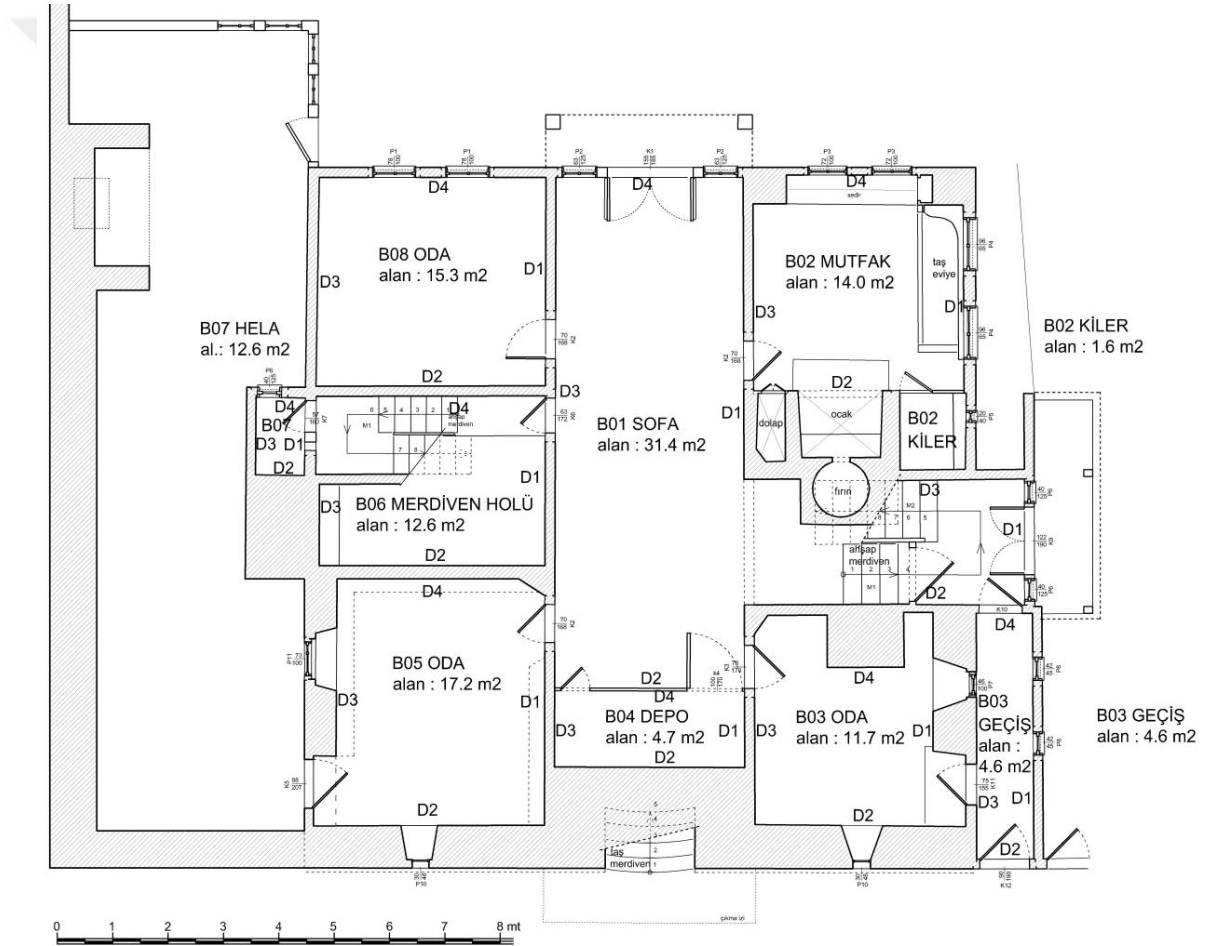

ELEMANLAR		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME					DURUM									
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY		ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
					T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	YB		YBD		
D1			3,76	6,83															
	P21		0,85	1,85															
	P21		0,85	1,85															
	P12		0,85	1,80															
	P12		0,85	1,80															
	DİK.1		0,16	3,10															
	DİK.1		0,16	3,10															
	DİK.6		0,16	2,75															
	DİK.6		0,16	2,75															
	SİL.4		3,76	0,31															
	SİL.4		3,76	0,31															
D2			8,29	3,76															
	P21		0,85	1,85															
	P21		0,85	1,85															
	P21		0,85	1,85															
	P21		0,85	1,85															
	DİK.1		0,16	3,10															
	DİK.1		0,16	3,10															
	SİL.5		4,00	0,31															
	SİL.6		4,29	0,31															
D3			8,29	3,24															
	P12		0,85	1,80															
	P12		0,85	1,80															
	P12		0,85	1,80															
	P12		0,85	1,80															
	DİK.6		0,16	2,75															
	DİK.6		0,16	2,75															
	SİL.5		0,31	4,00															
	SİL.6		4,29	0,31															

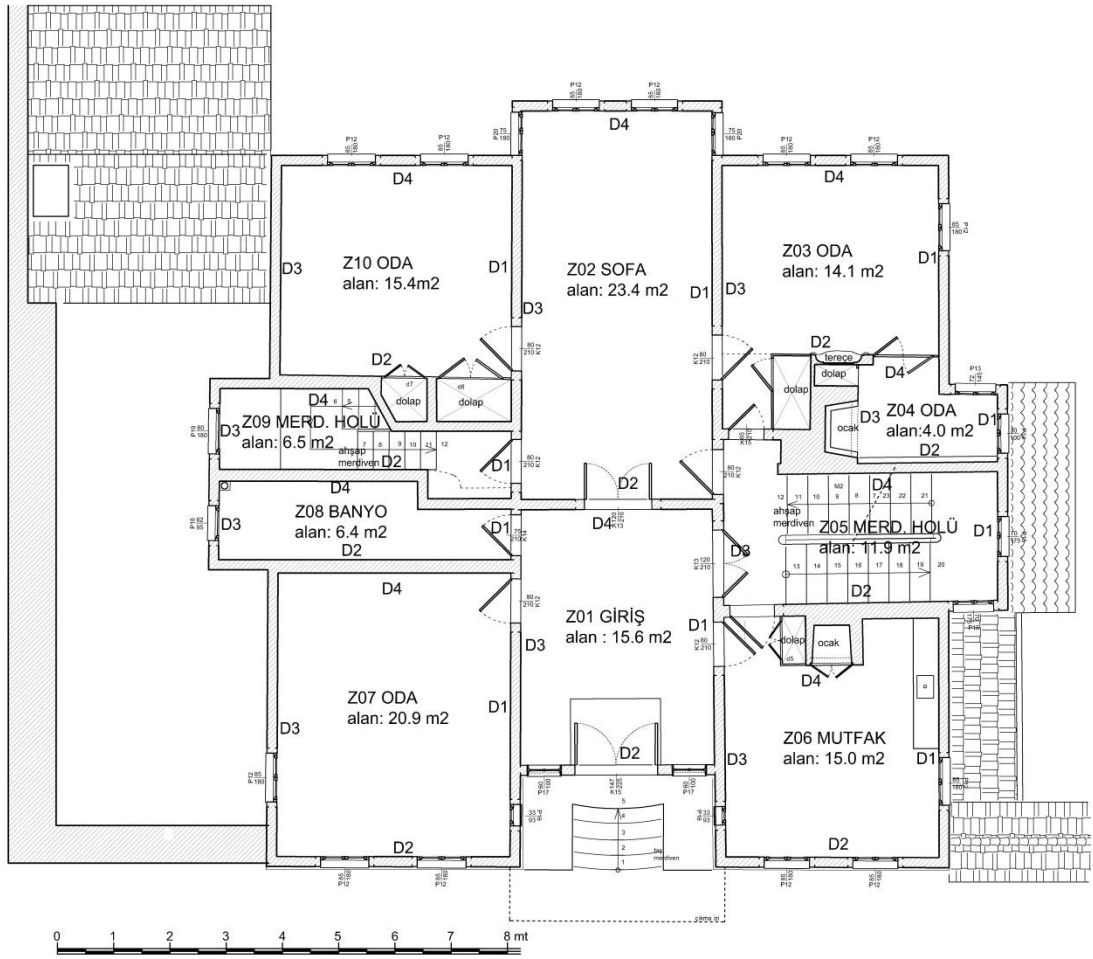
Çizelge 4.4- Arka Cephenin tanımlama çizelgesi-2

T: Taş		A: Ahşap	HS: Horasan Sıva		M: Müdahale Gerektirmeyen		H: Hastalıklı		E: Ekleme		YB: Yeri Belli								
TÇ: Tuğla			KZ: Kaplamasız		MG: Müdahale Gerektiren		EP: Eksik Parça		DE: Değiştirme		YBD: Yeri Belli Değil								
ELEMANLAR		BİÇİMİ	ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
TAŞIYICI	MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
					T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL			YB
										M	MG	H	EP	E	DE				
D4			4,00	1,62		●			●										
	P3		0,72	1,00		●						●	●						
	P3		0,72	1,00		●						●	●						
	Dik.7		0,27	1,71		●							●						
	Sil.7		4,00	0,13		●							●						
D5			3,80	1,90		●			●										
	P2		0,63	1,25		●							●						
	P2		0,63	1,25		●							●						
	K1		1,55	1,85		●							●						
	Dik.8		0,27	1,85		●							●						
	Dik.8		0,27	1,85		●							●						
D6			4,29	1,80		●			●										
	P1		0,78	1,00		●							●						
	P1		0,78	1,00		●							●						
	Dik.9		0,27	1,16		●							●						
	Sil.8		3,46	0,11		●							●						
D7			1,09	10,78		●			●										
	P26		0,70	1,45		●							●						
	P13		0,72	1,45		●							●						
	Dik.10		0,16	10,78		●							●						
	Sil.9		1,09	0,31		●							●						
	Sil.9		1,09	0,31		●							●						
	Sil.9		1,09	0,31		●							●						
D8			0,98	3,73		●			●										
	P26		0,70	1,45		●							●						
	Dik.11		0,16	7,21		●							●						
	Sil.9		1,09	0,31		●							●						
	Sil.9		1,09	0,31		●							●						
D9			4,45	2,46		●			●										
	P		0,66	0,97		●							●						
	P		0,66	0,97		●							●						

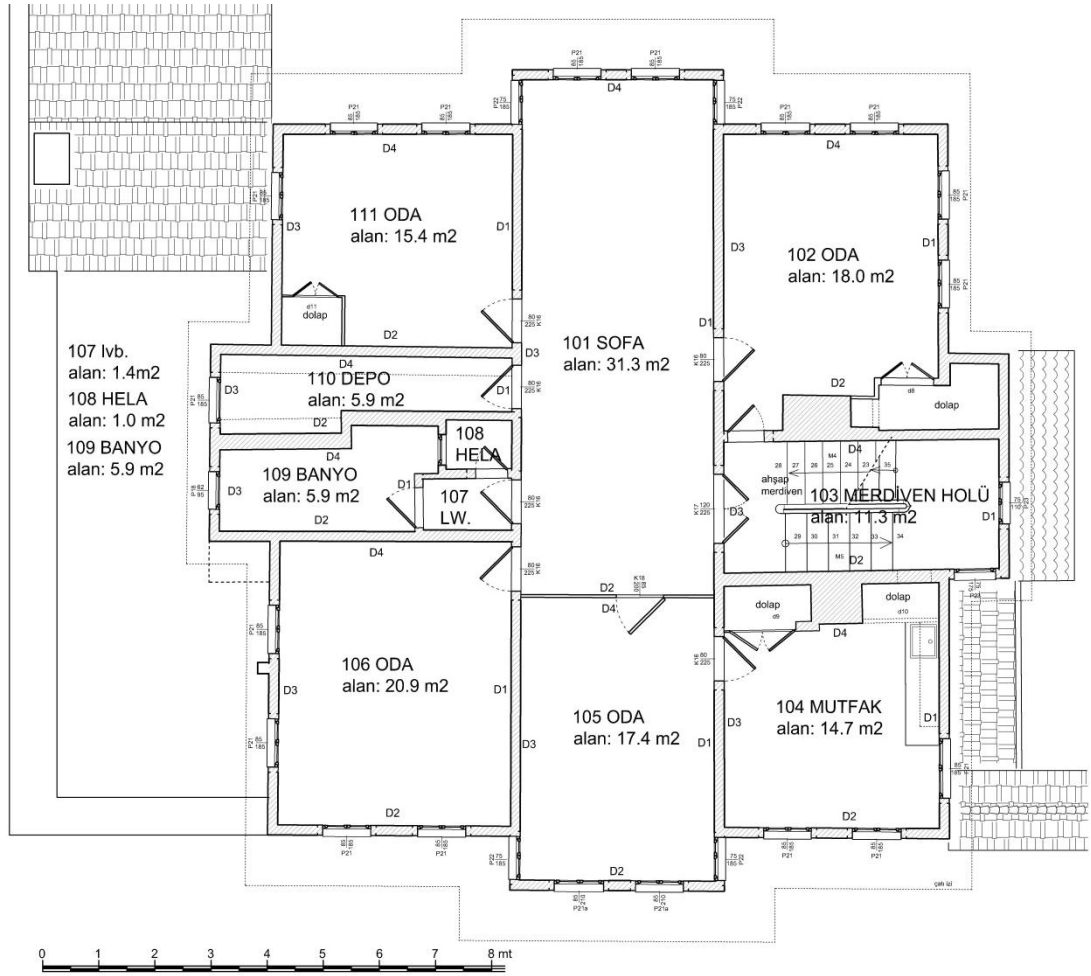
Çizelge 4.5-Bodrumn Kat Kodlar Planı

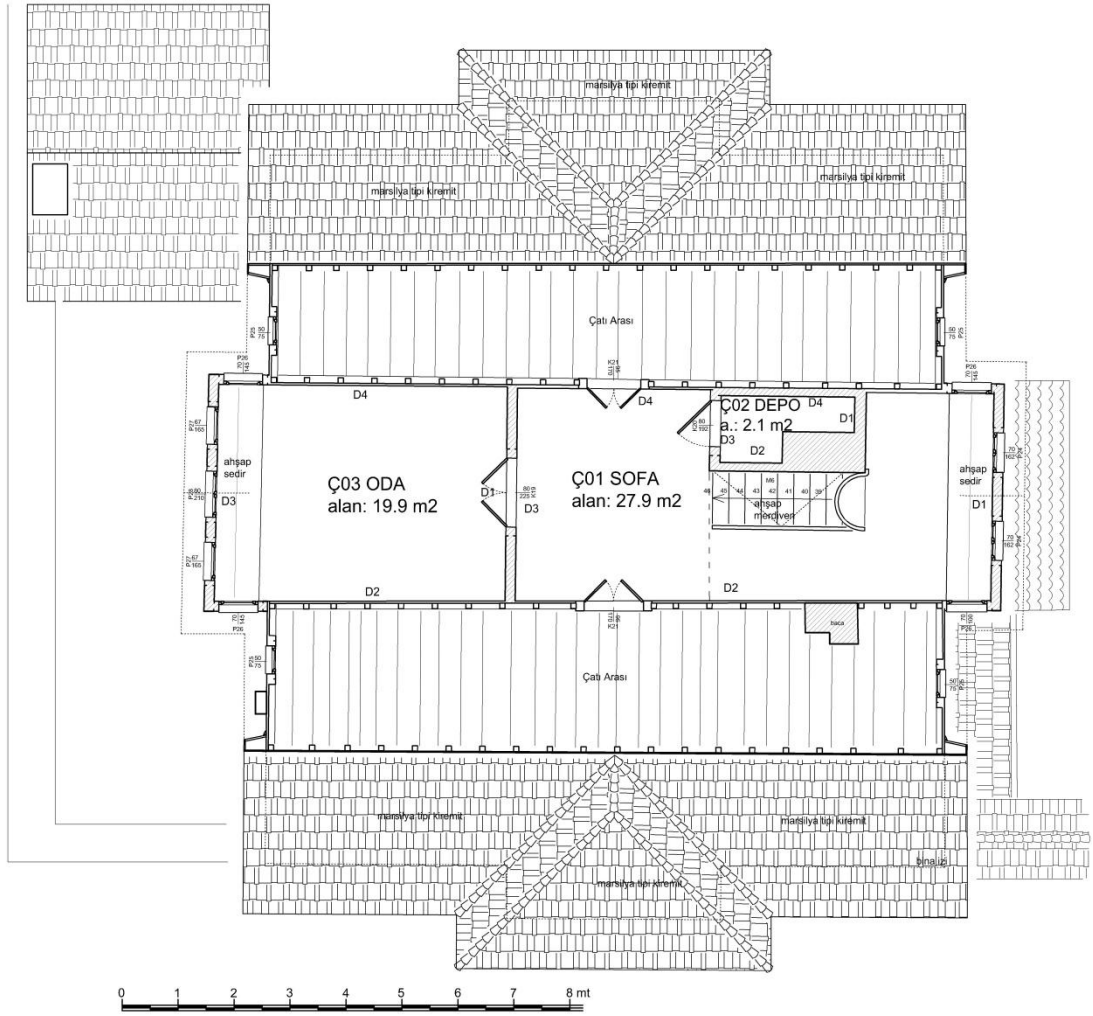
Çizelge 4.6-Zemin Kat Kodlar Planı

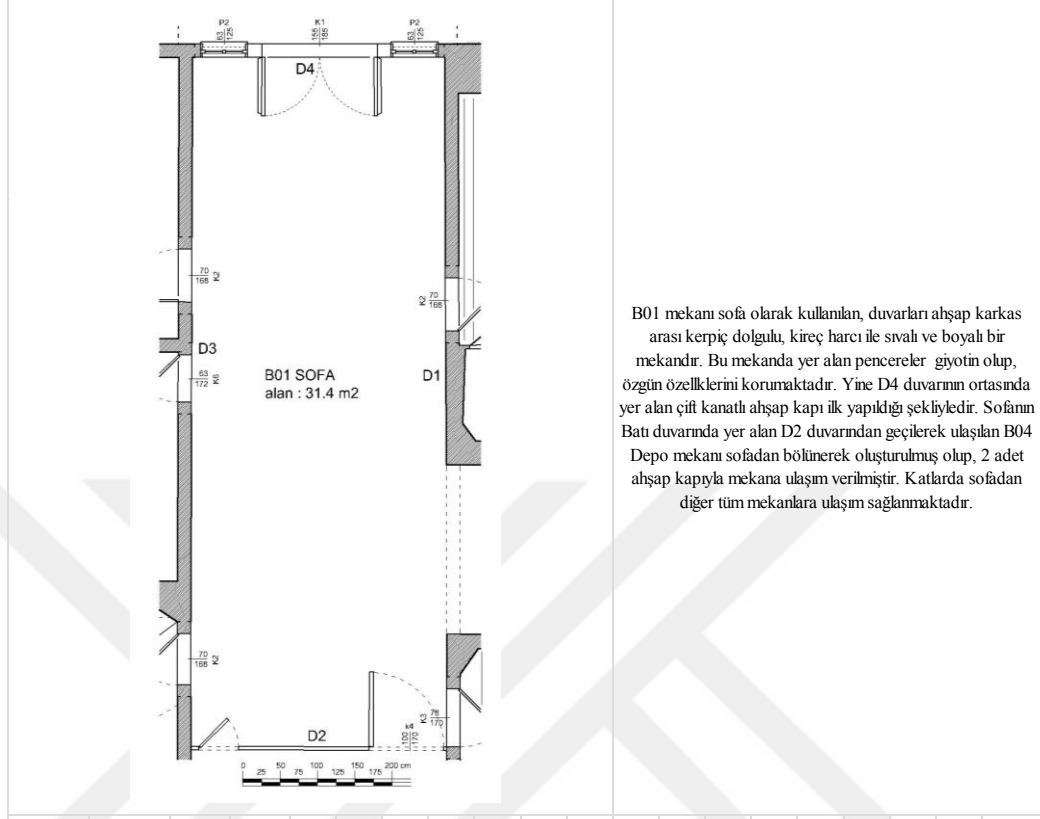
Çizelge 4.7-Birinci Kat Kodlar Planı

Çizelge 4.8-Cihannüma Kat Kodlar Planı

Çizelge 4.9- B01 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi

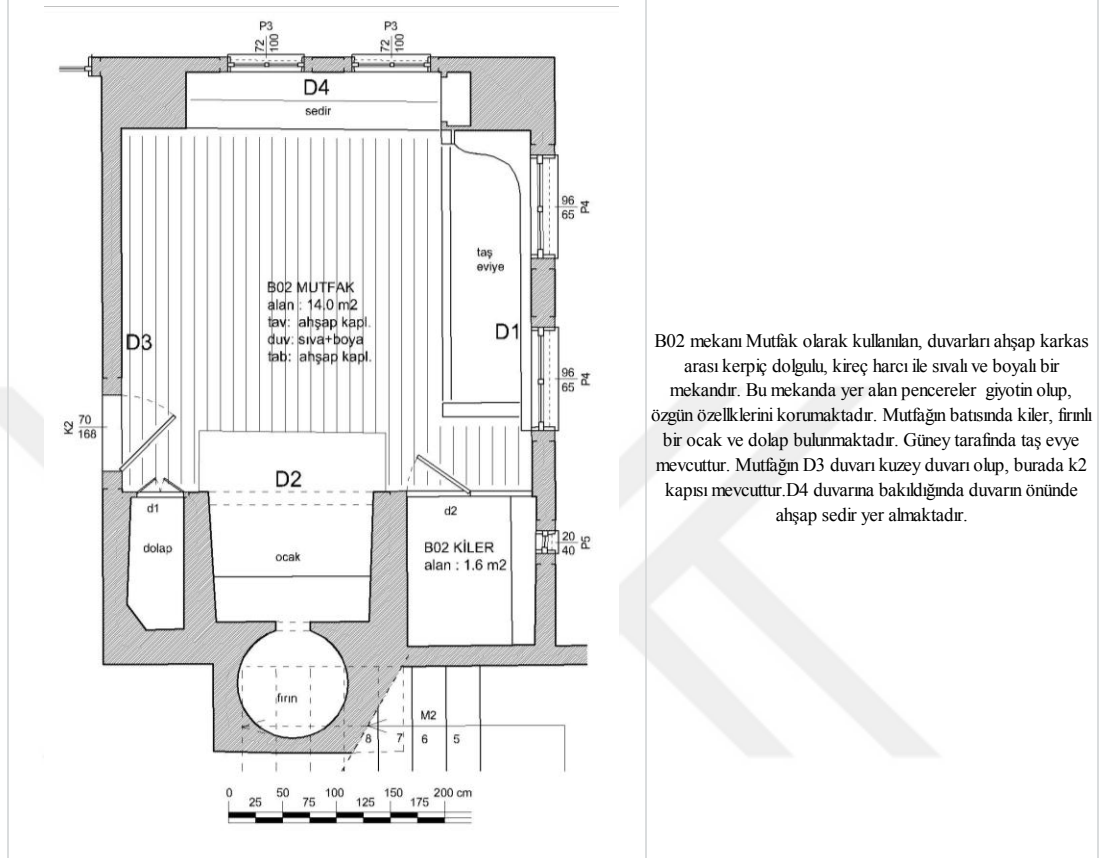

B01 mekânı sofa olarak kullanılan, duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. Bu mekânda yer alan pencereler giyotin olup, özgün özelliklerini korumaktadır. Yine D4 duvarının ortasında yer alan çift kanatlı ahşap kapı ilk yapıldığı şekildedir. Sofanın Batı duvarında yer alan D2 duvarından geçilerek ulaşılan B04 Depo mekânı sofadan bölünerek oluşturulmuş olup, 2 adet ahşap kapıyla mekana ulaşım verilmiştir. Katlarda sofadan diğer tüm mekânlara ulaşım sağlanmaktadır.

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TĞ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değiştirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ		KAYBOLMUŞ	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ		ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ		KAYBOLMUŞ	
										M	MG	H	EP	E	DE	ONARILMIŞ	YB	YBD	
D1		9,24	2,12		●			●			●								
	K2	0,70	1,68		●		●					●							
	K3	0,78	1,70		●							●							
D2		3,43	2,12		●			●											
	K4	1,00	1,70		●							●							
D3		9,23	2,12		●			●											
	K2	0,70	1,68		●						●								
	K2	0,70	1,68		●						●								
	K6	0,63	1,72		●							●							
D4		3,38	2,12		●			●											
	K1	1,55	1,85		●							●							
	P2	0,63	1,25		●							●							
	P2	0,63	1,25		●							●							

Çizelge 4.10- B02 Mutfak mekânının tanımlama çizelgesi

B02 mekânı Mutfak olarak kullanılan, duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. Bu mekanda yer alan pencereler gijotin olup, özgün özelliklerini korumaktadır. Mutfağın batısında kiler, fırınlı bir ocak ve dolap bulunmaktadır. Güney tarafında taş eviye mevcuttur. Mutfağın D3 duvarı kuzey duvarı olup, burada k2 kapısı mevcuttur. D4 duvarına bakıldığında duvarın önünde ahşap sedir yer almaktadır.

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME					DURUM										
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY		KZ	ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS		SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	YB	YBD				
										M	MG	H	EP	E	DE				
D1		3,35	2,12		●			●			●								
	P4	0,96	0,65		●			●				●							
	P4	0,96	0,65		●							●							
D2		3,80	2,12		●			●											
	d1				●							●							
	d2																		
D3		3,38	2,12		●			●											
	K2	0,70	1,68		●						●								
D4		3,79	2,12		●			●											
	P3	0,72	1,00		●							●							
	P3	0,72	1,00		●							●							

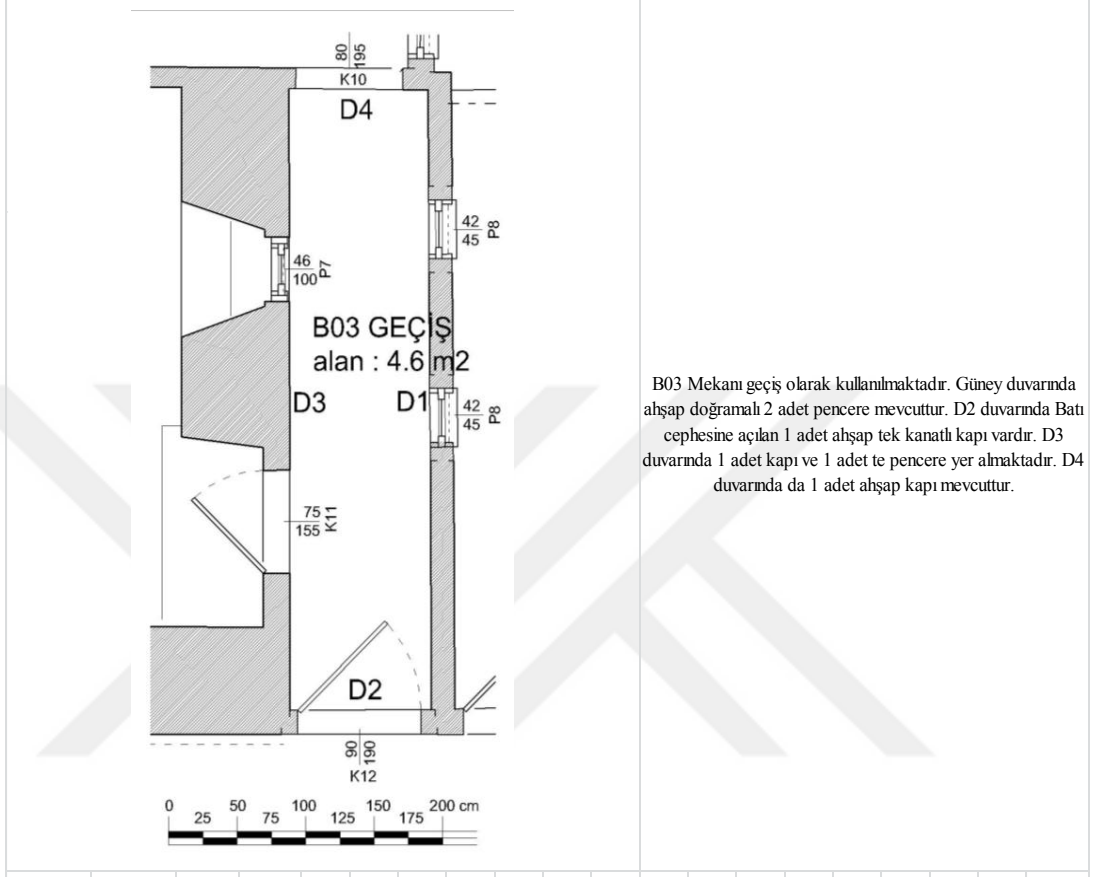
Çizelge 4.11- B03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

B03 ODA
alan : 11.7 m²

B03 mekânı oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları taş duvar olup, sıvalıdır. D1 duvarında geçişe ulaşımı sağlayan 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. Yine bu duvarda 1 adet pencere mevcuttur. D2 duvarının ortasında da 1 adet ahşap doğramalı pencere bulunmaktadır. D3 duvarında sofadan ulaşımın olduğu kapı mevcuttur.

T: Taş	A: Ahşap TÇ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil														
ELEMANLAR	ÖLÇÜLER	MALZEME								DURUM										
		TAŞIYICI				YÜZEY				ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO			
		T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL	YB	YBD								
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TÇ	A	HS	KZ	M	MG	H	EP	E	DE	ONARILMIŞ	YB	YBD	FOTO NO	
D1		3,86	2,12	●				●			●									
	K11	0,75	1,55		●		●					●								
	P7	0,46	1,00		●							●								
D2		3,81	2,12	●				●												
	P10	0,30	0,48		●							●								
D3		3,78	2,12	●				●												
	K3	0,78	1,70		●							●								
D4		3,22	2,12	●				●												

Çizelge 4.12- B03 Geçiş mekânının tanımlama çizelgesi

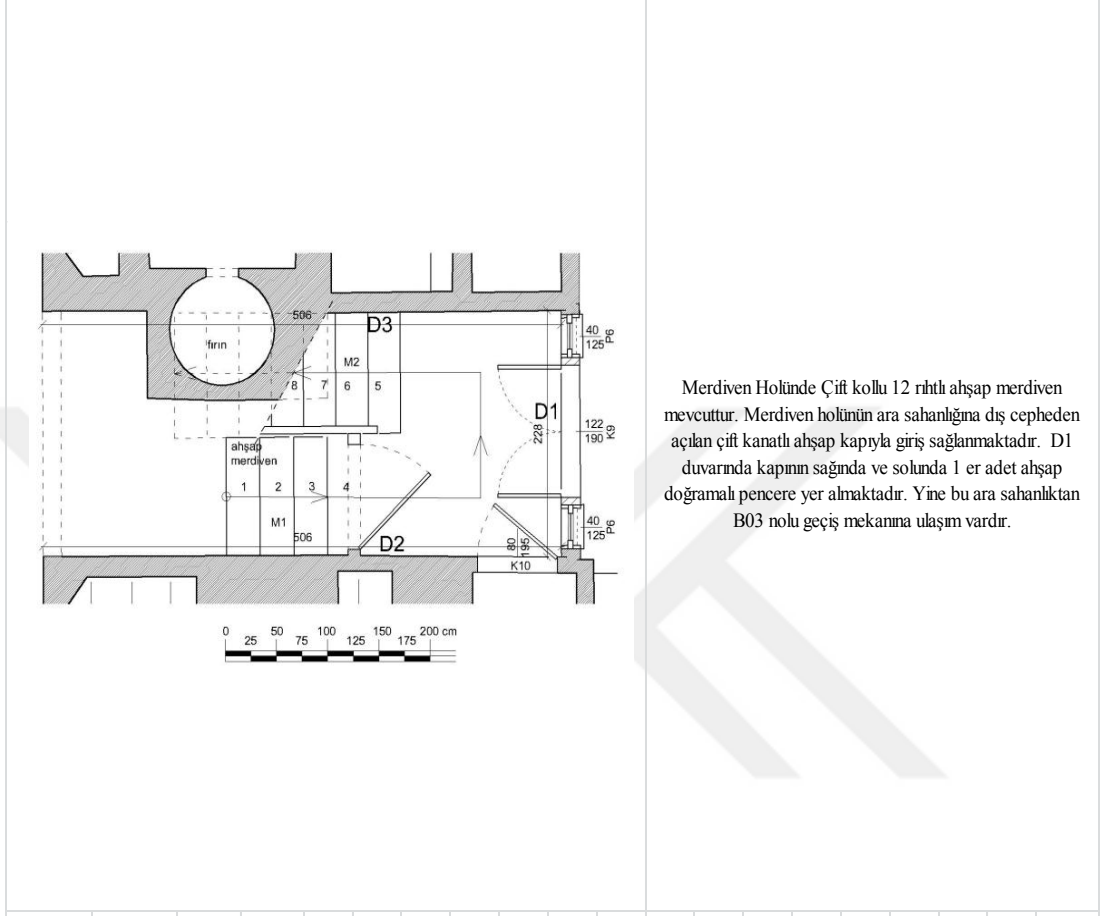

B03 Mekanı geçiş olarak kullanılmaktadır. Güney duvarında ahşap doğramalı 2 adet pencere mevcuttur. D2 duvarında Batı cephesine açılan 1 adet ahşap tek kanatlı kapı vardır. D3 duvarında 1 adet kapı ve 1 adet te pencere yer almaktadır. D4 duvarında da 1 adet ahşap kapı mevcuttur.

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TĞ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değiştirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME					DURUM								FOTO NO
				TAŞIYICI			YÜZEY		ÖZGÜN		ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOL MUŞ				
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM			BOZULMUŞ	E	DE	YB	YBD
										M	MG	H	EP				
D1		4,44	2,12		●			●			●						
	P8	0,42	0,45		●		●					●					
	P8	0,42	0,45		●		●					●					
D2		1,03	2,12		●			●									
	K12	0,90	1,90		●							●					
D3		4,47	2,12	●				●									
	K11	0,75	1,55		●						●						
	P7	0,46	1,00		●						●						
D4		1,03	2,12		●			●									
	K10	0,80	1,95		●							●					

Çizelge 4.13- Merdiven mekânının tanımlama çizelgesi

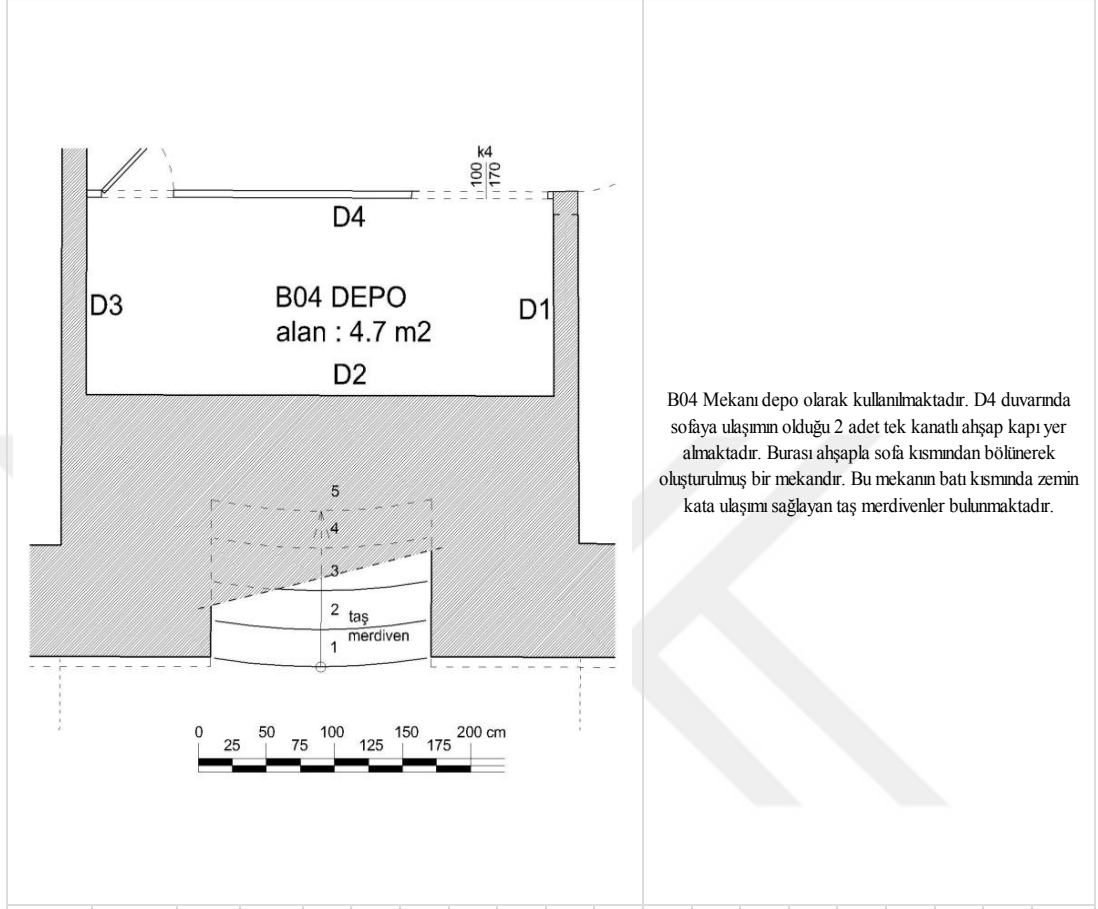

Merdiven Holünde Çift kollu 12 rıhtlı ahşap merdiven mevcuttur. Merdiven holünün ara sahanlığına dış cepheden açılan çift kanatlı ahşap kapıyla giriş sağlanmaktadır. D1 duvarında kapının sağında ve solunda 1'er adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır. Yine bu ara sahanlıktan B03 nolu geçiş mekânına ulaşım vardır.

T: Taş	A: Ahşap TÇ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerekli	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	---	----------------------------------	-----------------------------	---

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO		
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL			YB	YBD
										M	MG	H	EP	E	DE				
D1		2,28	2,85		●			●			●								
	K9	1,22	1,90		●		●					●							
	P6	0,40	1,25		●							●							
	P6	0,40	1,25																
D2		3,06	2,08		●			●											
	K10	0,80	1,95		●							●							
D3		5,06	2,08		●			●											

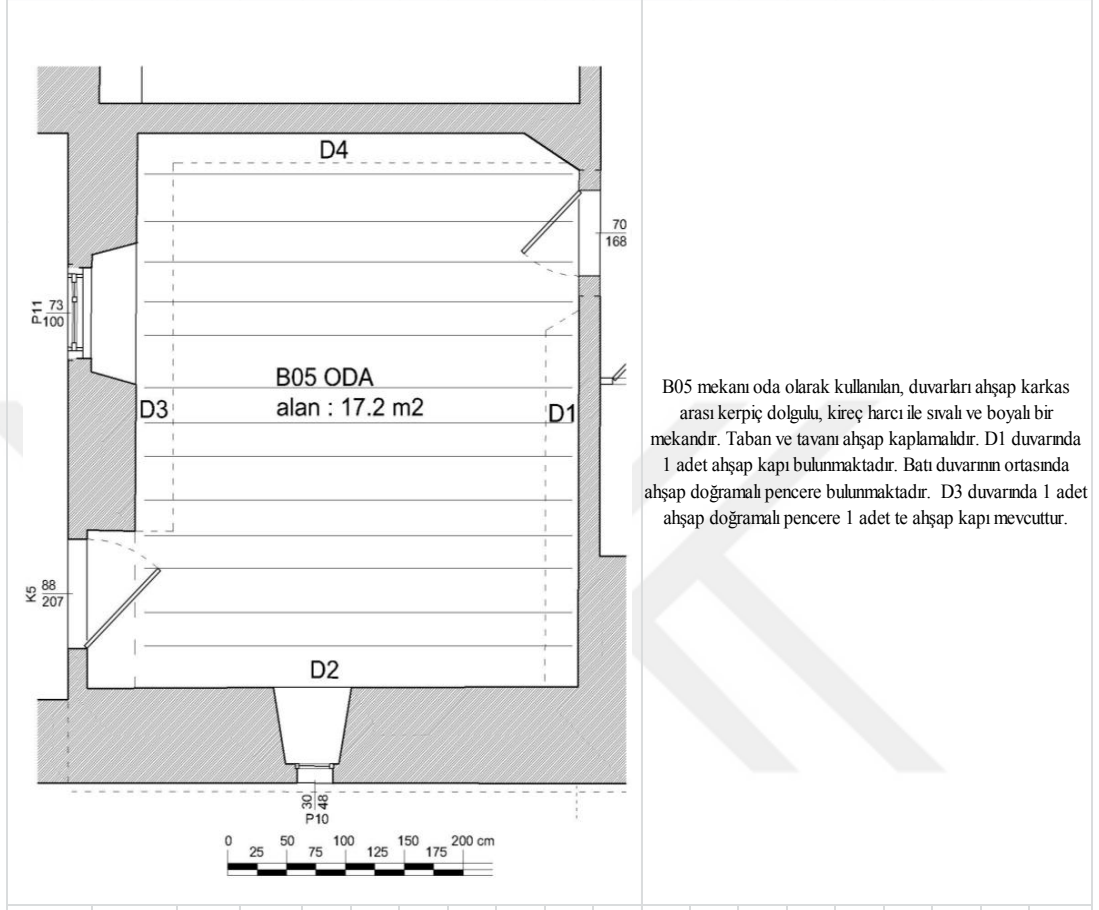
Çizelge 4.14- B04 Depo mekânının tanımlama çizelgesi

B04 Mekanı depo olarak kullanılmaktadır. D4 duvarında sofaya ulaşımın olduğu 2 adet tek kanatlı ahşap kapı yer almaktadır. Burası ahşapla sofa kısmından bölünerek oluşturulmuş bir mekandır. Bu mekânın batı kısmında zemin kata ulaşımı sağlayan taş merdivenler bulunmaktadır.

ELEMANLAR	ÖLÇÜLER	MALZEME							DURUM									
		TAŞIYICI			YÜZEY				ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO		
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL		YB	YBD			
										M	MG	H	EP			E	DE	
D1		1,38	2,12		●			●			●							
D2		3,44	2,12	●				●			●							
D3		1,38	2,12		●			●			●							
D4		3,43	2,12		●			●			●							
	K4	1,00	1,70		●							●						

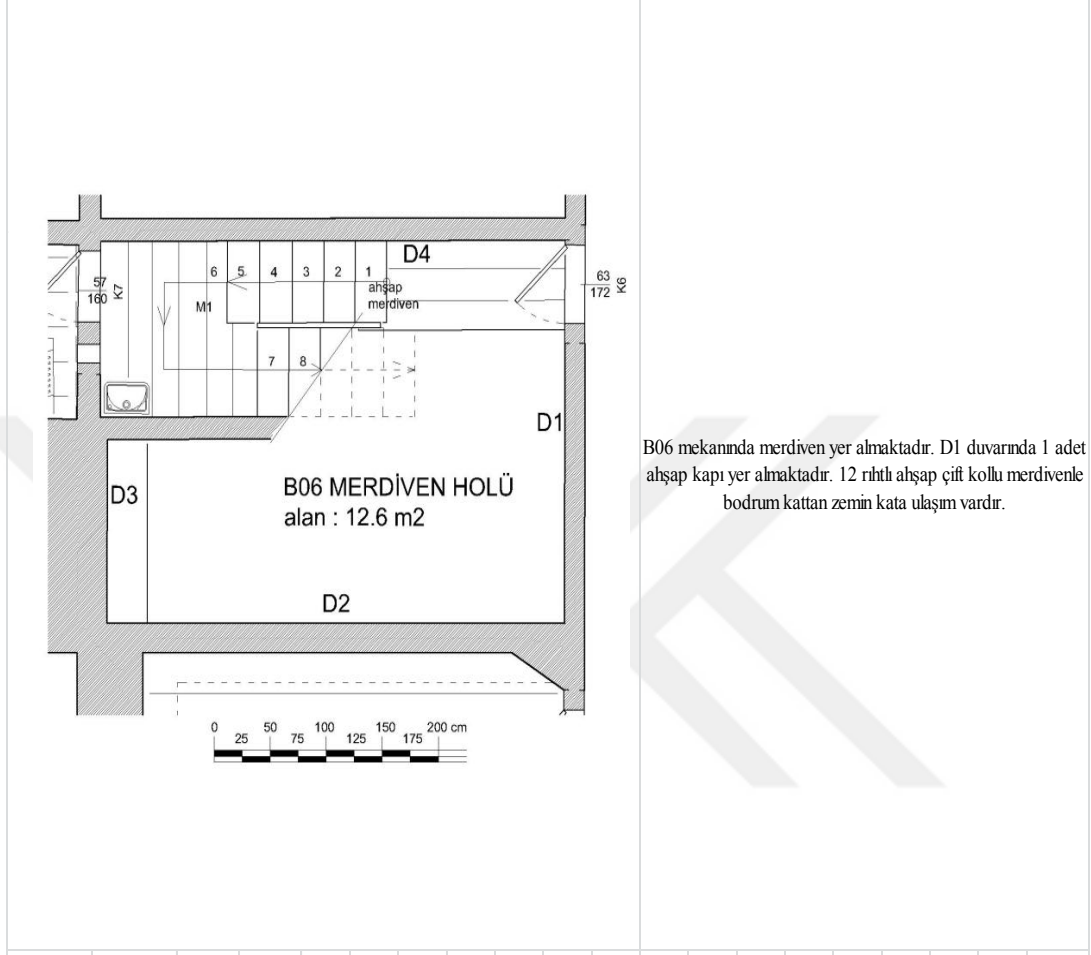
Çizelge 4.15- B05 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap TÇ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	-----------------------------	---

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM												
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO				
				T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ		E			DE	ONARILMIŞ		YB	YBD		
D1		4,45	2,12		●				●				●									
	K2	0,70	1,68		●			●														
D2		4,17	2,12	●						●												
	P10	0,30	0,48		●																	
D3		4,46	2,12	●						●												
	K5	0,88	2,07		●																	
	P11	0,73	1,00		●																	
D4		3,76	2,12		●					●												

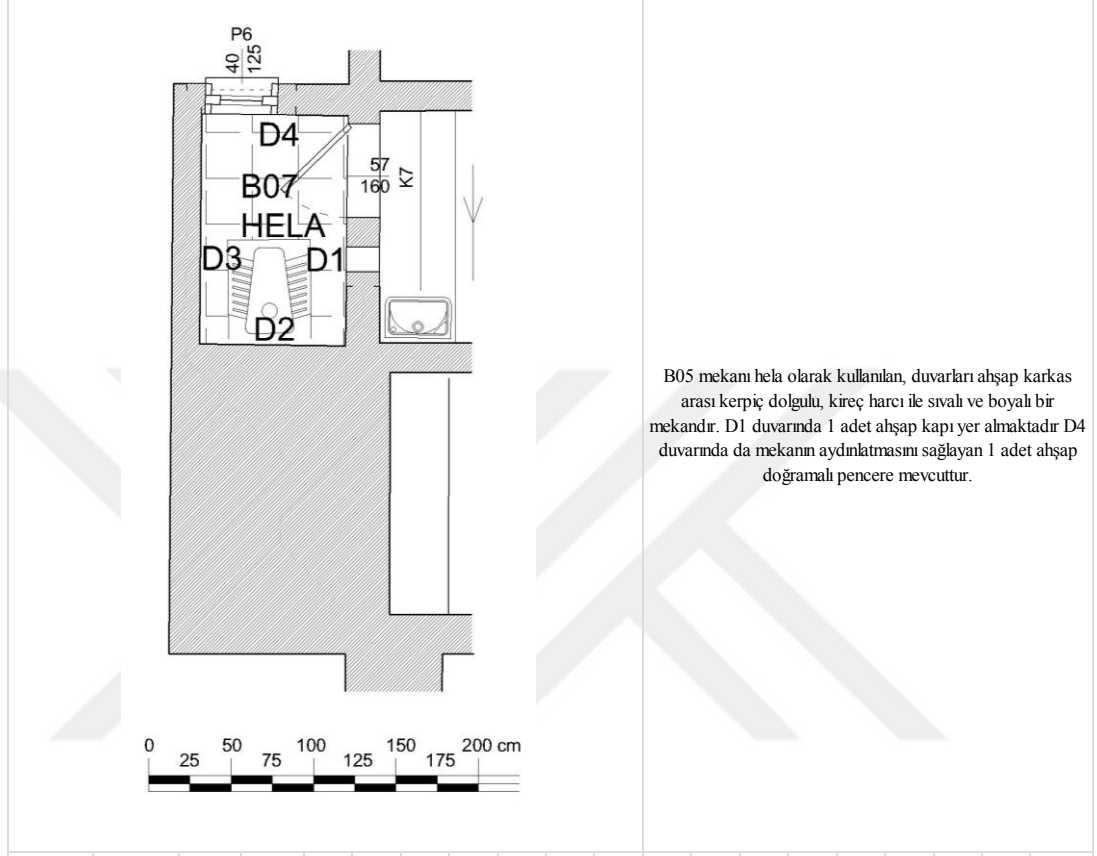
Çizelge 4.16- B06 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	-----------------------------	---

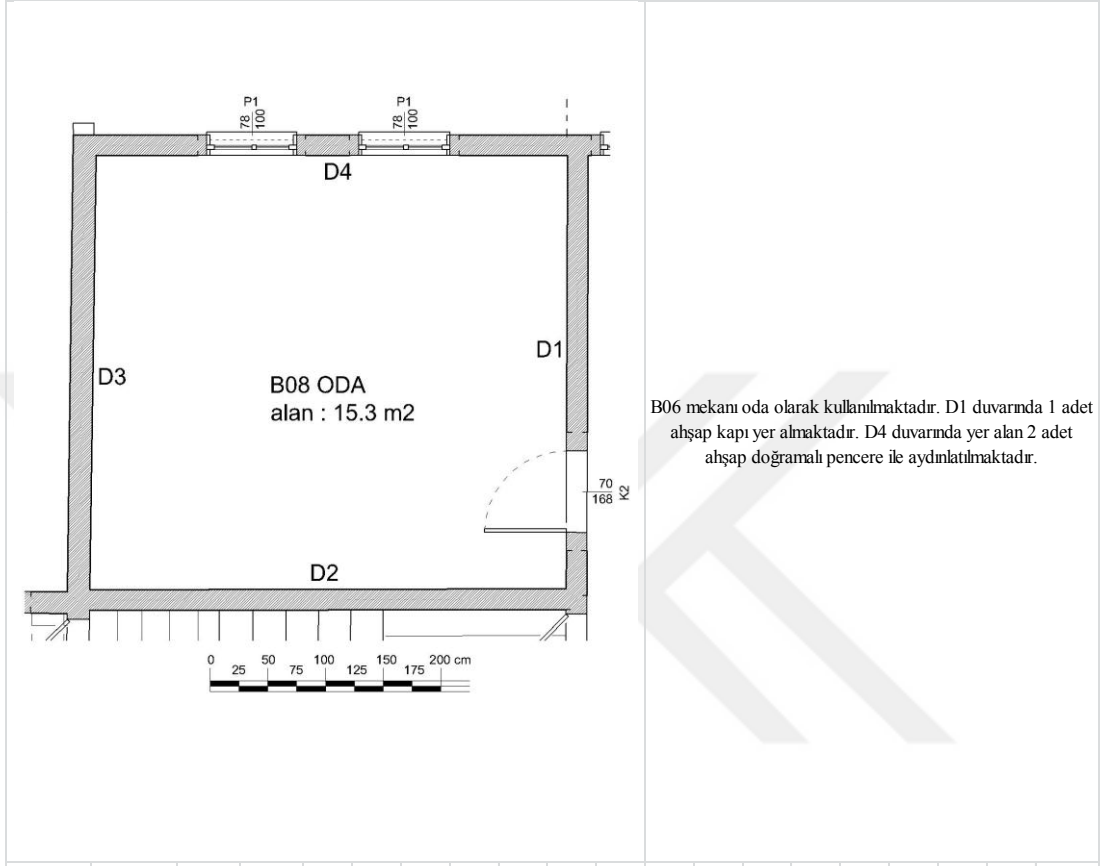
ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ		YB	YBD		FOTO NO
										M	MG	H		EP	E	DE		
D1		3,09	2,12		●			●			●							
	K6	0,63	1,72		●		●					●						
D2		4,08	2,12		●			●										
D3		3,09	2,12		●			●										
	K7	0,57	1,60		●						●							
D4		4,08	2,12		●			●										

Çizelge 4.17- B07 Hela mekânının tanımlama çizelgesi

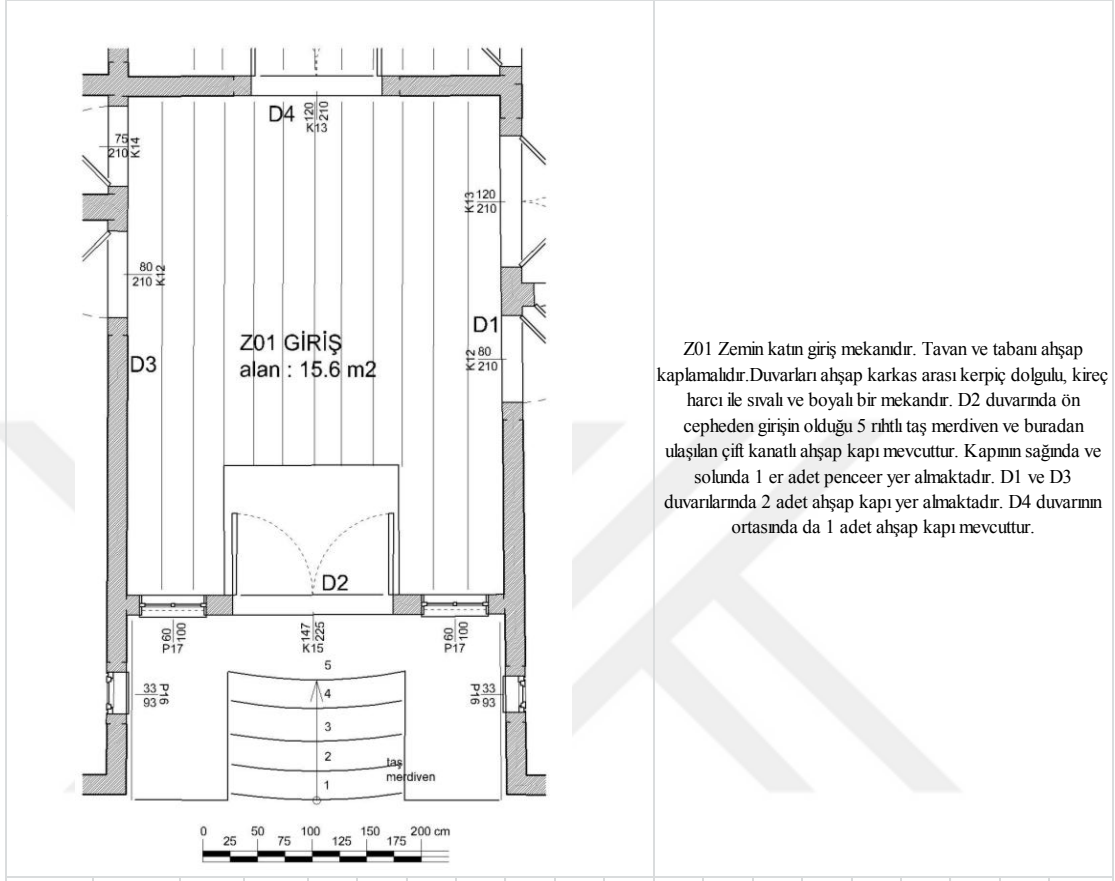
ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	YB	YBD				
										M	MG	H	EP	E	DE				
D1		1,40	2,12		●			●			●								
	K7	0,57	1,60		●		●					●							
D2		0,89	2,12	●				●											
D3		1,40	2,12		●			●											
D4		0,89	2,12		●			●											
	P6	0,40	1,25		●						●								

Çizelge 4.18- B08 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	YB	YBD				
T	A	HS	M	H	E	YB	TĞ	KZ	EP	DE	YB	YBD							
D1		3,77	2,12		●			●			●								
	K2	0,70	1,68		●		●					●							
D2		4,14	2,12		●			●											
D3		3,77	2,12		●			●											
D4		4,14	2,12		●			●											
	P1	0,78	1,00		●						●								
	P1	0,78	1,00		●						●								

Çizelge 4.19- Z01 Giriş mekânının tanımlama çizelgesi

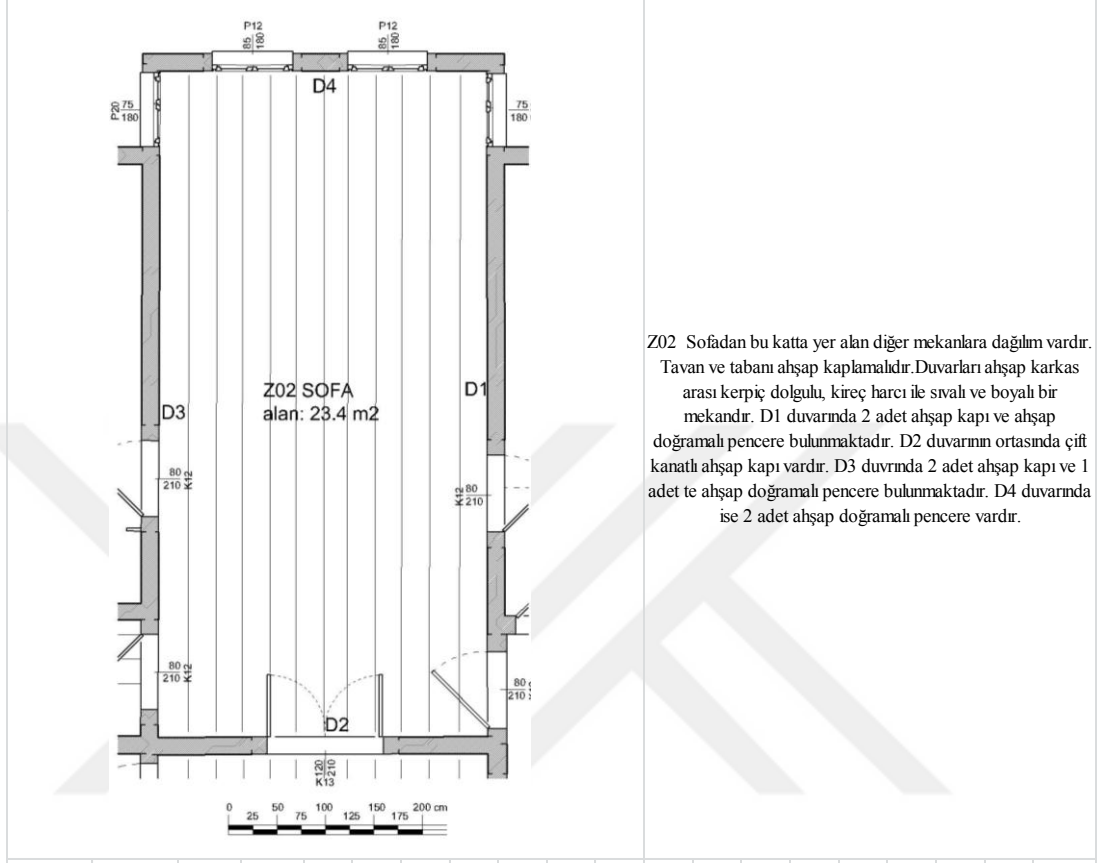

Z01 Zemin katın giriş mekânıdır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. D2 duvarında ön cepheden girişin olduğu 5 rıhtlı taş merdiven ve buradan ulaşılan çift kanatlı ahşap kapı mevcuttur. Kapının sağında ve solunda 1'er adet penceer yer almaktadır. D1 ve D3 duvarlarında 2 adet ahşap kapı yer almaktadır. D4 duvarının ortasında da 1 adet ahşap kapı mevcuttur.

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değişirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	----------------------------	---

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ					ONARILMIŞ	YB	
										M	MG	H	EP	E	DE			
D1		4,55	2,84		●			●			●							
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
	K13	1,20	2,10		●		●					●						
D2		3,45	2,84		●			●										
	K15	1,47	2,25		●		●					●						
	P17	0,60	1,00		●		●					●						
	P17	0,60	1,00		●		●					●						
D3		4,55	2,84		●			●										
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
	K14	0,75	2,10		●		●					●						
D4		3,45	2,84		●			●										
	K13	1,20	2,10		●						●							

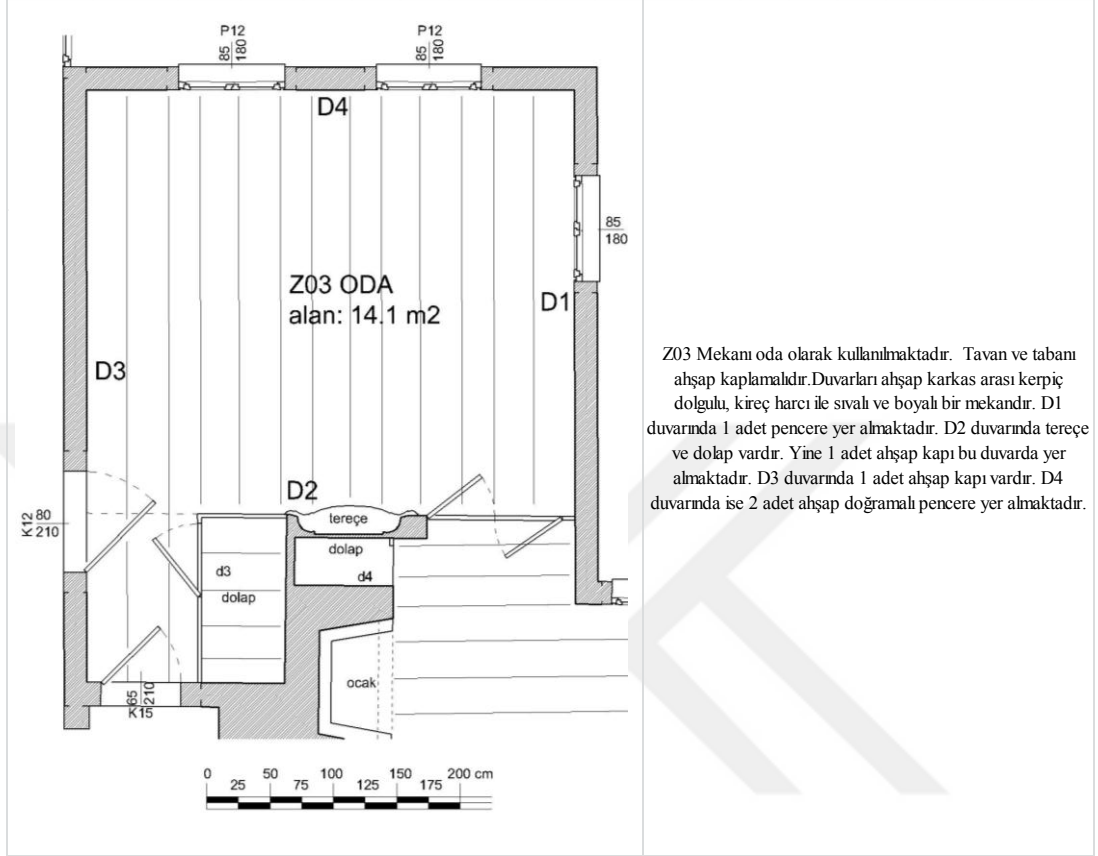
Çizelge 4.20- Z02 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi

Z02 Sofadan bu katta yer alan diğer mekanlara dağılım vardır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 2 adet ahşap kapı ve ahşap doğramalı pencere bulunmaktadır. D2 duvarının ortasında çift kanatlı ahşap kapı vardır. D3 duvarında 2 adet ahşap kapı ve 1 adet te ahşap doğramalı pencere bulunmaktadır. D4 duvarında ise 2 adet ahşap doğramalı pencere vardır.

ELEMANLAR	ÖLÇÜLER	MALZEME								DURUM								
		TAŞIYICI			YÜZEY					ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ				E	DE	
										M	MG	H	EP					
D1		6,91	2,84		●			●			●							
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
D2		3,40	2,84		●			●										
	K13	1,20	2,10		●		●					●						
D3		6,91	2,84		●			●										
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
D4		3,40	2,84		●			●										
	P12	0,85	1,80		●						●							
	P12	0,85	1,80		●						●							

Çizelge 4.21- Z03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

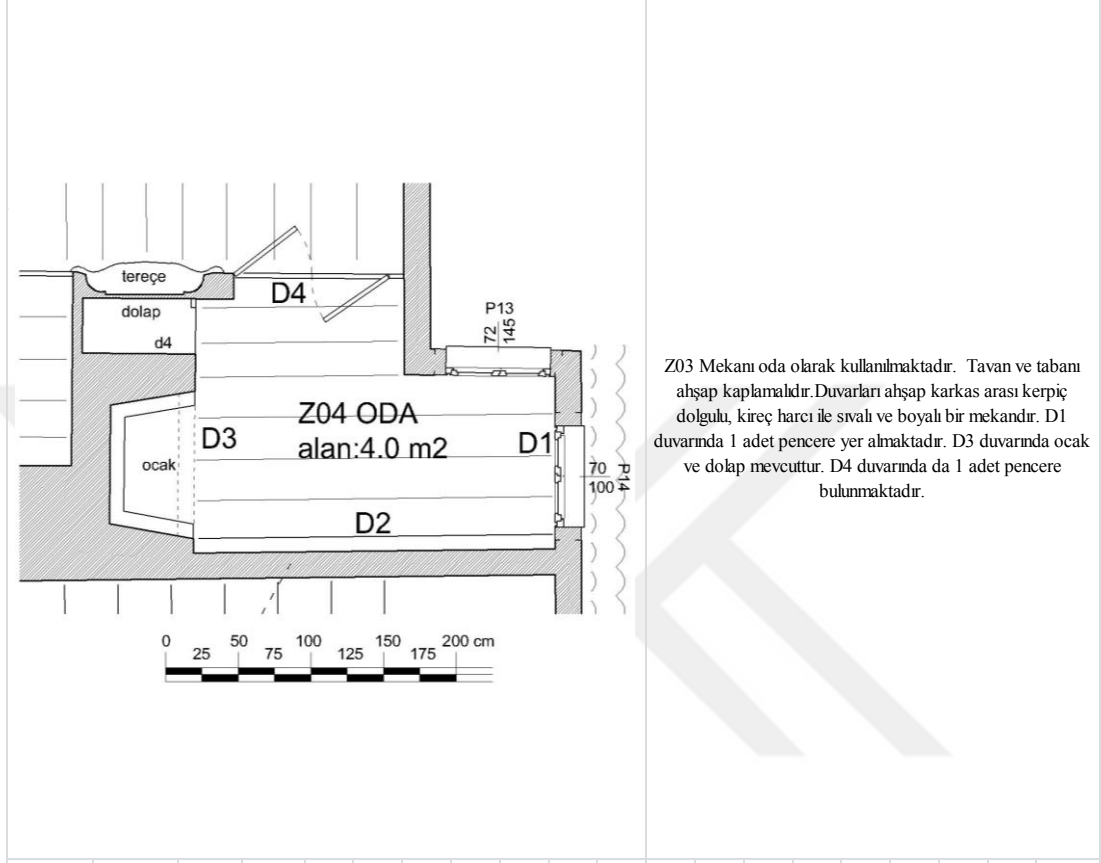

Z03 Mekamı oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet pencere yer almaktadır. D2 duvarında lereçe ve dolap vardır. Yine 1 adet ahşap kapı bu duvarda yer almaktadır. D3 duvarında 1 adet ahşap kapı vardır. D4 duvarında ise 2 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır.

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerekirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TÇ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerekiren	EP: Eksik Parça	DE: Değişirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI						ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
				T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL	YB		YBD
										M	MG	H	EP					
D1		3,38	2,84		●							●						
	P12	0,85	1,80		●		●						●					
D2		3,85	2,84		●													
	K15	0,65	2,10		●		●						●					
D3		4,69	2,84		●													
	K12	0,80	2,10		●		●						●					
D4		3,85	2,84		●													
	P12	0,85	1,80		●								●					
	P12	0,85	1,80		●								●					

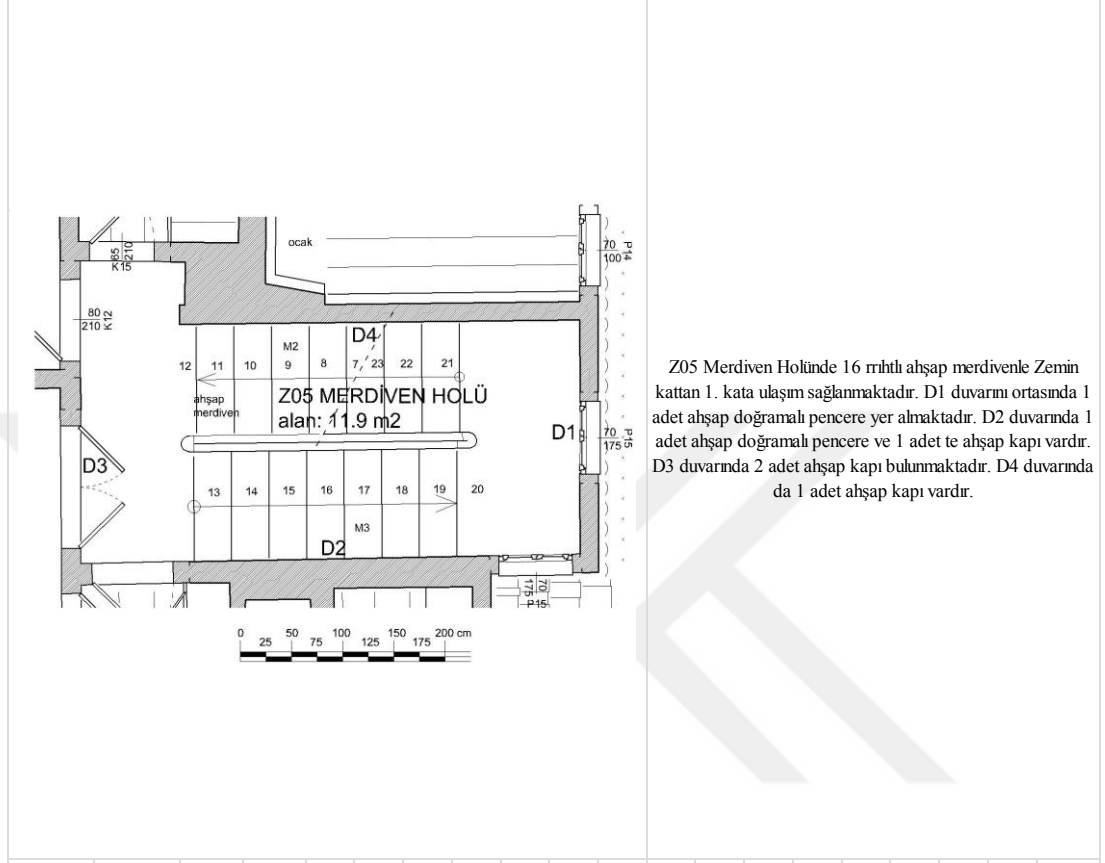
Çizelge 4.22- Z04 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Siva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değişirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	----------------------------	---

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOL MUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE			YB	YBD	
D1		1,86	2,84	●			●				●							
	P14	0,70	1,10		●		●					●						
D2		2,49	2,84		●			●										
D3		1,86	2,84		●			●										
D4		2,49	2,84		●			●										
	P13	0,72	1,45		●							●						

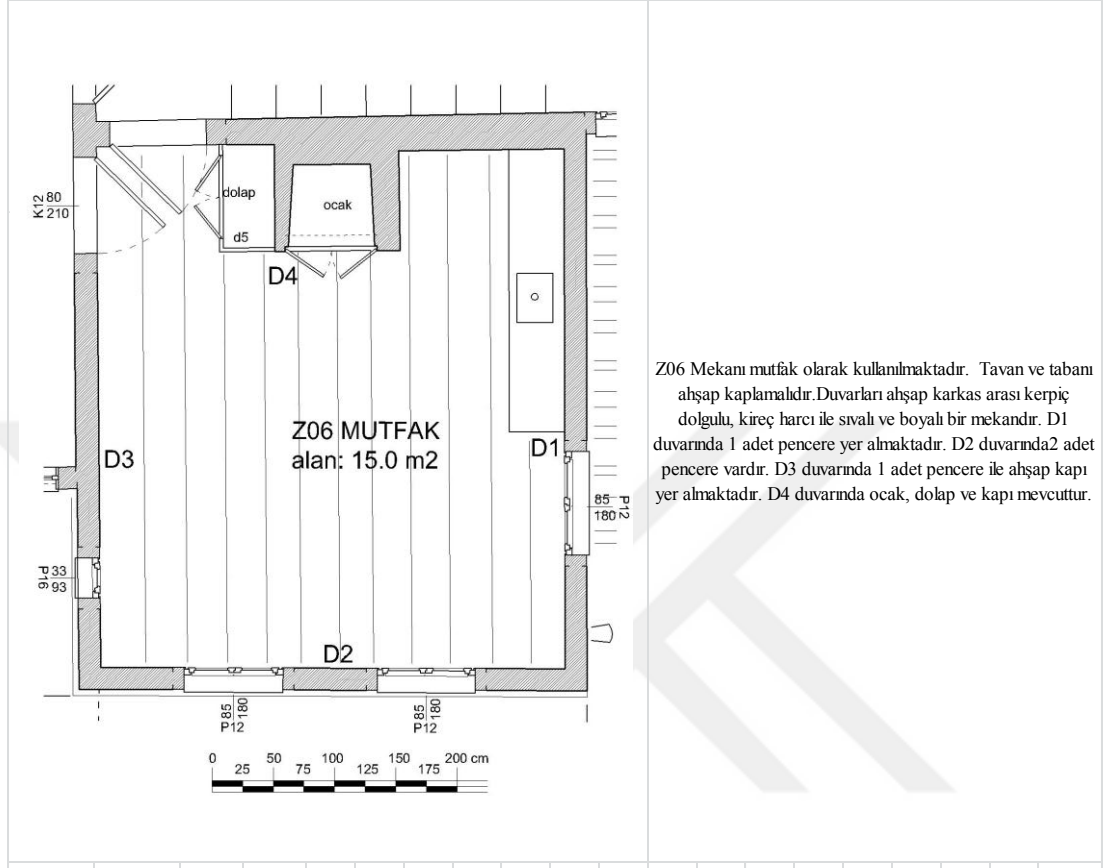
Çizelge 4.23- Z05 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi

Z05 Merdiven Holünde 16 rıhlı ahşap merdivenle Zemin kattan 1. kata ulaşım sağlanmaktadır. D1 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır. D2 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere ve 1 adet te ahşap kapı vardır. D3 duvarında 2 adet ahşap kapı bulunmaktadır. D4 duvarında da 1 adet ahşap kapı vardır.

ELEMENLER	ÖLÇÜLER	MALZEME								DURUM								
		TAŞIYICI				YÜZEY				ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
		T	A	TĞ	KZ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL	YB	YBD					
MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	M	MG	H	EP	E	DE	ONARILMIŞ	YB	YBD	
D1		2,29	2,84		●			●			●							
	P15	0,70	1,75		●		●					●						
D2		4,87	2,84		●			●										
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
	P15	0,70	1,75		●		●					●						
D3		2,95	2,84		●			●										
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
	K13	1,20	2,10		●		●					●						
D4		4,87	2,84		●			●										
	K15	0,65	2,10		●						●							

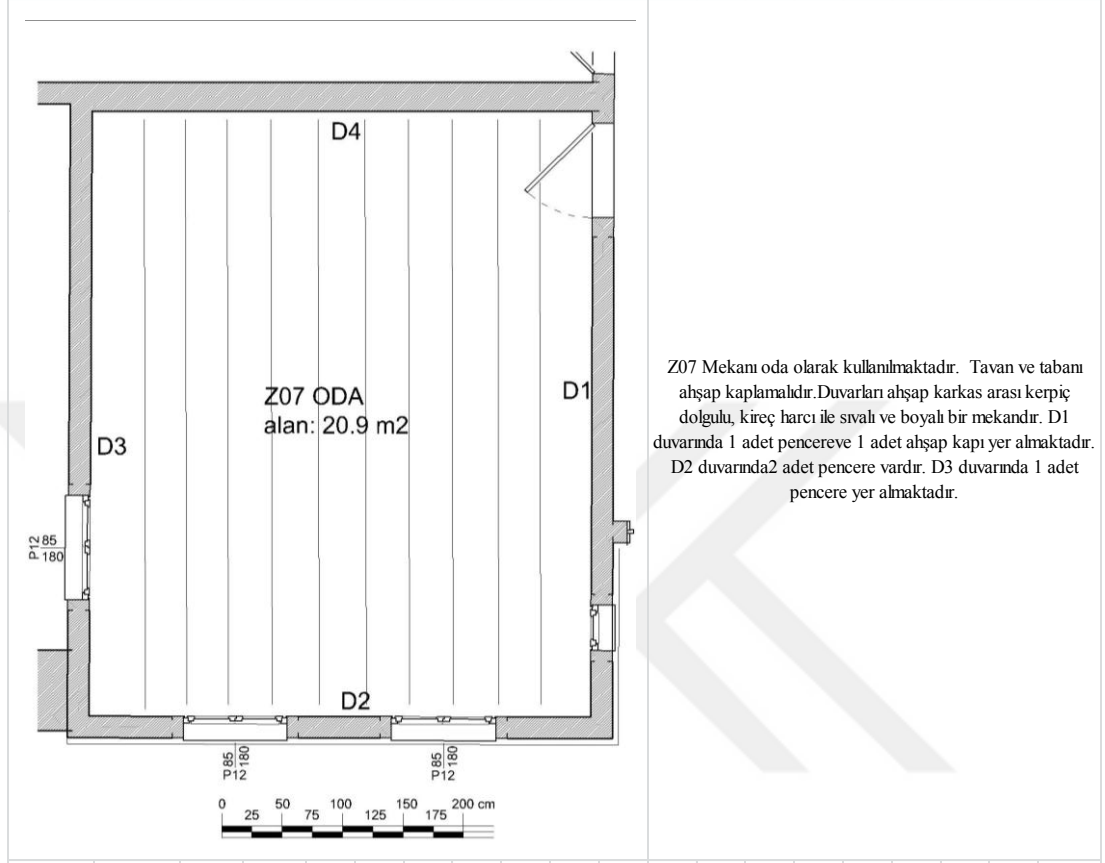
Çizelge 4.24- Z06 Mutfak mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap TÇ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastahklık EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değişirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	----------------------------	---

ELEMENLER		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TÇ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE			YB	YBD	
D1		4,27	2,84		●			●				●						
	P12	0,85	1,80		●		●						●					
D2		3,79	2,84		●			●										
	P12	0,85	1,80		●		●						●					
	P12	0,85	1,80		●		●						●					
D3		4,27	2,84		●			●										
	K12	0,80	2,10		●		●						●					
	P16	0,33	0,93		●		●						●					
D4		3,82	2,84		●			●										
	K12	0,80	2,10		●		●						●	●				

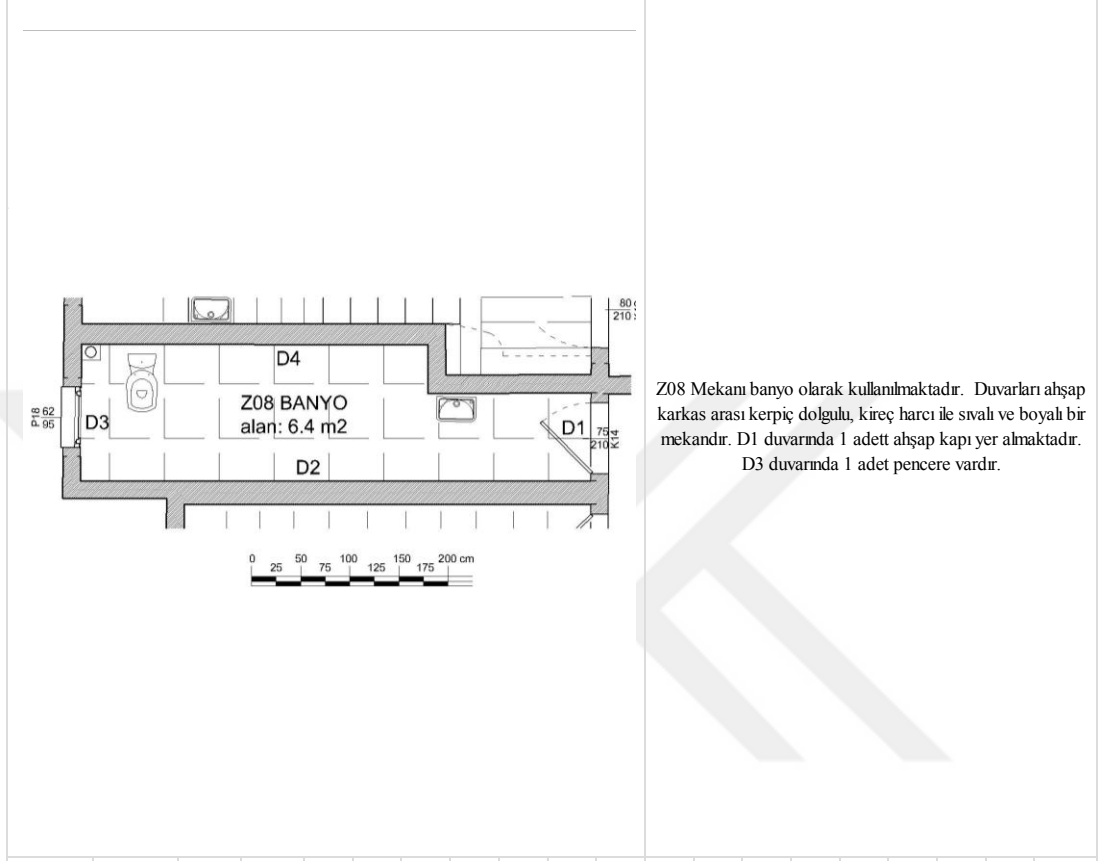
Çizelge 4.25- Z07 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

Z07 Mekan oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet pencere ve 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D2 duvarında 2 adet pencere vardır. D3 duvarında 1 adet pencere yer almaktadır.

ELEMENLER	ÖLÇÜLER	MALZEME								DURUM								
		TAŞIYICI				YÜZEY				ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL	YB		YBD			
										M	MG	H		EP		E	DE	
D1		5,05	2,84		●			●			●							
	P16	0,33	0,93		●		●					●						
D2		4,15	2,84		●			●										
	P12	0,85	1,80		●		●					●						
	P12	0,85	1,80		●		●					●						
D3		5,05	2,84		●			●										
	P12	0,85	1,80		●		●					●						
D4		4,15	2,84		●			●										

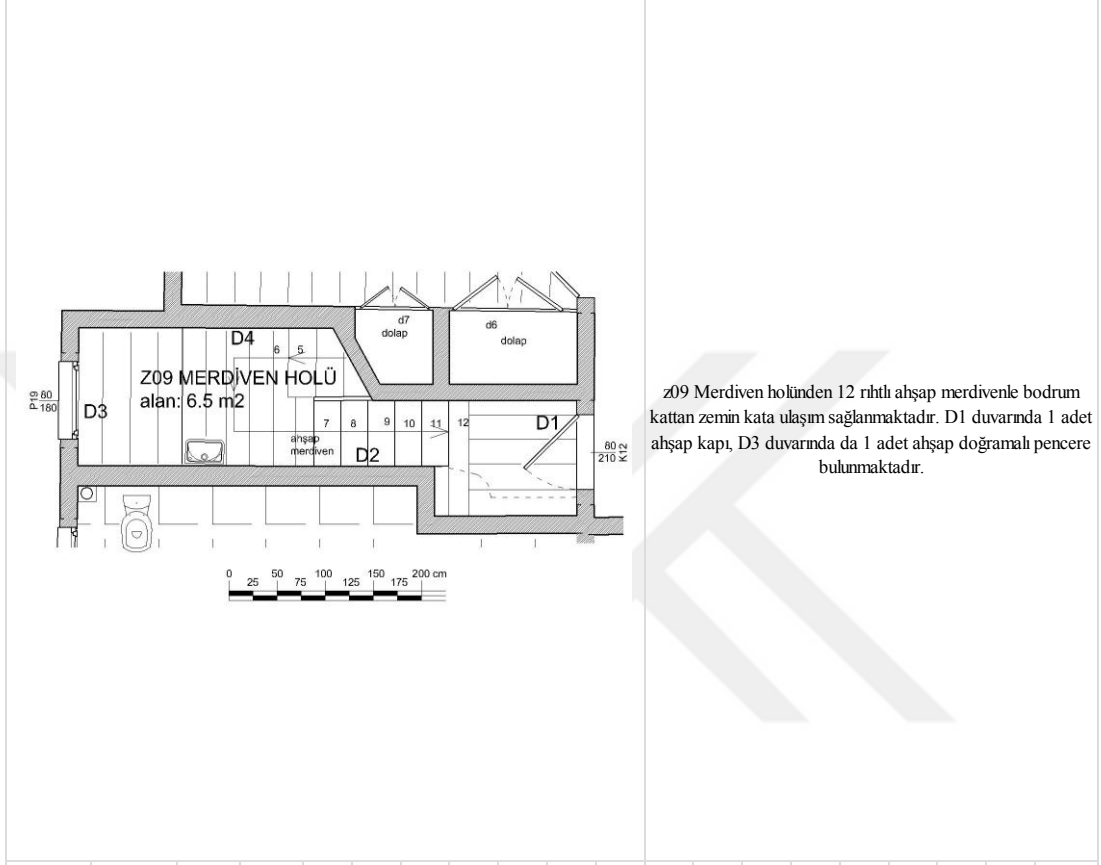
Çizelge 4.26- Z08 Banyo mekânının tanımlama çizelgesi

Z08 Mekanı banyo olarak kullanılmaktadır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D3 duvarında 1 adet pencere vardır.

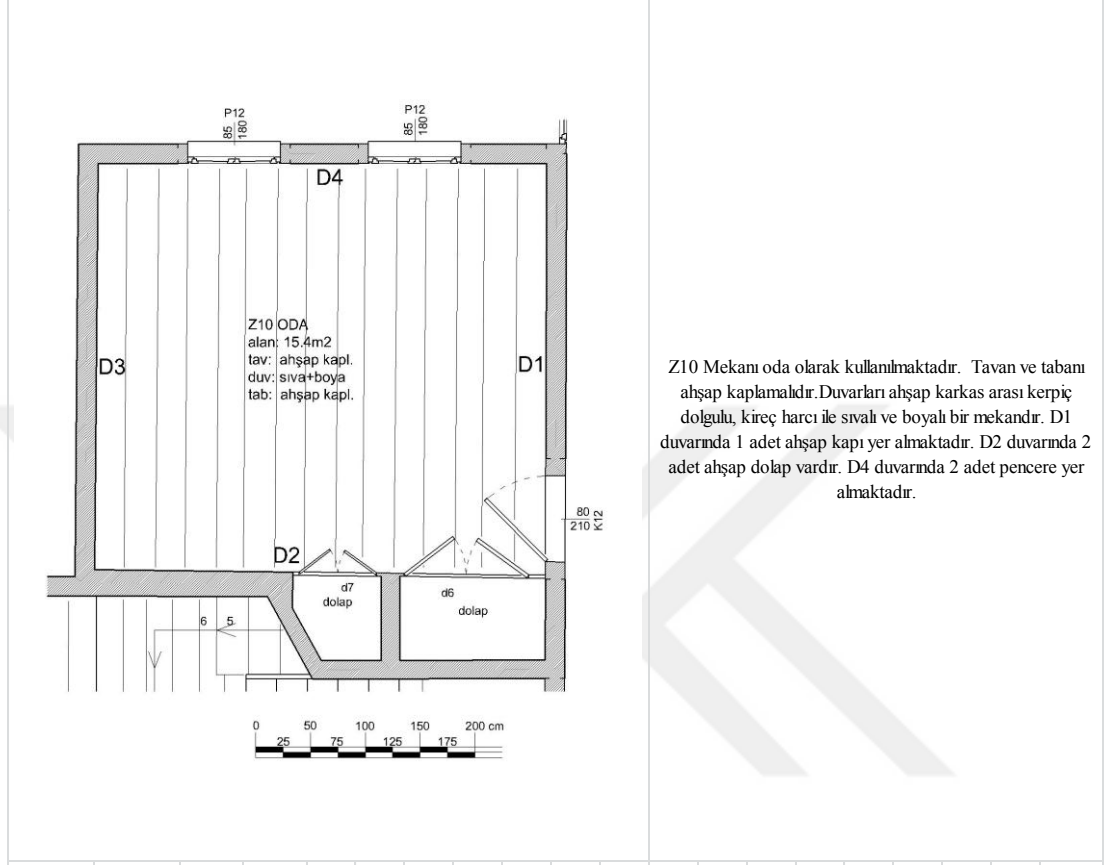
ELEMENLER	ÖLÇÜLER	MALZEME							DURUM								
		TAŞIYICI			YÜZEY				ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL		E	DE		YB
										M	MG	H	EP				
D1		0,90	2,84		●			●			●						
	K14	0,75	2,10		●		●					●					
D2		5,20	2,84		●			●									
D3		1,40	2,84		●			●									
	P18	0,62	0,95		●		●					●					
D4		5,20	2,84		●			●									

Çizelge 4.27- Z09 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi

ELEMENLAR	ÖLÇÜLER	MALZEME							DURUM							
		TAŞIYICI			YÜZEY				ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ				YB	YBD
				M	MG	H	EP	E	DE							
D1		1,20	2,84		●			●			●					
	K12	0,80	2,10		●		●				●					
D2		5,19	2,84		●			●								
D3		1,44	2,84		●			●								
	P19	0,80	1,80		●		●				●					
D4		5,19	2,84		●			●								

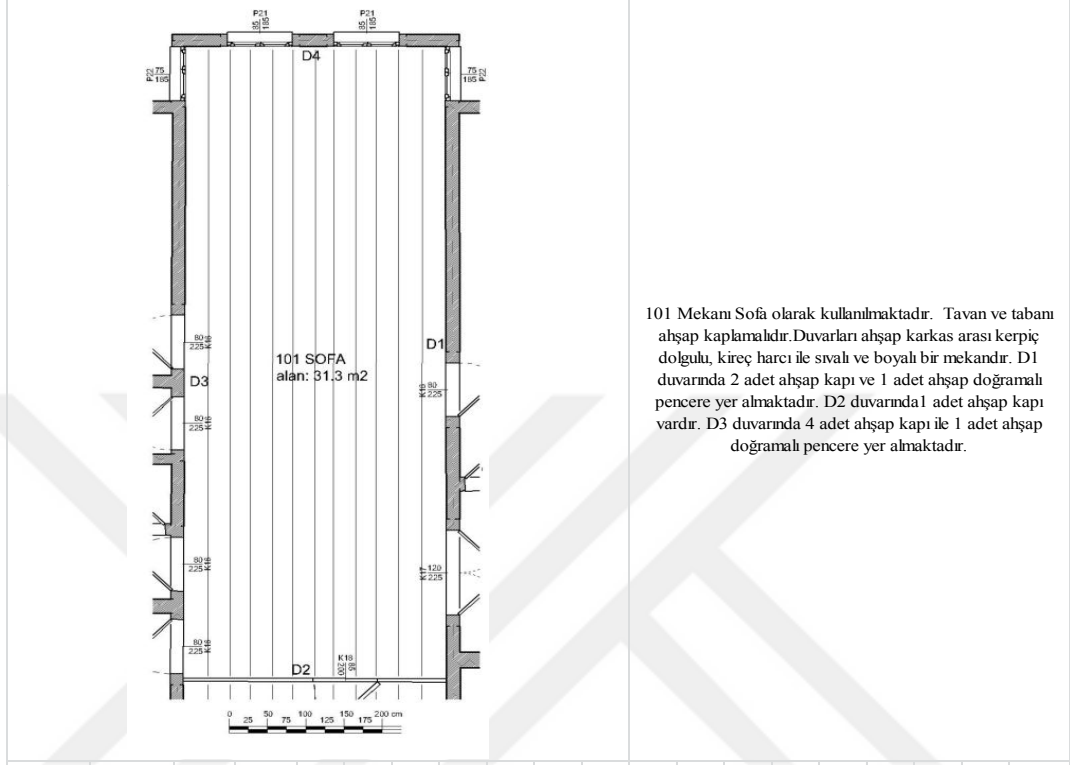
Çizelge 4.28- Z10 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

Z10 Mekan oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D2 duvarında 2 adet ahşap dolap vardır. D4 duvarında 2 adet pencere yer almaktadır.

ELEMENLER		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	H	EP			E	DE	
D1		3,78	2,84		●			●			●							
	K12	0,80	2,10		●		●					●						
D2		4,12	2,84		●			●										
	d7				●		●					●						
	d6				●		●					●						
D3		3,78	2,84		●			●										
D4		4,12	2,84		●			●										
	P12	0,85	1,80		●		●					●						
	P12	0,85	1,80		●		●					●						

Çizelge 4.29-101 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi

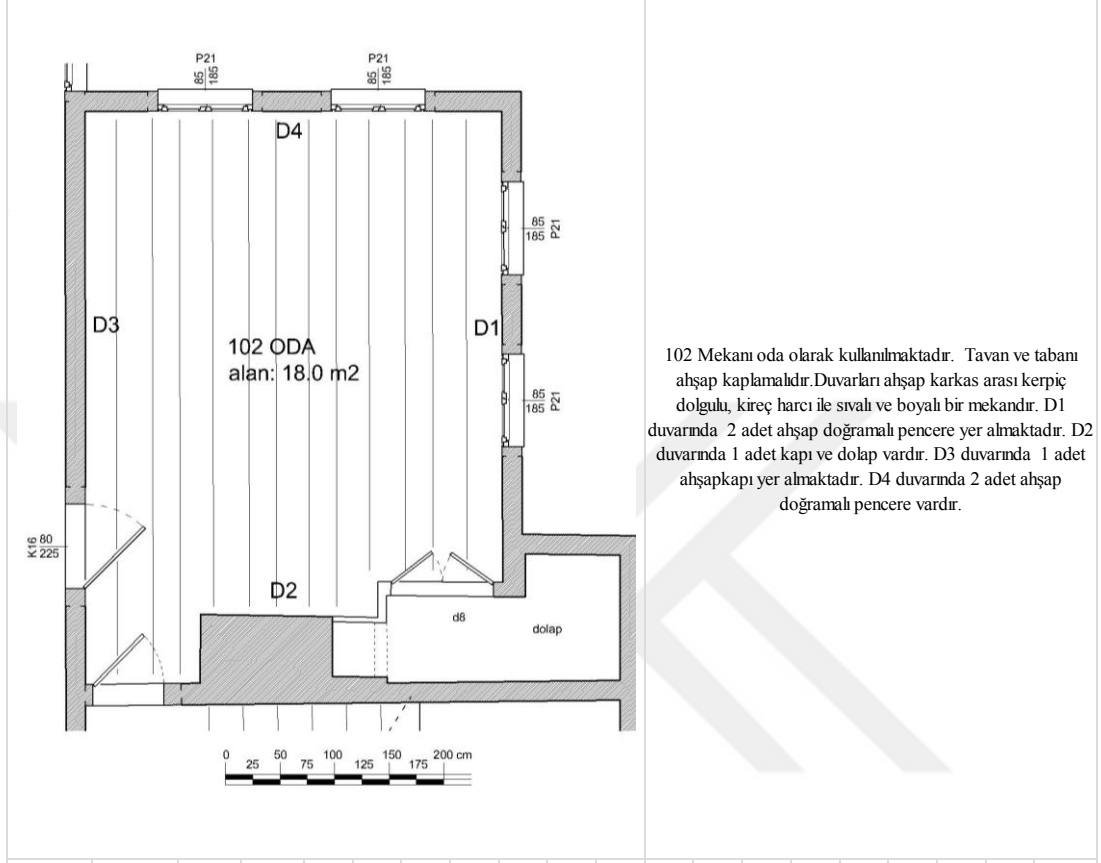

101 Mekanı Sofa olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 2 adet ahşap kapı ve 1 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır. D2 duvarında 1 adet ahşap kapı vardır. D3 duvarında 4 adet ahşap kapı ile 1 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır.

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TĞ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değiştirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ		E	DE		YB	YBD	
D1		9,17	3,23		●			●				●							
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
	K17	1,20	2,25		●		●						●						
	P22	0,75	1,85		●		●						●						
D2		3,44	3,23		●			●											
	K18	0,85	2,00		●		●						●						
D3		9,17	3,23		●			●											
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
	P22	0,75	1,85		●		●						●						
D4		3,40	3,23		●			●											
	P21	0,85	1,85		●		●						●						
	P21	0,85	1,85		●		●						●						

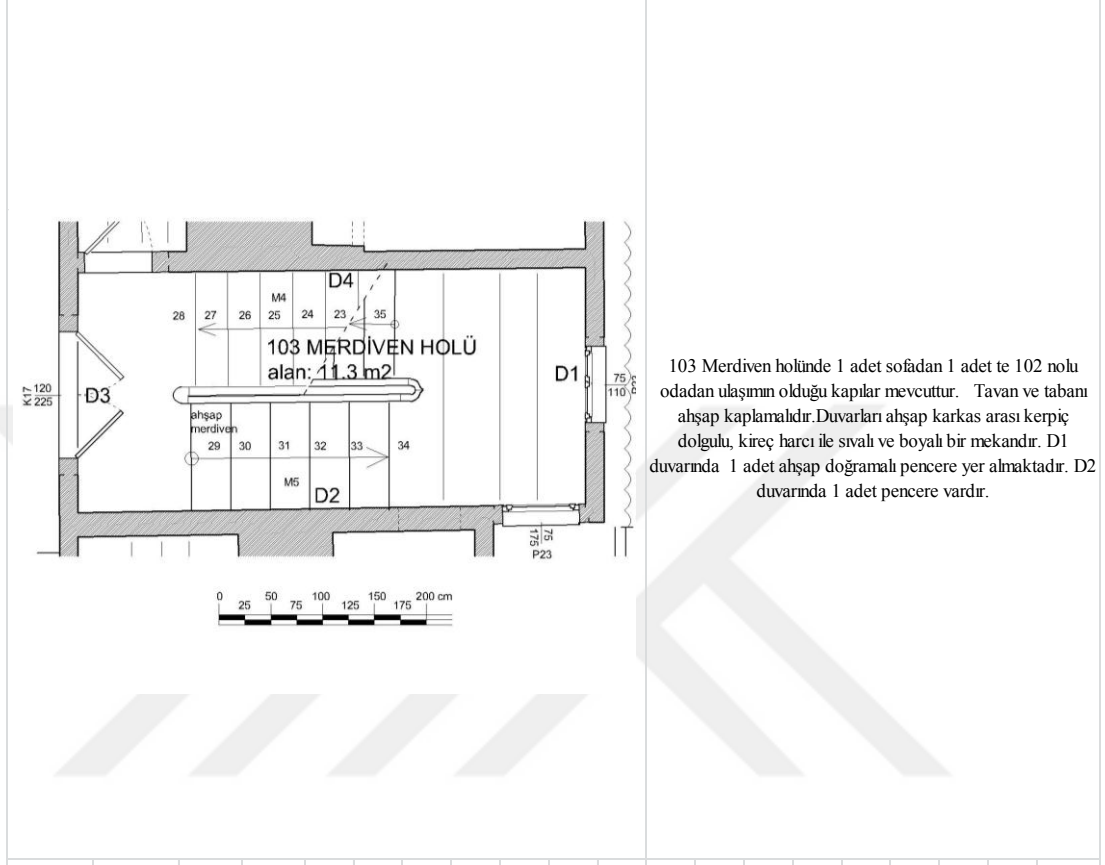
Çizelge 4.30-102 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	-----------------------------	---

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	H	EP			E	DE		YB
D1		4,34	3,23		●			●			●								
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
D2		3,82	3,23		●			●											
	d8				●		●												
	K16	0,80	2,25		●		●					●							
D3		5,28	3,23		●			●											
	K16	0,80	2,25		●		●					●							
D4		3,82	3,23		●			●											
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
	P21	0,85	1,85		●		●					●							

Çizelge 4.31-103 Merdiven Holü mekânının tanımlama çizelgesi

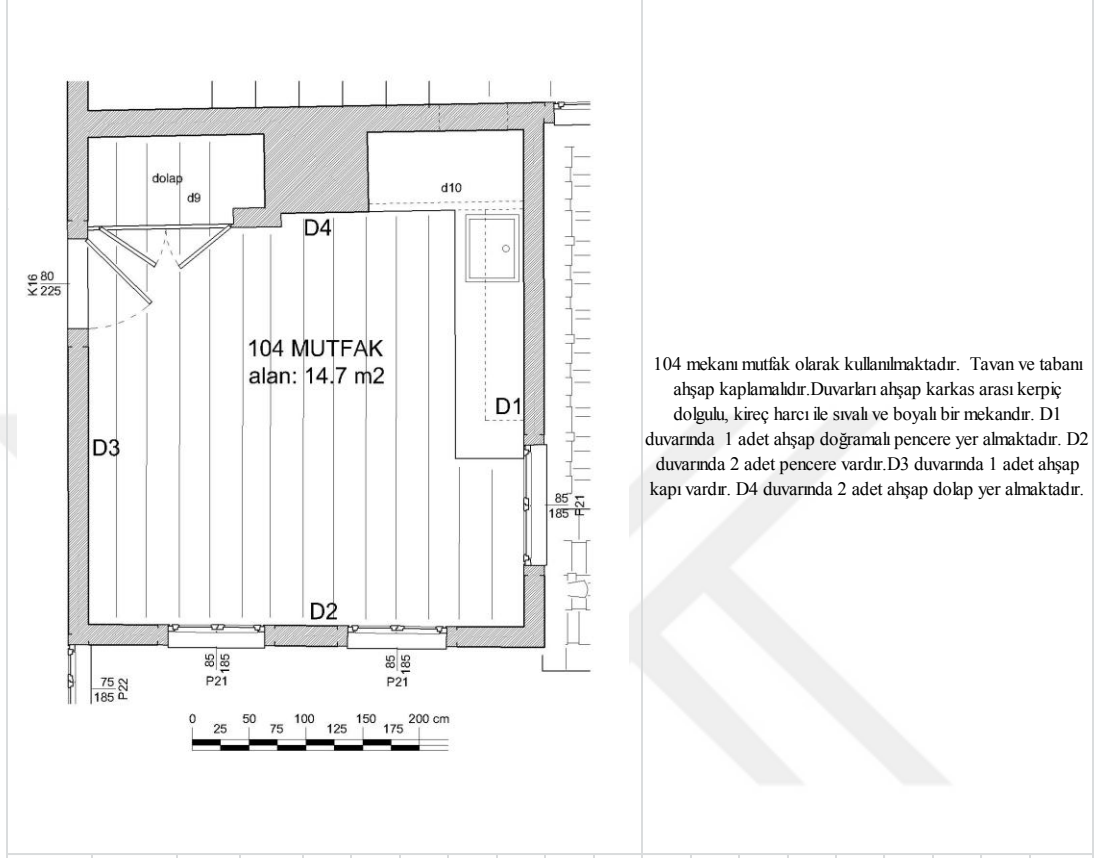

103 Merdiven holünde 1 adet sofadan 1 adet te 102 nolu odadan ulaşımın olduğu kapılar mevcuttur. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulı, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır. D2 duvarında 1 adet pencere vardır.

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	-----------------------------	---

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOL MUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ		E			DE	YB	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y							M	MG	H	EP					
D1		2,30	3,23		●			●			●							
	P23	0,75	1,10		●		●					●						
D2		4,90	3,23		●			●										
	P23	0,75	1,10		●		●					●						
D3		2,30	3,23		●			●										
	K17	1,20	2,25		●		●					●						
D4		4,90	3,23		●			●										
	K16	0,80	2,25		●		●					●						

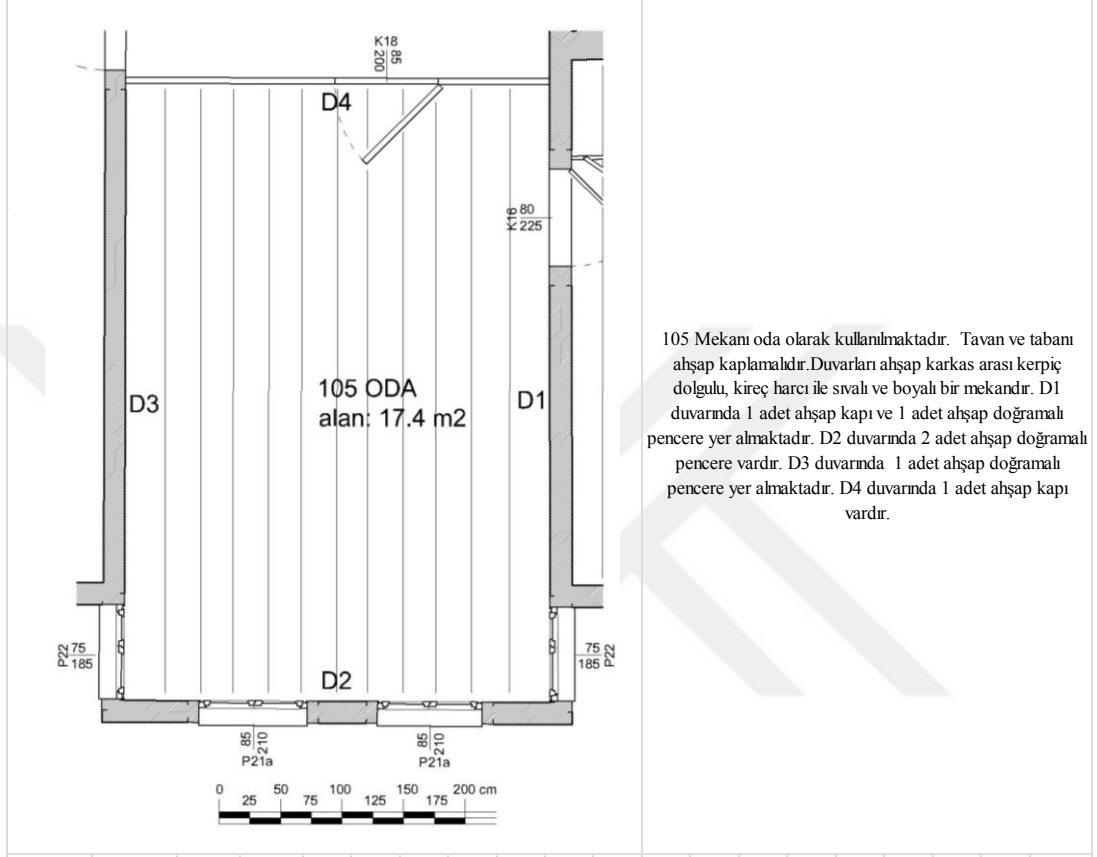
Çizelge 4.32-104 Mutfak mekânının tanımlama çizelgesi

104 mekan mutfak olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır. D2 duvarında 2 adet pencere vardır. D3 duvarında 1 adet ahşap kapı vardır. D4 duvarında 2 adet ahşap dolap yer almaktadır.

ELEMANTLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ			T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL	YB		YBD
				M	MG	H	EP	E	DE									
D1		4,38	3,23		●			●			●							
	P21	0,85	1,85		●		●					●						
D2		3,83	3,23		●			●										
	P21	0,85	1,85		●		●					●						
	P21	0,85	1,85		●		●					●						
D3		4,38	3,23		●			●										
	K16	0,80	2,25		●		●					●						
D4		3,83	3,23		●			●										
	d9				●		●						●					
	d10				●		●						●					

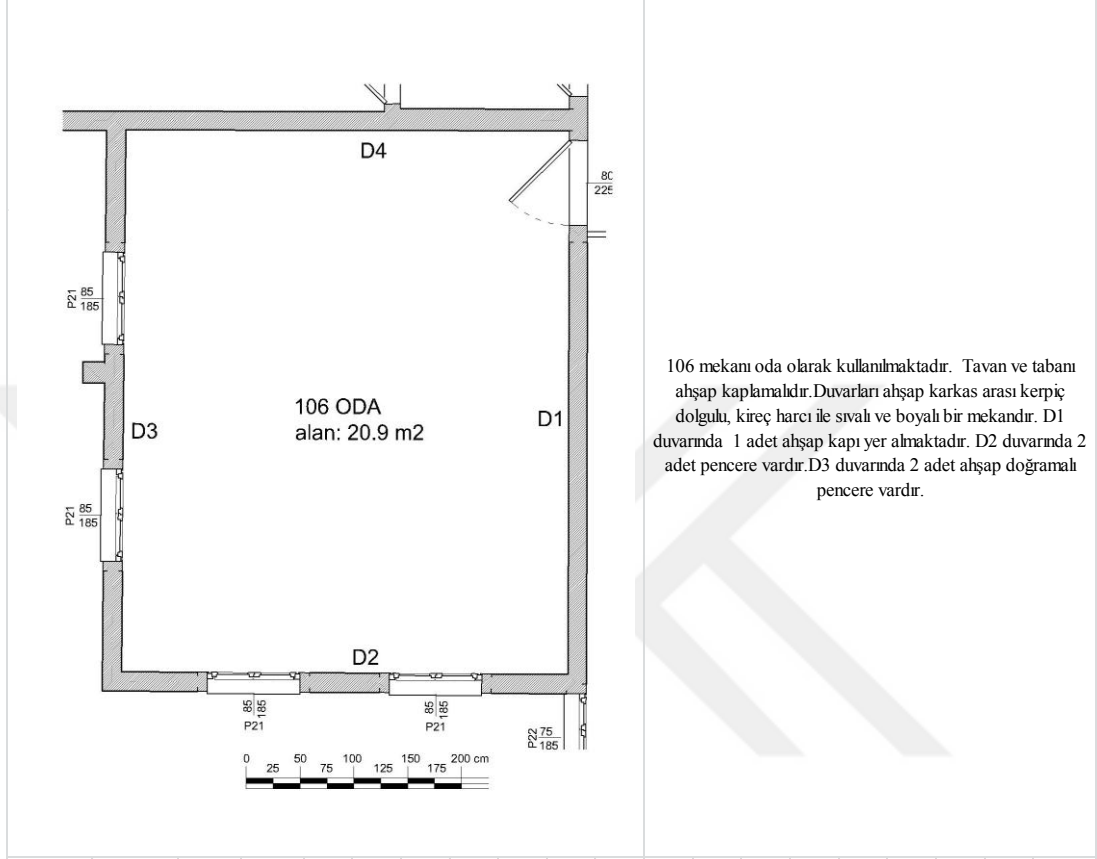
Çizelge 4.33-105 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TĞ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değişirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME					DURUM									
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY		KZ	ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS		SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE			YB	YBD	
									M	MG	H	EP	E	DE				
D1		5,04	3,23		●			●		●								
	K16	0,80	2,25		●		●				●							
	P22	0,75	1,85		●		●				●							
D2		3,46	3,23		●			●										
	P21a	0,85	2,10		●		●					●						
	P21a	0,85	2,10		●		●				●							
D3		5,04	3,23		●			●										
	P22	0,75	1,85		●		●				●							
D4		3,46	3,23		●			●										
	K18	0,85	2,00		●		●				●							

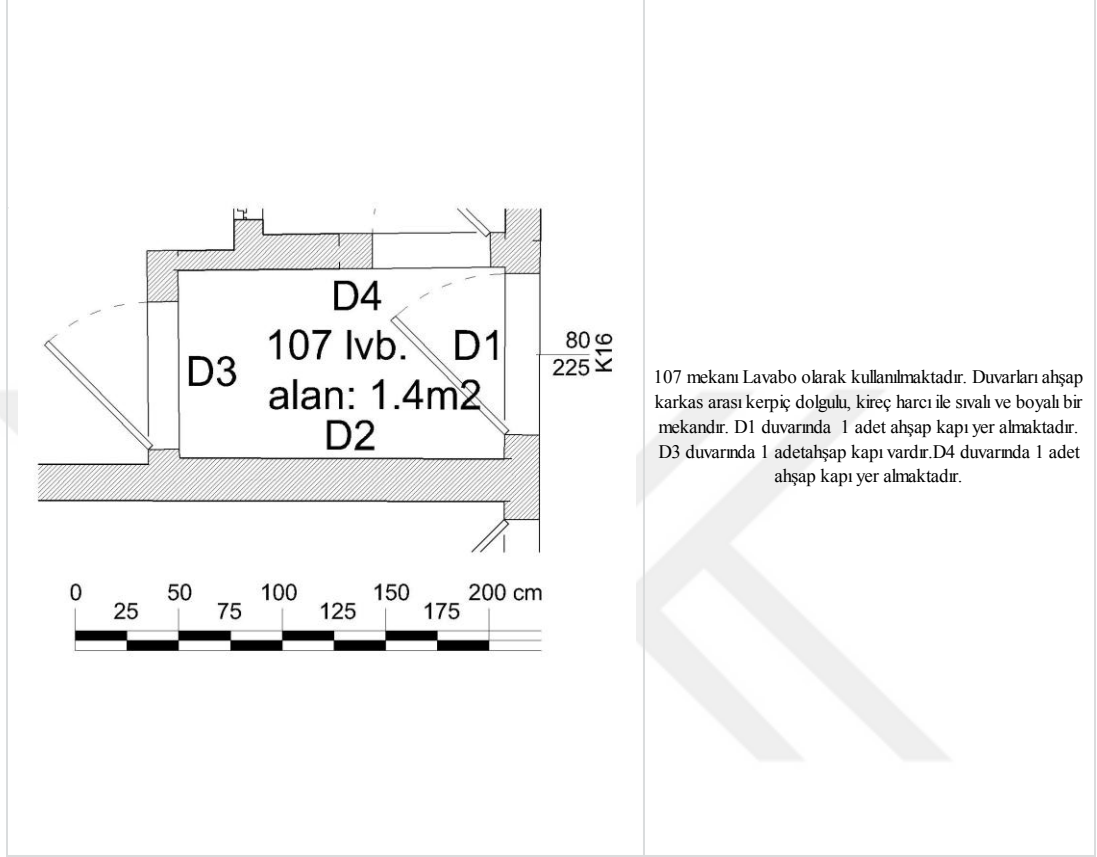
Çizelge 4.34-106 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

106 mekânı oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. D1 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D2 duvarında 2 adet pencere vardır. D3 duvarında 2 adet ahşap doğramalı pencere vardır.

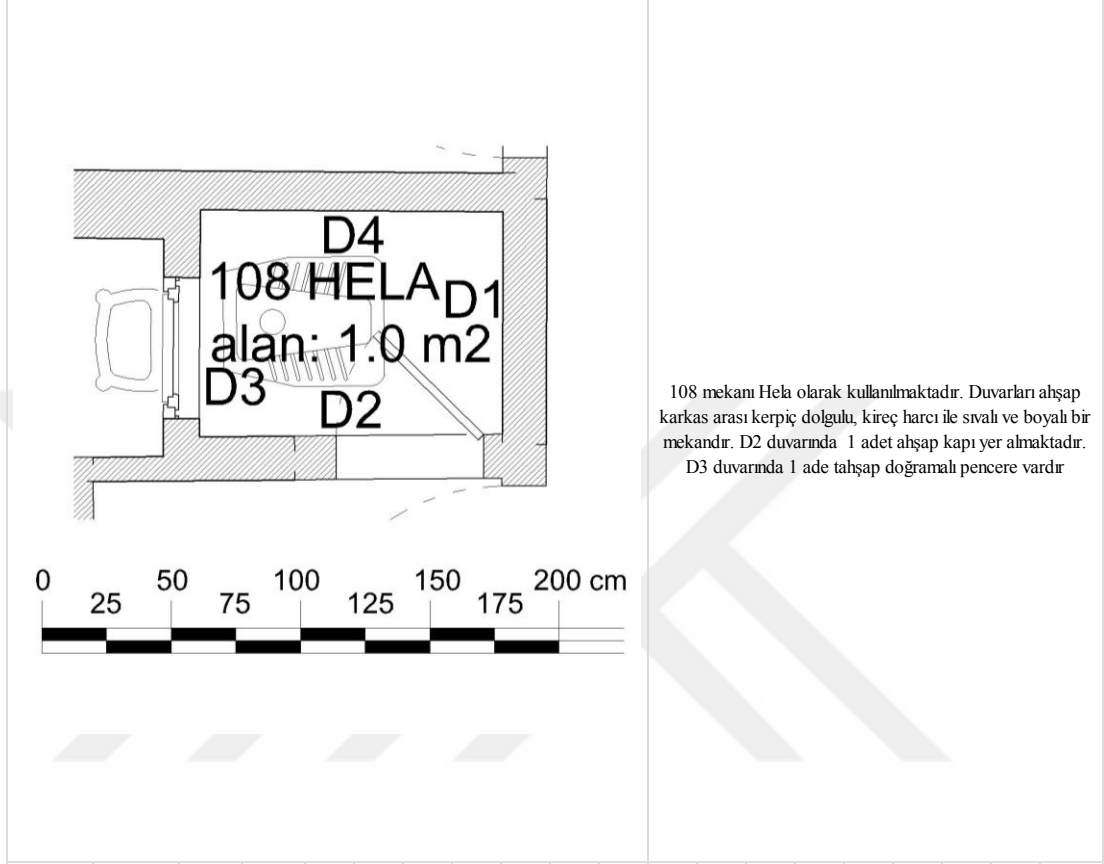
ELEMANLAR	ÖLÇÜLER	MALZEME								DURUM									
		TAŞIYICI			YÜZEY					ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ				E	DE		ONARILMIŞ
										M	MG	H	EP	E	DE				
D1		5,06	3,23		●			●			●								
	K16	0,80	2,25		●		●					●							
D2		4,15	3,23		●			●											
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
D3		5,06	3,23		●			●											
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
D4		4,15	3,23		●			●											

Çizelge 4.35-107 Lavabo mekânının tanımlama çizelgesi

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
TAŞIYICI MİMARİ		X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	YB	YBD							
M	MG	H	EP	E	DE	M	MG	H	EP				E	DE	YB	YBD			
D1		0,92	3,23		●			●				●							
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
D2		1,57	3,23		●			●											
D3		0,92	3,23		●			●											
	K16	0,80	2,25		●		●						●						
D4		1,57	3,23		●			●											
	K16	0,80	2,25		●		●						●						

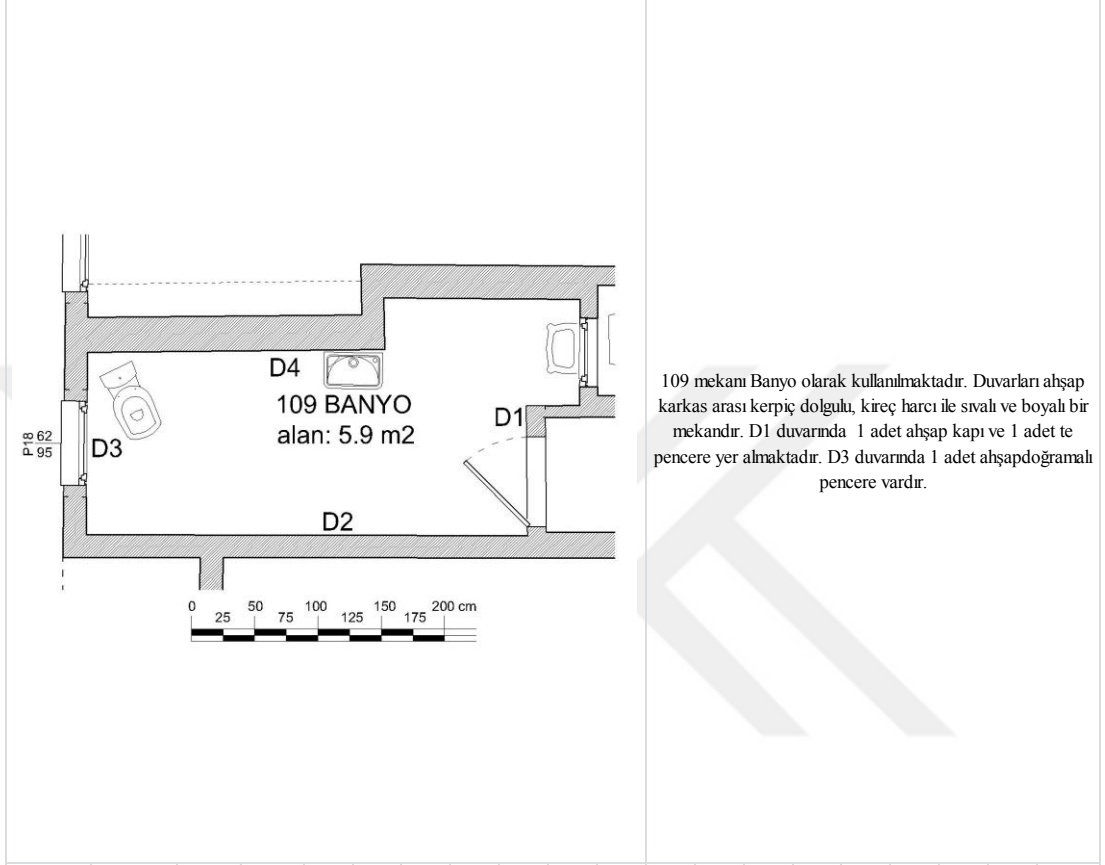
Çizelge 4.36-108 Hela mekânının tanımlama çizelgesi

108 mekânı Hela olarak kullanılmaktadır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. D2 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D3 duvarında 1 adet taşşap doğramalı pencere vardır

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOL MUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE			YB	YBD	
										M	MG	H	EP					
D1		0,86	3,23		●			●			●							
D2		1,17	3,23		●			●										
	K16	0,80	2,25		●		●					●						
D3		0,86	3,23		●			●										
D4		1,17	3,23		●			●										

Çizelge 4.37-109 Banyo mekânının tanımlama çizelgesi

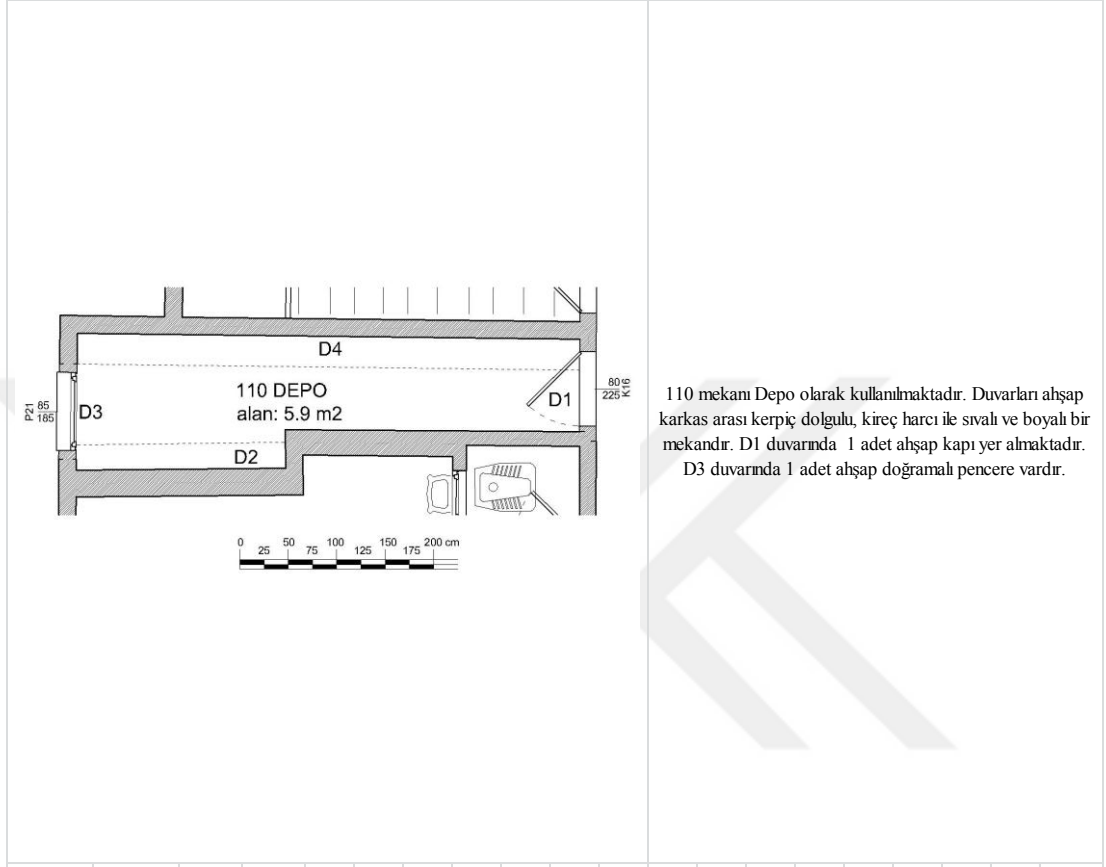

109 mekân Banyo olarak kullanılmaktadır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulı, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. D1 duvarında 1 adet ahşap kapı ve 1 adet te pencere yer almaktadır. D3 duvarında 1 adet ahşapdoğramalı pencere vardır.

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TĞ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değiştirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOL MUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE			YB	YBD	
										M	MG	H	EP	E	DE			
D1		1,88	3,23		●			●			●							
	K16	0,80	2,25		●		●					●						
D2		3,49	3,23		●			●										
D3		1,45	3,23		●			●										
	P18	0,62	0,95		●		●					●						
D4		3,88	3,23		●			●										

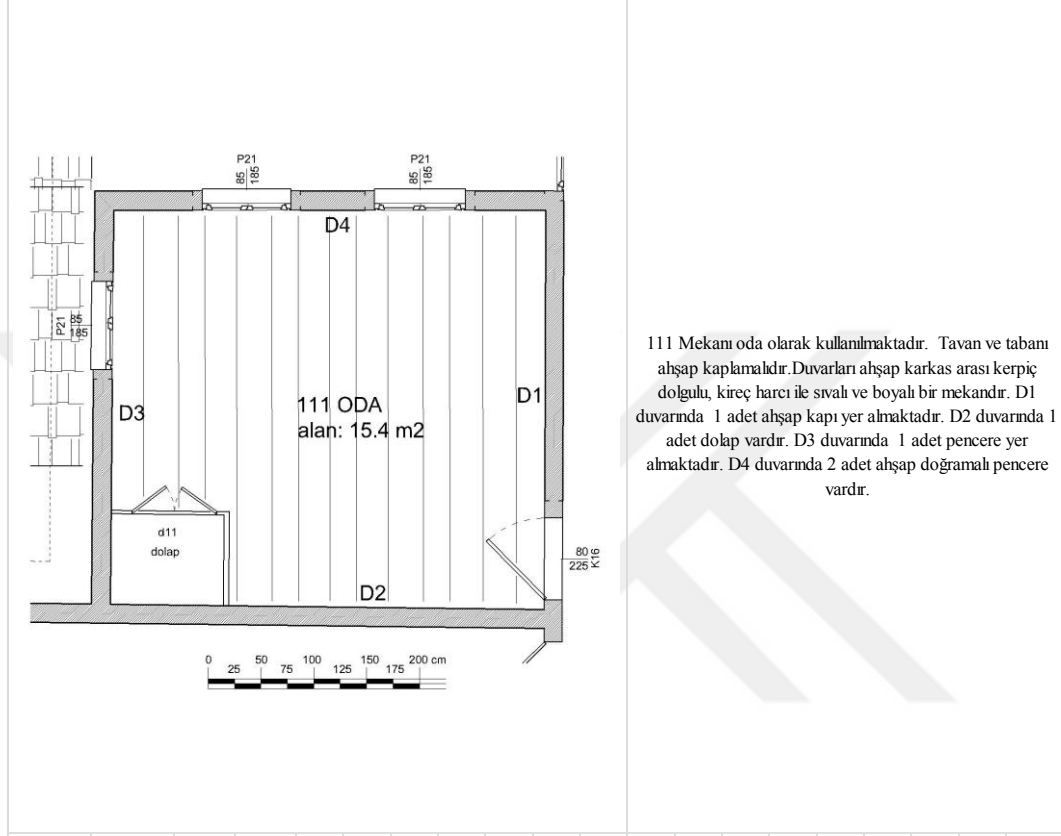
Çizelge 4.38-110 Depo mekânının tanımlama çizelgesi

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı EP: Eksik Parça	E: Ekleme DE: Değiştirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	----------------------------------	-----------------------------	---

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM								
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL			YB
										M	MG	H	EP	E	DE			
D1		0,96	3,23		●			●			●							
	K16	0,80	2,25		●		●					●						
D2		5,19	3,23		●			●										
D3		1,42	3,23		●			●										
	P21	0,85	1,85		●		●					●						
D4		5,19	3,23		●			●										

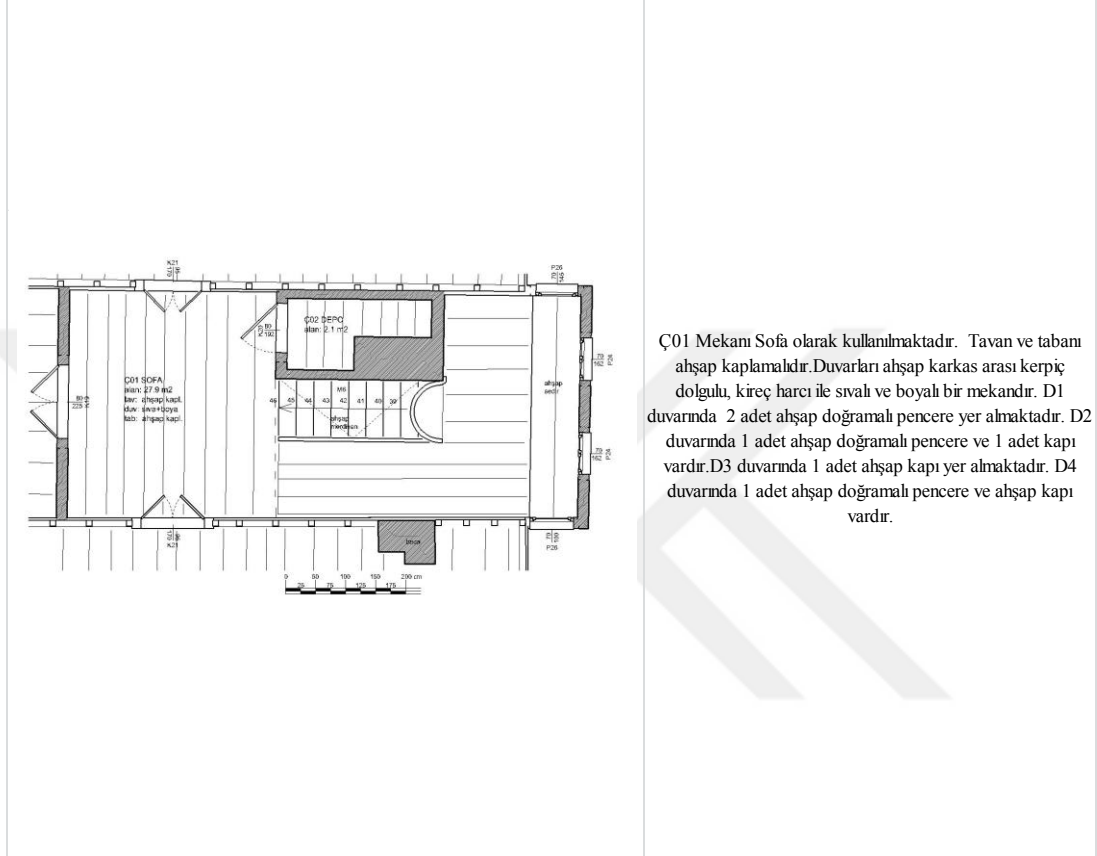
Çizelge 4.39-111 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

111 Mekânı oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekândır. D1 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D2 duvarında 1 adet dolap vardır. D3 duvarında 1 adet pencere yer almaktadır. D4 duvarında 2 adet ahşap doğramalı pencere vardır.

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL		ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ	E	DE	YB	YBD				
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	M	MG	H	EP	E	DE		YB	YBD	
D1		3,80	3,23		●			●			●								
	K16	0,80	2,25		●		●					●							
D2		4,11	3,23		●			●											
	d11				●		●												
D3		3,80	3,23		●			●											
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
D4		4,11	3,23		●			●											
	P21	0,85	1,85		●		●					●							
	P21	0,85	1,85		●		●					●							

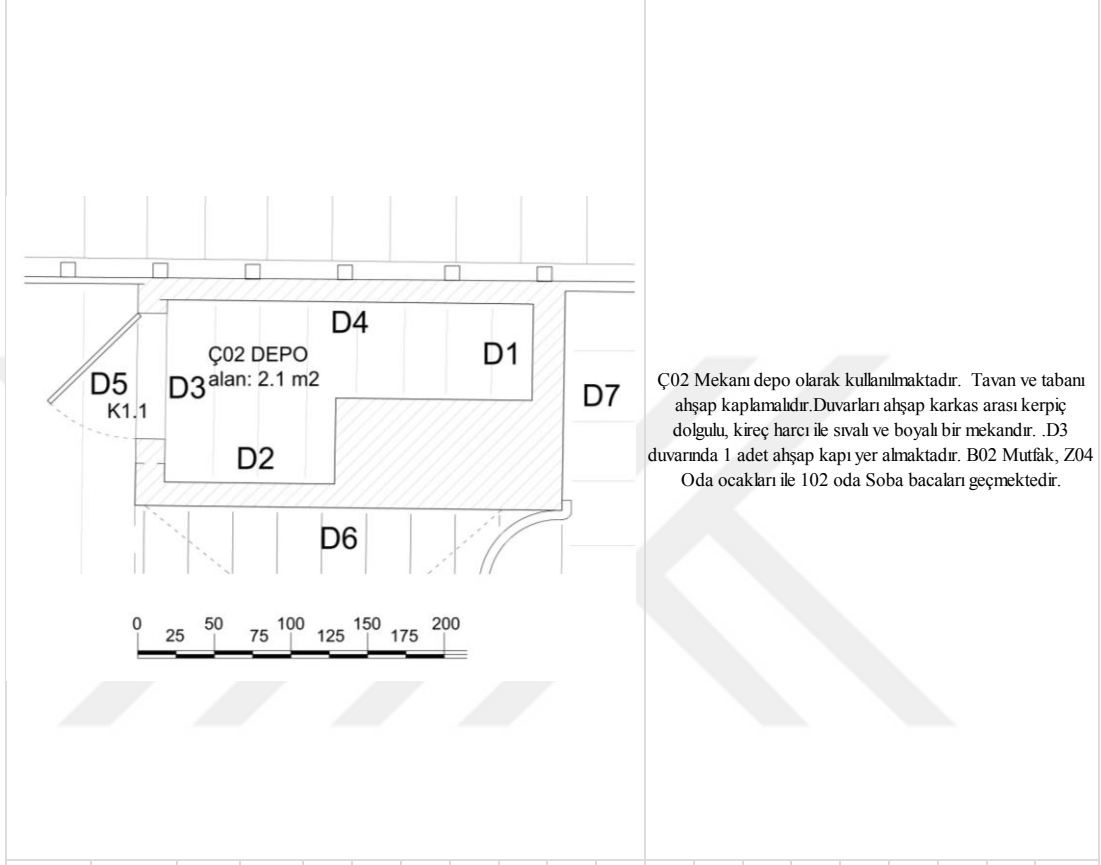
Çizelge 4.40-Ç01 Sofa mekânının tanımlama çizelgesi

Ç01 Mekanı Sofa olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 2 adet ahşap doğramalı pencere yer almaktadır. D2 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere ve 1 adet kapı vardır. D3 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D4 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere ve ahşap kapı vardır.

ELEMENLER	ÖLÇÜLER	MALZEME							DURUM									
		TAŞIYICI			YÜZEY				ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO	
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM	BOZULMUŞ				YB	YBD		
										M	MG	H	EP	E	DE			
D1		3,69	2,99		●			●			●							
	P24	0,70	1,62		●		●					●						
	P24	0,70	1,62		●		●					●						
D2		8,50	2,99		●			●										
	P26	0,70	1,45		●		●											
	K21	0,95	1,70		●		●											
D3		3,69	2,99		●			●										
	K19	0,80	2,25		●		●					●						
D4		8,50	2,99		●			●										
	K21	0,95	1,70		●		●					●						
	P26	0,70	1,45		●		●											

Çizelge 4.41-Ç02 Depo mekânının tanımlama çizelgesi

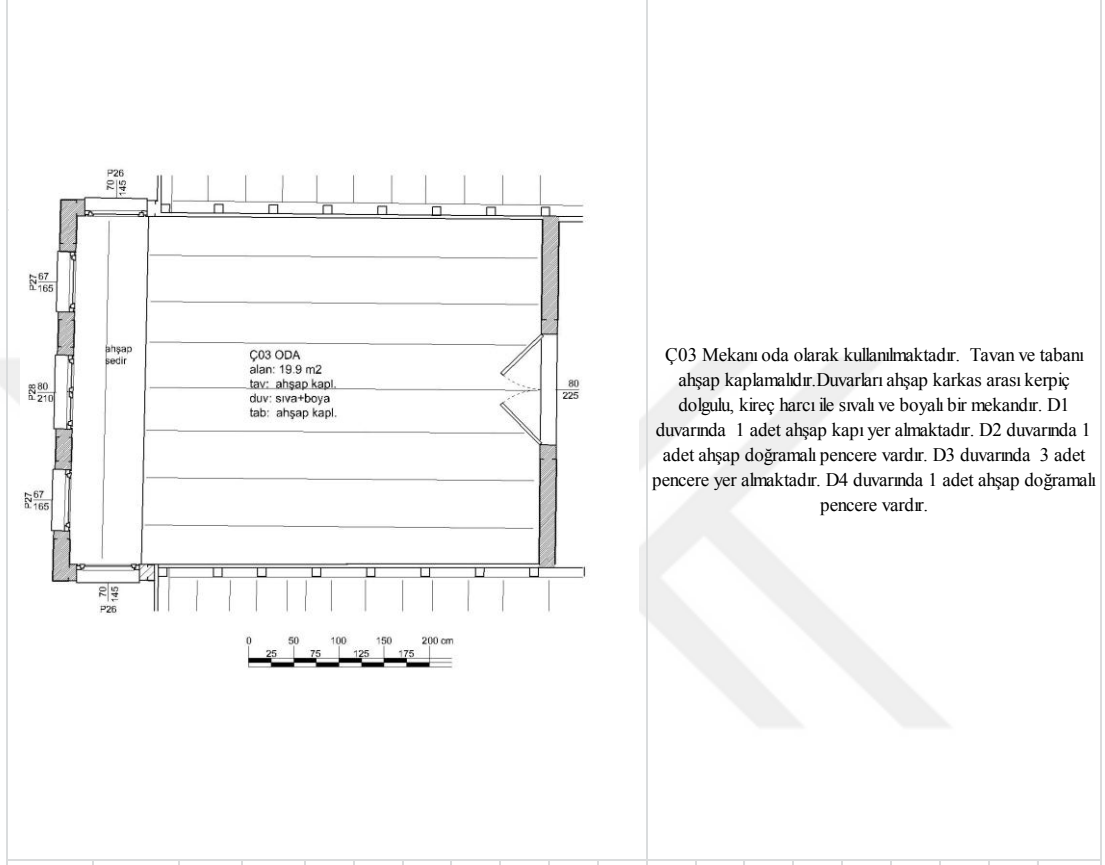

Ç02 Mekanı depo olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgulu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D3 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. B02 Mutfak, Z04 Oda ocakları ile 102 oda Soba bacaları geçmektedir.

T: Taş	A: Ahşap	HS: Horasan Sıva	M: Müdahale Gerektirmeyen	H: Hastalıklı	E: Ekleme	YB: Yeri Belli
	TĞ: Tuğla	KZ: Kaplamasız	MG: Müdahale Gerektiren	EP: Eksik Parça	DE: Değişirme	YBD: Yeri Belli Değil

ELEMENLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ONARILMIŞ	KAYBOLMUŞ		FOTO NO		
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y	T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ			ÖZGÜN DEĞİL	YB		YBD	
										M	MG	H	EP						E
D1		1,19	2,99		●			●			●								
D2		2,39	2,99		●			●											
D3		1,19	2,99		●			●											
	K1.1	0,80	2,25		●		●					●							
D4		2,39	2,99		●			●											

Çizelge 4.42-Ç03 Oda mekânının tanımlama çizelgesi

Ç03 Mekanı oda olarak kullanılmaktadır. Tavan ve tabanı ahşap kaplamalıdır. Duvarları ahşap karkas arası kerpiç dolgu, kireç harcı ile sıvalı ve boyalı bir mekandır. D1 duvarında 1 adet ahşap kapı yer almaktadır. D2 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere vardır. D3 duvarında 3 adet pencere yer almaktadır. D4 duvarında 1 adet ahşap doğramalı pencere vardır.

T: Taş	A: Ahşap TĞ: Tuğla	HS: Horasan Sıva KZ: Kaplamasız	M: Müdahale Gerektirmeyen MG: Müdahale Gerektiren	H: Hastalıklı	E: Ekleme DE: Değişirme	YB: Yeri Belli YBD: Yeri Belli Değil
--------	-----------------------	------------------------------------	--	---------------	----------------------------	---

ELEMANLAR		ÖLÇÜLER		MALZEME						DURUM									
				TAŞIYICI			YÜZEY			ÖZGÜN				ÖZGÜN DEĞİL	ONARILMIŞ	KAYBOL MUŞ		FOTO NO	
				T	A	TĞ	A	HS	KZ	SAĞLAM		BOZULMUŞ				E	DE		YB
TAŞIYICI	MİMARİ	X	Y							M	MG	H	EP						
D1		3,82	2,99		●			●			●								
	K	1,23	2,25		●		●					●							
D2		5,20	2,99		●			●											
	P26	0,70	1,45		●		●												
D3		3,82	2,99		●			●											
	P27	0,67	1,65		●		●					●							
	P27	0,67	1,65		●		●					●							
	P28	0,67	2,10		●		●					●							
D4		5,20	2,99		●			●											
	P26	0,70	1,45		●		●					●							

5. RESTİTÜSYON

5.1. Yöntem

Restitüsyon çalışması, yapıldığı dönemden günümüze kadar geçen zaman içerisinde Boyacızade Konağı'nda işlevsel bir farklılık olmamasına rağmen bir takım değişiklikler ve eklentiler gözlenmektedir. Bu değişimleri belirlemek ve binanın özgün halini anlayabilmek için yazılı ve görsel belgelerle aynı dönem yapıları incelenerek yapılan karşılaştırmalı çalışmalar bizim veri tabanımızı oluşturmuştur. Yine yapı sahiplerinden sözlü olarak alınan veriler restitüsyon çalışmasında yararlanılan kaynaklardır.

Binanın restitüsyon projesinin hazırlanmasında kullanılan kaynaklar güvenilirlik durumun göre şu şekilde sıralanmıştır.

A-Yapının mevcut durumundan, yazılı kaynaklar ve görsel verilerden edinilen bilgilere göre elde edilen verilere göre (1.derece güvenilir):

- 1- Varlığı bilinenler, rölöve çalışması sonucunda varlığı tespit edilen veriler.
- 2- İzi olan, ancak boyutu ve malzemesi yapıdaki diğer izlerden yararlanılarak tahmin edilenler.
- 3- İzi olmayan, ancak yeri, boyutu ve malzemesi yapıdaki diğer örneklerden yararlanılarak tahmin edilenler.
- 4-Sözlü bilgiler, yapı sahiplerinden edinilen bilgiler.
- 5- Yazılı belgeler ve yapının eski fotoğrafları.

B- Yapının çevresindeki aynı dönemde yapılan benzer konutlar incelenerek elde edilen veriler göre (2.derece güvenilir):

1- Varlığı bilinen, boyutu ve malzemesi aynı dönem yapılarıyla benzerliklerine bakılıp karşılaştırma yapılarak tahmin edilenler

2- İzi olmayan, ancak yeri, boyutu ve malzemesi aynı dönem yapılarıyla benzerliklerine bakılıp karşılaştırma yapılarak tahmin edilenler

C- Mimari gereklilik ve karşılaştırmalı çalışmalara göre (3.derece güvenilir):

Yukarıda belirtilen kaynaklara göre Boyacızade Konağı'nın restitüsyon projesi hazırlanmıştır.

6. BOYACIZADE KONAĞI'NIN RESTORASYONU

Tarihi belge niteliğinde olan ve tarihe tanıklık eden yapıların onarımı, korunması ve geleceğe doğru aktarılması gerekmektedir. Restorasyonun amacı tarihi eser ve dokuların özgün biçimleriyle korunarak, gelecek kuşaklara aktarılmasıdır. Zor olan bu çalışmayı sağlayabilmek için profesyonel bir çalışma ve son teknik imkânları kullanmak gerekir.

6.1. Genel Değerlendirme

Boyacızade Konağı, Kastamonu kent dokusunun geleneksel mimari özelliklerini taşıyan konutlardan bir tanesidir. Yapı birkaç ufak değişiklik haricinde özgün detaylarını koruyarak günümüze ulaşabilmiştir. Bina içerisinde yapılan değişiklikler de gözlemler ve restitüsyon araştırmaları sonucunda tespit edilmiştir. Konakta dış etkenlerden kaynaklı fiziksel bozulmalar gözlenmektedir.

Boyacızade Konağı, çevresel bağlamda tarihi kent dokusunun parçası olarak geleneksel dokuya katkı sağlamaktadır. Bulunduğu alanda özgün nitelikleri korumuş oluşuyla önemli bir değerimizdir. Konumu itibari ile de merkezi bir alanda yer alan yapının bir an önce onarılarak, gelecek nesillere aktarılması sağlanmalıdır. Konağın zaman içerisinde dış kaynaklı fiziksel sorunları ile sonradan eklenti yapılan ya da yanlış işlev değişikliği nedenlerine bağlı olarak oluşan sorunlarına çözüm getirilerek restitüf yaklaşımıyla korunması sağlanacaktır. Bina ilk yapıldığı dönemden günümüze kadar geçen süreçte konut olarak kullanılmıştır. Konağın konut olarak onarım ve korunması şehirdeki diğer geleneksel yapıların restorasyonuna ve korunmasına örnek olacaktır.

6.2. Boyacızade Konağı'nın Restorasyon Yaklaşımı

Boyacızade Konağı'nın restorasyonu yapılırken, binada mümkün olduğu kadarıyla özgün bir yaklaşımla müdahale yapılacaktır. Yapıya sonradan eklendiği bilinen muhdes elemanlar kaldırılacak, yeni işleve yönelik yapılacak eklemeler minimum düzeyde olacaktır. Binanın strüktürünün sağlanması 1. önceliği oluştursa da gözüken gerekli bir müdahale yoktur. Bahçe kısmı için de peyzaj düzenlemesi yapılacaktır.

Bu bağlamda restorasyon yaklaşımı, çevresel, sosyal- ekonomik ve mimari etkenler olarak incelenmiştir.

Çevresel Etkenler

Boyacızade Konağı konumu itibariyle kent merkezinde tescilli yapıların yoğun olduğu bir alanda olmasına rağmen bu bölgede farklı dönem yapıları da göze çarpmaktadır. Yapının bulunduğu çevrenin geleneksel dokusu zamanla bozulmuştur. Günümüze kadar ulaşan az sayıda örnek yapılardan biri olması, geçmişin dokusunu ve izlerini üzerinde taşıması sebebiyle bu konağın korunup gelecek nesillere aktarılması gerekmektedir.

Sosyal Etkenler

Türkiye'de ekonomik sorunlardan dolayı tarihi ve kültürel değerlerimiz gerektiği kadar korunamamaktadır. Kültür ve tabiat varlıkları yönünden zengin olan ülkemizde bu alanda yeterli bütçe ayrılmaması, yatırımların bu yönde yeterli düzeyde olmaması gibi nedenlerle birçok yapı yok olma tehlikesiyle karşı karşıya gelmektedir. Bu alanda halkın yeterli düzeyde bilinçlendirilmemesi, koruma bilincinin tam olarak oluşmaması gibi faktörler de etkili olmaktadır.

Mimari Etkenler

Boyacızade Konağı statik açıdan iyi durumdadır. Binanın taşıyıcı sisteminde ve bazı mimari elemanlarında sehimler olduğu gözlenmektedir. Ancak bu bozulmalar

binanın statüğünü etkileyecek düzeyde değildir. Zaman içerisinde bir takım fiziki etkenler sebebiyle oluşan bozulmalar düzenli bir bakım yapılmamasından kaynaklanmaktadır. Bu bozulmalar sıvalarda dökülme ve çatlak, ahşaplarda böceklenme, yer yer çürüme ve kırılmalar şeklinde özetlenebilir. Binanın çatısında oluşan hasarlardan kaynaklı ahşap elemanlarda nemlenme dolayısıyla oluşan mantarlaşma buna eklenebilir. Boyacızade Konağı'nda oluşan bu hasarların ortadan kaldırılarak yapılacak onarımlar sonucunda binanın ayakta kalması sağlanacaktır.

Boyacızade Konağı'nın zamanla bakımsızlık nedeniyle, bazı mimari elemanları hasar görmüş, kısmen yok olmuştur. Konak için önerilen restorasyon projesinin amacı: Yapının özgün detaylarını koruyarak sorunlara çözüm önerileri getirmek, sonradan yapıldığı tespit edilen eklentilerden arındırılarak gelecek nesillere sağlıklı bir şekilde aktarılmasını sağlamaktır. Konağın restorasyonunda işlev değişikliği ön görülmemiş olup, yine konut olarak kullanımına devam edilecektir. Binanın mevcut kapasitesi de göz önünde bulundurularak, restorasyon çalışmaları yapılmıştır.

Boyacızade Konağı özgün yapısını koruyarak, geleneksel doku içerisinde önemli sivil mimarlık örneklerinden biridir. Restorasyon projesinde, yapının ve bahçesinin özgün niteliklerinin korunması amaçlanmıştır. Restorasyon çalışmalarının, restitüsyon verileri ışığında, özgün mimari yapıya uygun tamamlanması ön görülmüştür. Değişen kapılar ve pencereler, yenilenmesi gereken hasarlı elemanlar hazırlanan restitüsyon projesine uygun olarak yapılmıştır.

Binayı oluşturan ana unsurlara aykırı ekler restitüsyon araştırmalarından yararlanılarak kaldırılmış, gereken kısımlar yeni işleve uygun olarak yeniden tasarlanmıştır.

6.3. İşlevsel Öneriler

Restorasyon çalışmalarında yapının gelecek kuşaklara özgün detaylarını kaybetmeden mimari değerlerini koruyarak aktarılabilmesi için; binaya verilecek olan yeni işlev önemlidir. Zamana bağlı olarak değişen yaşam şartları, bu tarihi yapıların işlevlerini etkilemekte ve farklı hizmet vermelerine neden olmaktadır.

Farklı işlevler genelde mekânsal düzeni bozmakta ve yapılara ek yükler getirmektedir. Restorasyon çalışmaları sonucunda binanın mimari özelliği korunmalı ve binaya yük olacak ek elemanlar kullanılmamalıdır.

Kastamonu Belediyesi ve Valilik ile restorasyon ve koruma değerlendirme görüşmeleri yapılmıştır. Görüşmeler sonucunda alınan kararlarla birlikte kentin tarihi dokusunu yeniden canlandırmak için restorasyon çalışmaları hızlandırılmıştır. Bölge insanların bilinçlendirilmesi için de bilgilendirmeler yapılmaktadır. Bu sayede kültürel varlıkların işlevine uygun olarak korunması hedeflenmektedir.

6.4. Konut İşlevi İçin Mekân Kullanımı

Günümüzdeki işlevi konut olan konak restorasyon projelerinde de konut önerilmiştir. Mekanları restitüsyon projesine uygun olarak düzenlenmiştir. Bahçe kısmında yer alan ekler de projeye uygun, ihtiyaca cevap verecek şekilde tasarlanmıştır.

Bahçede yer alan kısımlar, restitüsyon projesinde bulunan, bugün var olmayan bölümler yeniden inşa edilmesi mevcut ağaçlarında korunması önerilmiştir.

Bodrum kat:

Bodrum katı mekânları özgün halini koruyarak mevcut fonksiyonuna uygun depo ve oda olarak kullanılacaktır. Bütün mekânlarda yer alan kapı pencere ve diğer ahşap elemanlar yenilenecektir. Onarılarak kullanılacak elemanlara ise ahşap temizliği ve emprenye uygulaması yapılacaktır. B02 mutfak bölümünde yer alan sedir, taş eviye, dolap, fırın ve ocak da restitüsyon projesine uygun olarak kullanılacaktır.

Zemin kat:

Z01 giriş olarak kullanılan mekânda da ahşap temizliği ve emprenye uygulanacaktır. Bu katın elemanları özgün halinde korunarak günümüz koşullarına, ihtiyaca ve fonksiyonuna uygun bir şekilde kullanılacaktır. Bütün mekânların pencereleri yenilenecek, kapı ve ahşap elemanları temizlenecektir. Bahçede bulunan ocaklı fırının üzerine yapılan çatının kiremitleri marsilya kiremit olarak yenilenecektir.

Birinci kat:

Zamanla ihtiyaca bağlı olarak yapı içerisinde mekân yetersizliğinden dolayı, bu katta lavabo ve hela arasında yer alan duvar kaldırılmış ve bu mekân banyo olarak düzenlenmiş, bu haliyle korunarak yenilenecektir. Bu katın da pencereleri yenilenecek, kapı ve ahşap elemanların temizliği yapılacaktır.

6.5. Fiziksel Koruma İşlemi:

Boyacızade Konağı günümüze gelene kadar bir çok özgün detayını korumuştur. Yapıya estetik, açıdan ve fiziki yapıya uygun olmayarak zarar verdiği düşünülen, tarihi hiçbir değeri olmayan eklentiler kaldırılarak, fiziki anlamda binanın özgün detaylara uygun hale dönüştürülmesi sağlanacaktır. Yapılacak eklemeler kullanılan malzeme ve işçilik detaylarıyla sonradan yapıldığının anlaşılmasına olanak verecektir. Sonradan yapılan betonarme döşemeler temizlenecek, hasar görmüş ahşap aksam onarılarak temizlenecektir. Malzemelerde oluşması muhtemel bozulmalara karşın koruyucu uygulamalar yapılacaktır. Yağmur sularının binaya zarara vermemesi için drenaj ve yalıtım yapılacaktır. Taş yüzeylerinde kırılan ve kopan parçalar imitasyonla tamamlanacak ve yüzeysel temizleme uygulanacaktır. Ahşap mimari elemanların da temizliği yapılarak, su bazlı koruyucu sürülecektir. Cephelerde kapılar, Pencereler ve korkulukları elden geçirilecek sağlamlaştırma yapılacak, onarımı mümkün olmayan elemanlar yenileriyle değiştirilecektir.

6.6. Restorasyon Müdahale Biçimleri

Boyacızade Konağı'nda ilk yapılması gereken sağlamlaştırmadır. Burada amaç değiştirmeden onarılabilecek özgün malzemelerin mümkün olduğunca korunmasıdır. Temizleme işlemi malzeme kirliliklerinin yüzeylerden arındırılması amacıyla yapılacaktır. Yenilenecek elemanlar onarımı mümkün olmayacak kadar çok yıpranmış olan kısımlarda yapılacaktır. Kullanılacak malzemeler yapı bütünlüğüne uygun olmalıdır. Fiziksel yapılacak müdahaleler ise; yapıya sonradan eklendiği bilinen ve özgün yapısına uymayan eklentilerden binanın arındırılması işlemlerini kapsamaktadır.

Sağlamlaştırma

Binada işlevini yitirmiş taşıyıcı aksam; yapı askıya alınarak yenilenecektir. Kullanılabilecek durumda olanlar muhafaza edilerek, gerekli kısımları elden geçirilecektir. Elemanlar yenilenecekse kullanılacak malzemeler uzmanlar tarafından seçilerek kullanılacaktır. Yeni yapılan mimari elemanların estetik açısından özgün elemanlarla benzer malzemeden yapılması gerekmektedir. Yeni kullanılan malzemelerin günümüzde yapıldığı belgelenmelidir. Çatı taşıyıcılarında gerekli kısımlarda sağlamlaştırma yapılacaktır. Bu işlemlerde mümkün olduğu kadarıyla orijinal parçaların sağlam olanları aynen korunacaktır. Çatıda yalıtım yapılacak ve kiremitler komple yenilenecektir. Yağmur olukları yapılacaktır. Burada amaçlanan yapının uzun süre ayakta kalabilmesi için dış etmenlere bağlı sorunları komple ortadan kaldırmak amaçlanmaktadır. Binanın ahşap karkas taşıyıcılarında da yine gereken elemanlar yenilenecek, sağlam olanlar korunacaktır. Bağdadi ve rapis teli yapılacak, bina komple horasan harçlı sıvayla boyanacaktır. Ahşap mimari elemanlarda temizleme işleminden sonra emprenye edilecek, su bazlı koruyucu sürülecektir. Yeni yapılacak olan ahşap elemanlar da yine ahşap koruyucular sürülecektir.

Tamamlama

Boyacızade Konağı'nda restitüsyon çalışmalarıyla elde edilen verilerle tamamlama işlemi yapılacaktır. Zaman içerisinde yapıda yok olmuş elemanlar bu yöntemle tamamlanacaktır. Bu işlemde ilk olarak yapı içerisindeki konum, yer ve malzeme olarak benzeyen kısımlardan yararlanılacak, eğer bu mümkün olmazsa aynı dönem yapılarındaki özellikler dikkate alınacaktır. Yine mimari gereklilikte bu alanda başvurulacak kaynaklar arsındadır.

Temizleme

Temizleme fiziksel ve kimyasal temizleme olarak ikiye ayrılmaktadır. Fiziksel temizlemede, binanın özgün halinde olmayıp sonradan eklenen eklerin kaldırılması, kimyasal temizleme yapı elemanlarındaki malzeme yüzeylerindeki kirlerinden arındırma işlemidir.

Fiziksel temizleme

Boyacızade Konağı'nda sonradan yapıldığı bilinen aykırı eklentiler kaldırılacaktır. Binanın özgün niteliklerini bozan eklentiler yapılan araştırmalar sonucunda tespit edilerek, bina bu eklerden arındırılacaktır. Böylelikle özgün detaylar korunmuş olacaktır.

Kimyasal temizleme

Yapıdaki mimari elemanların yüzeylerinde oluşan kirliliği arındırma işlemidir. Ahşap kapılar, tavanlar, merdiven korkulukları vb. ahşaplar elemanların yüzeyleri boyalardan arındırılacaktır. Yine yapı içerisinde yer alan dolap kapakları, pervazlarda da kimyasal temizleme yapılacaktır. Demir korkuluklar, kapılardaki kilit ve tokmaklar korozyona karşı kir sökücülerle temizlenecektir. Demir korkuluklara boya yapılacaktır.

Yenileme (Değişmesi gereken elemanlar)

Zamanla onarılamayacak derecede hasara uğrayan elemanlar aslına uygun şekilde yeniden yapılacaktır. Restitüsyon verilerinden yararlanılarak, yapılacak olan onarımlar özgün malzeme detaylarına uygun olmalıdır. Yenilenecek elemanlar restorasyon projesinde detayları verilen çizimlere göre yapılacaktır.

Modern Ek

Mimari gereklilik:

Binada yeni işleve yönelik, yapıda var olmayan mimari elemanların proje detaylarına uygun olarak ve özgün mimariye zarar vermeden tamamlanmasıdır. Yapılan onarımlarda yeni eklenen detayların konağın sanat ve tarihi geçmişinin yanlış yansıtılmaması için, orijinal kısımlardan ayırt edilecek şekilde yapılmalıdır. Yeni işlev gereği eklenen bu detaylar yine minimum düzeyde olmalı ve binaya ağır bir yük getirmemelidir.

Binaya yeni işleve yönelik yapılan eklentiler:

Binaya yüklenecek aynı işlev gereği de olsa, yapının özgün detaylarına uygun olmayan herhangi bir ekleme yapılmasından kaçınılmıştır. Yapıda yeni işlev gereği yapılan eklentiler genelde ıslak hacimlerde uygulanmıştır. Binanın özgün halinde olmayan banyo ihtiyacı nedeniyle tuvalet ve lavabo kısmı arasındaki duvar kaldırılarak burası duş-wc olarak işlevlendirilmiştir. Bahçe kısmında peyzaj çalışmaları yapılacaktır. Yeni işleve göre yapılacak mimari elemanlar, günümüz modern malzemeleriyle, günümüzün detaylarını gösterir şekilde yapılacaktır. Bu mimari elemanlar gizlenmeden yapıya eklenecek; yalnız malzeme görünümü ve renkleri diğer mimari öğelere uyumlu olmalıdır. Binada tesisat için gerekli işlemlerde yapılacaktır.

Yeni işlev gereği yapılacak müdahaleler

- Yapıdaki tüm pencerelerin doğramaları yenilenecek ve çift cam üniteli olarak tekrar yapılacaktır.
- Kapılardaki eksik kısımlar onarılarak tamamlanacaktır.
- Yağlı boyalar kaldırılacak, ahşaplar emprenye edilerek su bazlı koruyucu sürülecektir.
- Sağ yan cephede katlar arası irtibatı kesilerek üst katlara ulaşımı sağlayan B03 no.lu geçiş mekânı kaldırılacaktır. Sonradan açılan bina duvarındaki kapı ise kapatılacaktır.
- Ayrıca sağ yan cephede kapı üstüne konan sundurma kaldırılacaktır.
- Genel itibarı ile cephelerdeki sıvalar raspa edilecek, ahşap karkasın kontrolü sonucunda rapitz tel çakılacak horasan harçlı sıva ile cepheler yeniden sıvanacaktır. İç cephelerdeki sıva kaplamaları iyi durumdadır. Kısmi tamiratlarla aynen korunacaktır.
- Cephelerde bulunan pervaz, silme kaplama gibi bütün ahşap malzemeler kontrol edilerek işlevini yitirmiş olanlar; 1. Sınıf çam kerestesi ile yenilenecektir.
- Çatı konstrüksiyonunda ve ara döşemelerinde çürümüş elemanların belli norm kerestelerle tahkimi yapılarak yenilenecektir.

- Kiremit altında su yalıtım levhaları, çatı arasında da ısı yalıtım levhaları kullanılacaktır.
- Çatı üstüne oluklu kiremit döşenecektir. Çatı arasında ısı izolasyonu yapılacaktır.
- Kiremit altında 2 kat su izolasyonu yapılacaktır. Çatı örtü malzemesi olarak oluklu kiremit kullanılacaktır. Bacalar sağlamlaştırılacaktır. Oluk ve dereleri yenilenecektir. Islak hacimlerdeki seramikler yenilenecektir.
- Elektrik ve sıhhi tesisat bakım ve onarımları yapılacaktır.
- Mevcut tavan üzerindeki yağlı boyalar raspa edilerek su bazlı ahşap koruyucu sürülecektir.
- Ahşap kapı, süpürgelik, pervaz, korkuluk gibi elemanlar üzerlerindeki yağlı boya el ile raspa edilerek kaldırılacaktır.
- Boyasız kısımlar el ile sistre edilecektir.
- Bütün ahşap kısımlar el ile sistire edilip zımparalanacaktır.
- Bütün ahşaplara su bazlı koruyucu sürülecektir.
- Seçilecek koruyucu malzemelerin ahşabın nefes almasını önlemeyen, çatlama ve kabarma yapmayan, ahşabın mümkün olduğu kadar içine işleyen, koku yapmayan ve insan sağlığına zarar vermeyen türden olmaları gerekmektedir.
- Onarımlar sırasında ahşap elemanın toprak ve kâgir eleman ile temas halinde olduğu noktalarda su ve nem geçişini önleyecek yalıtım malzemeleri kullanılmalı.
- Alan düzenlemesi yapılması gereklidir. Binanın yakın çevresinde yer alan orijinal yapı özgün malzemesine uygun olarak yeniden onarılacaktır.
- Sol cepheye bitişik olan fırının çatı tamiri yapılacak, ocak ve bacası ıslah edilecek, kapı ve pencereleri yenilenecektir.
- Aynı şekilde bahçede bulunun havuz, ambar, kamelya kuyu gibi yapılar onarılabilir.
- Yabani ot ve bitkiler temizlenecektir.

7.SONUÇ

Yapının bulunduğu Hepkebirler Mahallesi'nin Çobanoğulları döneminden itibaren varlığı bilinmektedir. Yapı eski kent merkezine 450 mt. mesafede bulunmasına karşılık anıtsal yapıların çoğu bu mahallede yer alır. Bunun yanında tescilli yapıların varlığı oldukça fazladır. 1940'larda Şamlıoğlu Sokak üzerindeki yapıların ahşap olduğu bilinmektedir. Kastamonu il merkezi ve köylerindeki yapı ustaları tarafından yapılan ve bölgeye özgü yapım tekniği kullanılarak üretilmiş birçok yapı bulunmaktayken, mülk sahipleri tarafından, çağın ihtiyaçlarını karşılayamadıkları gerekçesiyle bir kısmı terk edilmiş, bir kısmı yıkılarak kent kimliğine uymayan niteliksiz betonarme yapılara tercih edilmiş ve bir kısmı da bilinçsiz müdahalelerle kültür varlığı yapıların özgün niteliklerini kaybetmesine ve gün geçtikçe azalmasına neden olmuştur. Kentte tarihi bir kimlik kazandıran ve koruma alanının büyük bir kısmını kaplayan bu bölgede artık anıtsal yapıların dışında çok az sayıda geleneksel sivil mimari örnekleri kalmıştır. Günümüz koşullarında bölgede çoğunluğu oluşturan ve ağırlıkla bilinçsizce, estetik değerlerden uzak olarak yapılmış betonarme yapıların gelecekte ömürlerini tamamlayacakları düşünülerek, eski fotoğraf , çizim, harita vb. belgelerden yararlanılarak yerlerine kent kimliğine ve dokusuna uygun taklit olmadan yeni yapıların yapılabilmesi için gerekli yasal önlemlerin acilen şimdiden alınması yerinde olacaktır.

Boyacızade Konağı tüm bu olumsuzluklara rağmen günümüze ulaşabilen ve dönemin mimari özelliklerini ilk günkü gibi yansıtan önemli bir yapıdır.

Farklı dönem yapılarının yer aldığı bu sokak ve devamını niteliğindeki 75.Yıl Cumhuriyet Sokağında 12 adet tescilli bina bulunmaktadır. Bu yapılar camii, çeşme ve sivil mimarlık örneklerinden oluşmaktadır. Alan tarihi kent merkezine yakın olmasına rağmen, doku bütünlüğünü kaybetmiştir. Boyacızade Konağı'nın bulunduğu bölgede yer alan bazı yapılar basit bazıları içinse kapsamlı müdahale gerektiren problemler vardır. 2004 yılında bu sokaklarda Valilikçe sokak sağlıklılaştırma uygulamaları yapıldığı bilinmektedir.

Bölgedeki yapılarda tespit edilen problemlerin bazıları şunlardır: Ahşap olan doğramaların plastik esaslı malzemeyle değiştirilmesi, cephelerdeki düzenin

değişiklikleri, yapılara sonradan yapılan ekler, bahçelere ilave yapı yapılması, parselin tamamına oturan geç dönem betonarme yapılar, ruhsatsız ve kaçak yapılar, fazla katlı yapılar, sonradan kapatılan balkon ve teraslar, dokuya uyumayan çatılar, hasarlı çatılar, sıva dökülmeleri, malzeme kayıpları, zemin katta mekânsal değişiklikler, taşıyıcı sistem sorunları vb. Yine kullanıcı değişikliklerine göre konutun plan veya kat bazında bölünmesi, farklı ailelerce kullanılması, birden fazla giriş yapılmasına ve cephe düzeninin bozulmasına sebep olmuştur. Sürekli bakımın eksikliği de tescilli yapılara zarar vermiştir. Bazı yapılarda rekonstrüksiyona varan restorasyon çalışmaları gerekliliği doğmuştur.

Kastamonu'da olduğu gibi Türkiye genelinde de tespit edilemeden çeşitli nedenlerle yok olmuş çok sayıda yapı vardır. Kültürel değerler bazında tam bir envanter çalışmasının yapılmaması, ecdat yadigarı kültürümüzün bir parçası olan bu yapıların varlığından geniş kitlelerin haberdar olmasının ve günümüzde yaşatılarak dünya kültür mirasına katkıda bulunabilmelerinin önündeki çok önemli bir engeldir. Buna ek olarak ülkemizde arşivciliğe gereken önemin verilmeyişi yapıldığı dönemden bugüne kadar çeşitli nedenlerle değişime uğramış olsa da günümüze kadar varlığını devam ettiren bazı yapılarla ilgili restitüsyon projeleri için başvurulabilecek yazılı ve resimli kaynakların yetersizliği sonucunu doğurmaktadır. Ülke genelinde yapılan çalışmalarda, yapıların özgün halleriyle ilgili doğru sonuçlara ulaşılması güçleşmekte ve ülkede tarihi yapılara verilen değer sorgulanması gerektiğini sonuç olarak ortaya çıkmaktadır.

Kentin mekânsal yapısına bakıldığında, yapım tekniği, süsleme ve planlama açısından geleneksel Kastamonu sivil mimari tarzla inşa edilen Boyacızade Konağı ve yapının bulunduğu tarihi çevrede yürütülecek bütün çalışmaların süresince, tarihi-kültürel potansiyeli sadece yapıda geçmişte, bugünde, gelecekte yaşayacak olan insanlara ait bir miras olarak görülmeyecek kadar önemli bir evrensel değer olduğu unutulmamalı ve bizden önceki kuşaklardan devir alınan bu değerlere hak ettikleri saygıyı vererek yaşatmanın yanında gelecek nesillere olabildiğince doğru aktarmanın da bir insanlık vazifesi olduğu unutulmamalıdır. Ülke genelinde bu miraslara sahip çıkılabilmesi için önce halkın bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Kültür Bakanlığı,

belediyeler, sivil toplum kuruluşları ve üniversiteler işbirliği içinde çalışmalar üretmeli ve yürütmelidir.

Bu gerçekler ışığında, Boyacızade Konağı için yürütülecek çalışmalar kapsamında yapıya, tarihi bir belge ve doküman oluşu, sahip olduğu mimari değer gözetilerek yaşatılması, yaşatılarak korunması, korumada devamlılığın sağlanması, yapı sahiplerinin yapıya olan manevi bağlılıkları ve halen kullanmakta oldukları için yine konut işlevi kazandırılmasının en doğru tercih olduğu belirlenmiş, çalışmalar ve restorasyon projesi de bu yönde hazırlanmıştır.

Boyacızade Konağı'nın restorasyonunun yapılmasına yönelik bilimsel yöntemler kullanılarak konağın rölövesi hazırlanmış, Kastamonu ili geleneksel konutlarıyla karşılaştırmalı çalışma yapılmış, bu çalışmaya yapı sahiplerinden alınan sözlü bilgiler destek vererek restitüsyon projesi hazırlanmıştır. Restitüsyon projesinden yararlanılarak hazırlanan restorasyon projesi ile yapı niteliksiz eklerden arındırılmış, gerekli tamamlamalar yapılmış ve konağın özgün durumu korunmuştur.

Boyacızade Konağı ve bulunduğu sokaklar için yapılan bu çalışma ile kent içinde benzer değer ve sorunları olan geleneksel konutların korunması bağlamında ışık tutarak gelecek nesillere sağlıklı bir şekilde aktarılması hedeflenmiştir.

KAYNAKLAR

- Ahunbay, Z., “Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon”, *Yapı Endüstri Merkezi Yayınları*, İstanbul, (1996).
- Aksoy, E., “Orta Mekan: Türk Sivil Mimarisinde Temel Kuruluş Prensipleri”, *Mimarlık ve Sanat*, 92 (1963).
- Altınoluk, Ü., “Binaların Yeniden Kullanımı”, *YEM Yayınları*, İstanbul, (1998).
- Avcı, F.F. Ondokuzuncu Yüzyıl Kastamonu Konutları Değişim Süreci. İzmir: D.E.Ü., Yük.Lisans Tezi, (2004).
- Batur, A., “Batılılaşma Döneminde Osmanlı Mimarlığı”, Tanzimat’tan Cumhuriyete Türkiye Ansiklopedisi, *İletişim Yayınları*, İstanbul, 4 (1985).
- Behçet, M., (Hazırlayan: Musa Cihangir)., Kastamonu Eski Eserleri (Kastamonu Asar-ı Kadimesi)., Kastamonu Valiliği İl Özel İdaresi Yayınları:1, Kastamonu,1998. (Yazım yılı: 1925).
- Bektaş, C., “Türk Evi”, *Yapı Kredi Yayınları*, İstanbul, (1996).
- Bektaş, C., “Koruma Onarım”, *Literatür Yayınları*, İstanbul, (2001).
- Eldem, S.H., “Türk Evi Plan Tipleri”, *İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Yayınları*, İstanbul, (1968).
- Biçer E., N. Ç. Kastamonu Örneğinde Anadolu Kenti İmaj Ögeleri ve Değişim Süreci. İstanbul: Doktora Tezi. (2002).
- Eyüpgiller, K. K. Bir Kent Tarihi Kastamonu. İstanbul: Eren Yayıncılık. (1999).
- Eyüpgiller, K. K. Bir Küçük Anadolu Kentinde Batılı İmar: Kastamonu Örneği. Arredamento Dekorasyon, (1994).
- Günay, R., “Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri”, *Yapı- Endüstri Merkezi Yayınları*, İstanbul, (1998).
- Kamarlı,E., “Kastamonu Tarihi Dokusunda Yer Alan Geleneksel Konut Yapılarının Cephe Mimarisi Üzerine Tipolojik Bir Araştırma”, Yüksek Lisans Tezi, *Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, İzmir, (2008).
- Kankal, A. Türkmen’in Kaidesi Kastamonu (XV-XVIII. Yüzyıllar Arası Şehir Hayatı). Ankara: Zafer Matbaa. (2004).

Kankal, A. Fetihden 16.Yüzyılın Sonuna Kadar Kastamonu Şehrinde İskân ve Nüfusa Dair Genel Gözlemler. Birinci Kastamonu Kültür Sempozyumu Bildirileri (1.Baskı) Ankara (2000).

Kuban, D., “Türk “Hayat”lı Evi”, *MTR Yayınları*, İstanbul, (1995).

Küçükerman, Ö. Anadolu’daki Geleneksel Türk Evinde Mekân Organizasyonu Açısından Odalar. T.T.O.K. Yayını. İstanbul, (1973).

Küçükerman, Ö. Türk Evi/ Turkish House- Kendi Mekânının Arayışı İçinde. Turing Yayınları ,(2007).

“Kastamonu Koruma Amaçlı İmar Planı Plan İzah Notu”, *Kastamonu Belediyesi*, Kastamonu, (1992).

Icomos, Tarihi Kentlerin ve Kentsel Alanların Korunması Tüzüğü (1987)

Icomos, Ahşap Tarihi Yapıların Korunması için İlkeler (1999)

Icomos, Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü (1999)

Öztürk, E.Y., “Bolu İli, Mudurnu İlçesi, Armutçular Konağı’nın Restorasyonu”, Yüksek Lisans Tezi, *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü*, Ankara, (2007).

Sağdıç, T. Kastamonu Geleneksel Kent Dokusunda Sosyo Kültürel Değişmenin Konut Mekânına Etkisi, İstanbul: İTÜ. (2001).

Turan, R., Birinci Kastamonu Kültür Sempozyumu Bildirileri, Kastamonu Valiliği, Ankara, 1-2, (2000).

Yücel, Y., Anadolu Beylikleri Hakkında Araştırmalar XIII-XV. Yüzyıllarda Kuzey-Batı Anadolu Tarihi Çoban-Oğulları Beyliği Candar-Oğulları Beyliği I, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, (1988).

ÖZGEÇMİŞ

Ahmet SEVGİLİOĞLU

Adres : Barutçuoğlu Plaza Kat:6 No:29 Kastamonu
Gsm : (532) 701 78 55
İş : 366 214 66 14
E-mail : ahmet@abidat.com.tr - as.abidat@gmail.com
Web : www.abidat.com.tr

Kişisel bilgilerim:

Doğum Yerim : Karabük
Doğum Tarihim : 07.05.1973
Askerlik Durumum : 1999-2000 (Yapıldı)
Medeni Durumum : Evli

Kariyer hedefim:

1991 yılında okulla başlayan mesleğimdeki bilgi ve birikimlerimi akademik olarak ta geliştirerek uzmanlaşıp, bir çok medeniyete beşiklik etmiş olan Ülkemizin, doğal, tarihi ve kültürel mirasıyla günümüze kadar ulaşmış anıtsal ve geleneksel nitelikteki eserlerinin, bizden sonraki nesillere doğru kararlarla aktarılması için, bir köprü vazifesi oluşturacaktır.

Restorasyon konusunda uzmanlaşmak, koruma ve restorasyon alanında bizleri Markalaştıracağına inanıyorum.

Eğitim Durumu :

1993 - 1997 **Yıldız Teknik Üniversitesi**
Mimarlık Bölümü-Lisans
1991 - 1993 **Hacettepe Üniversitesi-Safranbolu Meslek Yüksekokulu (Karabük)**
Restorasyon Bölümü-ön lisans
1987 - 1990 **Endüstri Meslek Lisesi (Karabük)**
Metal İşleri Bölümü -Lise
1984 - 1987 **Yenişehir Ortaokul (Karabük)**
Ortaokul
1979 - 1984 **T.E.D Karabük Koleji (Karabük)**
İlkokul

Yabancı Diller :

İngilizce
(Orta)

İş Deneyimlerim:

- 1- 1997-1998 - Vedut İnşaat
- 2- 1998-1999 - Kastamonu İl Özel İdaresi-Sözleşmeli Mimar
- 3- 1999-2000 - 551. İstihkâm İnşaat Taburu-Ankara
- 4- 2000-2004 - Kastamonu İl Özel İdaresi-Sözleşmeli Mimar
- 5- 2004-2006 Serbest meslek
- 6- 2006- Abidat Restorasyon Mim. Ltd.Şti.
- 7- 2014- Kastamonu Belediyesi Teknik Başkan Yardımcılığı

EKLER

EK -1- MEKÂN KODLARI ÖN CEPHE

EK -2- MEKÂN KODLARI SAĞ CEPHE

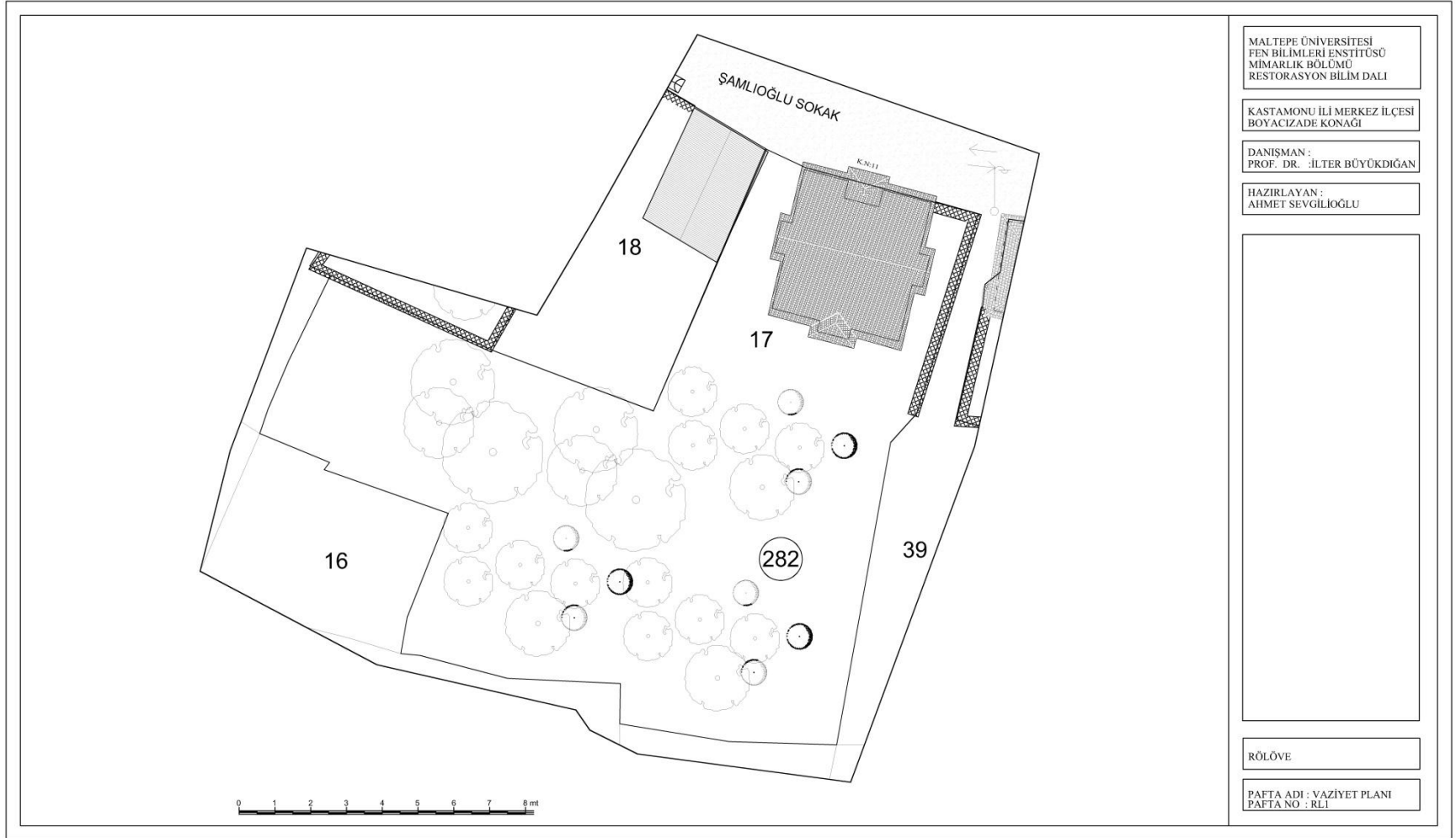
EK -3- MEKÂN KODLARI ARKA CEPHE

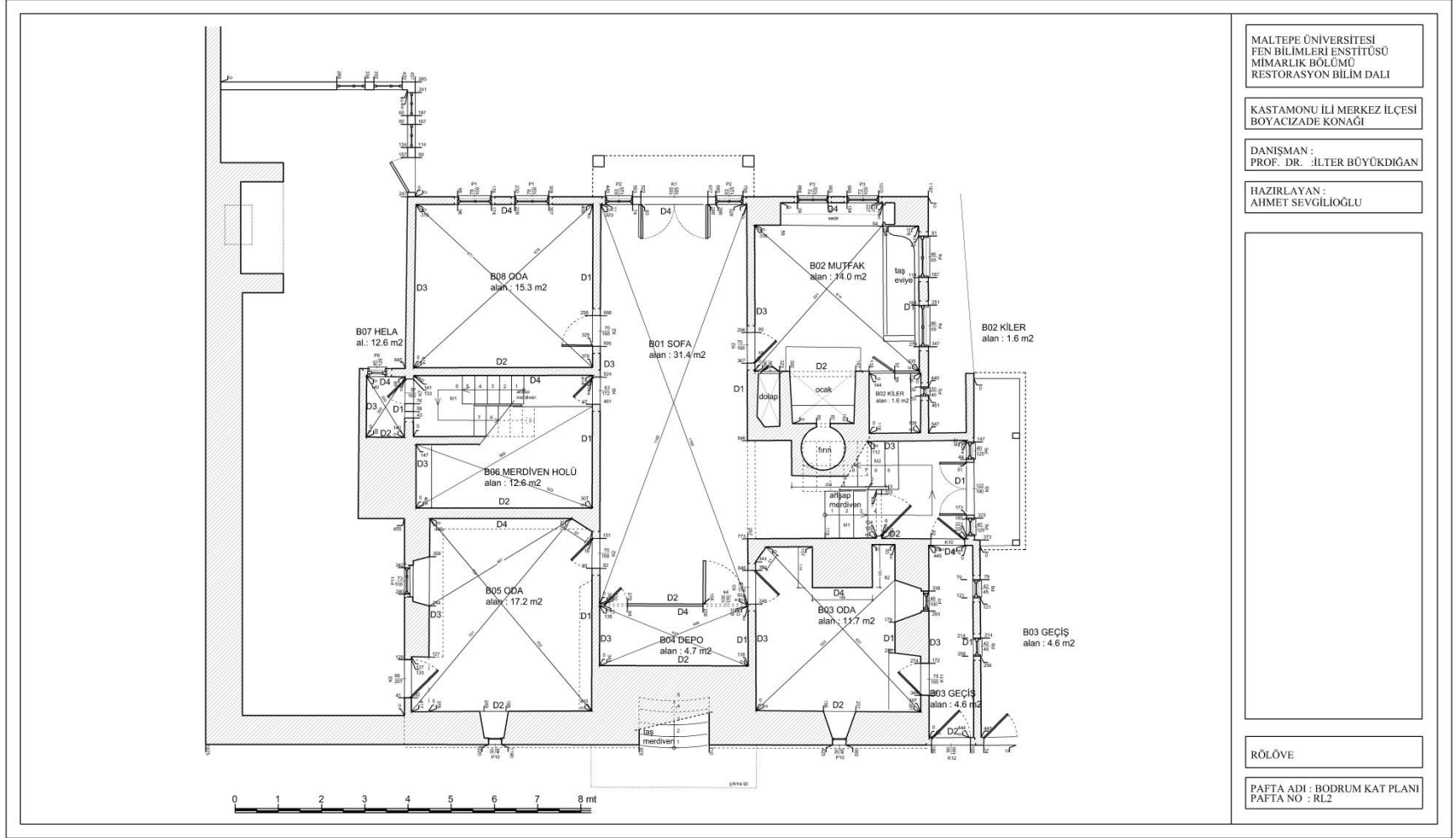
EK-4- MEKÂN KODLARI SOL CEPHE

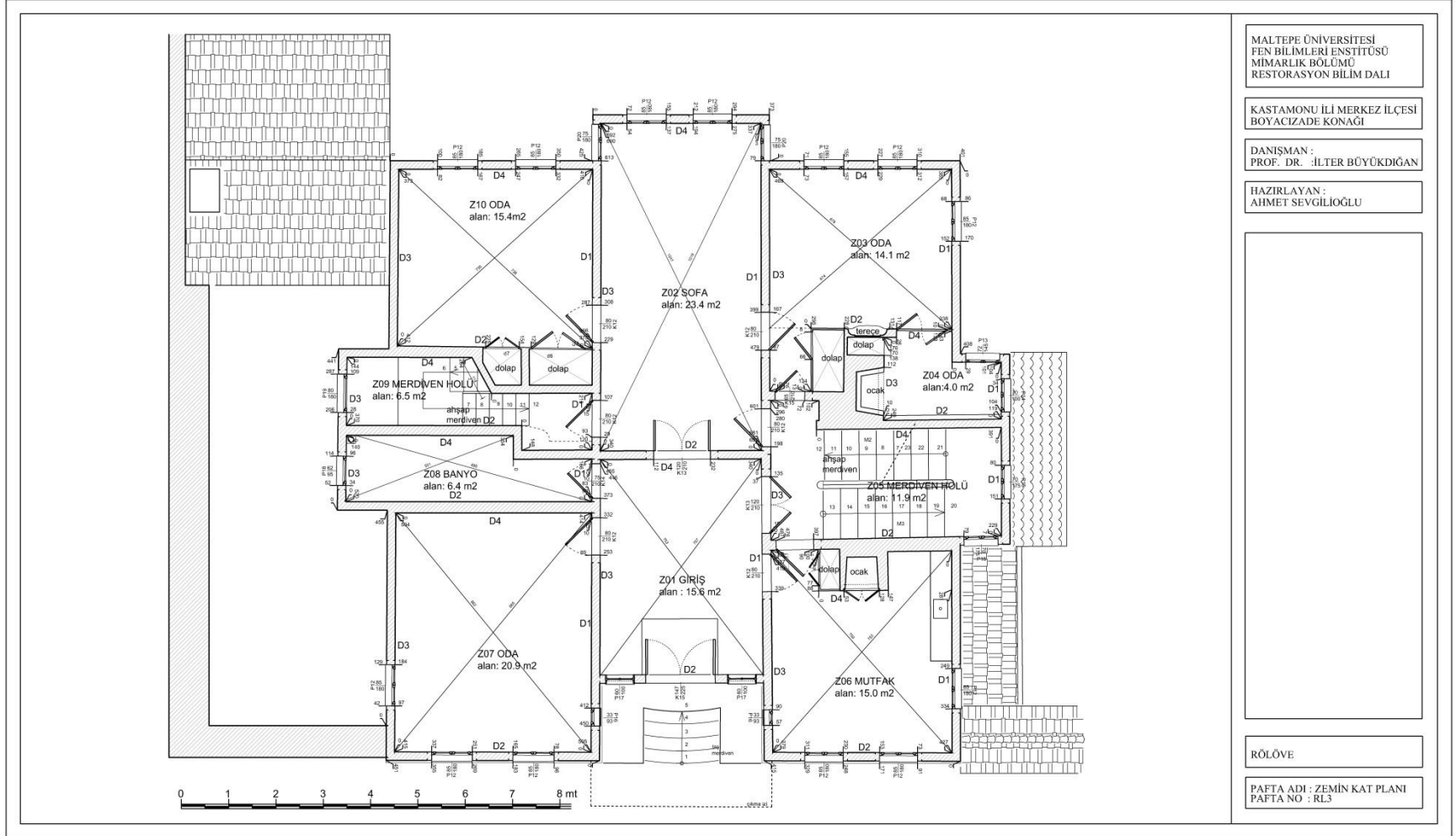
EK -5- RÖLÖVE VAZİYET PLANI

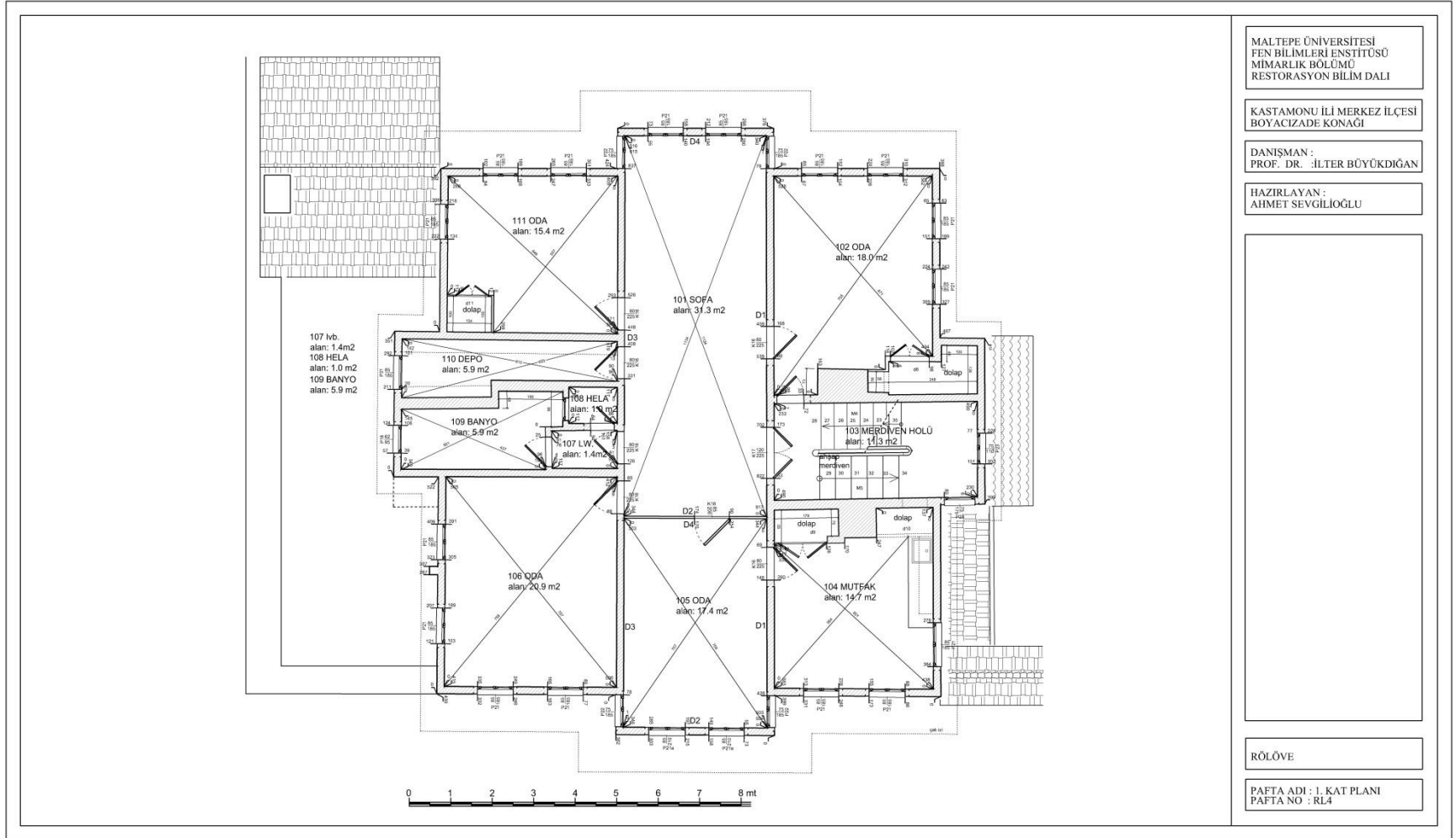
EK -6- RÖLÖVE BODRUM KAT PLANI

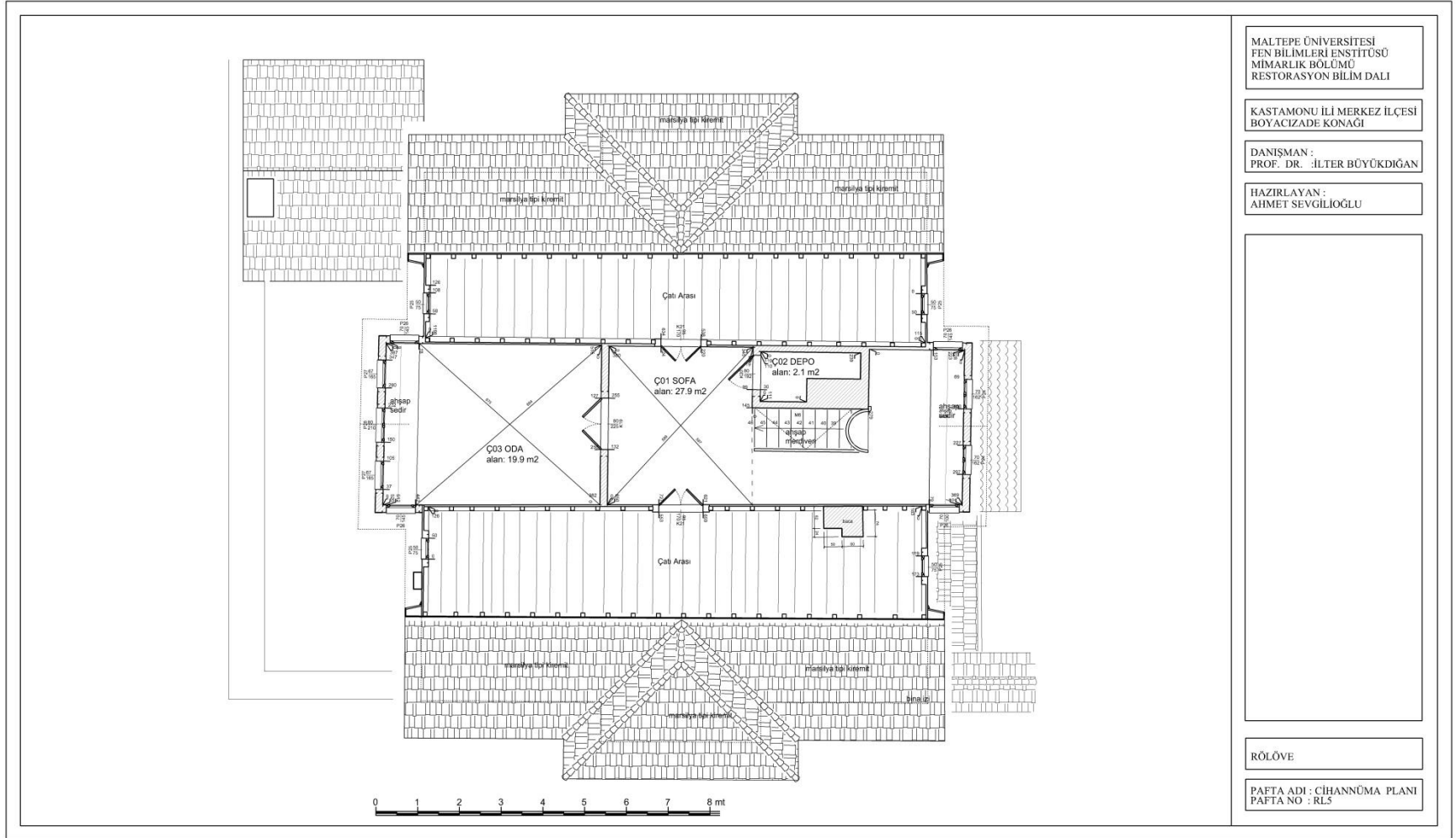
EK -7- RÖLÖVE ZEMİN KAT PLANI

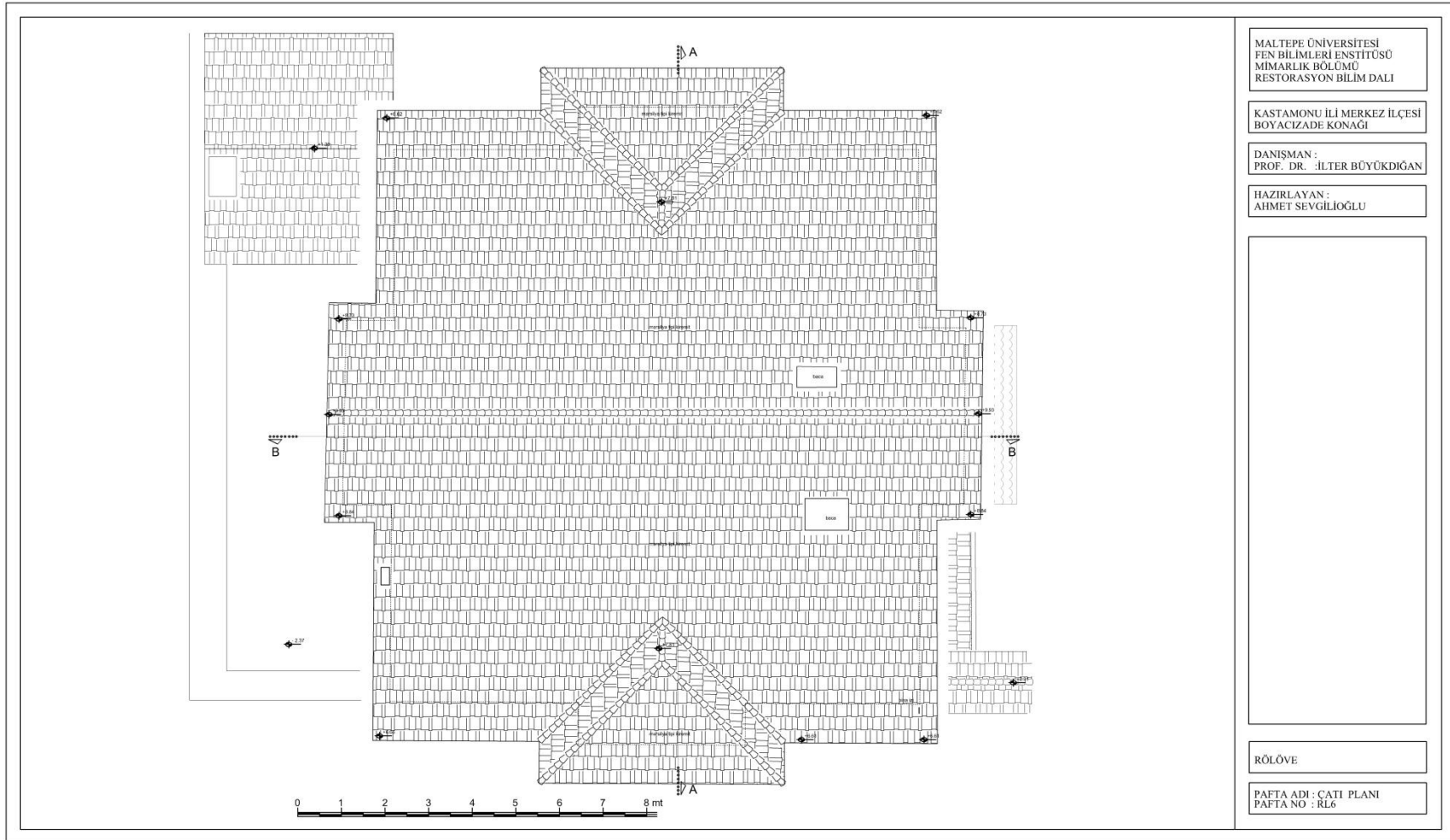
EK -8- RÖLÖVE 1. KAT PLANI

EK -9- RÖLÖVE CİHANNÜMA KAT PLANI

EK -10- RÖLÖVE ÇATI PLANI

EK -11- RÖLÖVE ÖN CEPHE

EK -12- RÖLÖVE SAĞ CEPHE

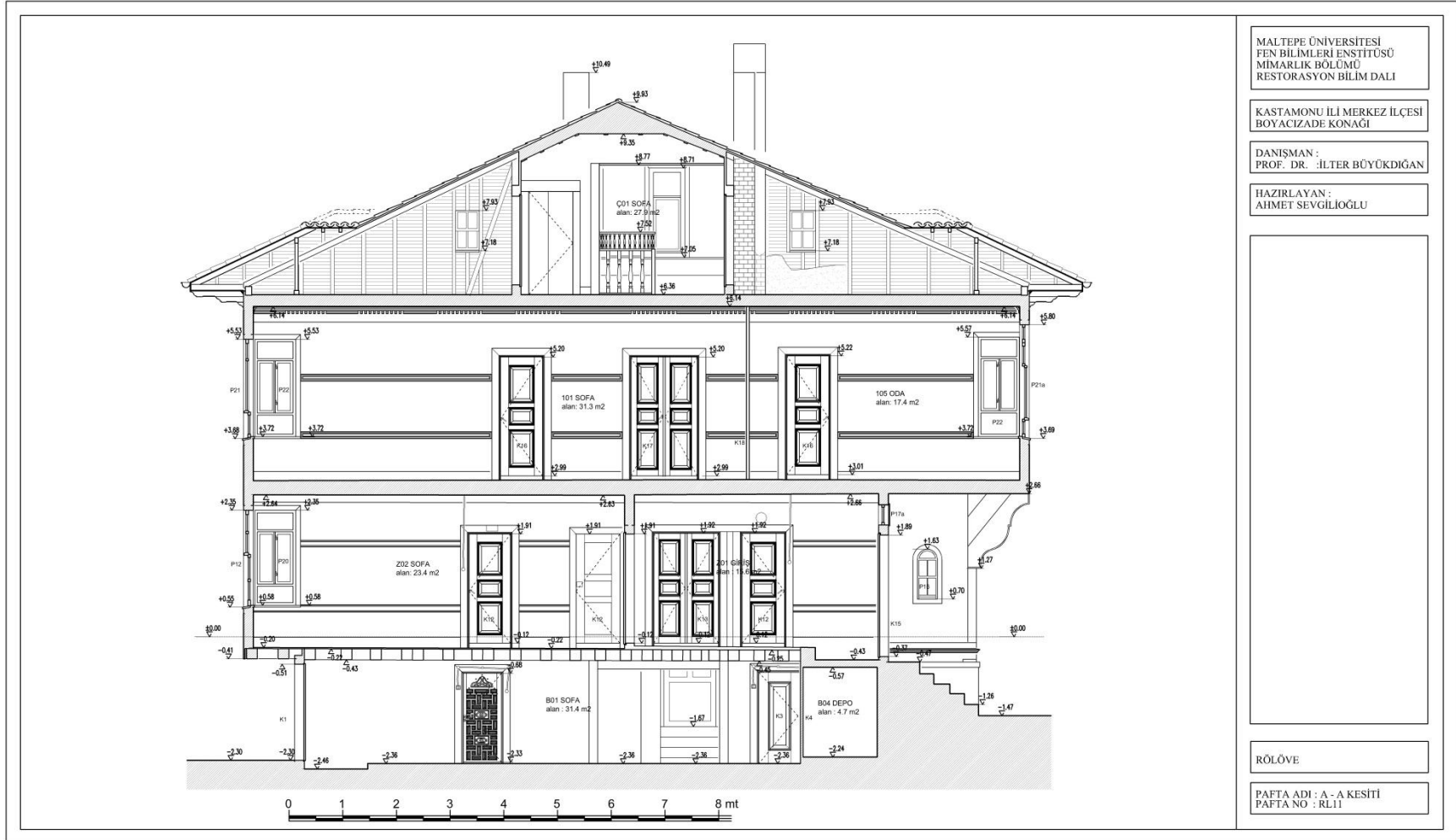
EK -13- RÖLÖVE ARKA CEPHE

EK -14- RÖLÖVE SOL CEPHE

EK -15- RÖLÖVE A- A KESİTİ

MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK BÖLÜMÜ
RESTORASYON BİLİM DALI

KASTAMONU İLİ MERKEZ İLÇESİ
BOYACIZADE KONAĞI

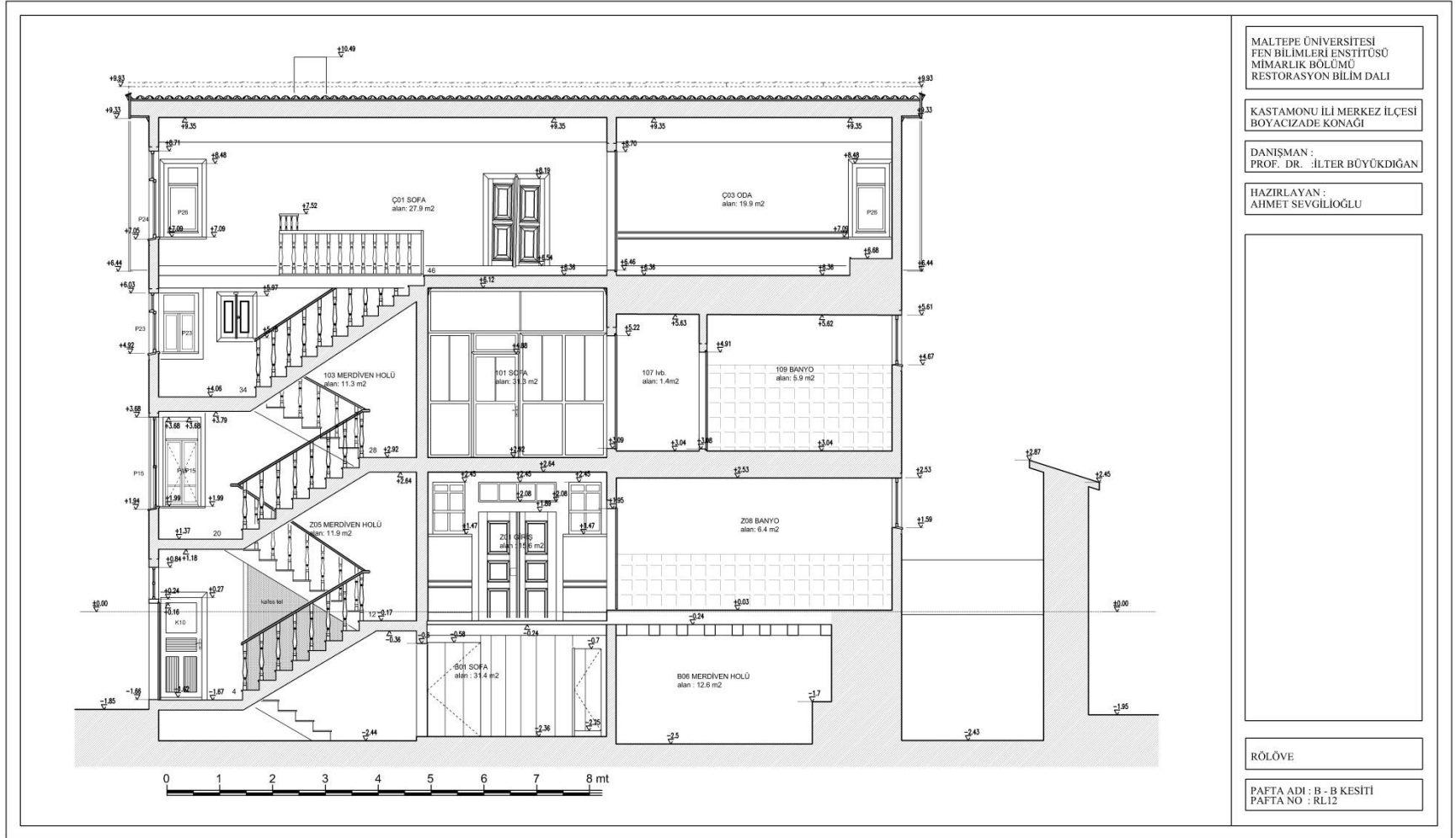
DANIŞMAN :
PROF. DR. İLTER BÜYÜKDİĞAN

HAZIRLAYAN :
AHMET SEVGİLOĞLU

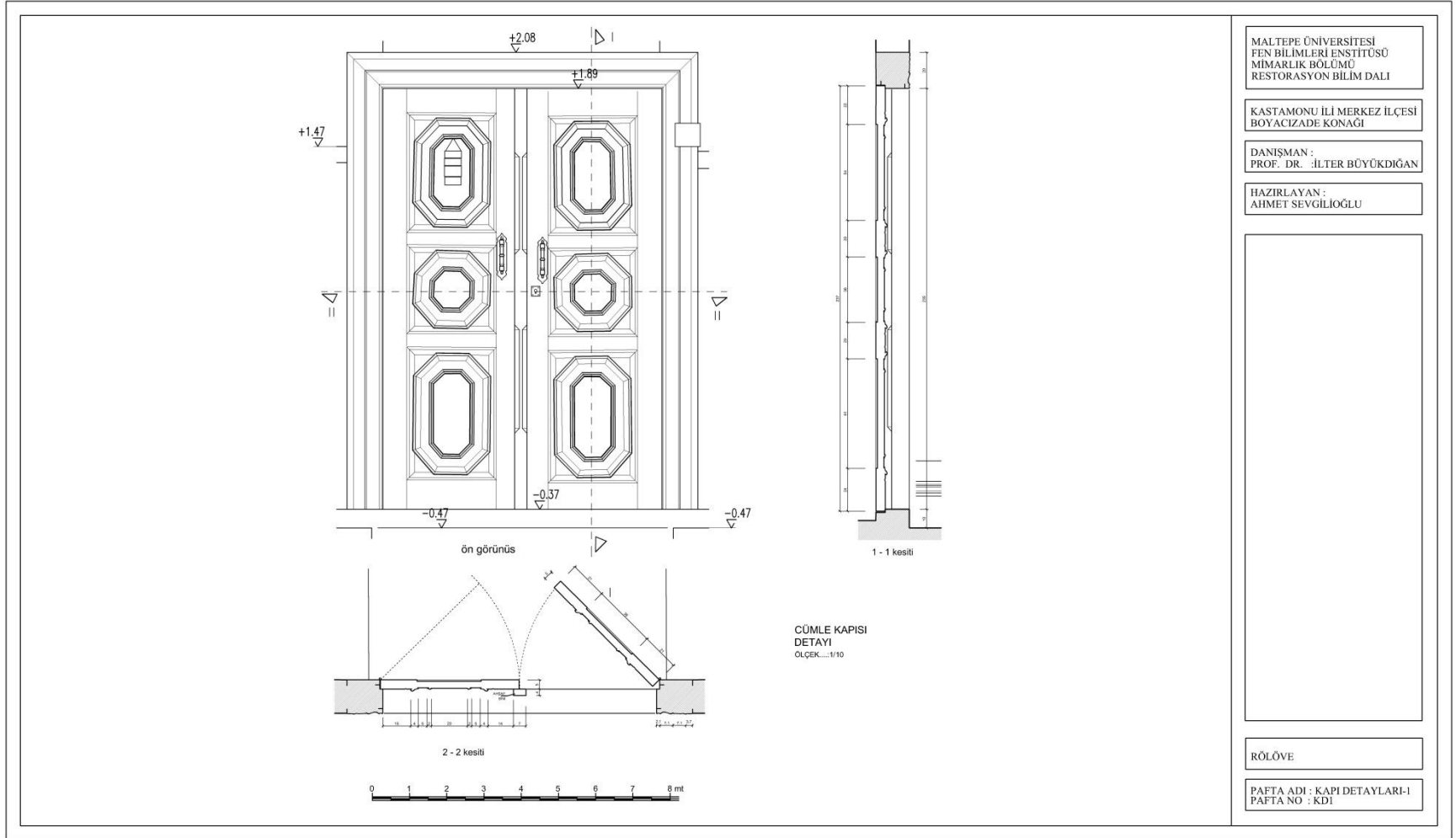
RÖLÖVE

PAFTA ADI : A - A KESİTİ
PAFTA NO : RL11

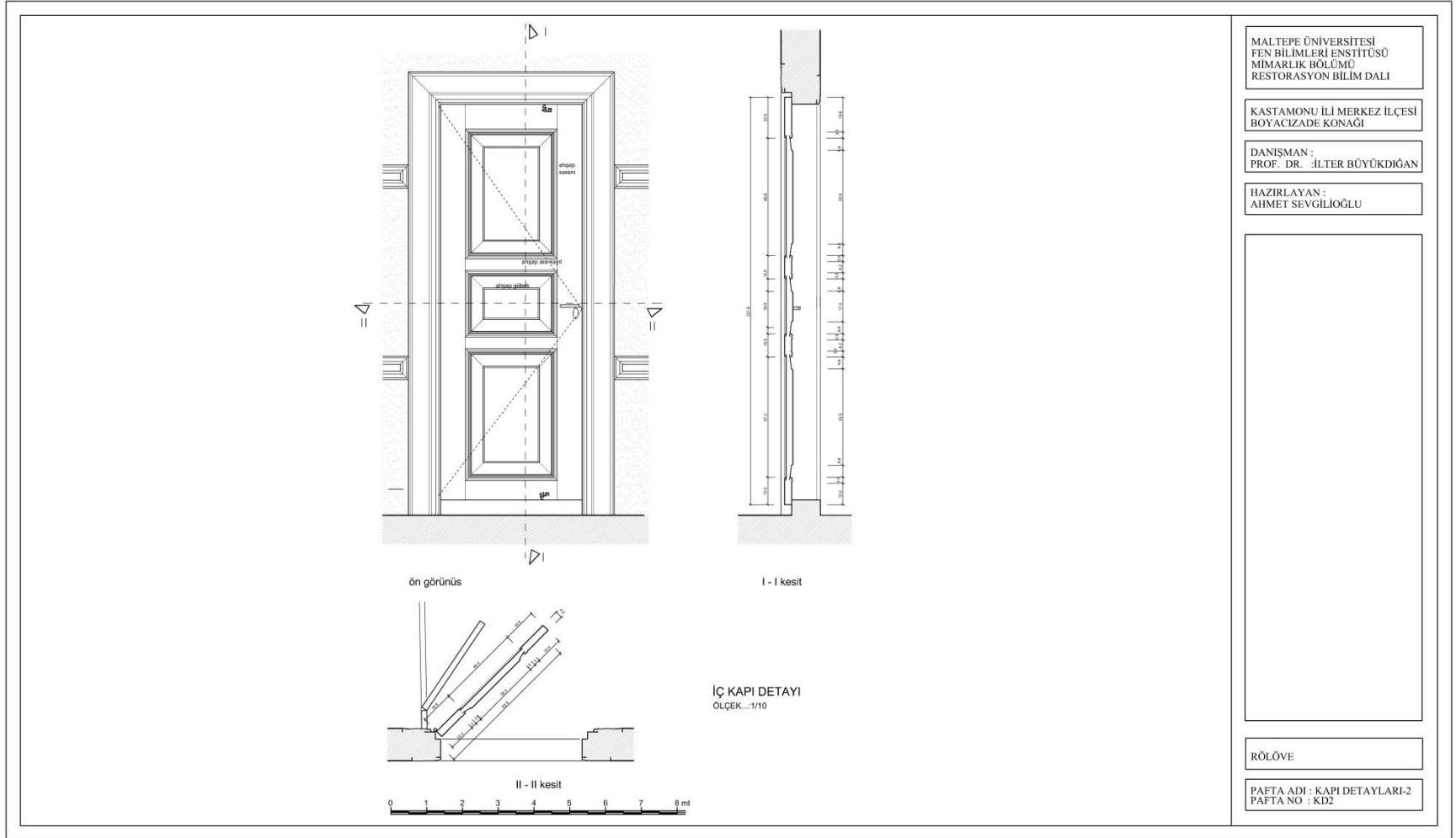
EK -16- RÖLÖVE B – B KESİTİ

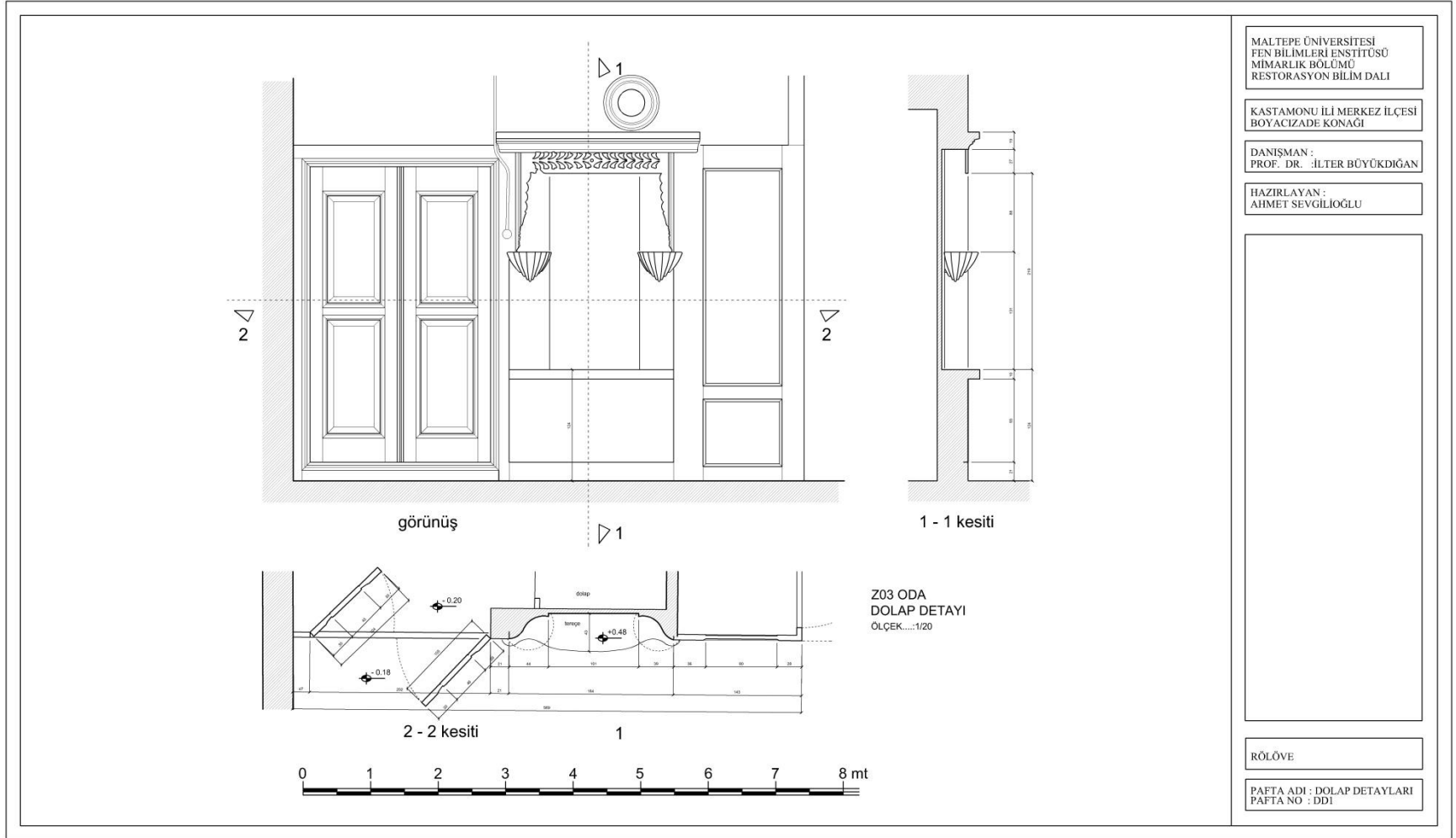
EK -17- RÖLÖVE ANA KAPI DETAYI

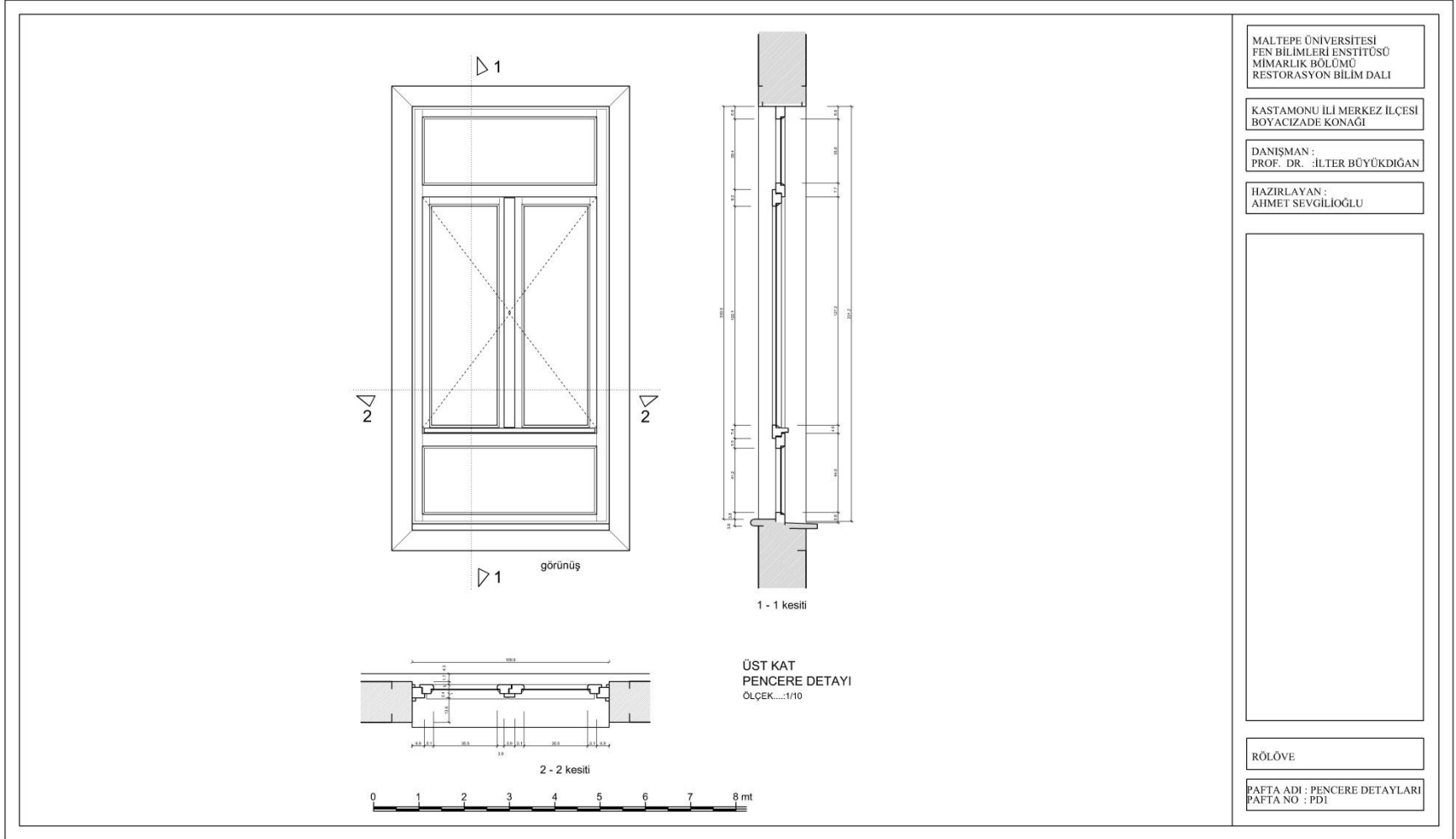
EK -18 - RÖLÖVE İÇ KAPI DETAYI

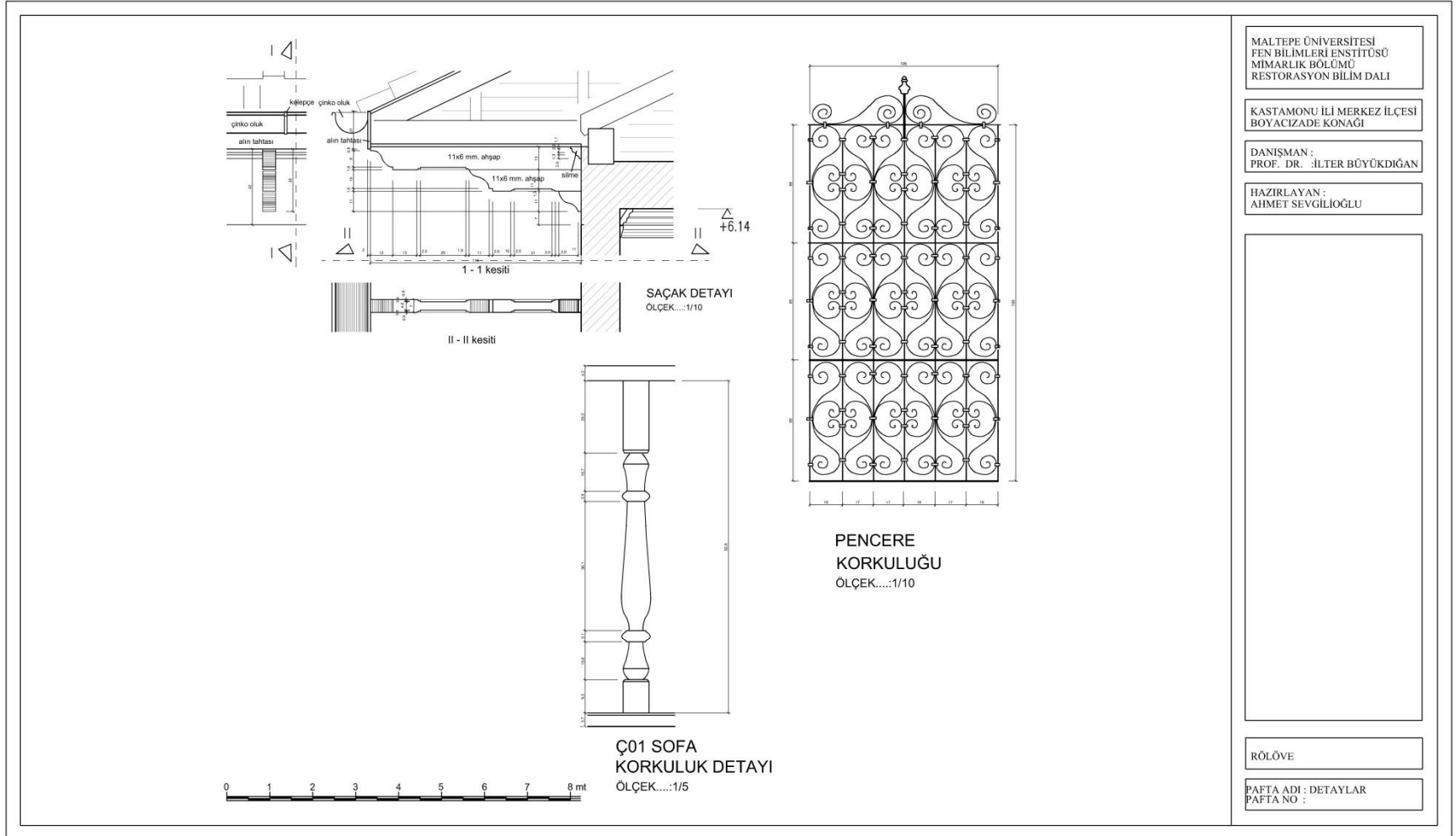
EK -19- RÖLÖVE DOLAP DETAYI

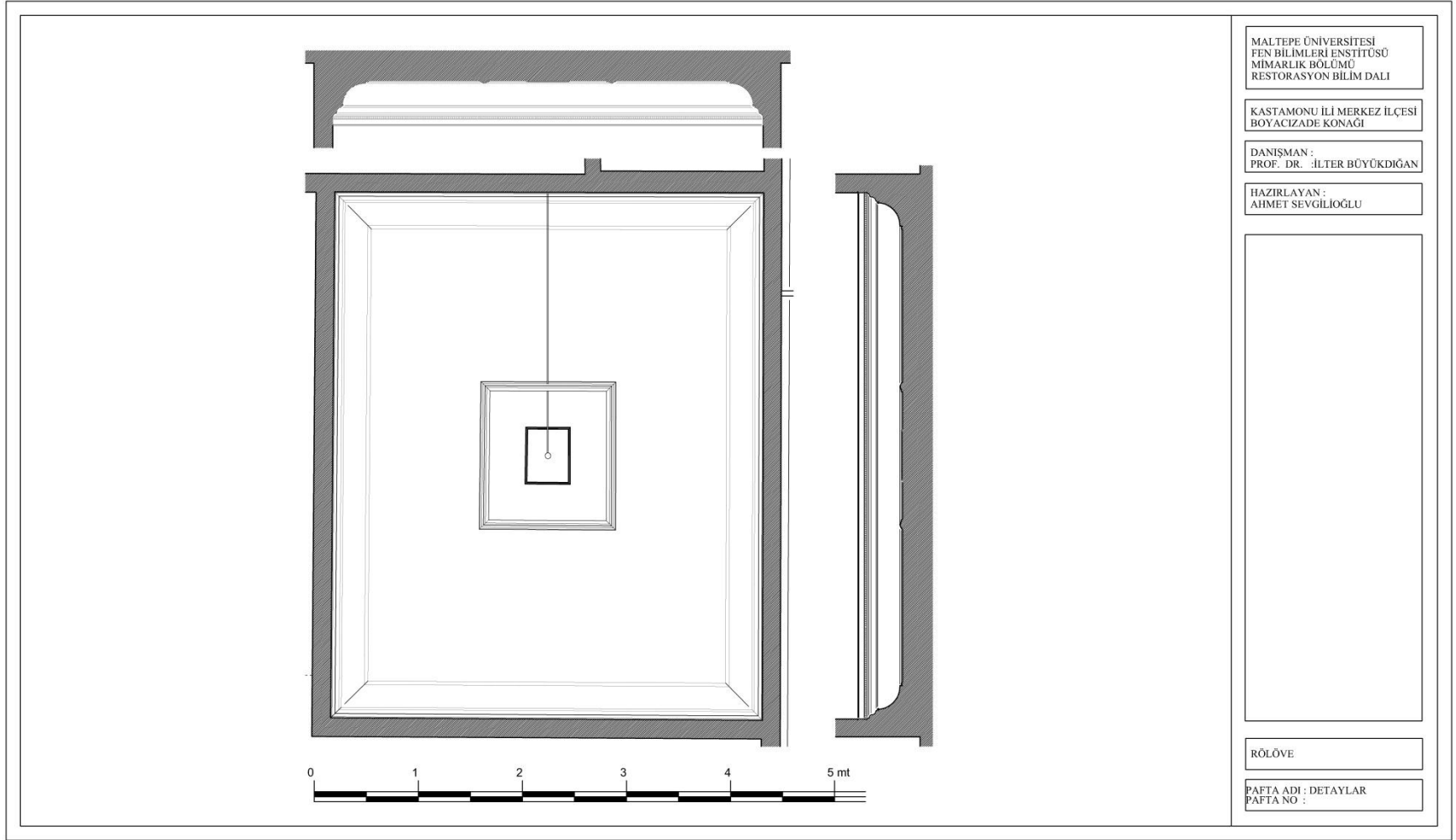
EK -20- RÖLÖVE PENCERE DETAYI

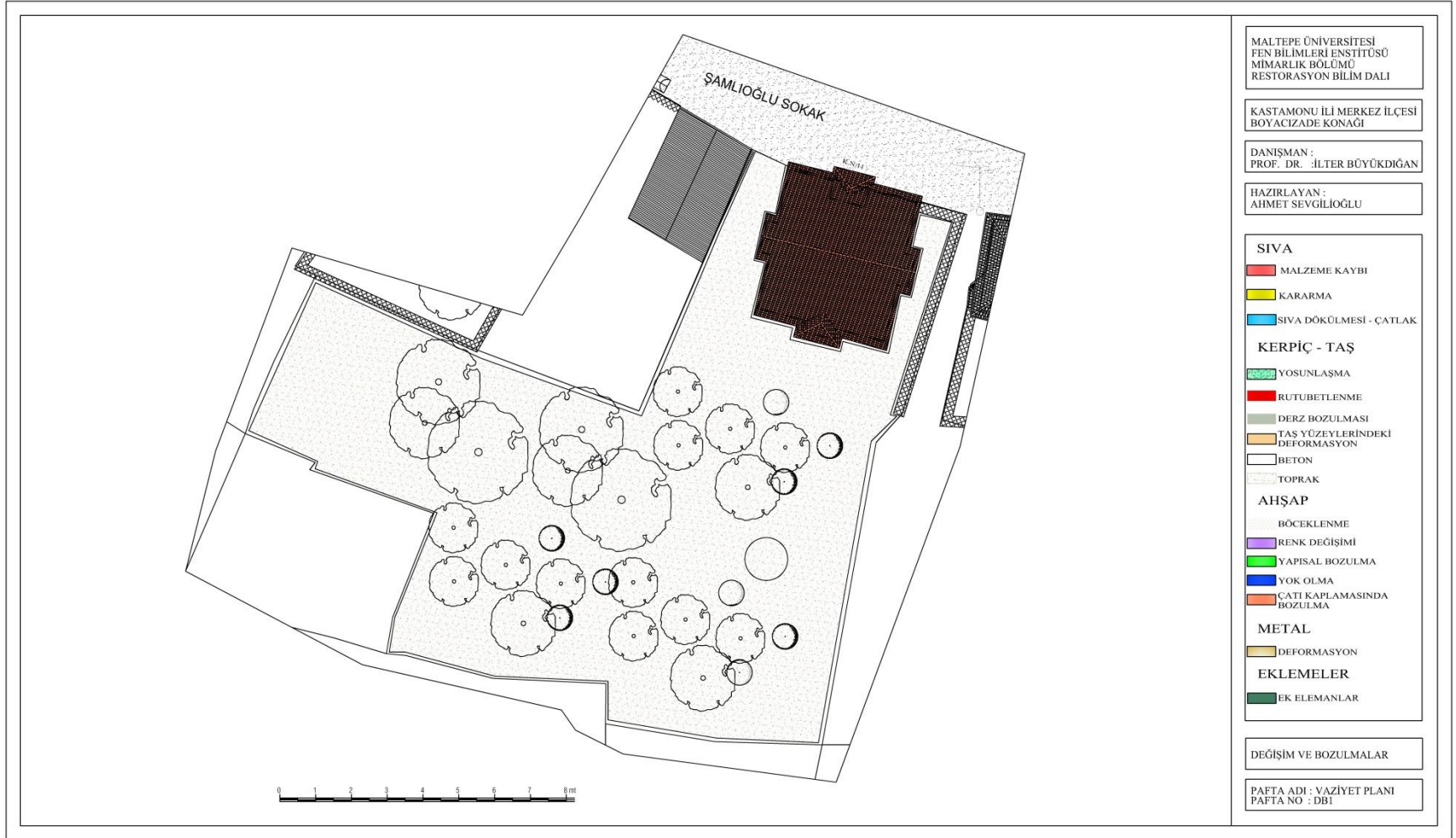
EK -21- RÖLÖVE DİĞER DETAYLAR

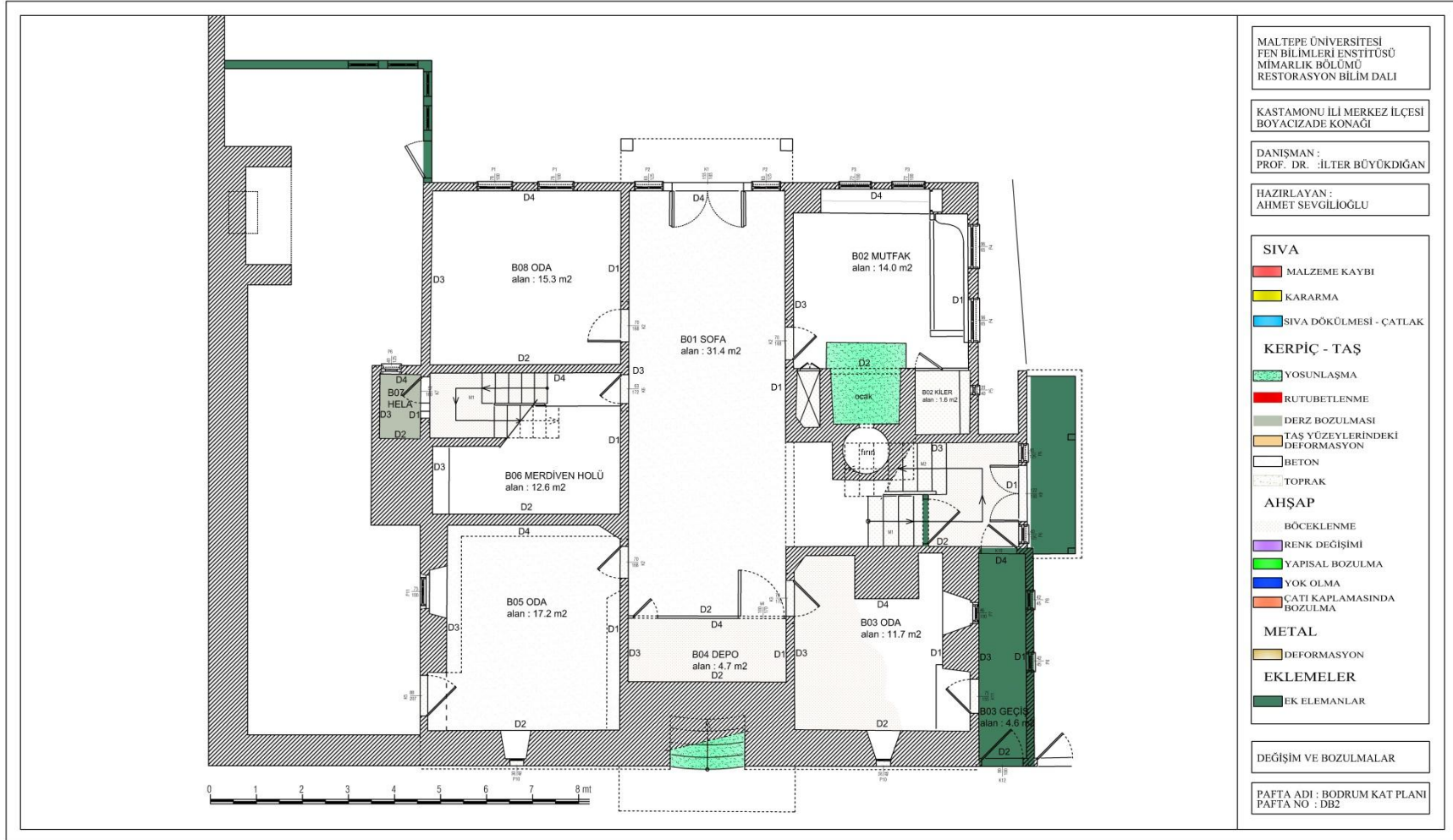
EK -22- RÖLÖVE TAVAN DETAYI

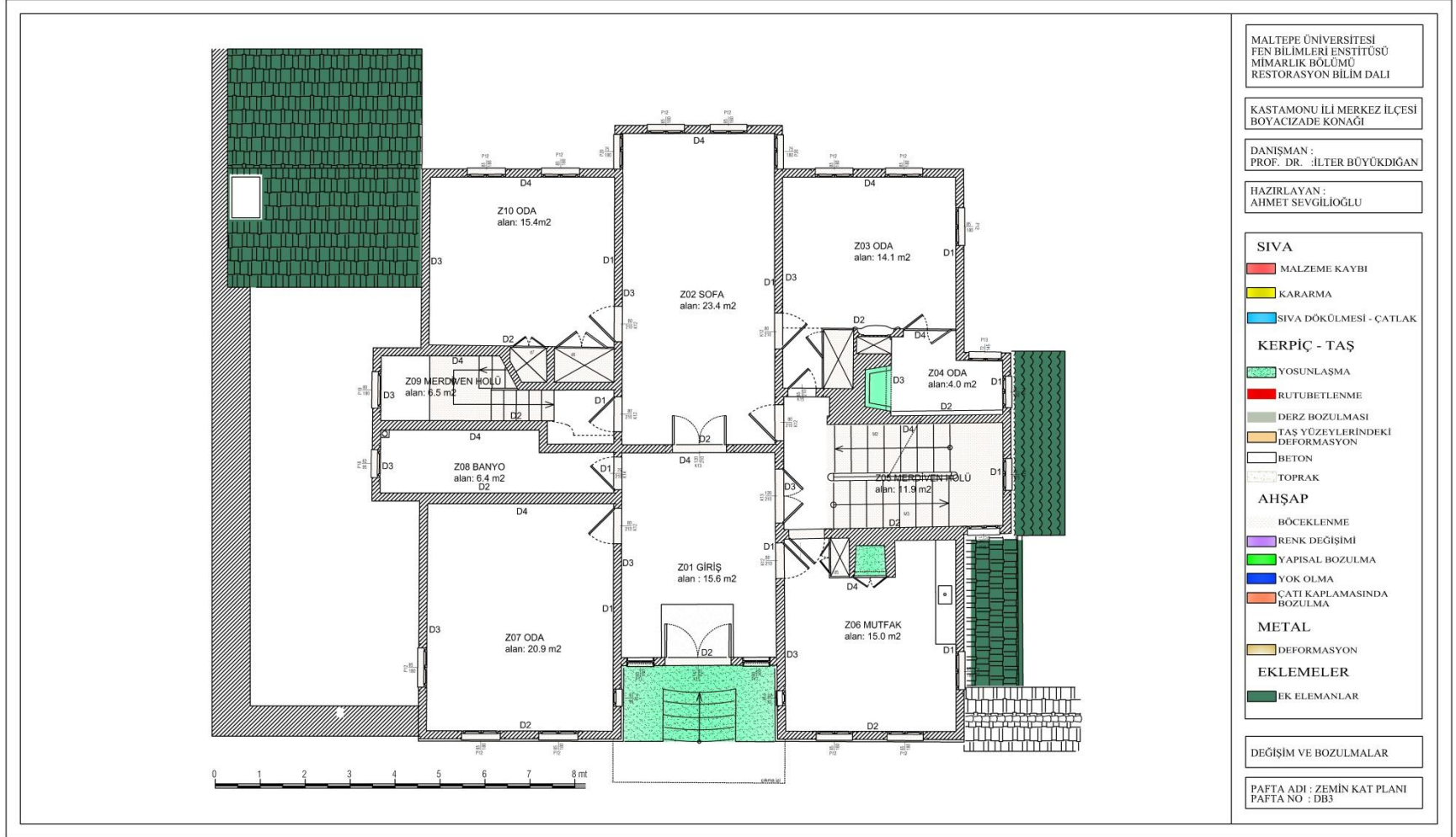
EK -23- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR VAZİYET PLANI

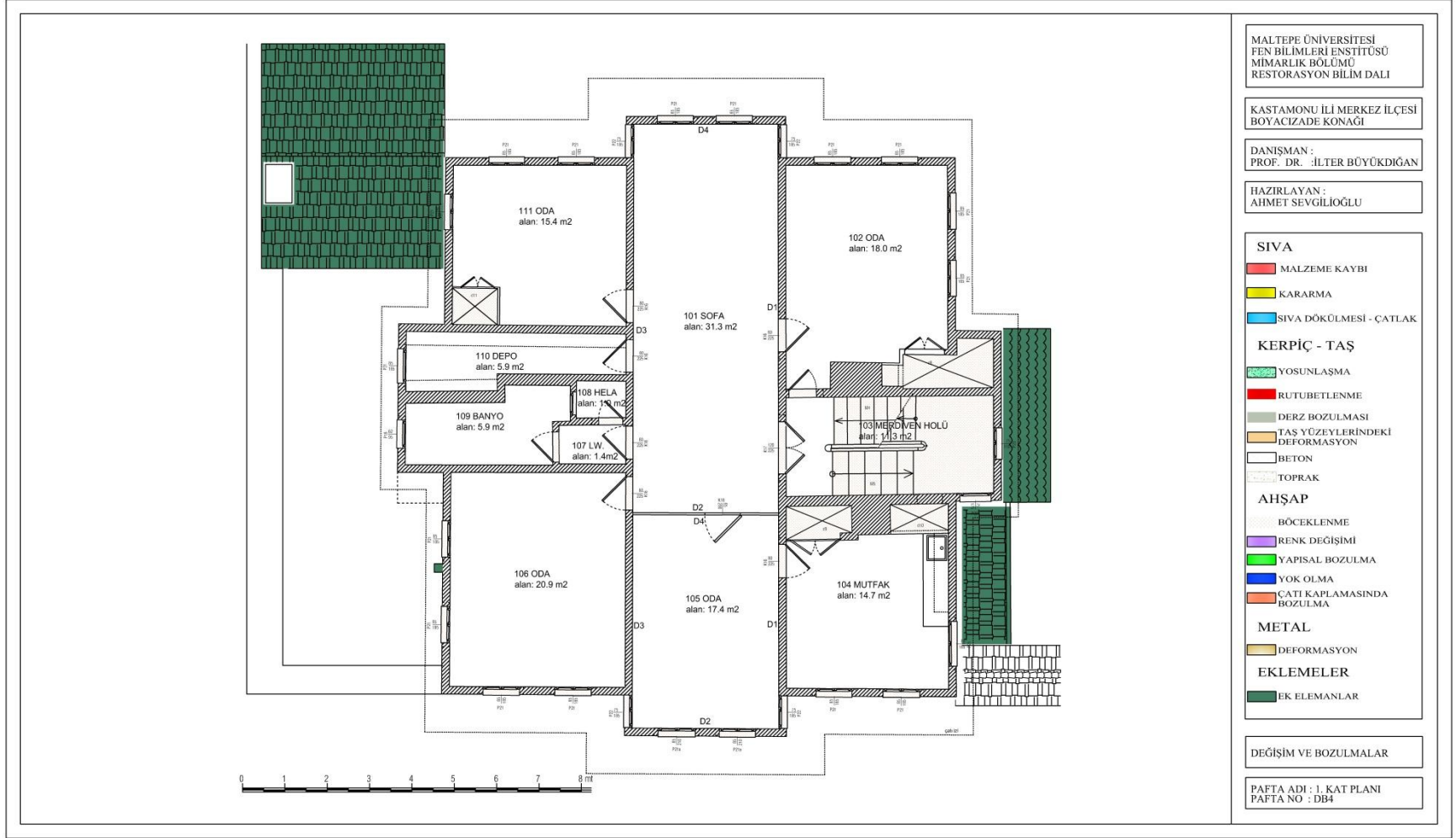
EK -24- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR BODRUM KAT PLANI

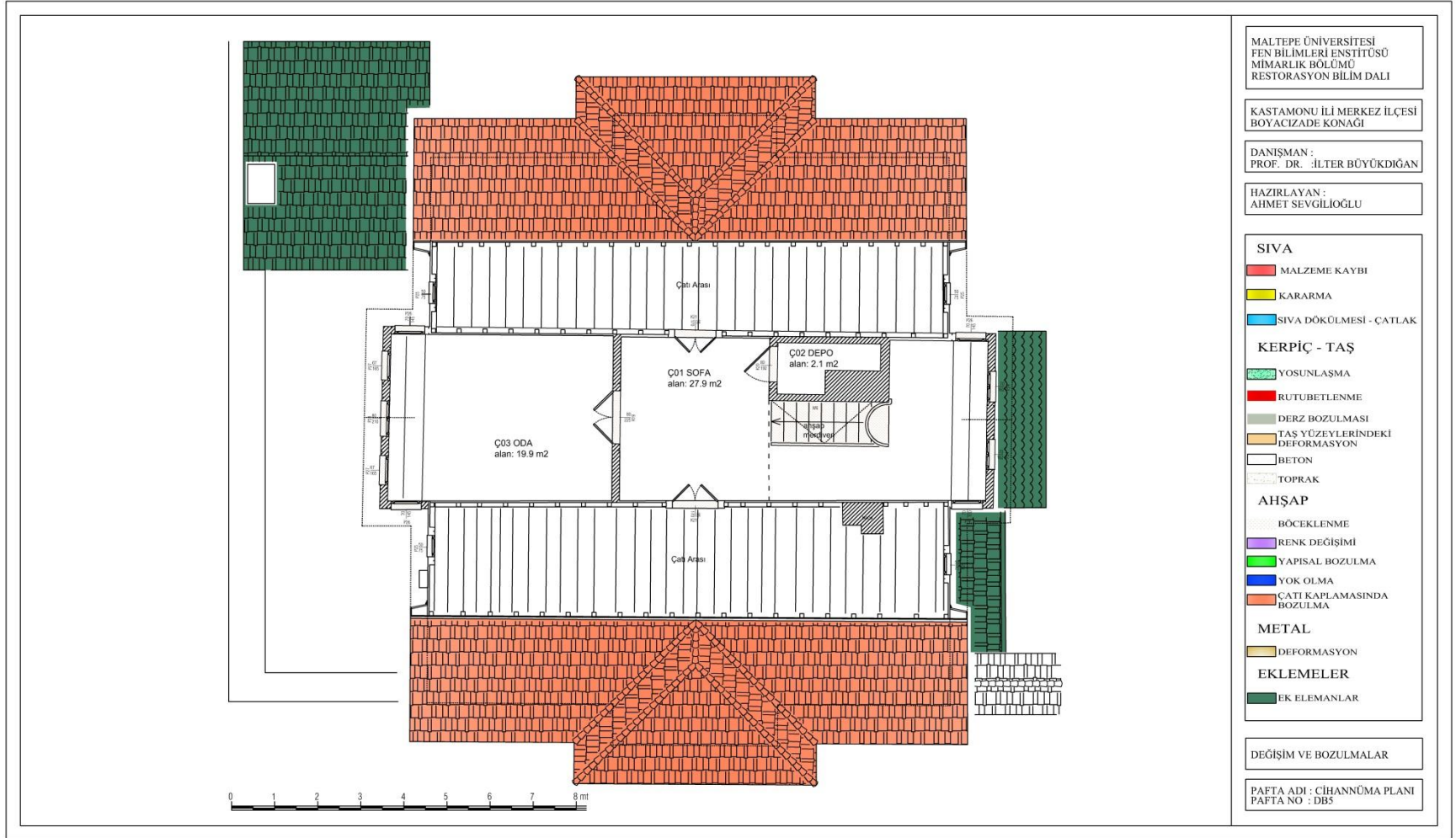
EK -25- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR ZEMİN KAT PLANI

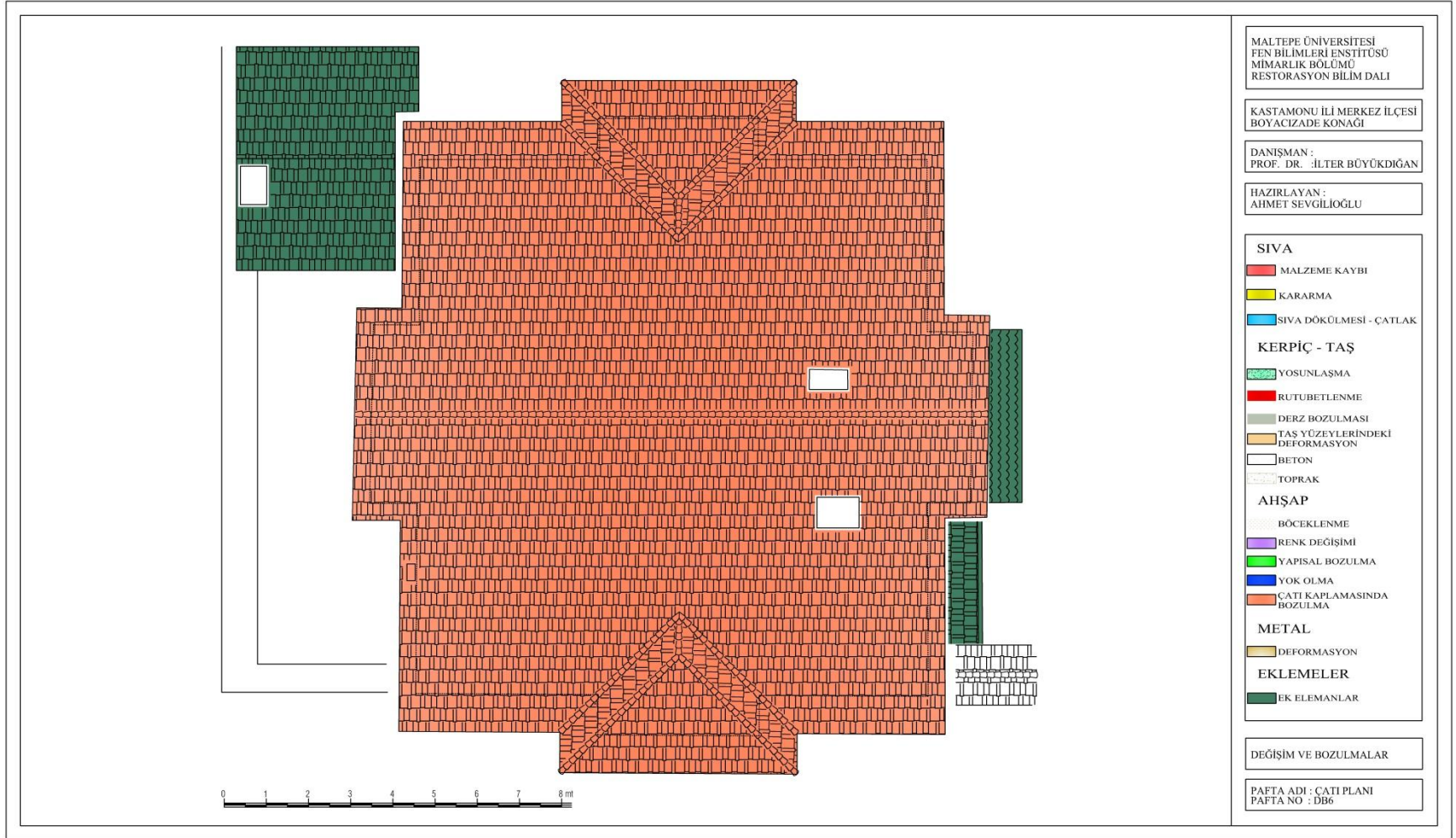
EK -26- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR 1. KAT PLANI

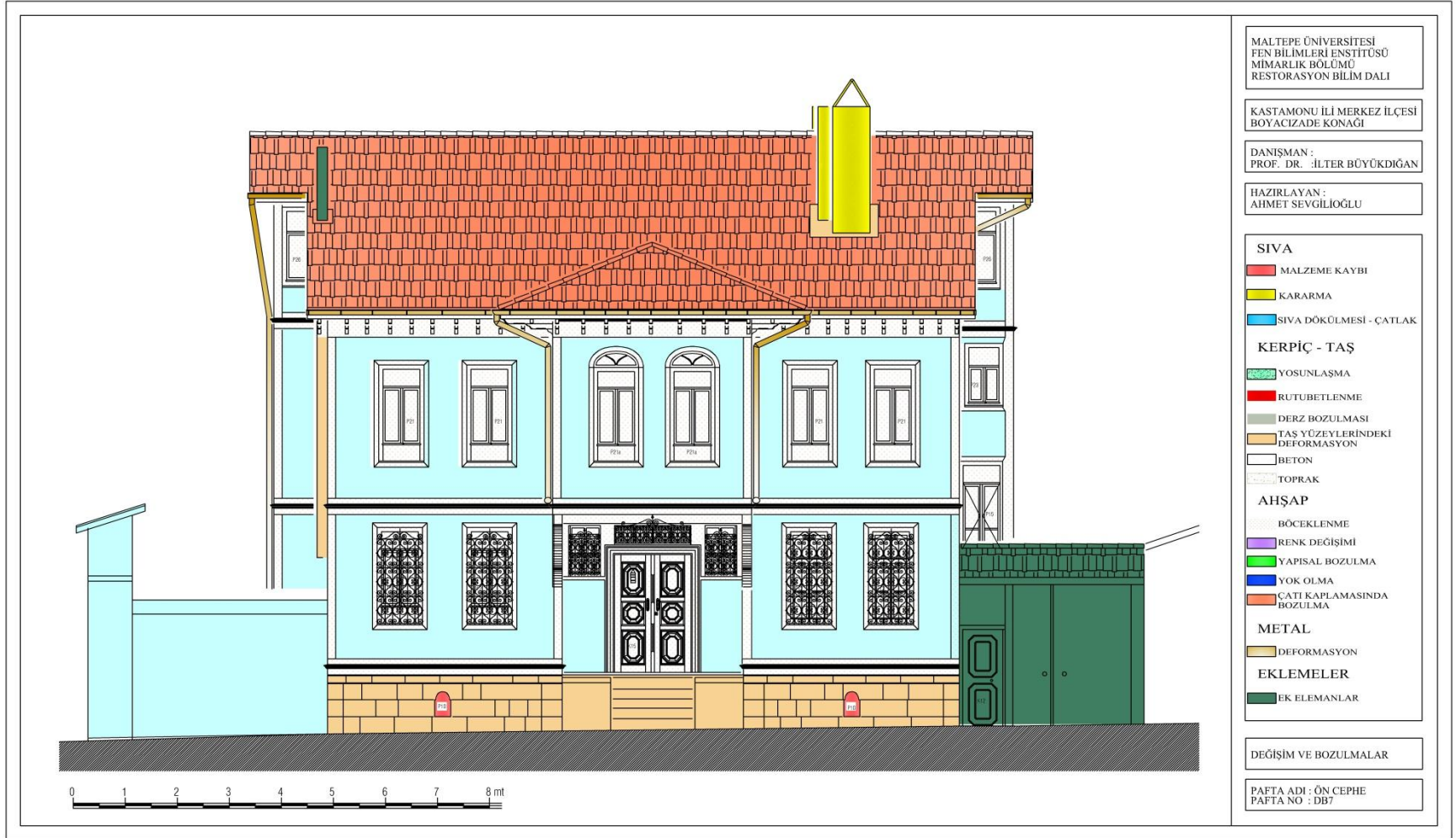
EK -27- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR ÇİHANNÜMA KAT PLANI

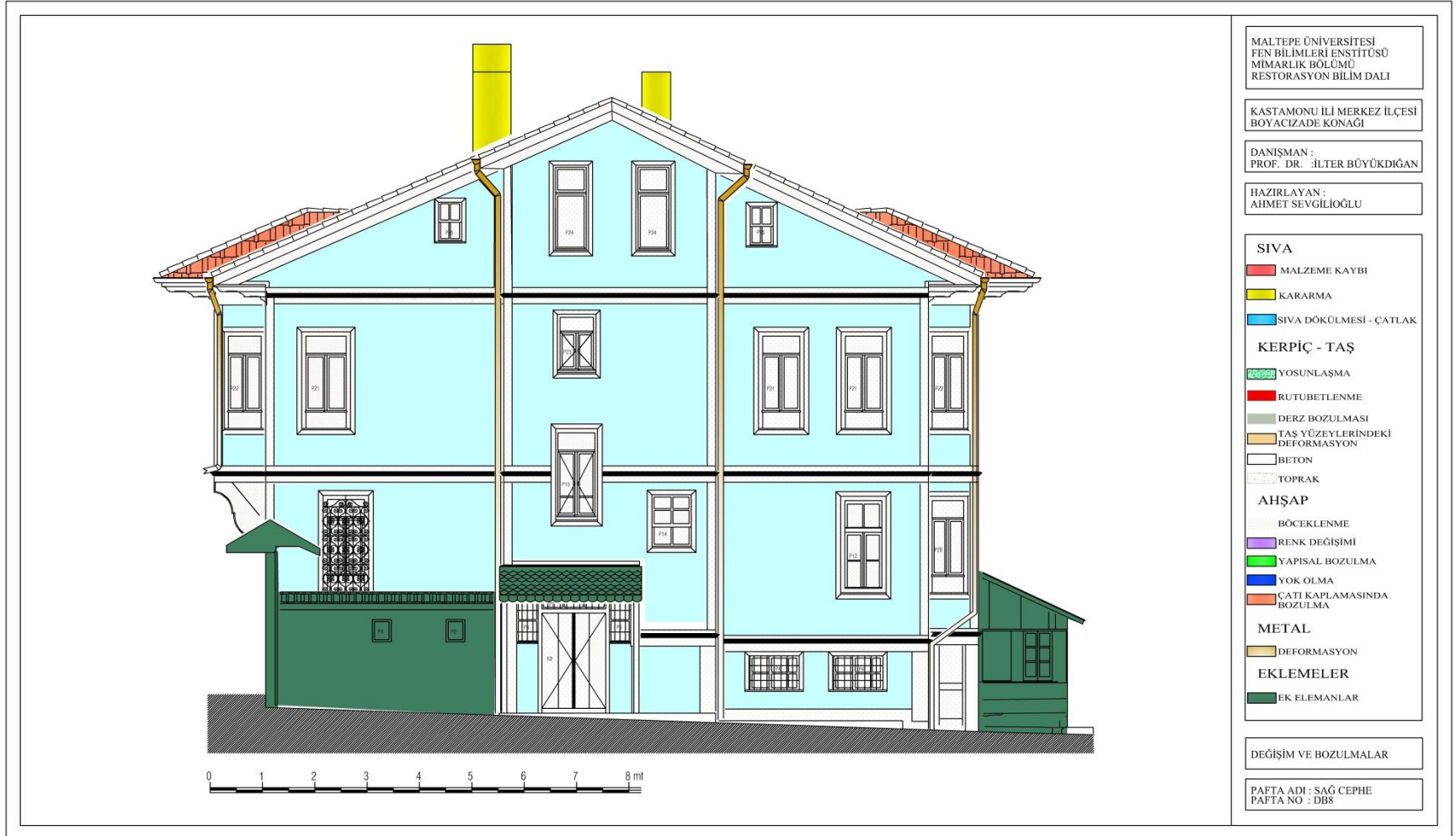
EK -28- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR ÇATI PLANI

EK -29- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR ÖN CEPHE

EK -30- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR SAĞ CEPHE

EK -31- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR ARKA CEPHE

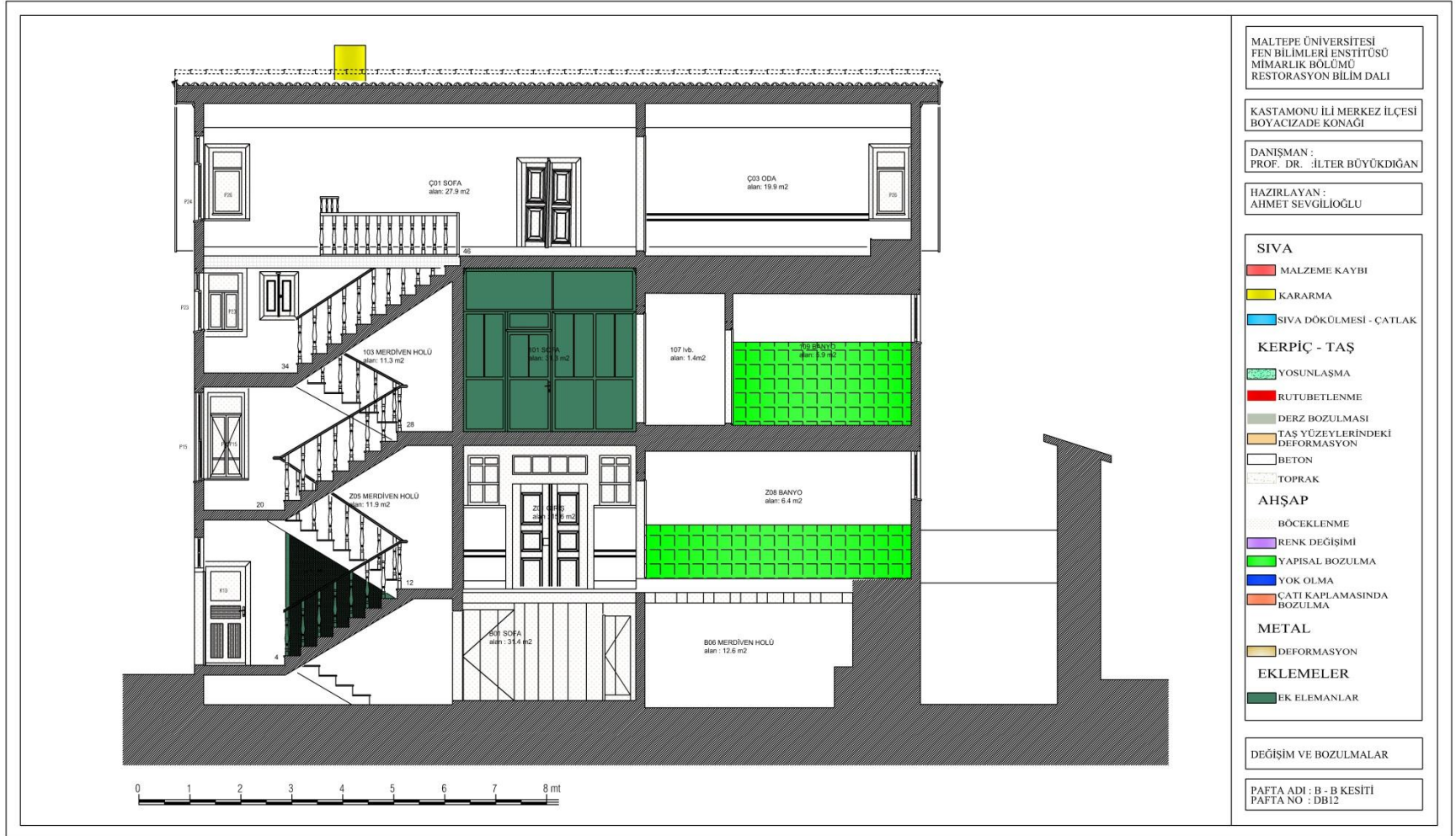
EK -32- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR SOL CEPHE

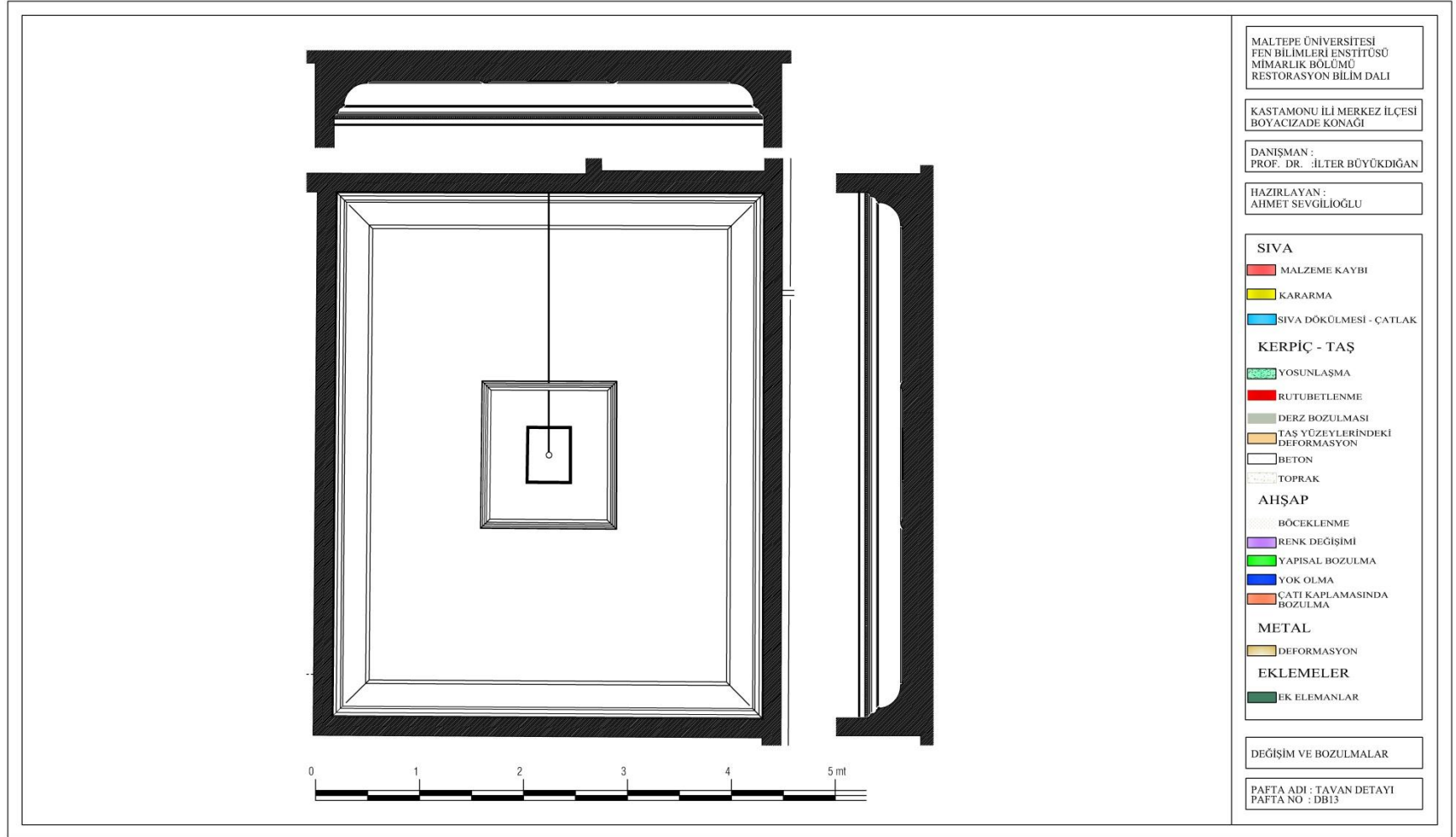
EK -33- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR A –A KESİTİ

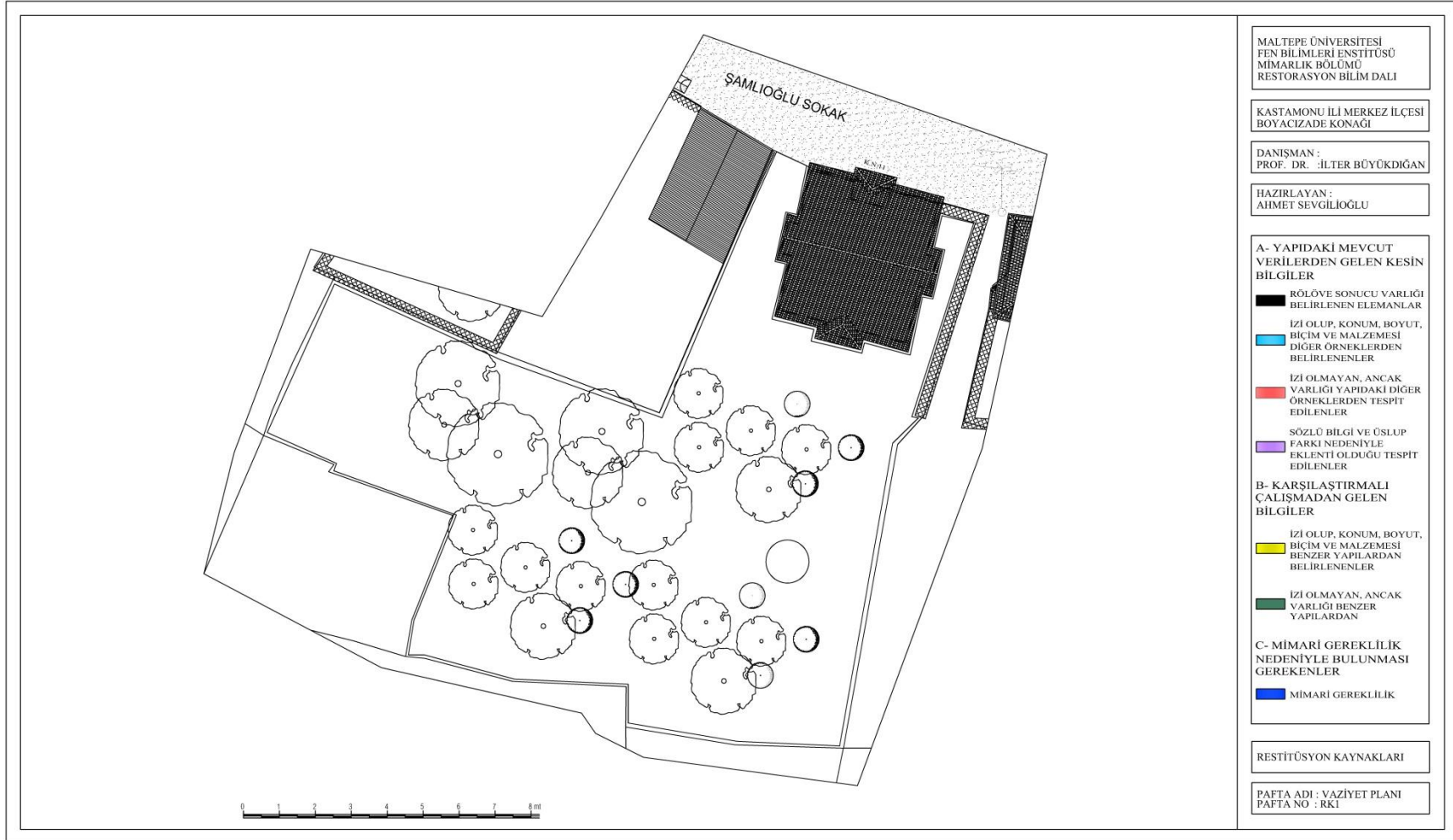
EK -34- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR B -B KESİTİ

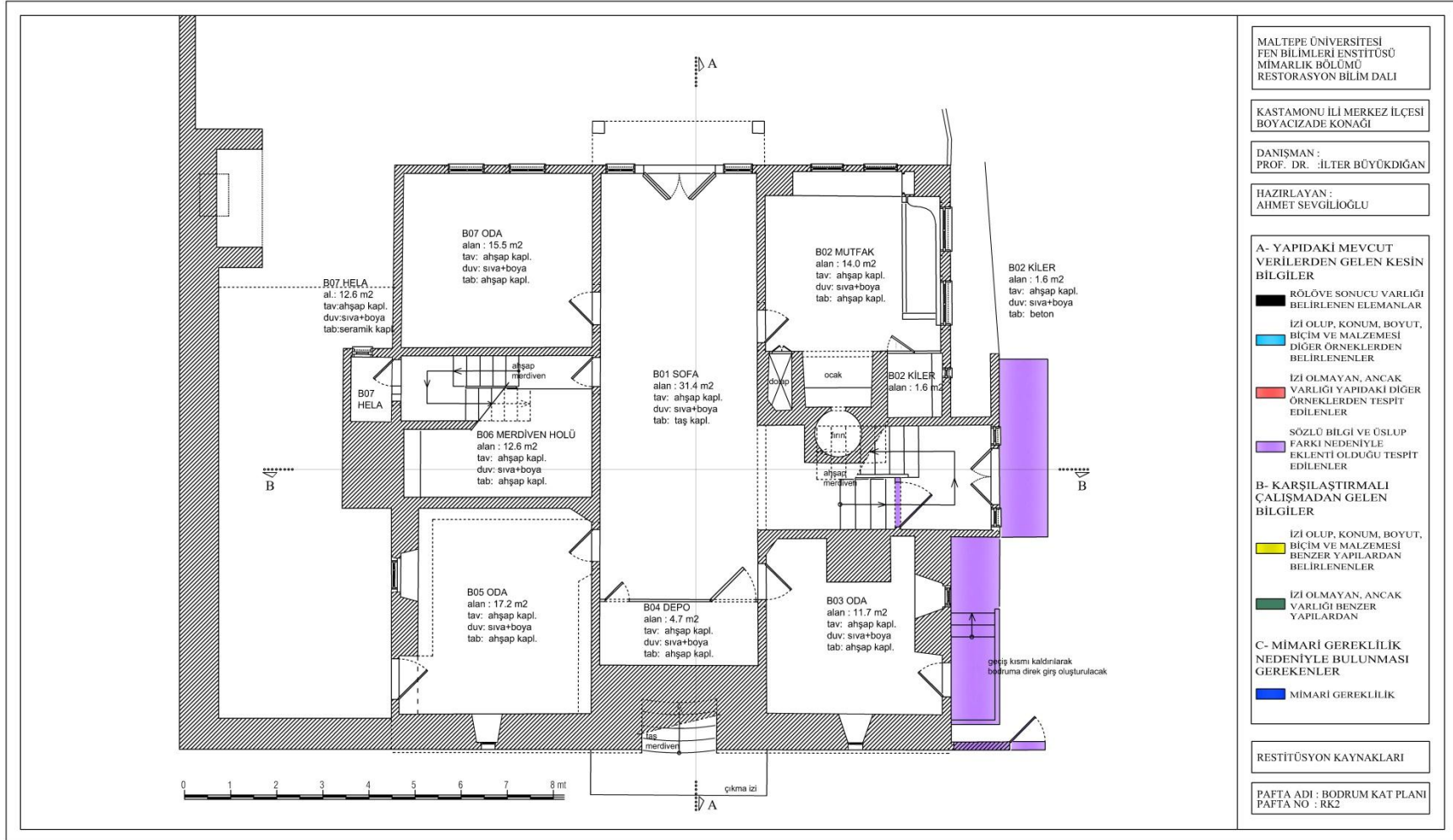
EK -35- DEĞİŞİM VE BOZULMALAR TAVAN DETAYI

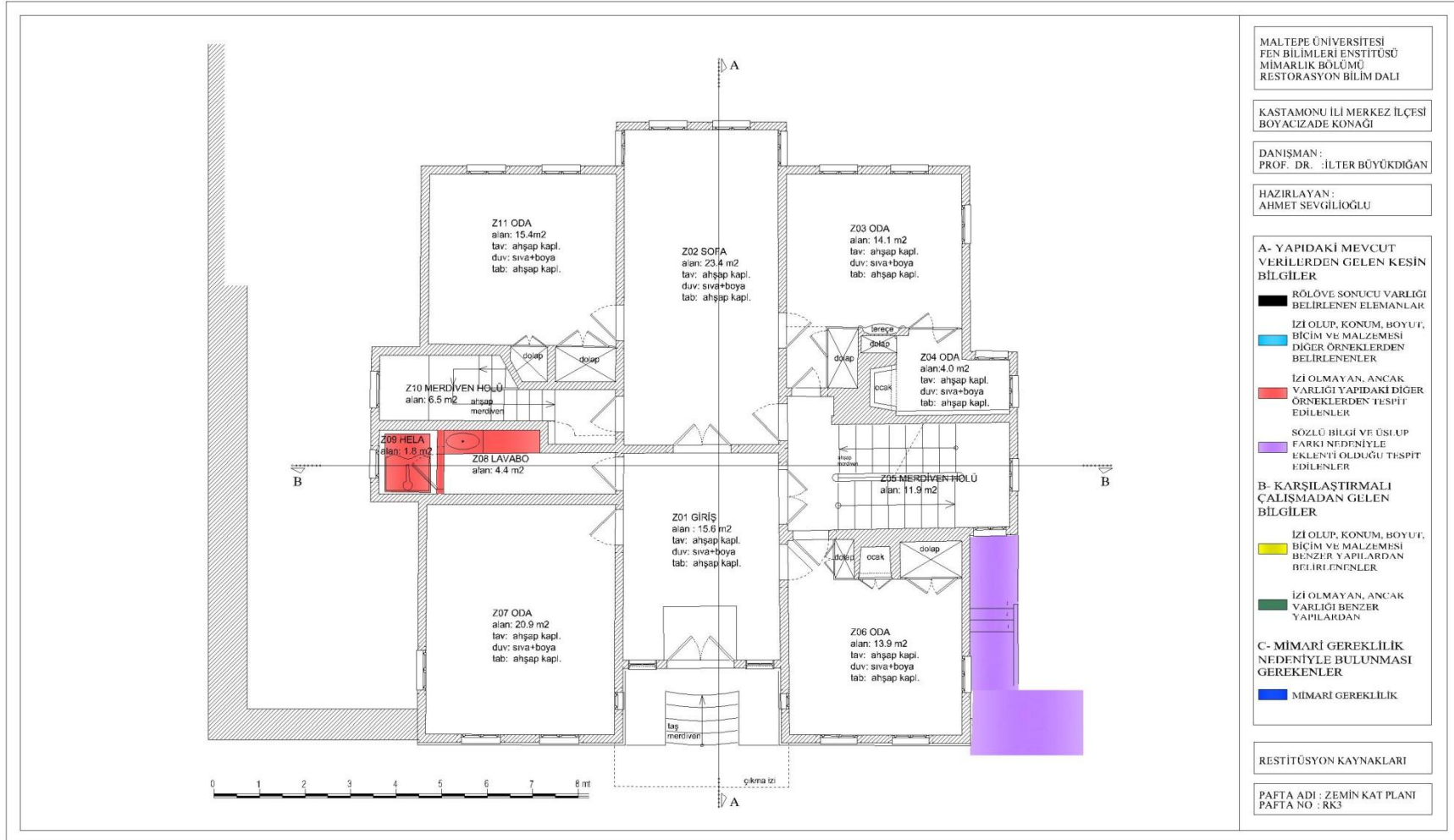
EK -36- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI VAZİYET PLANI

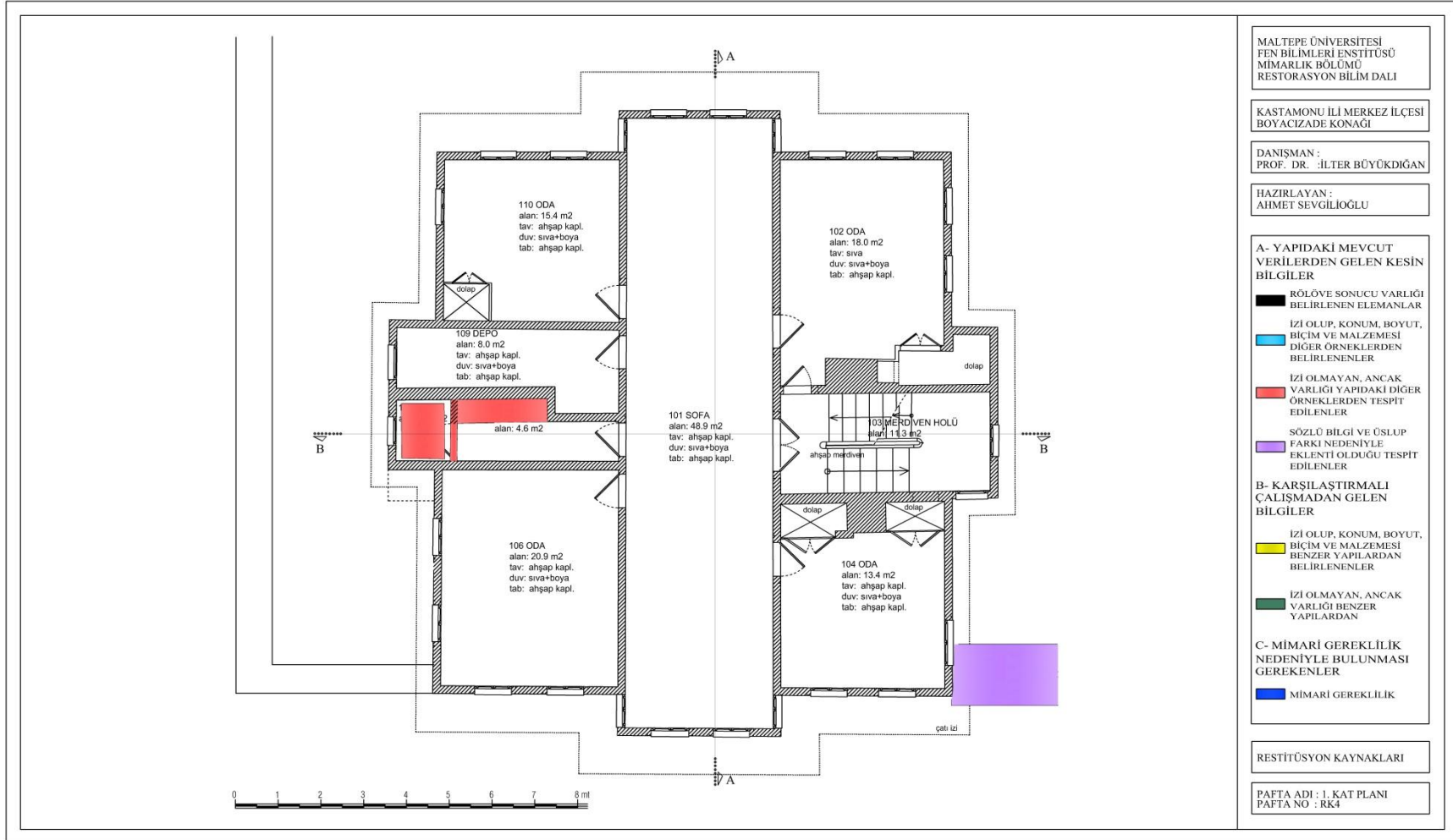
EK -37- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI BODRUM KAT PLANI

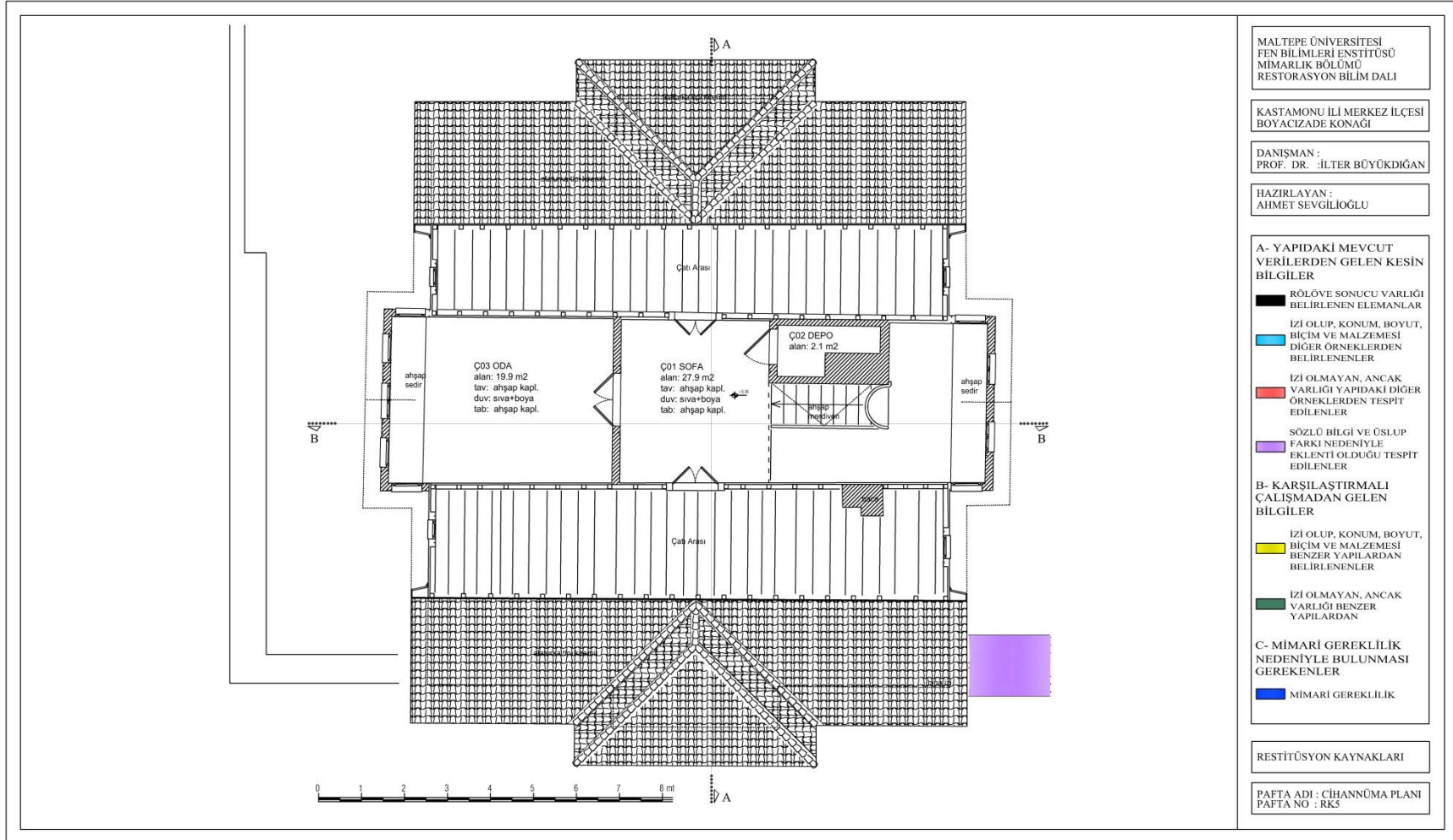
EK -38- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI ZEMİN KAT PLANI

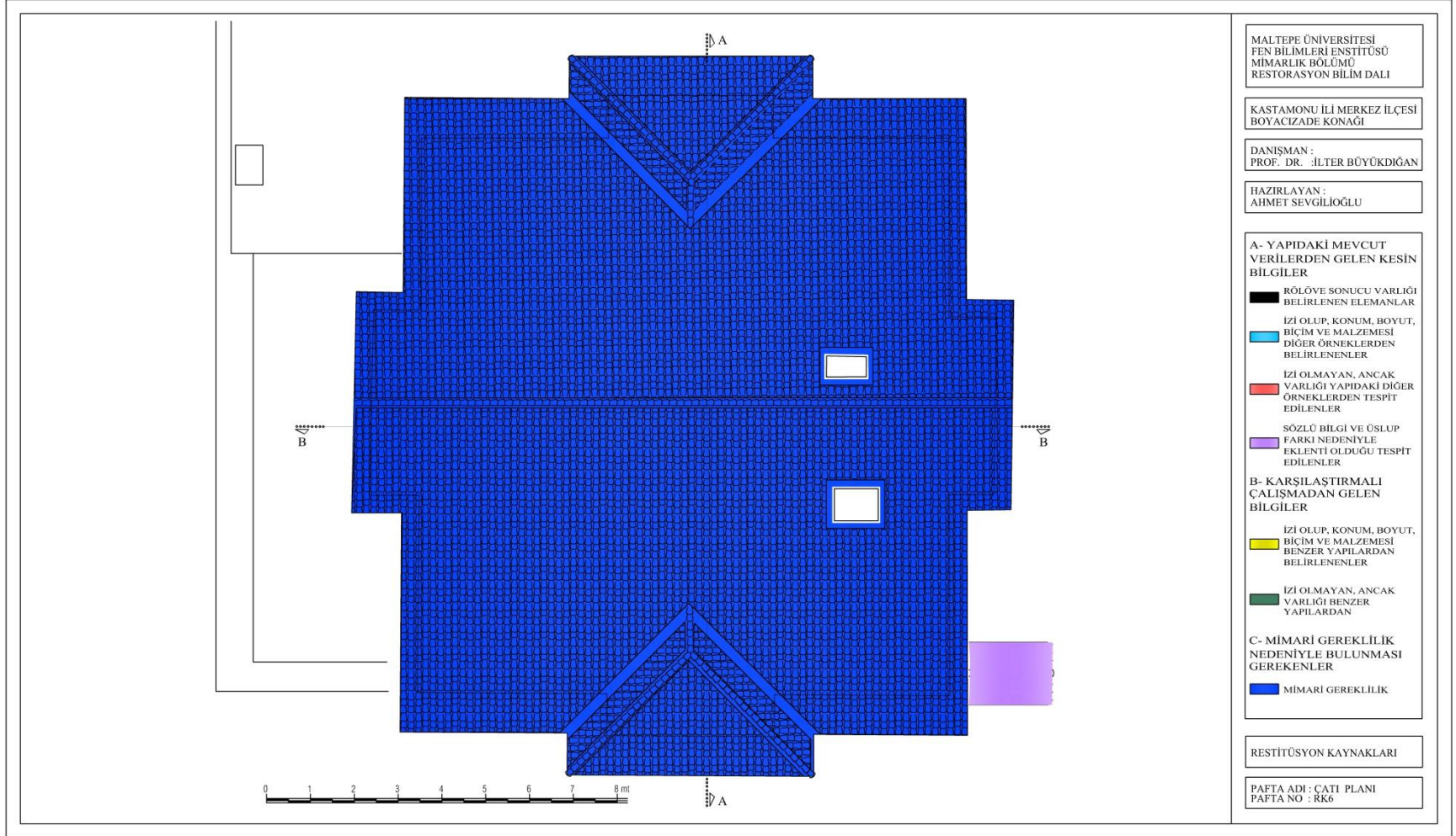
EK -39- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI 1. KAT PLANI

EK -40- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI CİHANNÜMA KAT PLANI

EK -41- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI ÇATI PLANI

EK -42- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI ÖN CEPHE

EK -43- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI SAĞ CEPHE

EK -44- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI ARKA CEPHE

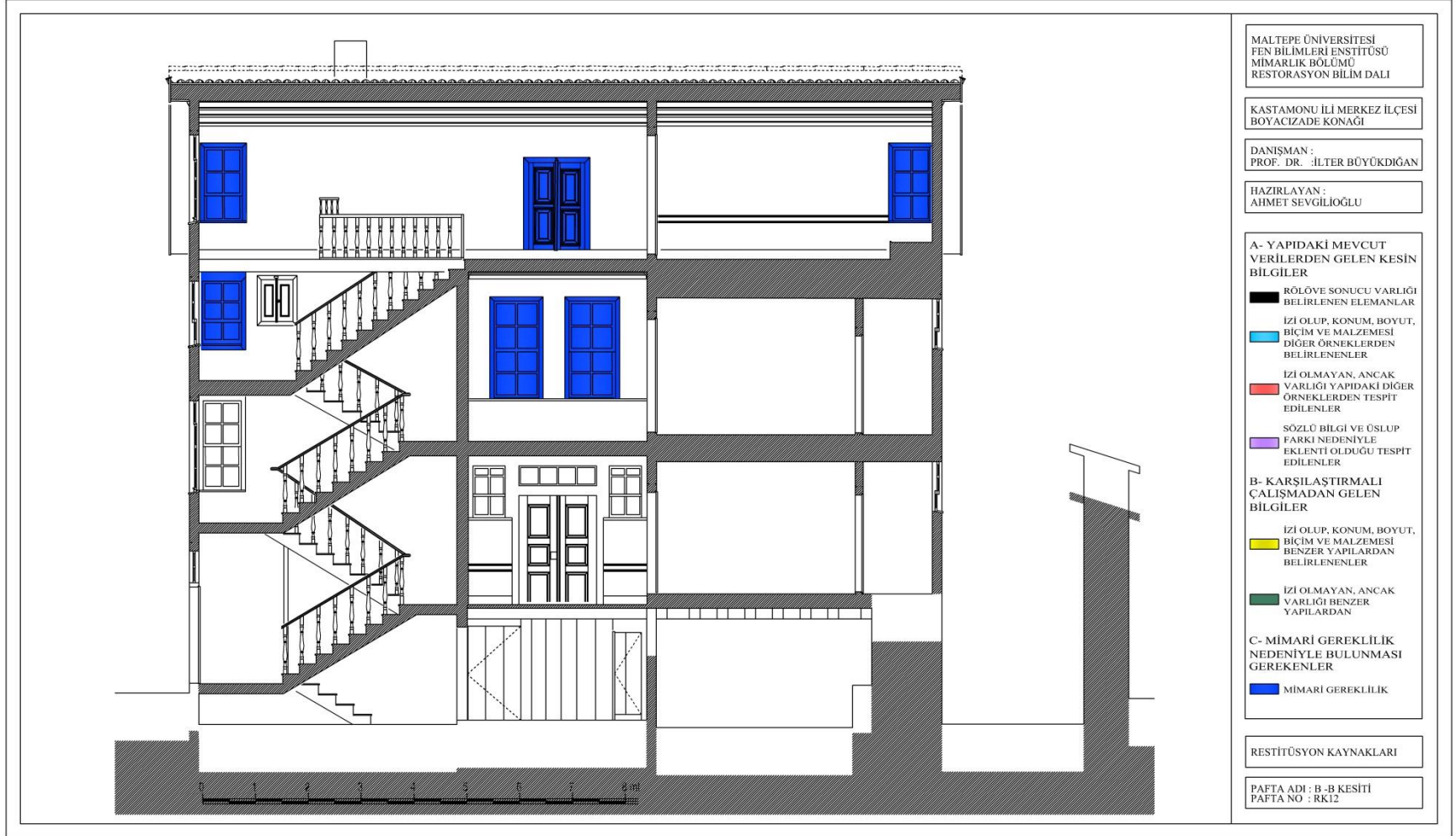
EK -45- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI SOL CEPHE

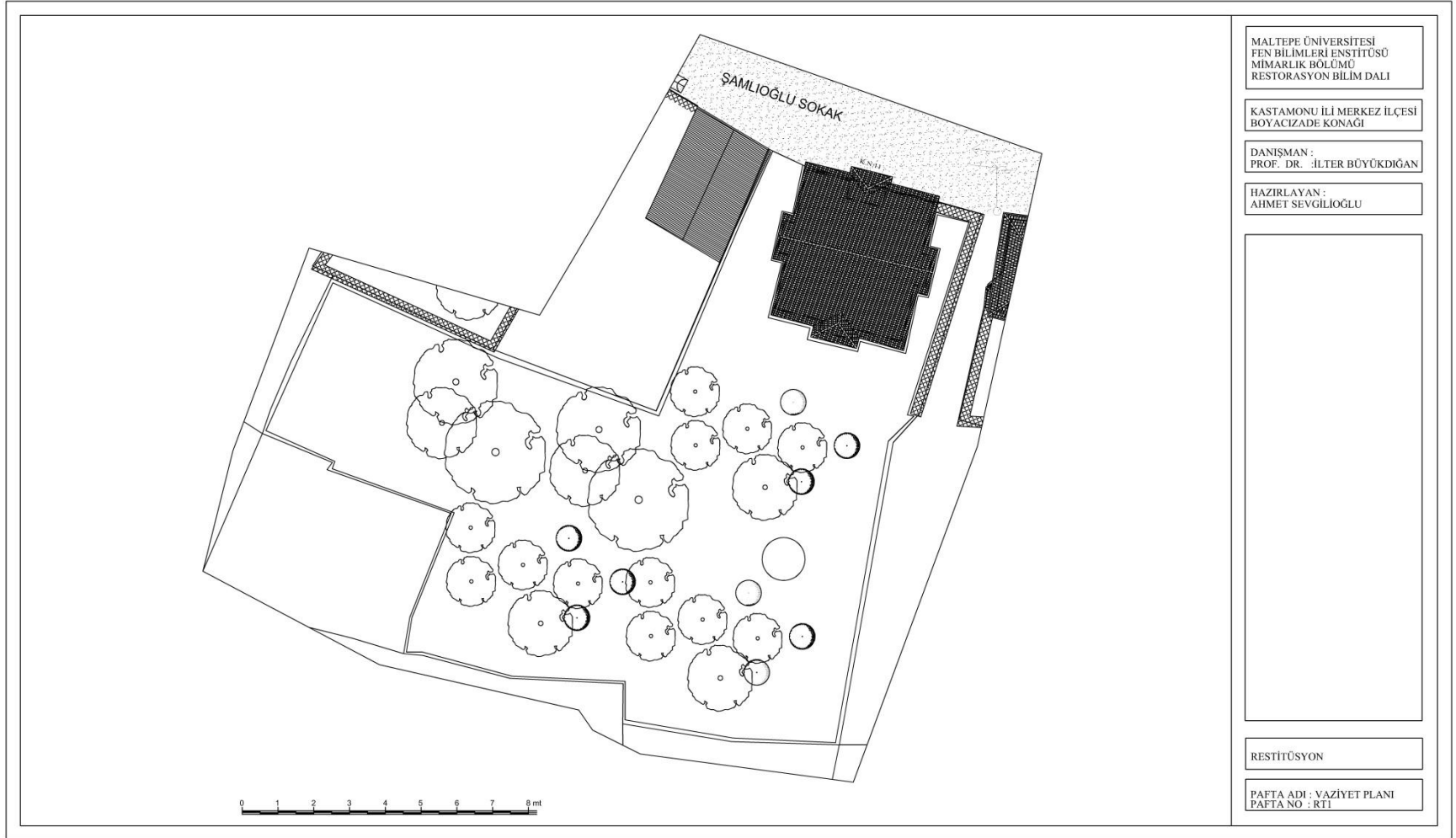
EK -46- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI A – A KESİTİ

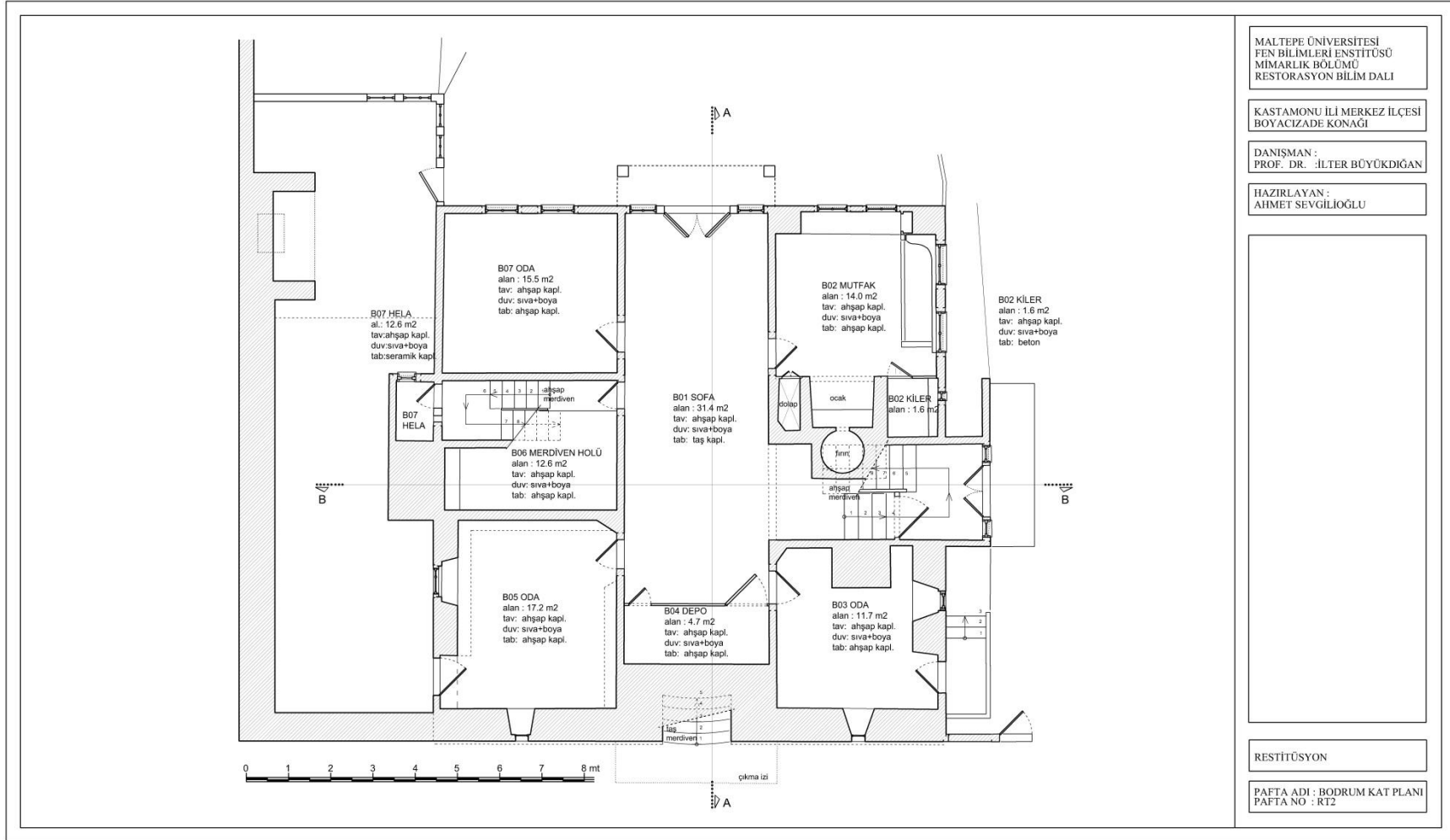
EK -47- RESTİTÜSYON KAYNAKLARI B – B KESİTİ

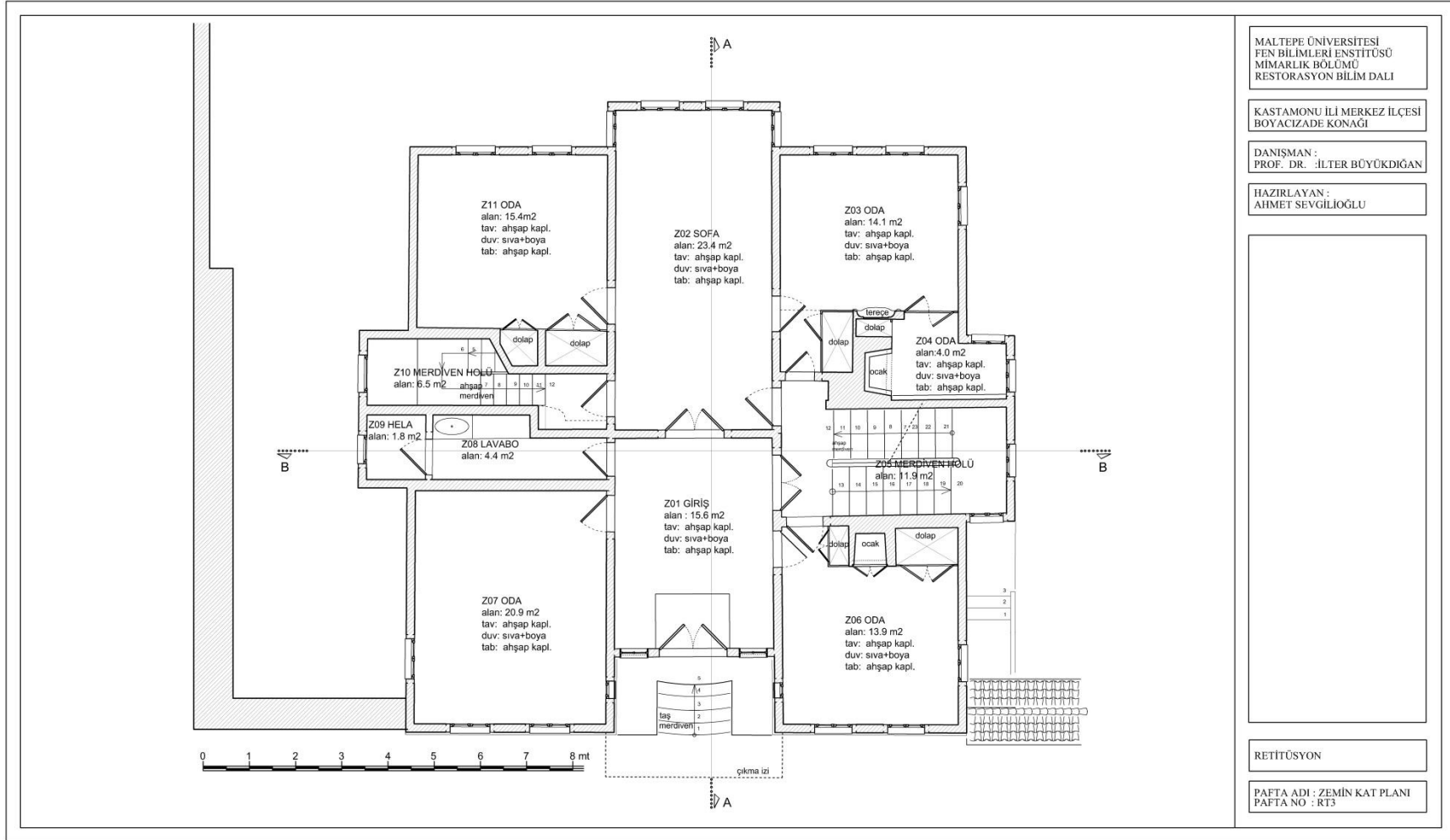
EK -48- RESTİTÜSYON VAZİYET PLANI

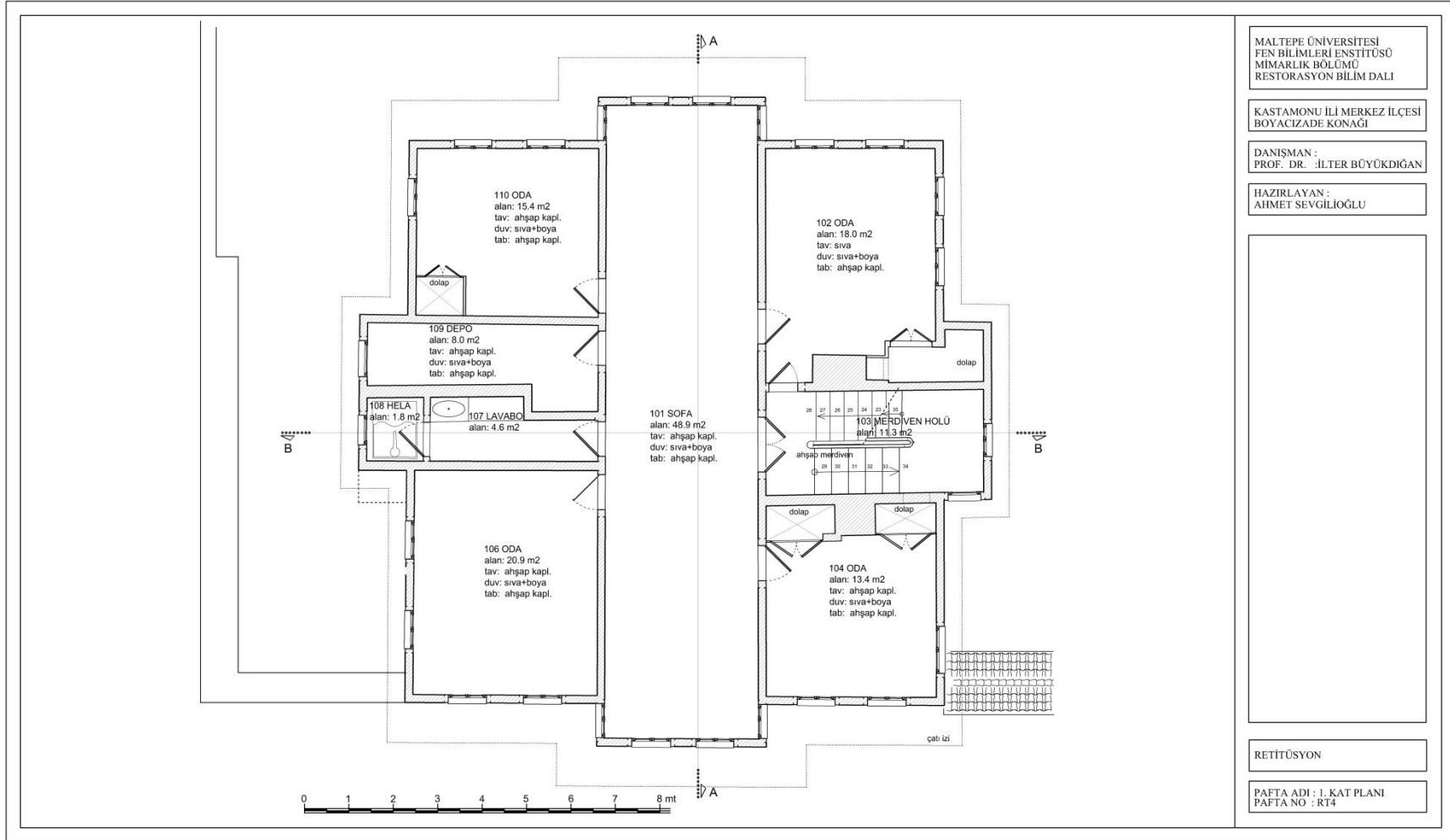
EK -49- RESTİTÜSYON BODRUM KAT PLANI

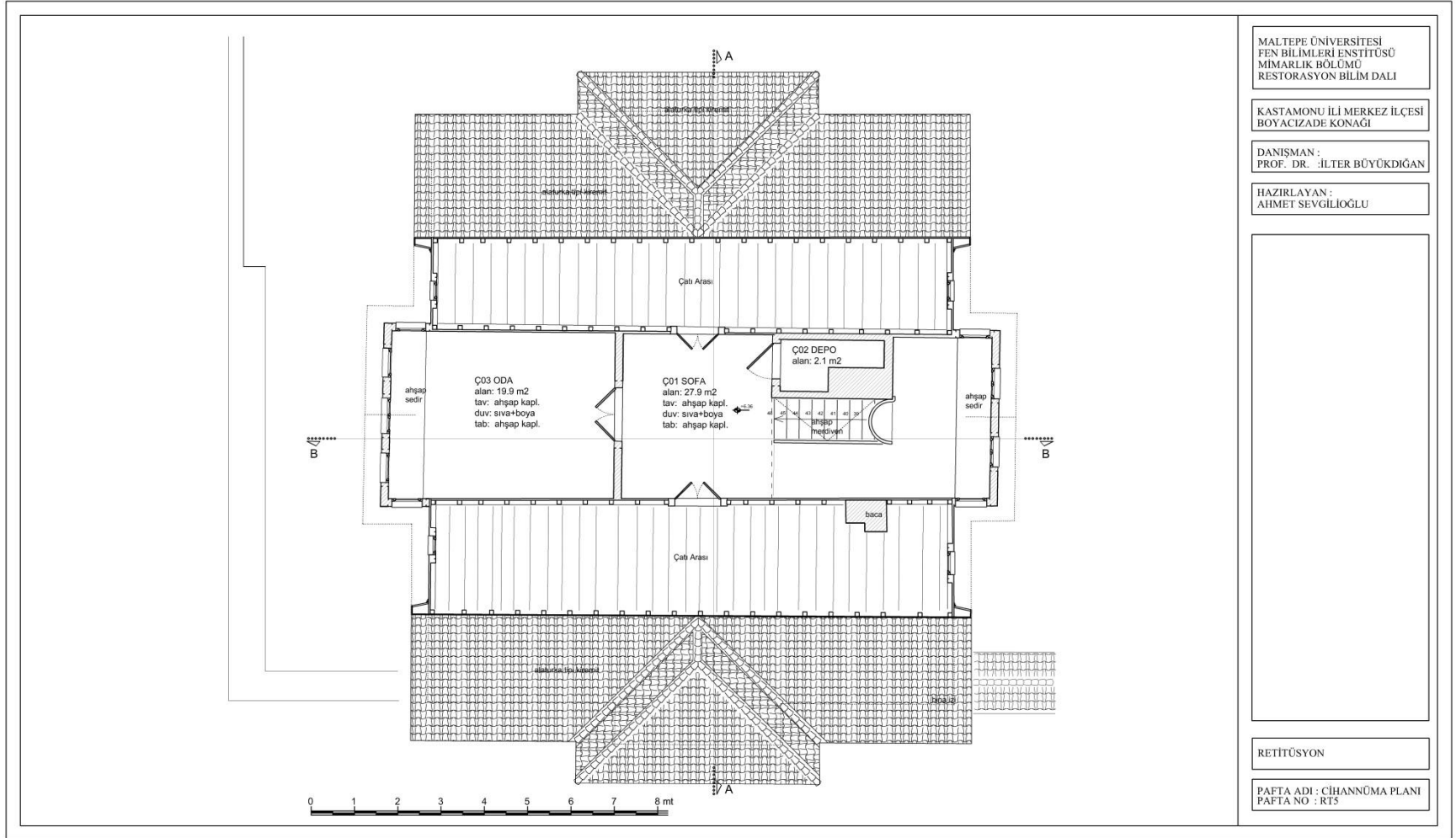
EK -50- RESTİTÜSYON ZEMİN KAT PLANI

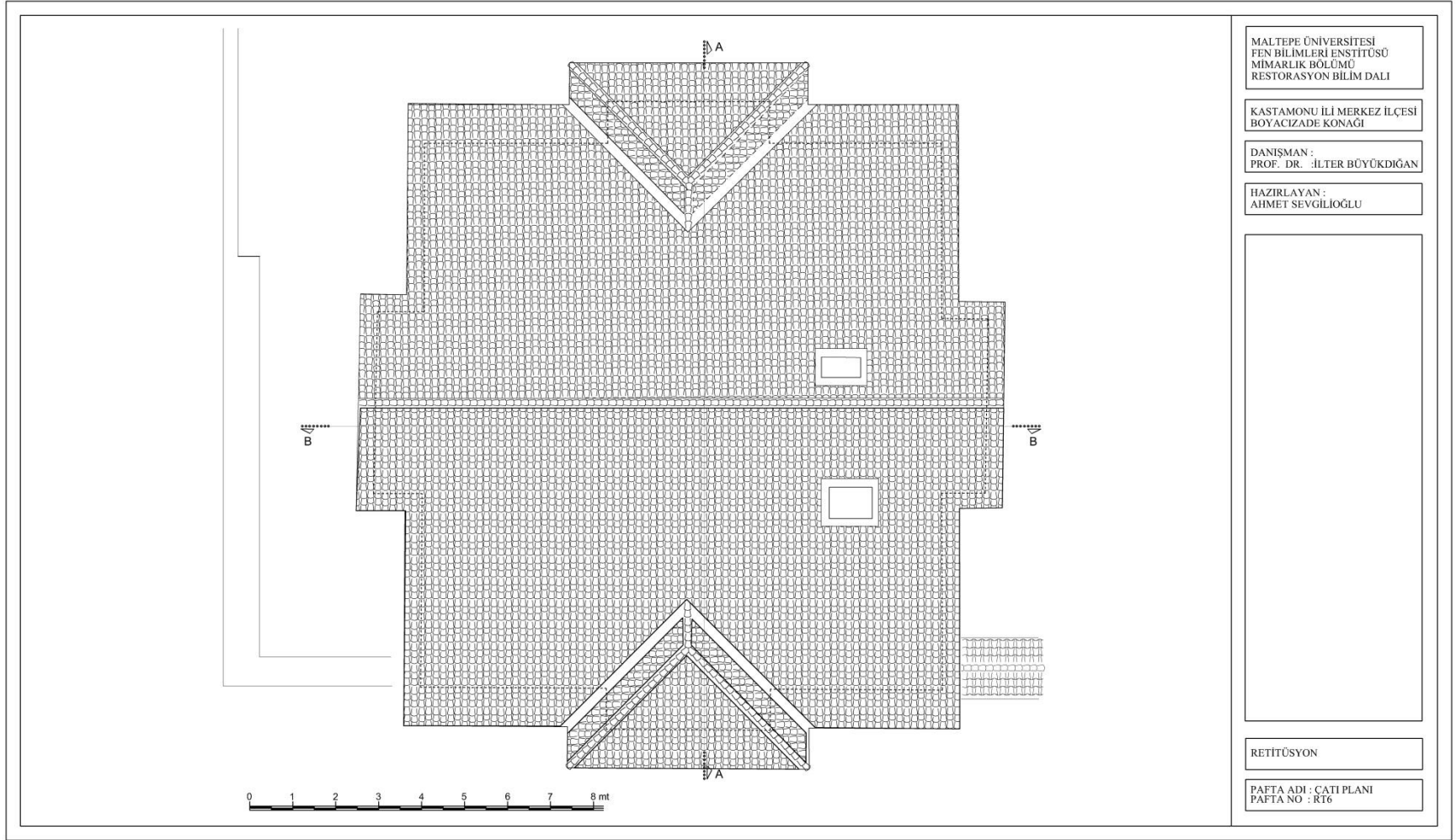
EK -51- RESTİTÜSYON 1. KAT PLANI

EK -52- RESTİTÜSYON CİHANNÜMA KAT PLANI

EK -53- RESTİTÜSYON ÇATI PLANI

EK -54- RESTİTÜSYON ÖN CEPHE

EK -55- RESTİTÜSYON SAĞ CEPHE

EK -56- RESTİTÜSYON ARKA CEPHE

EK -57- -RESTİTÜSYON SOL CEPHE

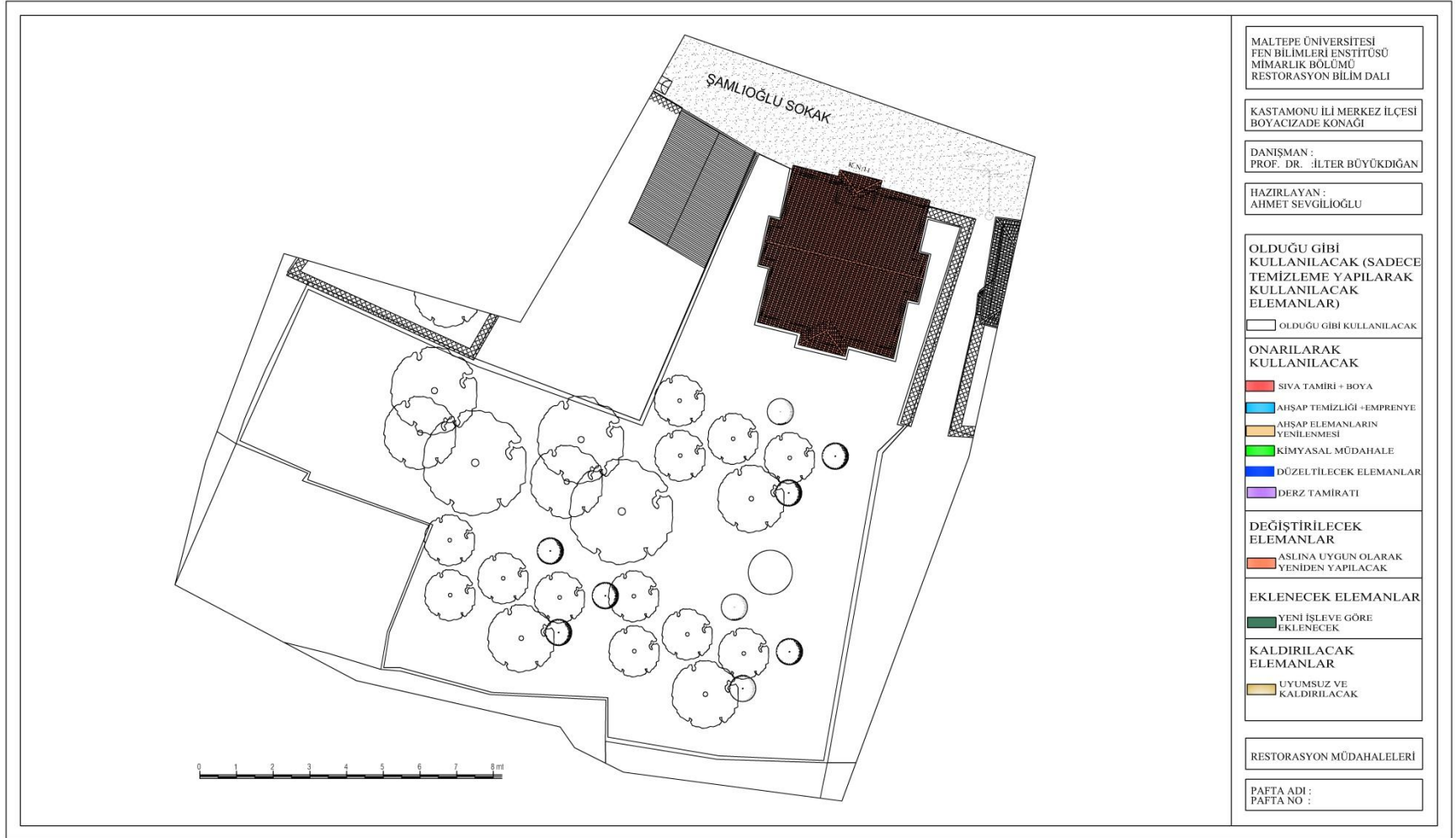
EK -58 - A -A KESİTİ

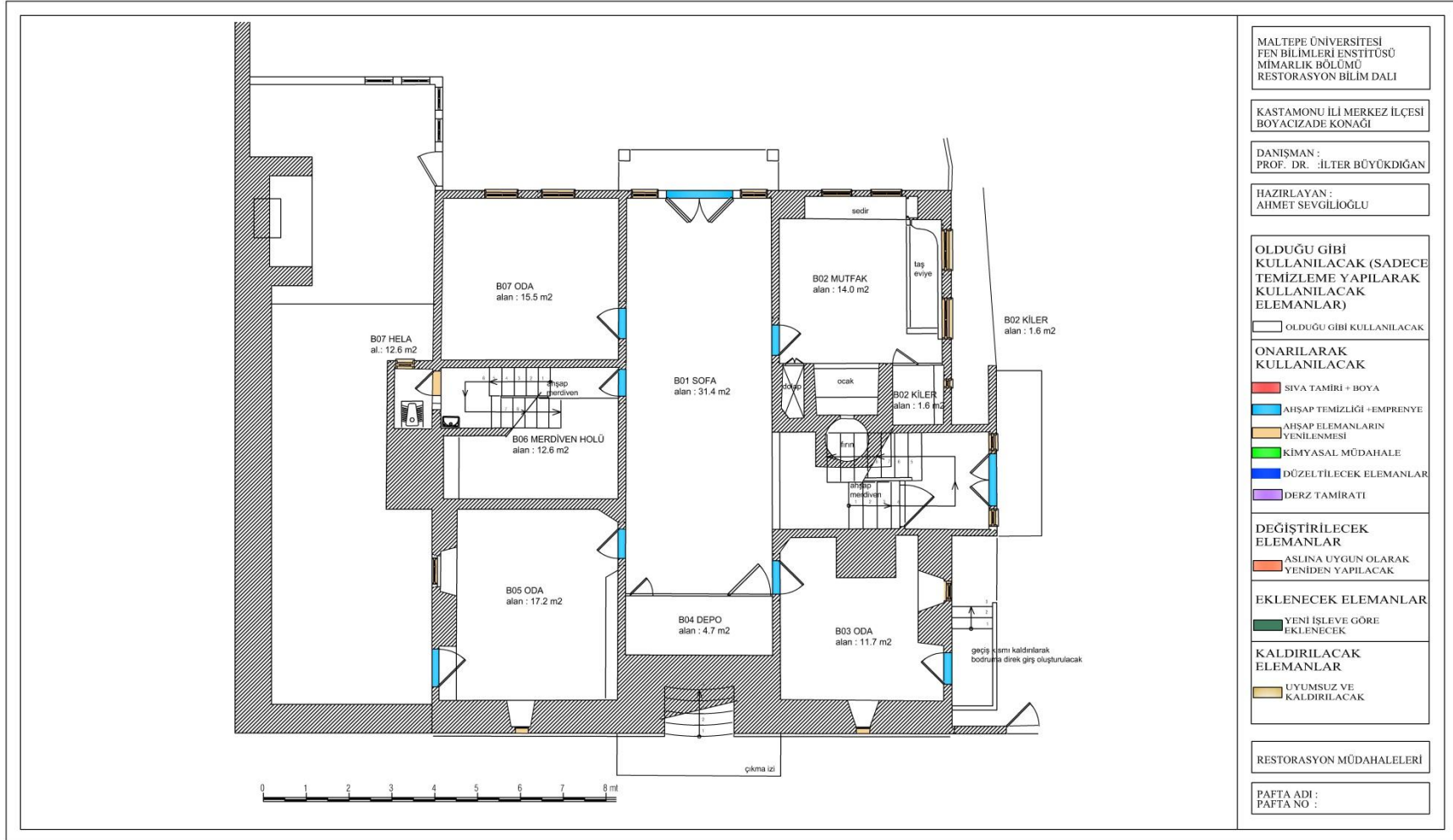
EK -59- B - B KESİTİ

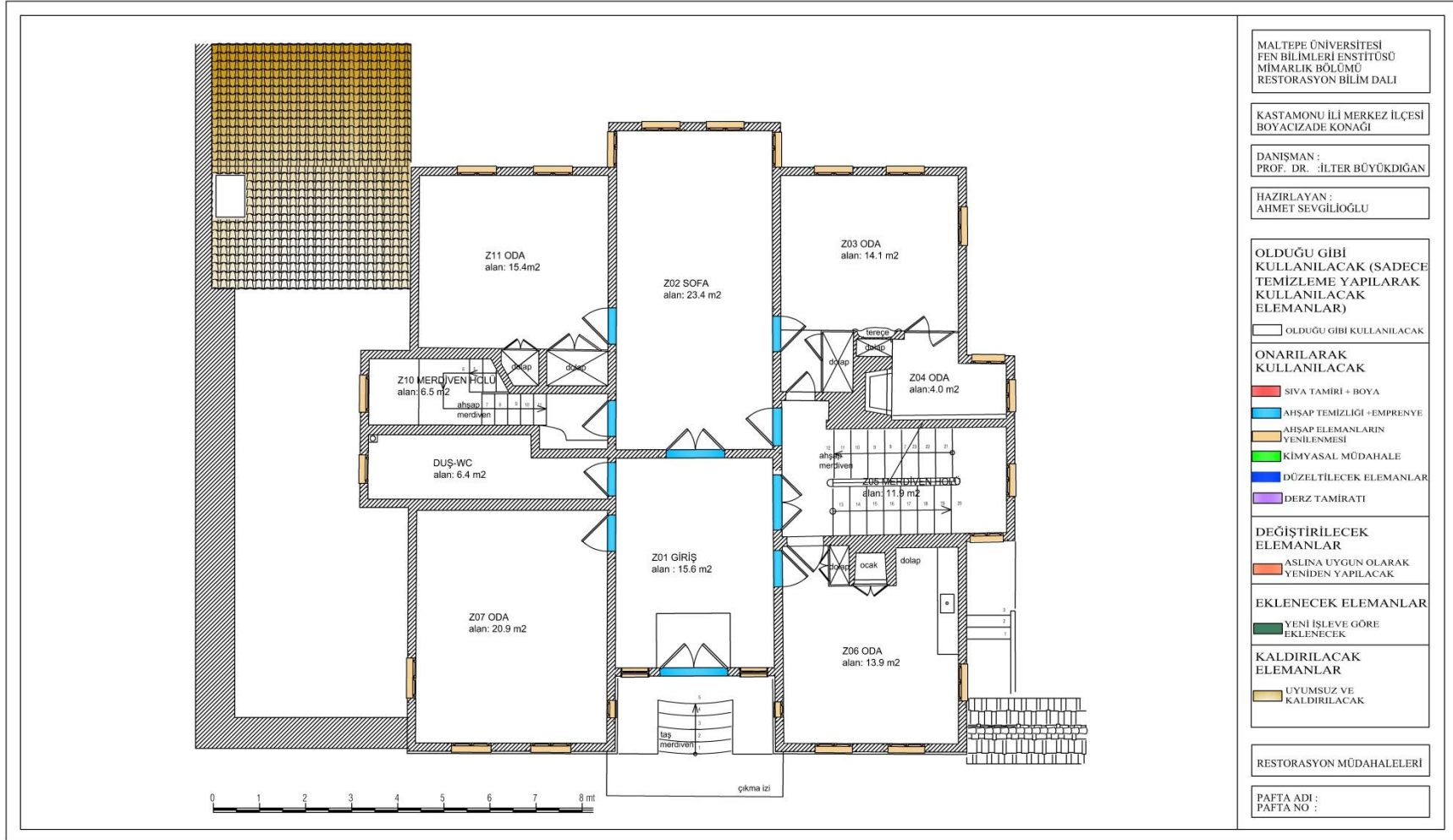
EK - 60- RESTORASYON MÜDAHALELERİ VAZİYET PLANI

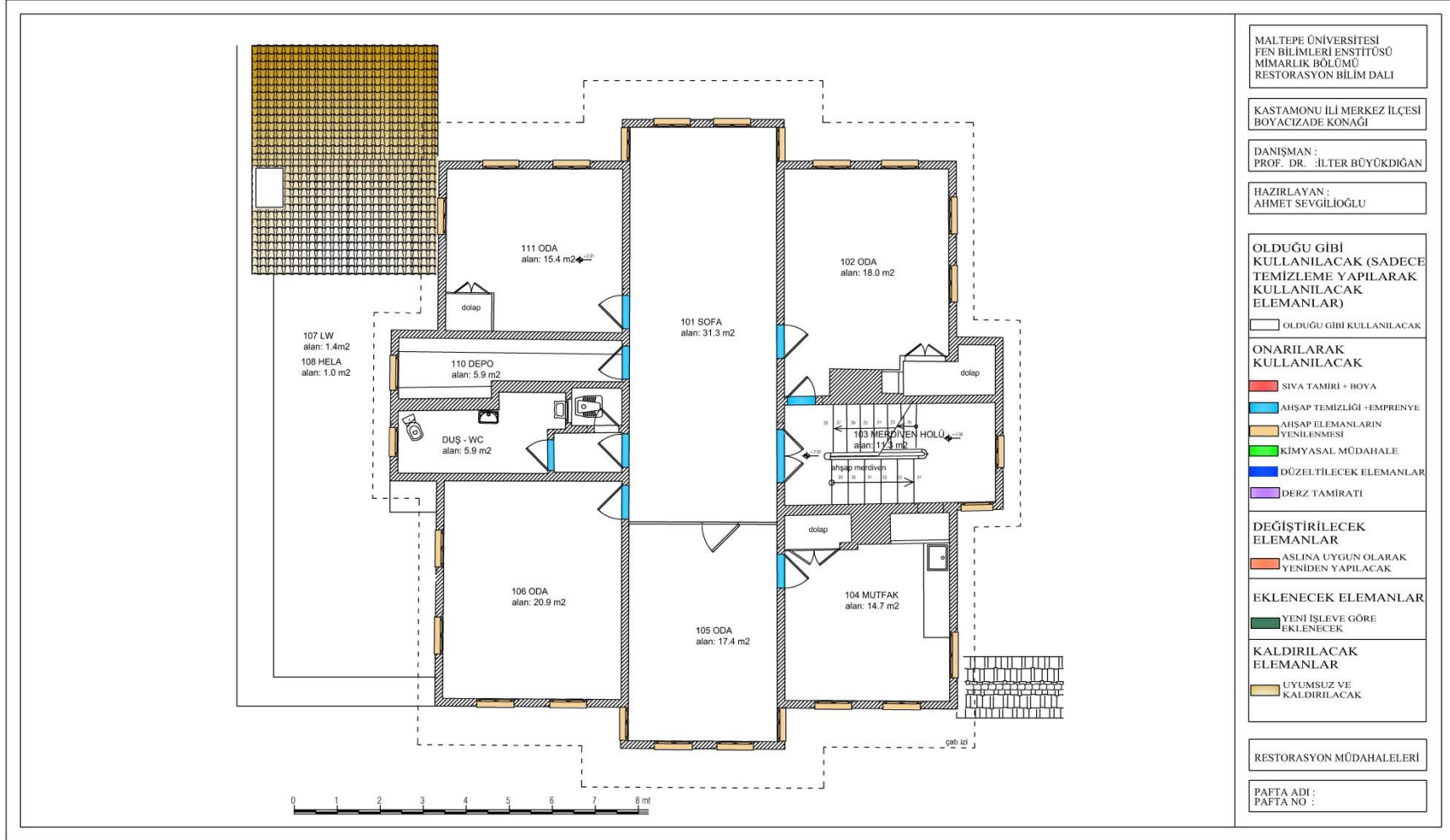
EK - 61- RESTORASYON MÜDAHALELERİ BODRUM KAT PLANI

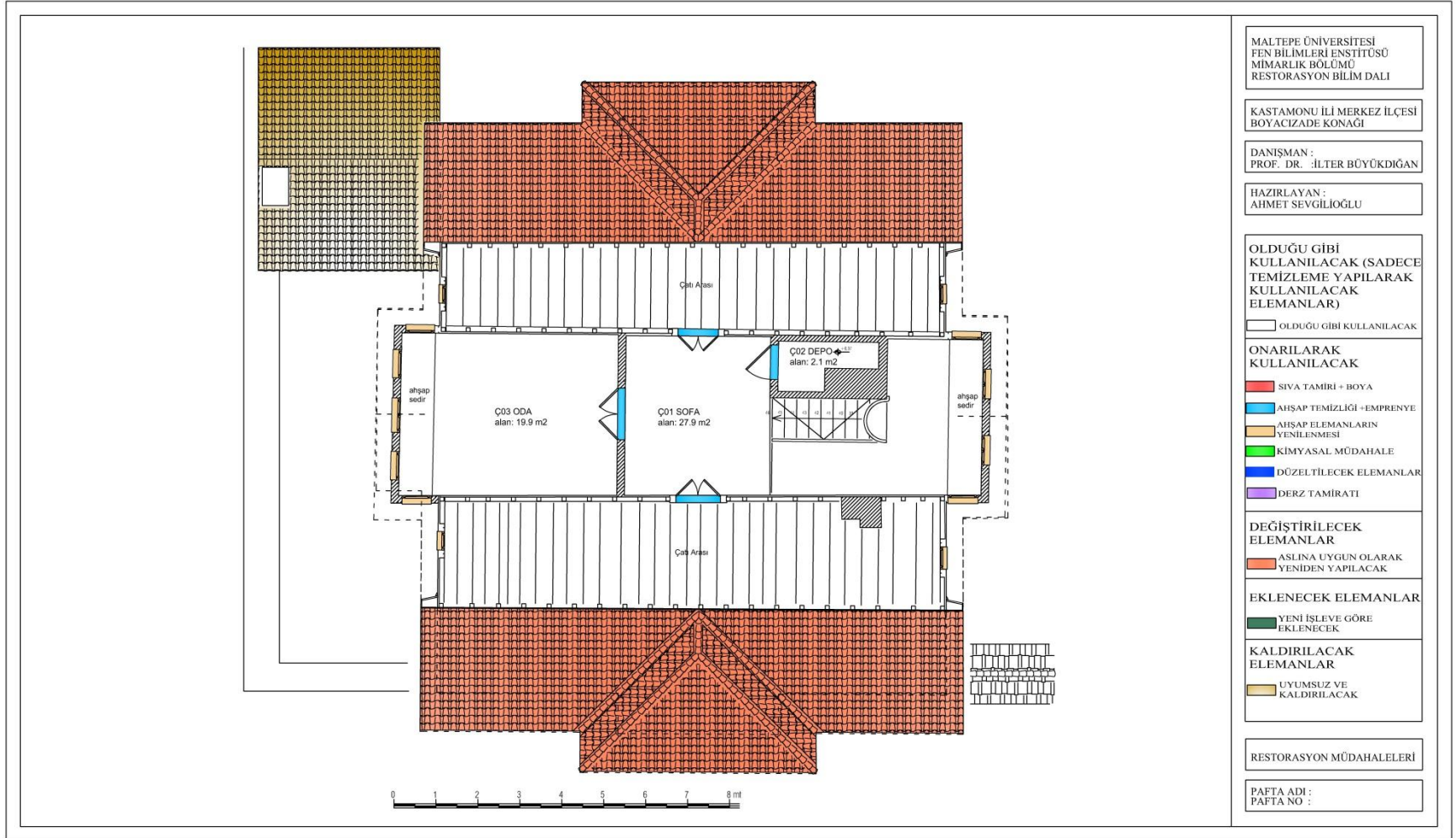
EK - 62- RESTORASYON MÜDAHALELERİ ZEMİN KAT PLANI

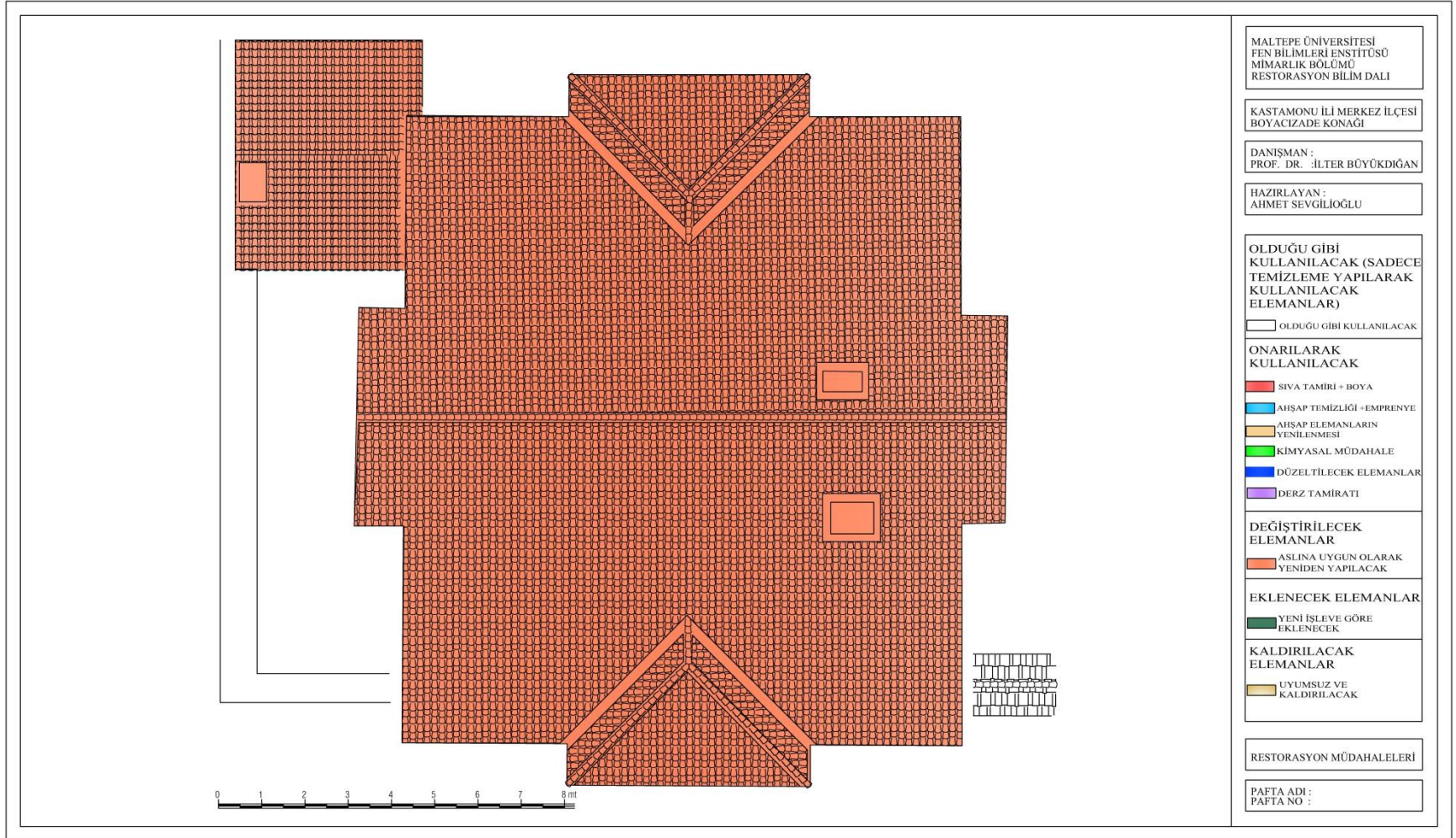
EK - 63- RESTORASYON MÜDAHALELERİ 1. KAT PLANI

EK - 64- RESTORASYON MÜDAHALELERİ CİHANNÜMA KAT PLANI

EK - 65- RESTORASYON MÜDAHALELERİ ÇATI KAT PLANI

EK - 66- RESTORASYON MÜDAHALELERİ ÖN CEPHE

EK -67- RESTORASYON MÜDAHALELERİ SAĞ CEPHE

EK - 68- RESTORASYON MÜDAHALELERİ ARKA CEPHE

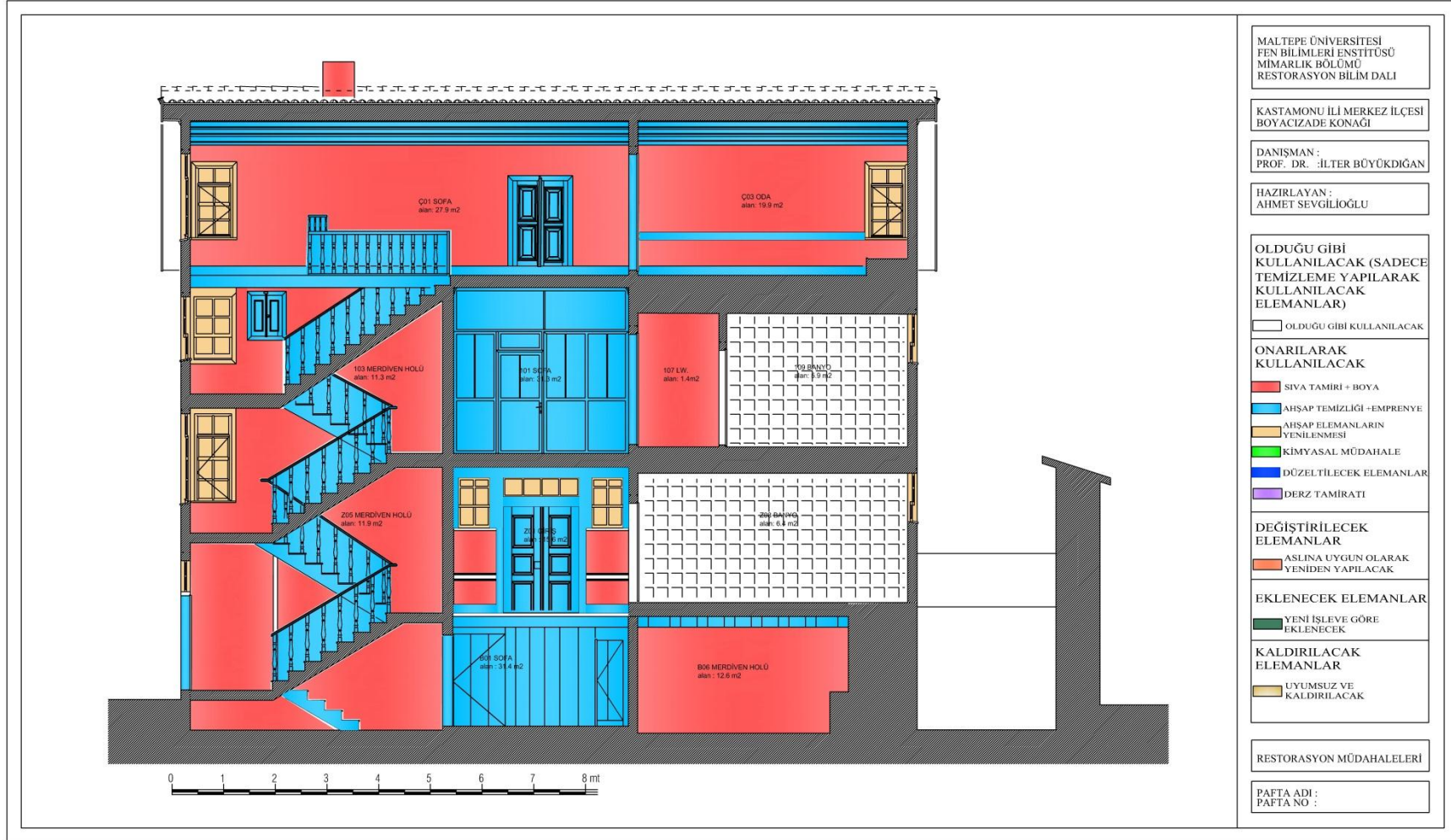
EK - 69- RESTORASYON MÜDAHALELERİ SOL CEPHE

EK - 70- RESTORASYON MÜDAHALELERİ A – A KESİTİ

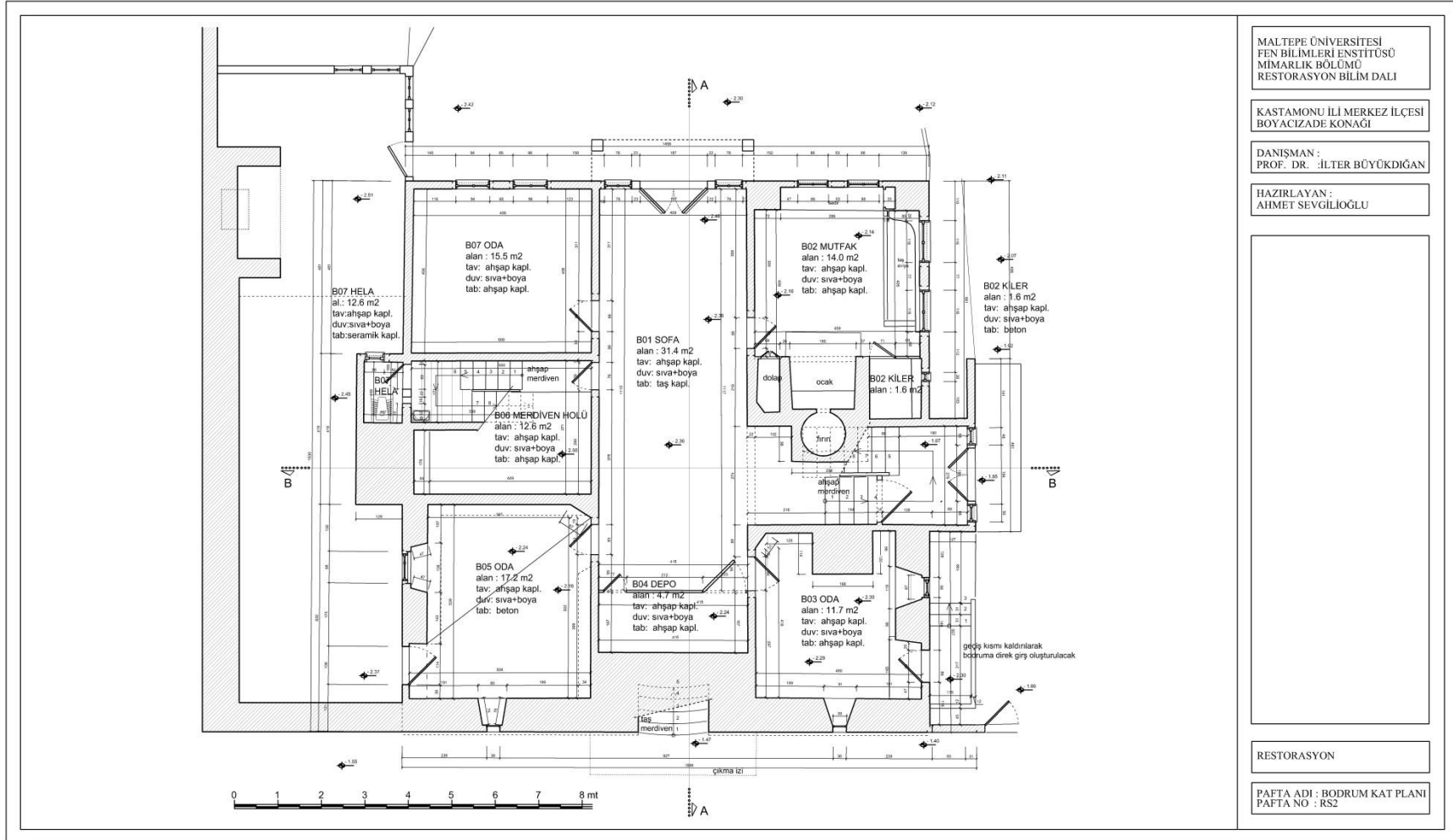
EK - 71- RESTORASYON MÜDAHALELERİ B- B KESİTİ

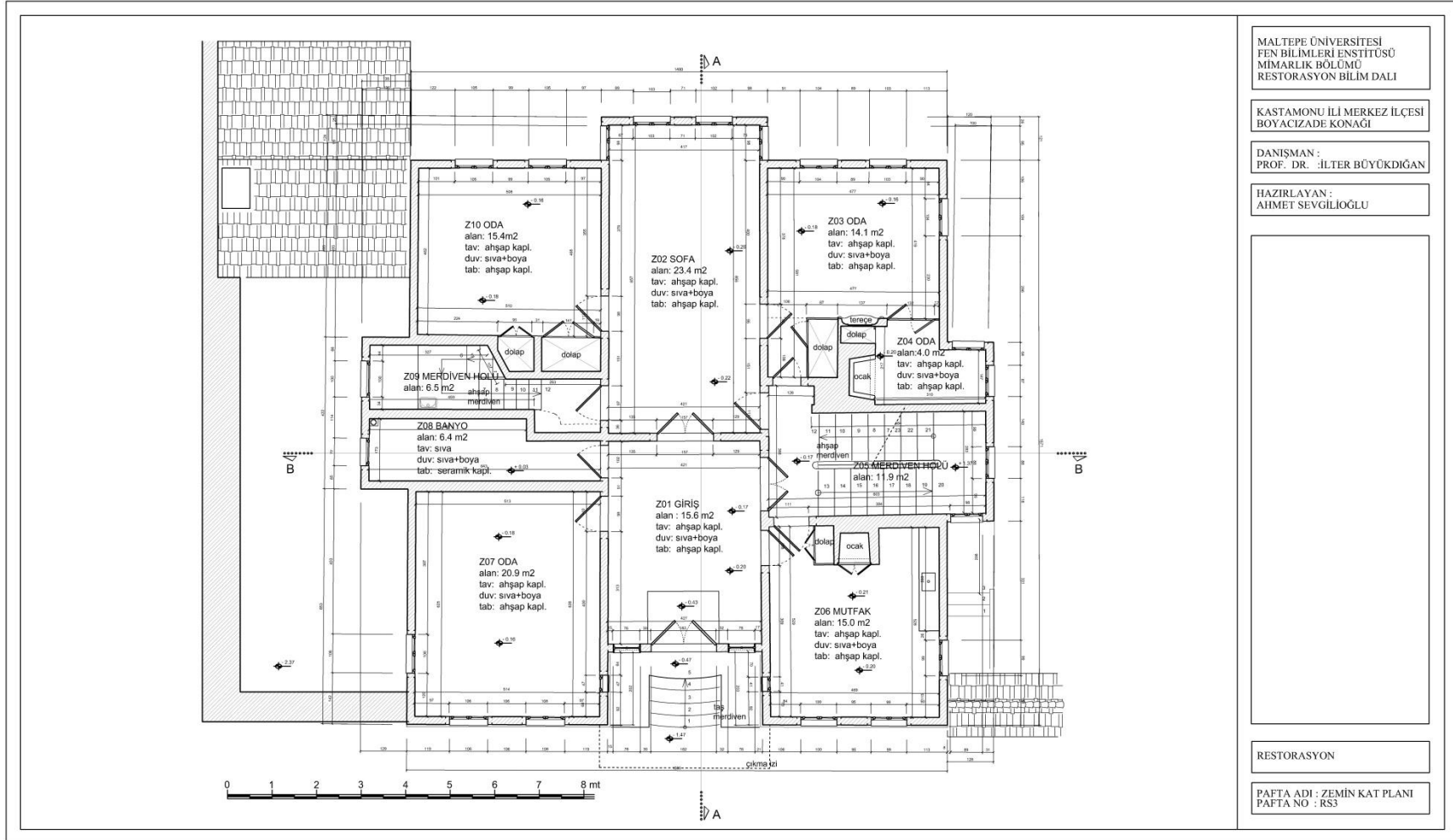
EK - 72- RESTORASYON VAZİYET PLANI

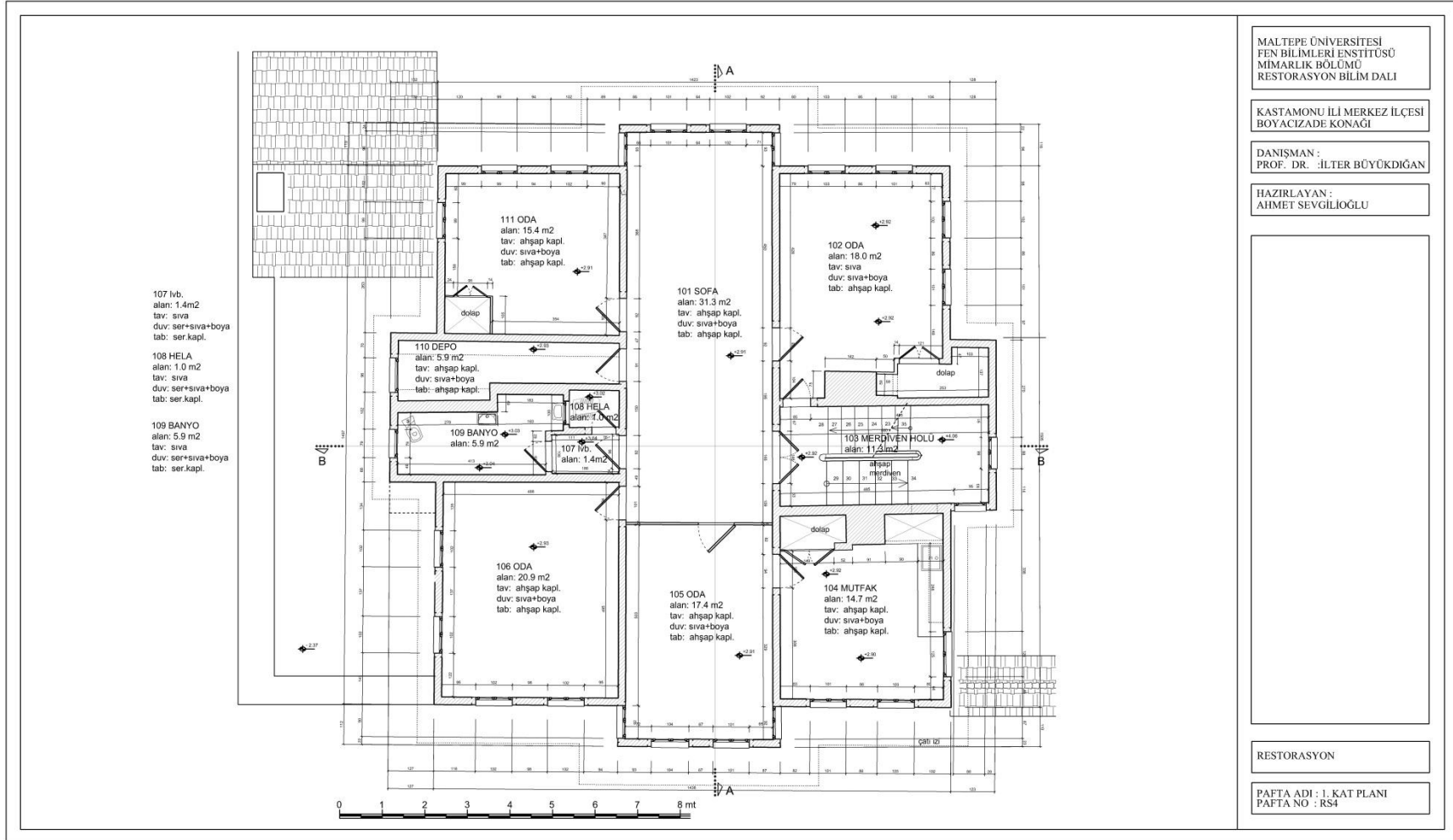
EK - 73- RESTORASYON BODRUM KAT PLANI

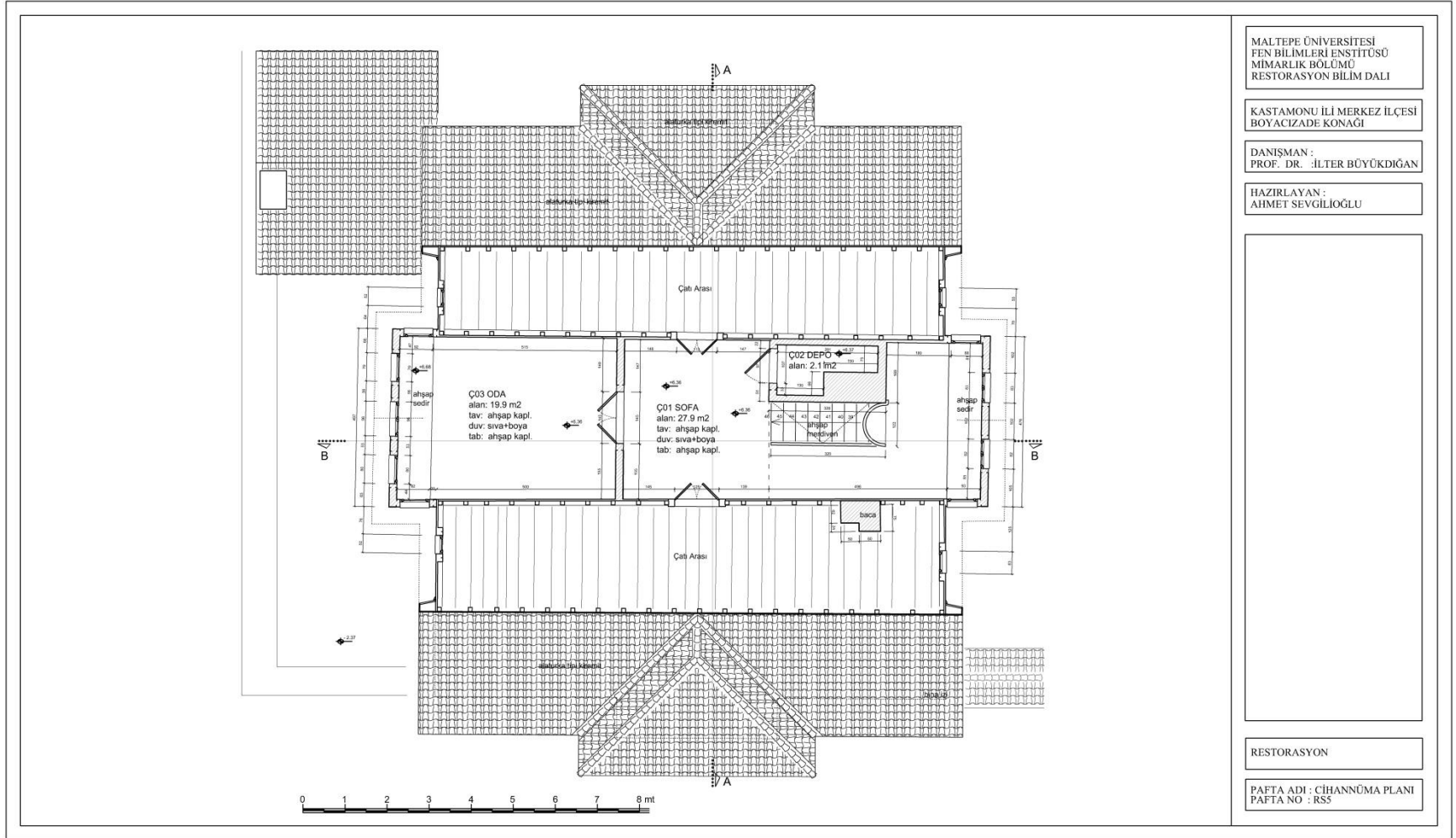
EK - 74- RESTORASYON ZEMİN KAT PLANI

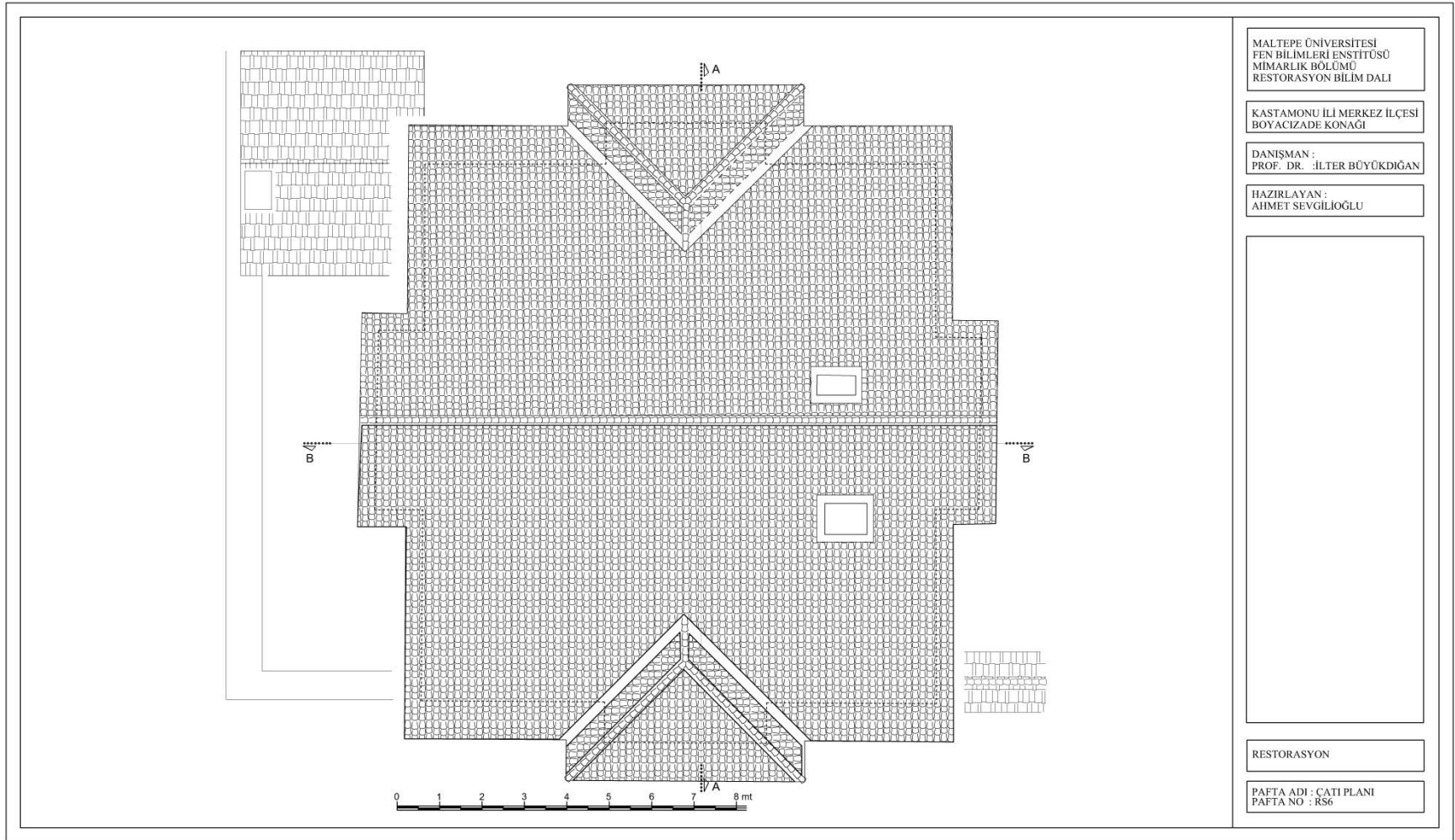
EK - 75- RESTORASYON 1. KAT PLANI

EK - 76- RESTORASYON ÇİHANNÜMA KAT PLANI

EK - 77- RESTORASYON ÇATI PLANI

EK - 78- RESTORASYON ÖN CEPHE

EK -79- RESTORASYON SAĞ CEPHE

EK - 80- RESTORASYON ARKA CEPHE

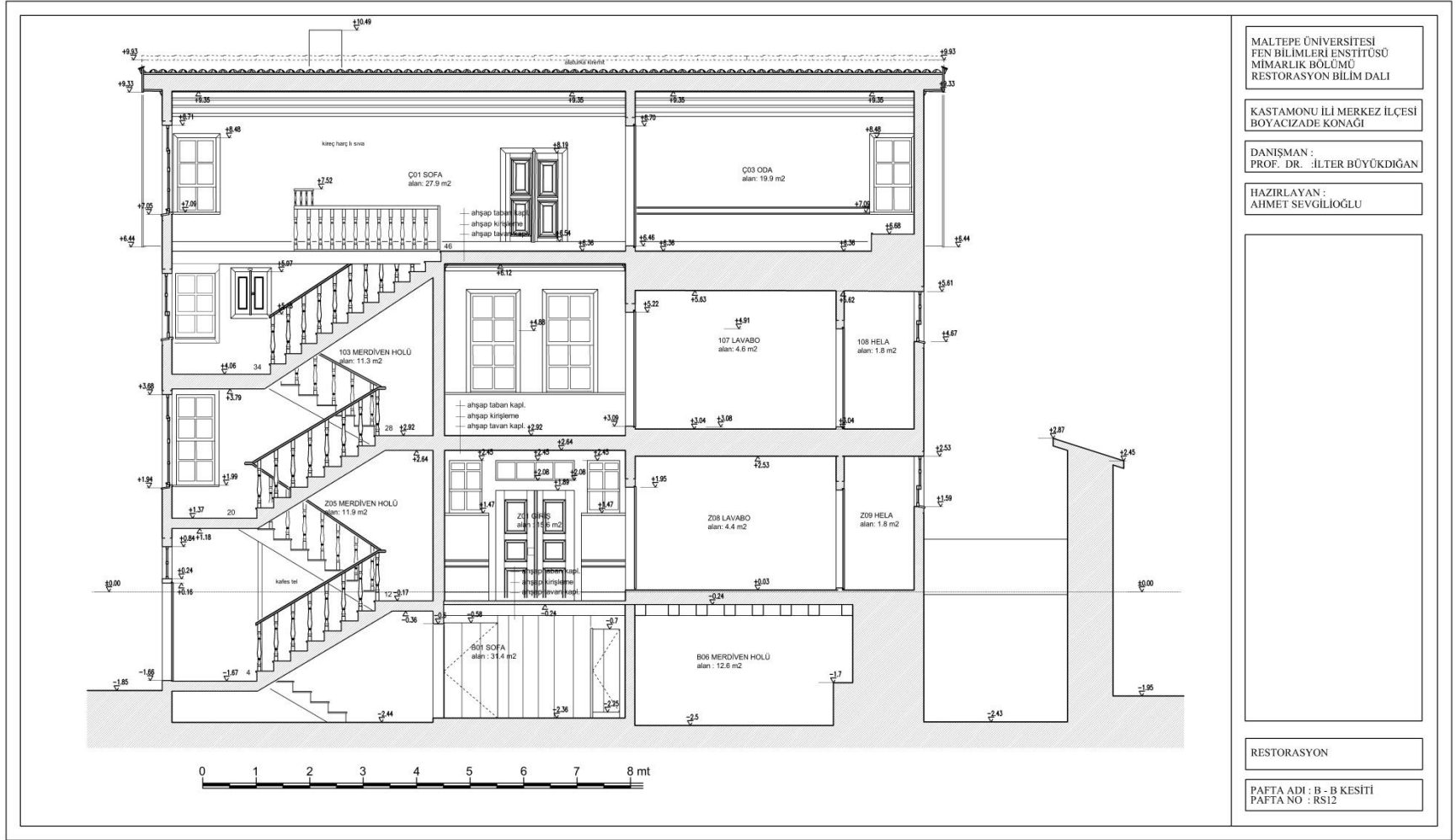
EK - 81- RESTORASYON SOL CEPHE

EK - 82- RESTORASYON A – A KESİTİ

EK - 83- RESTORASYON B -B KESİTİ

EK -84- BOYACIZADE KONAĞI'NIN TAPU SENEDİ

İli	KASTAMONU		 <p>Türkiye Cumhuriyeti TAPU SENEDİ</p>			FOTOĞRAF		
İlçesi	MERKEZ							
Bucağı								
Mahallesi	HEPKEBİRLER							
Köyü								
Sokağı								
Mevkii	SİNANBEYÇIKMAZI							
Eml.Vergi. Hes. No.	Satış Bedeli	Pafta No.	Ada No.	Parsel No.	Yüzölçümü			
			282	17	He.	M ² .	Dm ² .	
						1969	.71	
GAYRİMENKULÜN	Vasfı	BAHÇELİ AHŞAP EV						
	Sınırı	Paftasında						
	İktisabı	KADASTRO 17 ve 18. parseller						
	Sahibi	Sadık Metin BOYACIOĞLU : İSMAİL						
GELDİSİ		Yevmi. No.	Cilt No.	Sayfa No.	Sıra No.	Tarihi	GİTTİSİ	
Cilt No.	Zayıından		3	242		03/09/1969	Cilt No.	
Sayfa No.	Verilmiştir.	<p>Siciline Uygundur.</p> <p>ASİVE ÖBREKÇİ Tapu Sicil Müdürü V.</p> <p>NOT : Mülkiyetin gayri aynı haklarla şehirler için tapu kütüğüne muhtasat edilmelidir.</p>					Sayfa No.	
Sıra No.	03/04/1998						Sıra No.	
Tarihi							Tarihi	

EK -85- BOYACIZADE KONAĞI'NIN İMAR DURUMU

T.C. KASTAMONU BELEDİYESİ İMAR İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜ		ARSA SAHİBİNİN	
		ADI SOYADI	Sadık Metin Boyacıoğlu
		ADRESİ	Sümko Sitesi 11-2 Blok Daire:6 Kozyatağı / İS' ANBUL
		DİLEKÇE TARİHİ	12.10.2005
		MAKBUZ TARİHİ NO	19.10.2005/120523
ARSANIN		YAPININ	
İMAR PAFTA NO	30L-4b	İNŞAAT NIZAMI	Eski eser
İMAR PLAN ONAY TARİHİ	28.05.1990 / 1226	YÜKSEKLİK (Saçak Hattı)	-
İMAR PLAN ÖLÇEĞİ	1/1000	BİNA SUBASMAN KOTU	-
İMAR TADİLATI TARİH NO	-	YOL KIRMIZI/SİYAH KOTU	Mevcut yol
KADASTRO PAFTA NO	58	YOL KANALİZASYON KOTU	KASKI
KADASTRO ADA NO	282	KAT ADEDİ	-
KADASTRO PARSEL NO	17	BİNA DERİNLİĞİ	-
İFRAZ-TEVHİD TARİH NO	-	ÖN BAHÇE MESAFESİ	-
MAHALLESİ	Hepkebirler	YAN BAHÇE MESAFESİ	-
MEVKİLİ	-	ARKA BAHÇE MESAFESİ	-
ÖZEL DURUM (Sit.Ticari)	Eski eser	ÇEPHE HATTI	-
DİĞER ÖZELLİKLER		ÇATI MEYİLİ (minimum)	% 33
İlgili parsel üzerinde 422 envanter nolu tescilli tarihi eser bina bulunmaktadır. Her türlü inşaat ve fiziki müdahalede Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulundan izin alınacaktır. Yola terki vardır.		DÜZENLİ YENİ	
		TARİH	
		ONAYLANAN	Şehit Yıkılmaz İmar İşleri Müdürü
TARİH			
NOT: İş bu imar durumu 1 sene için geçerlidir.			

EK -86- BOYACIZADE KONAĞI'NIN HARİTA PLAN ÖRNEĞİ

HARİTA (PLAN) ÖRNEĞİ									
KADASTRO									
İli : KASTAMONU İlçesi : MERKEZ Köy/Mah. : Herkeşirler	Gören Yerlerde				Görmeyen Yerlerde		Yüzölçümü		
	Kütük Sayfa No	Pafta No	Ada No	Parsel No	Mevkii	Gömlük Sıra No	Ha	m ²	dm ²
	142	58	282	17				1969	71

Kesilen Harcın	
Tarih	05.10.2005
No.	FO1517

Kadastro Paftasına Uygundur.

Çizen		Kontrol Eden	Tasdik Eden
Ünvanı	Teknisyen	Kont.Müh./Memuru	Kadastro Müdürü
Adı ve Soyadı	Osman DEMİR	Ferudun HAKIMOĞLU Kontrol Mühendisi	
Tarih	5.10.2005	Dip.No: 10834 Oda Sicil No: 4901	
İmza/Mühür			

Ambar Stok No : 28

Döner Sermaye İşletmesi tarafından bastırılmıştır.

Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara - 1999

EK -87- BOYACIZADE KONAĞI'NIN TESCİL FİŞİ - a

KASTAMONU İL MERKEZİ
PAFTA NO :...30 L IV.b.....
ENVANTER NO:..438 - YENİ 422...
KADAST...PAF.58.ADA.282.PAR.17...
ADRES :.Heptekbirler Mahallesi
.....Şanlıoğlu Sokak No:9.....

ENV. 438 Şanlıoğlu Sokaktan 2n ve yan cephe

EK -88- BOYACIZADE KONAĞI'NIN TESCİL FİŞİ - b

İL	: KASTAMONU.
İLÇESİ	: MERKEZ.
ENVANTER NO.	: 438 - YENİ 422
FOTOĞRAF	:
ADRES	HEPKEBİRLER MAHALLESİ ŞARLIOĞLU SOK. NO: 9
KADASTRAL DURUM	58 PAŞ. 282 ADA. 17 PAR.
KONUM	BAHÇE İÇİNDE ☒ YANİE SOKAK ÜZERİNDE ☒ ARCA BAHÇE
ÇEVRESEL DURUM	
KORUMA DURUMU	GEREKLİ BAKIM VE ONARIM YAPILARAK KORUNMUŞ BAKIM YAPILARAK KISMEN KORUNMUŞ ☒ GEREKLİ BAKIM VE ONARIM YAPILMAMIŞ
ORJİNAL KULLANIM	KONUT
BUGÜNKÜ KULLANIM	KONUT
İNŞAAT TEKNİĞİ	Kesme taş üzeri ahşap çatısı arası kerpiç döşeme
YAPISAL DURUM	(İYİ (ONARIM İSTEMEZ)) Orta (Statik Durumu İyi Matzeme Açısından Onarım İster) ☒ Kötü (Statik Durum ve Matzeme Açısından Onarım İster) HARAP
GÖRÜŞ	
CEPHE DÜZENİ	Sarı oylu sokak tarafından Giriş veya ön cephe: Bodrum + 2 katlı olan yapının 1. cephesinde 2. katlı ahşap konsollarla taşınan cumba vardır, cumbaın ön pencereleri yunukluk kenarlıdır, cumba altında Diğer cepheler: giriş kapısı vardır. Sağ ve Sol yan cephelerde ortadan alınmıştır, çatı katı taş kaba döşelmiştir, 2. kat katı katı cumba ve çıkarma kısmını bir gözetmektedir. ort. pencere sol cephede yunukluk kenarlıdır. Katlar arasında ve kâzelerde ahşap sınırlar vardır
CEPHE ELEMENLARI	
PLAN DÜZENİ	1/2 sokağı
PLAN ELEMENLARI	
ÜST ÖRTÜ	(Çatı biçimi, Örtü malzemesi, Sacak tipi) Desik çatı, Marsilya kerpiç, geniz sacak
DEĞİŞİMLİK	
Ana Kitlede	Yok
Cephe Düzeninde	Yok
Plan Düzeninde	Yok

EK -89- BOYACIZADE KONAĞI'NIN TESCİL FİŞİ - c

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
ANKARA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU
K A R A R

Toplantı Tarihi ve No. 14.5.1990 115
Karar Tarihi ve No. 14.5.1990 1223

Toplantı yeri :
ANKARA

- 39 -

YENİ ENV NO	ESKİ ENV NO	A D R E S	İMAR PAF	KADASTRAL PAF ADA	PARSE
419	435	KONUT İBNİNECCAR MAH.ŞAMLIOĞLU SOK.NO:10 30L1Vb	41	247	21-22
420	436	KONUT İBNİNECCAR MAH.ŞAMLIOĞLU SOK.NO:11 "	41	247	16
421	437	KONUT HEPKEBİRLER MAH.ŞAMLIOĞLU SOK.NO:13 "	58	282	20
422	438	KONUT HEPKEBİRLER MAH.ŞAMLIOĞLU SOK.NO:9 "	58	282	17
423	439	KONUT HEPKEBİRLER MAH.ŞAMLIOĞLU SOK.NO:3 "	58	282	40
424	440	KONUT İBNİNECCAR MAH.ŞAMLIOĞLU SOK.NO:4 "	41	247	9
425	441	KONUT HEPKEBİRLER MAH.AKDEDİ SOK.NO:9 "	58	282	4
426	442	MÜZE ŞEYHİNAR MAH.CUMHURİYET CAD.	34	220	1
427	443	KONUT HEPKEBİRLER MAH.SİNANBEY SOK.NO:5 "	58	282	25
428	444	KONUT HEPKEBİRLER MAH.SİNANBEY SOK.NO:12 "	58	282	27
429	445	KONUT BEYÇELEBİ MAH.HOROZOĞLU SOK.NO:3-3/A "	38	813	53
430	446	KONUT BEYÇELEBİ MAH.SATIKAHYA SOK.NO:6-6/A "	38	813	1
432	447	KONUT BEYÇELEBİ MAH.SATIKAHYA SOK.NO:7-7/A "	37	228	13

./..